

ČETRTEK, 18. DECEMBER 2008

PRESEDSTVO: GOSPOD BIELAN

podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.05)

2. Zahteve za razkritje za srednje velika podjetja in obveznost priprave konsolidiranih računovodskih izkazov - Računovodske zahteve za srednje velika podjetja (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka dnevnega reda je skupna razprava o

poročilu gospe Ieke van den Burg v imenu Odbora za pravne zadeve o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS, kar zadeva nekatere zahteve za razkritje za srednje velika podjetja in obveznost priprave konsolidiranih računovodskih izkazov (KOM(2008)0195 – C6-0173/2008 – 2008/0084(COD)) (A6-0462/2008), in tudi

izjavi Komisije o računovodskih zahtevah za srednje velika podjetja

Ieke van den Burg, poročevalka. – (NL) Gospod predsednik, opravičujem se za zamudo. To so težki časi za mala in srednje velika podjetja. Kriza ni prizadela le bank in družb, ki kotirajo na borzi, ampak vpliva na celotno gospodarstvo in njene posledice se kažejo tudi v izgubah delovnih mest v MSP. Zato bi bilo dobro, da mi, v svojem evropskem delu, spodbudimo ta sektor.

Tu pride na vrsto sklop ukrepov, ki so bili prejšnje poletje predstavljeni pod naslovom Akt za mala podjetja; trdno delam na številnih predlogih iz tega sklopa, vključno s statutom za evropsko javno delniško družbo (PLC), večjim obsegom za mikrokredite in podrobnejšo opredelitev možnosti nižje stopnje DDV za ponudnike storitev, ki služijo zasebnim osebam v lokalnem trgu.

Zelo pomembna stvar za mala podjetja je upravno breme, večino katerega uveljavljajo nacionalne in decentralizirane vlade. Vendar pa smo začeli, kjer evropska zakonodaja pri tem igra vlogo, proaktivno čistiti in zmanjševati to breme. Dejansko to velja tudi za to dokumentacijo. Obveznosti obveščanja in obe direktivi za ta namen, ki sta stari 25 in 30 let in sta bili mnogokrat spremenjeni, sedaj prečiščujemo in poenostavljamo po tako imenovanem hitrem postopku.

Vendar pa so ti ukrepi le majhen korak proti olajšanju bremena. Storit je treba mnogo več. V tem smislu smo jasno izrazili svojo nestrpnost v parlamentarnem Odbru za pravne zadeve. V tej luči smo poleg zakonodajne dokumentacije predložili resolucijo, da bi odbor prisilili, da hitro izdela mnogo temeljitejši pregled zakonodaje za mala in srednje velika podjetja. Odbor pa je to zadevo dejansko že obravnaval. Namen tega je doseči večjo usklajenost kar zadeva evropska pravila za mala in srednje velika podjetja.

Ko smo prej razpravljali o tej temi in o poročilu gospoda Radwana v Odboru za gospodarske in pravne zadeve, smo izrecno dejali, da naša pot naprej ne bi smel biti mednarodni odbor za računovodske standard, ki je sodeloval pri pripravi Mednarodnih standardov računovodskega poročanja (MSRP) za mala in srednje velika podjetja, ampak da bi morali nadaljnje usklajevanje doseči znotraj Evrope na podlagi obstoječe zakonodaje.

Med razpravo je predvsem poročevalec v senci, gospod Lehne, predlagal, da države članice, ki so že dobile možnost za izločitev mikro enot, res malih podjetij, iz te evropske zakonodaje na tej stopnji. Po mojem mnenju je to ukrep v sili, ki kljub temu, da ga je predložila skupina gospoda Stoiberja, ne bo pripeljal do temeljne dolgoročne poenostavitve, ker bo kot neobvezen ukrep vodil do velikih razlik med državami članicami.

Končni cilj in možnost bi zato morala biti dosega daljnosežnega usklajevanja do te mere, da bodo imela podjetja, ki ne sodijo k mikro enotam, koristi od podobnega, zelo preprostega sistema. Glede tega enostavnega sistema bi vas rada sama spomnila na možnosti, ki jih nudi razširljiv jezik za poslovno poročanje „XBRL“ (*eXtensible Business Reporting Language*), ki je sistem, ki različnim organom omogoča zelo enostavno vnašanje

podatkov in uporabo teh podatkov. Tako bi posledično postalo podjetjem mnogo lažje in enostavneje zagotavljati tovrstne podatke in te podatke bi bilo mogoče uporabljati na mnogo načinov.

Na kratko, kmalu moramo imeti ustrezno razpravo o odpornosti, ki prevladuje v svetu računovodstva do izvzeta teh mikro enot. Odbor bi moral izdelati predloge. Nato bi lahko pregledali najboljšo metodo za srednje velika podjetja pa tudi za ta zelo majhna podjetja, da bi lahko zagotovili preglednost in dober sistem knjigovodstva, ki jim bo pomagalo pri določenih stvareh ne da bi jih obmetalo z ogromnimi upravnimi bremenami.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, gospa van den Burg, gospe in gospodje, Evropski parlament bo danes razsodil glede predloga o poenostavitvi. Ta predlog je prvi od treh zakonodajnih predlogov na področju računovodstva. Njegov namen je poenostaviti gospodarsko okolje na ravni Skupnosti, predvsem za mala in srednje velika podjetja.

Prvi predlog je dobra izhodiščna točka. To je dobra priložnost za zakonodajalce, zainteresirane strani in za Komisijo, da izmenjajo svoja stališča in razpravljajo o elementih, ki jih je treba vključiti v druga dva predloga, ki še prideta.

Kakor je bilo pred dvema tednoma objavljeno v Evropskem načrtu za oživitev gospodarstva, bo naslednji predlog usmerjen v zmanjšanje upravnega bremena, ki obremenjuje najmanjša podjetja, ki so prav tako najpogostejša oblika podjetij v Evropi.

V prvem četrtnem leta 2009 bo Komisija predložila predlog, ki bo državam članicam omogočil, da izvzemajo ta mikro podjetja iz obveznosti izdelave letnih računovodskih izkazov. Rad bi poudaril, da bo predlog Komisije uspešno zmanjšal upravno breme le v tolikšni meri kot so države članice pripravljene uporabljati to novo možnost, glede na to, da je to možnost.

Zunanji svetovalci so ocenili, da bi lahko ta ukrep ustvaril prihranke do 5,8 milijard EUR na leto. Vendar pa bodo ti prihranki ustvarjeni le, če bodo države članice izvajale to možnost omejevanja in ne bodo uvedle novih in nepotrebnih omejujočih pravil.

Druga pobuda, ki sem jo naznanil konec septembra, je bil pregled in posodobitev četrte in sedme računovodske direktive. Prve tehnične priprave za pregled so se že začele. Javno posvetovanje o smeri, ki bi jo moral dobiti, bo objavljeno v prvem četrtnem leta 2009.

Mnogi med vami bodo zadovoljni ob spoznanju, da bodo priporočila, ki jih je izdelala skupina na visoki ravni pod predsedstvom gospoda Stoiberja, kar se da upoštevana.

Da se vrnem k temu predlogu, ki ji bil nedavno predmet pospešenega postopka, smo zelo veseli, da smo izvedeli, da je sodelovanje med institucijami omogočilo kar se da hitro obravnavo te pobude.

Danes vas vabim, da glasujete za zaključek tega postopka. Hvala za pozornost.

Kristian Vigenin, *pripravljaec mnenja Odbora za ekonomske in monetarne zadeve*. – (BG) Gospod komisar, naša ocena je bila, da predlogi, povezani s to zakonodajno pobudo niso dovolj ambiciozni. Ekonomski odbor bi zato pozval Komisijo in vas osebno, da sprejmete aktivnejšo politiko glede te zadeve.

A vidim, da je to, kar ste nam povedali, resnično pomemben korak in dejansko pričakujemo aktivnejše ukrepe od Komisije, vsekakor s polno podporo Evropskega parlamenta, saj je ta zadeva izredno resna za mala in srednje velika podjetja, predvsem v kontekstu sedanje finančne krize.

Kot pripravljaec mnenja Odbora za ekonomske in monetarne zadeve bi rad povedal, da popolnoma podpiramo pobudo Komisije za zmanjšanje količine birokracije za srednje velika podjetja. Ta želja nam je skupna in podprli smo hitri postopek. Ta predlog bo danes podprt. Verjamemo, da bodo imeli ukrepi, ki ste jih pripravljene sprejeti, tudi od sedaj naprej našo popolno podporo.

Jean-Paul Gauzès, *v imenu skupine PPE-DE*. – (FR) Gospod predsednik, gospod podpredsednik Komisije, gospod komisar, gospe in gospodje, seveda bo naša skupina glasovala za poročilo, ki ga je predstavila gospa van den Burg, in čestitam ji za njeno delo, ki je, kot vemo, vedno dobro.

Kljub temu bi rad pozornost pritegnil k dejstvu, da mala in srednje velika podjetja niso nujno za odpravo računovodskih zahtev. Prejmemo mnogo pisem v zvezi s tem, v katerih piše, naj bomo previdni, da je poenostavitev koristna, a da se ne bi smela izjaloviti. Naj pojasnim, kaj imam v mislih: računovodstvo je treba poenostaviti in to je tudi pomen resolucije, v kateri je navedeno, da nam mora Komisija čim prej,

natančneje do konca leta 2009, predlagati računovodski okvir, ki bo primeren za mala in srednje velika podjetja. Vendar pa to ne pomeni popolnega izvzetja.

Zakaj? Najprej zato, ker je računovodstvo priložnost, da direktorji vsaj enkrat letno napravijo inventuro položaja svojih podjetij. Računovodstvo je zelo koristen element pri posojilih med podjetji. Prav tako to zahtevajo banke pri odobravanju posojil. Obstajajo davčne obveznosti. Zato ne goljufajmo direktorjev malih podjetij tako, da jim govorimo, da bodo prihranili ogromno časa in denarja, če jim ne bo treba več voditi računov. To bo pripeljalo do katastrofe.

To, kar potrebujemo, je izvajanje računovodskega okvira, ki je primeren za mala podjetja in da bodo slednja razbremenjena prekomernih ali nepotrebnih obveznosti. Vendar pa mislim, gospod komisar, da bi bila najboljša poenostavitev enkrat za vselej uporabljati pravilo, da bi bilo treba informacije v vsaki državi članici zahtevati enkrat in da od podjetij ne bi smeli zahtevati, da redno dajejo iste izjave in iste obrazce, da bi oblastem zagotovili informacije, ki jih že imajo.

Na ta način lahko pomagamo direktorjem podjetij; torej tako, da zagotovimo, da imajo računovodska pravila, primerna za razumevanje položaja njihovih podjetij, in da bodo v celoti razbremenjeni popolnoma nesmiselnih upravnih nalog.

Sharon Bowles, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, pozdravljam zmanjšanje bremena finančnega poročanja za MSP. Manjša podjetja niso le pomanjšane različice velikih korporacij, tako da nekatere oblike poročanja, ki se zahtevajo za velika podjetja, sploh niso ustrezne. Drugi deli ustvarjajo prekomerno odtokanje sredstev, ne ustrezajo realnosti velike množice manjših podjetij, ki jih imamo v Evropi, in posledično ne služijo javnemu interesu. Nepotrebno poročanje povzroči mnogo več škode kot koristi, zato sem vesela, da se bomo dela tega znebili. Nadaljujmo z dobrim delom.

Vendar pa se moja skupina in drugi ne strinjamo z delom končnega besedila, ki govori o primerjalnih tabelah. Komisija je hotela, da bi bile primerjalne tabele o prenosu obvezne, celo v tej majhni direktivi, in to je naše stališče. Svet se ne bo strinjal, ker pravi, da je to nepotrebno breme. Moj odgovor na to je, da ne bi smel biti. Najti moramo način, da bo postal prenos zakonodaje EU dostopen. Obstaja velik demokratični primanjkljaj. Odgovorne so države članice, a obtožuje se Evropo.

Tu je nekaj podobnosti s kritiko glede Lizbonske pogodbe, ker je kot neodvisen dokument nečitljiva. Vendar pa bi morala biti javnost še glasnejša, ker je to tisto, kar vlade držav članic s svojimi prenosi to dan za dnem počnejo svojim državljanom in podjetjem. Bodimo jasni. To ni slabost EU. To je slabost vlad držav članic in se mora končati.

Patrick Louis, v imenu skupine IND/DEM. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Komisija namerava zmanjšati upravno breme za podjetja, kar je v osnovi dober namen. Vendar pa čakanje na nenehno varčevanje ne bo temeljno spremenilo položaja: Komisija vzporedno še naprej ustvarja prekomerno standardizacijo, neštete ravni odločanja in sistematične omejitve in jih uveljavlja za evropska podjetja, ne glede na njihovo velikost.

Danes le tri države ne priznavajo potrebe po tem, da se objavljajo informacije o podjetjih – od njihovega nastanka do njihovega zaprtja –, in Komisija sama priznava, da je ta del informacij izgubljen. Ta izguba bo vplivala na tiste, ki najbolj potrebujejo informacije, namreč na posameznike in na MSP, ki obkrožajo mikro podjetja, in ljudi, ki so neposredno povezani s takimi podjetji.

Ta predlog prenosljive informacije, to je informacije, do katerih lahko vsakdo precej preprosto dostopa, spreminja v sporne informacije, do katerih bodo lahko dolgoročno dostopali le strokovnjaki, ki bodo natančno vedeli kakšen je njihov cilj iskanja. Tega predloga ne moremo res sprejeti, in ravnamo v duhu odgovornega zakonodajalca, saj morajo biti predvideni prejemniki gospodarskih informacij sistematično vsi zainteresirani državljani, stranke in vlagatelji in to brez vsakih specifičnih ukrepov.

Istočasno pa lahko ima in bo imel ta predlog škodljive posledice za regionalni tisk, ki je že v težavah, saj je v njegovi pristojnosti objavljanje sodnih in pravnih objav, kar lahko znese med 25-50 % njegovega oglaševalskega prihodka. Ti časopisi igrajo bistveno ekonomsko in socialno vlogo. Biti morajo zaščiteni, saj njihova zaščita pomeni zaščito njihove družbene vloge v lokalni skupnosti. Morda bi bilo dobro, da bi poskusili varčevati in naše delo osredotočiti na druge zadeve. Kar zadeva nas, ta zadeva danes še ni pripravljena.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, glavni cilj naše podjetniške politike je ustvarjanje ustreznega okolja za ustanavljanje in širjenje novih podjetij. V izboljšanje gospodarskega okolja sta vključena

poenostavitev upravnih in pravnih postopkov in ukrepanje glede financiranja, davkov in tako socialnega kot tudi naravnega okolja, saj ima vse to vpliv na način delovanja podjetij.

Enotni predpisi bi v veliki meri koristili celotni skupnosti mednarodnega poslovanja. Najprej, nadnacionalni standardi za finančno poročanje bi poenostavili dostop do in primerjavo finančnih položajev podjetij v različnih državah in to bi poenostavilo proces odločanja glede investicij. Drugič, zahvaljujoč finančnemu poročanju, ki temelji na splošno priznanih in odobrenih računovodskih načelih, bi imela podjetja širši dostop do kapitala.

Mala in srednje velika podjetja morajo pogosto ravnati v skladu z isto zakonodajo kot velika podjetja, čeprav se njihove specifične računovodske potrebe redko pregledujejo. Pomembno je zagotoviti, da bodo razprave osredotočene ne le na poenostavitev, ampak tudi na vpliv računovodskih standardov na mala in srednje velika podjetja v nasprotju z velikimi družbami, ki kotirajo na borzi. Razprava o poenostavitvi je navadno osredotočena na stroške. Vendar pa so v razpravi o posledicah računovodskih zahtev obravnavane prednosti finančnega poročanja in potrebe posameznih uporabnikov.

Uvedba poenostavljenih predpisov za mala in srednje velika podjetja ima številne prednosti. Prva je, da izvajanje splošnih standardov vsekakor prinaša manj koristi za mala in srednje velika zasebna podjetja kot pa za velika, javna podjetja. To vodi do neravnovesja med stroški in koristmi glede izvajanja standardov. Za zagotavljanje ustreznega ravnovesja med stroški in koristmi je treba zmanjšati stroške. Drugič, finančno poročanje ne igra bistvene vloge pri izpolnjevanju informacijskih zahtev za lastnike malih in srednje velikih podjetij, saj imajo neposreden dostop do informacij. Tretjič, uporabniki finančnih poročil, ki jih izdelujejo MSP, imajo bolj omejeno znanje o finančnem poročanju in zato bi jih bilo treba prilagoditi sposobnostim uporabnikov.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Gospod predsednik, Evropski parlament je mnogo let opozarjal na problem nepotrebnih in nesorazmerno visokih upravnih stroškov, ki se uveljavljajo za evropska podjetja. Zato pozdravljamo novico, da je Komisija končno obravnavala to zadevo in po hitrem postopku predlagala spremembe četrte in sedme Direktive o pravu družb glede zahtev za razkritje za srednje velika podjetja in glede obveznosti izdelave konsolidiranih finančnih poročil.

Podpiram pristop Komisije, ki je usmerjen v poenostavitev pogojev poslovanja za evropska podjetja. Vendar pa je moja podpora pogojena s tem, da te spremembe ne bodo ovirale preglednosti ali da ne bo njihova posledica ta, da bodo imeli uporabniki računov omejen dostop do informacij. Predlog za umik zahteve za razkritje stroškov ustanovitve se prav tako zdi upravičen. Razširitev izjem, ki koristijo malim podjetjem in ki že v veliki meri koristijo večini držav članic, da bodo vključena srednje velika podjetja, lahko prispeva k zmanjšanju bremena finančnega poročanja na srednje velika podjetja.

Pri predlogu sprememb za sedmo Direktivo o pravu družb obveznost izdelave konsolidiranih računovodskih izkazov nima pravega opravičila, ker bi bili konsolidirani računovodski izkazi v tem primeru skoraj identični neobveznim posameznim finančnim izjavam.

Evropska komisija bi si morala še bolj prizadevati za revidiranje četrte in sedme Direktive o pravu družb, da bo lahko pred koncem leta 2009 predstavila evropski računovodski okvir. Enotni standard bo zmanjšal upravno breme za MSP in povečal preglednost za vse vpletene.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil naši poročevalki, gospe van den Burg, našemu koordinatorju, gospodu Lehneju, in našemu poročevalcu v senci, gospodu Gauzèsu, za njihova prizadevanja za doseg položaja, ki mislim, da je izredno učinkovit in razumen.

Seveda se vsi dobro zavedamo, da moramo naša pravila prilagoditi glede na specifične položaje malih in srednje velikih podjetij in zato močno podpiramo načrt za mala in srednje velika podjetja, ki sta ga predlagala Komisija in odobrila Svet. Kljub temu pa bi rad dodal, da tega ne smemo storiti, da povem tako, da ta mala in srednje velika podjetja smatramo kot podpodjetja, da jih spravljamo v nekakšen geto, kjer bi bilo toliko poenostavitev in tako malo pravil, da ne bi več nudili zagotovil, ki jim omogočajo predvsem – in še posebno v tej sedanji krizi – pridobivanje kreditov, ki jih potrebujejo za delovanje in rast.

Zato tudi jaz, kot gospod Gauzès, močno podpiram resolucijo, ki jo je predlagala gospa van den Burg in sprejel naš odbor, resolucijo, katere pomen leži v tem, da se od Komisije zahteva, da predloži predlog, ki bo državam članicam omogočil izvzetje iz zahteve po upoštevanju direktive za tista podjetja, za katera je značilno, da so zelo majhna – bilanca stanja, ki je nižja od 500.000 EUR, prodaja manjša od 1 milijona EUR

in količina celotnega osebja manj kot 10 ljudi –, in katerih poslovanje je le lokalno ali regionalno v samo eni državi članici.

To bo zato omogočilo državam članicam, da bodo prilagodile svojo zakonodajo, kot je to storila Nemčija, hkrati pa obravnavale mala in srednje velika podjetja kot druga podjetja – to je zelo pomembno. Mala in srednje velika podjetja se ne razvijajo ločeno; Evropa mora ukrepati, da bi zagotovila, da ne bodo v neugodnem položaju glede na druga.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospod predsednik, mala in srednje velika podjetja v Evropski uniji zaposlujejo okoli 60 % vseh delavcev. Zato je njihov gospodarski položaj izredno pomemben. V času gospodarske krize je predvsem pomembno, da se izogibamo zapletanju njihovih pravnih obveznosti, da bodo lažje obratovala. To je priložnost za ta podjetja in njihove delavce.

Poenostavljena zakonodaja na področju finančnega poročanja, kot je določeno v direktivi o spremembi, je korak v pravi smeri. Vendar pa se strinjam s kolegom, ki je poudaril potrebo po zagotavljanju lokalnega dostopa novinarjev do informacij.

Rachida Dati, predsednica Sveta. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej se opravičujem za zamudo. Imeli smo zamudo pri odhodu iz Pariza. Čeprav nisem slišala vseh razprav, sem se vam prav tako hotela zahvaliti za razpravo, ki poteka danes.

Svet posveča pozornost in bo še naprej posvečal pozornost vsem pripombam in priporočilom, ki jih dajete, in zanimanju, ki ga kažete pri teh zadevah, predvsem v smislu zaveze, ki jo sprejemate v okviru poenostavitve bremen za podjetja.

To je vprašanje, ki je danes zelo občutljivo, a nujno moramo – predvsem zaradi kriznih razmer – brez deregulacije za ustvarjanje okolja mnogo večje gotovosti v Evropi izvesti poenostavitve, da bomo zagotovili razvoj malih in srednje velikih podjetij.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. – (FR) Gospod predsednik, rad bi pozdravil gospo Dati in, kot ona, bi se tudi jaz pridružil tistim, ki so se zahvalili Parlamentu, gospe van den Burg, gospodu Lehneju in gospodu Gauzèsu, ker so izpeljali to delo, ki nam bo danes omogočilo doseči sklep glede te prve določbe.

Pozorno sem poslušal, kar je bilo povedanega o malih podjetjih. Dejansko je cilj sprejeti pravila za mala podjetja v času načrtovane revizije, a rad bi ponovil, da bodo države članice lahko izbirale, ali bodo uporabljale ta pravila ali bodo ustvarile drugačne možnosti, ki bodo prilagojene lokalnim razmeram.

Sam sem bil poln razumevanja glede argumenta, da malih podjetij prav tako ne bi smeli pritiskati, tako povedano, v položaj, ki bi jih na koncu nekoliko oviral pri aktivni udeležbi v gospodarskem življenju, vse pod pretvezo poenostavitve. To sem želel povedati. Mislim, da bo razprava prosvetlila mojega kolega, gospoda McCreevya, ki je odgovoren za notranji trg in da nam bo to omogočilo delati na tem zmanjšanju upravnega bremena, ki pritiska na podjetja, predvsem na najmanjša.

Hvaležen sem Parlamentu za njegovo nenehno podporo in upamo, da se bo to konstruktivno sodelovanje nadaljevalo skozi naslednje leto.

Ieke van den Burg, poročevalka. – (NL) Sporočilo Parlamenta je bilo po mojem mnenju jasno in glasno. Začasen položaj nujen državam članicam priložnosti kratkoročne izločitve mikro podjetij iz evropske zakonodaje je rešitev, ki pa ni trajna. Upam, da je tudi Komisija priznala in sprejela to sporočilo.

Tudi za tista podjetja in za mala in srednje velika podjetja na splošno bi radi uvedli enotno evropsko zakonodajo, ki jim omogoča delovanje na notranjem trgu, a je hkrati enostavna zakonodaja, kot je izjavil gospod Gauzès, dejansko z le enim organom in enim sklopom pravil, kot velja za razširljiv jezik za poslovno poročanje (XBRL), kar pomeni, da ne bodo obremenjena z ogromnimi upravnimi bremenami, kot so sedaj. Navsezadnje, tudi, če bodo imele države članice možnost izvzetja, to ne pomeni, da lahko države članice uveljavljajo svoja lastna pravila, ki so poleg tega še drugačna v vsaki državi članici. To srednjeročno ne reši ničesar.

Srednjeročno želimo izdelati predlog, ki bo zagotovil enostavno, usklajeno zakonodajo, ki jo bo mogoče uporabljati po celotnem notranjem trgu in ne bo sprožila ogromnega bremena za mala in srednje velika podjetja, predvsem mikro podjetja: le preprost sistem za zagotavljanje informacij o njihovih letnih računovodskih izkazih. To je namen Parlamenta in upam, da bo to sporočilo doseglo svoj namen.

Predsednik. - Prejel sem en osnutek resolucije⁽¹⁾, ki je bil predložen skladno s členom 103(2) Uredbe.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 18. decembra 2008.<BRK>

3. Evropska javna listina - E-pravosodje - Čezmejne posledice pravnega varstva odraslih (razprava)

Predsednik. –Naslednja točka na dnevnem redu je skupna razprava o

poročilu gospoda Manuela Medine Ortege v imenu Odbora za pravne zadeve s priporočili Komisiji o evropskih javnih listinah (2008/2124(INI)) (A6-0451/2008),

poročilu Diane Wallis v imenu Odbora za pravne zadeve glede priporočil Komisiji o e-pravosodju (2008/2125(INI)) (A6-0467/2008), in

poročilu gospoda Antonia López-Istúrizza Whita v imenu Odbora za pravne zadeve s priporočili Komisiji o čezmejnih posledicah pravnega varstva odraslih oseb (2008/2123(INI)) (A6-0460/2008).

Manuel Medina Ortega, poročevalec. – (ES) Gospod predsednik, to je pobuda parlamentarnega Odbora za pravne zadeve, katerega namen je dosega priznavanja evropskih javnih listin.

S pobudo Parlamenta pozivamo Komisijo naj sprejme ukrepe, ki meni, da so ustrezni. Temelji na Haaškem programu, in sicer na priznavanju ne le sodnih odločb, pač pa tudi javnih listin.

Namen te pobude je poenostavitev položaja potrošnikov v Evropski uniji.

Formalnosti, potrebne za priznavanje takšnih listin, so potrata denarja in časa.

Zdi se, da bi morali zato pospešiti pretok ali priznavanje takšnih javnih listin, da v primeru čezmejne formalnosti, kot je poroka, pogodba ali kaj podobnega, ne bo potrebno prestajanje nadležnih postopkov.

Težava, ki jo lahko to poročilo predstavlja, je narava evropske javne listine ali samega javnega dokumenta, ki ga priznava večina držav Evropske unije, ne pa tudi druge države.

V nekaterih državah sistem evropskih javnih listin, ki jih izdajajo javni uslužbenci, ne obstaja. Namesto tega obstajajo preproste zasebne listine, ki jih z zakonom izposluje notar, čeprav se narava dokumenta ne spreminja.

Predhodnica tega predloga je sodba Sodišča Evropskih skupnosti v zadevi Unibank, v kateri je določena vrsta zahtev za priznavanje javnih listin. Natančneje, prva zahteva je bila, da bi jih morali izdajati javni uslužbenci. Z drugimi besedami, oseba, ki overja listino, mora biti na nek način javni uslužbenec, položaj, ki v nekaterih državah EU ne obstaja in te posledično nimajo te zmožnosti.

Drugič, listina mora zagotavljati, da bo volja strank ustrezala za doseganje določenih pravnih namenov. Notarska listina ima vsaj po celinskem pravu določen usklajen značaj, in sicer, da stranke v njem izražajo svojo voljo, notar pa je tisti, ki listino izvede.

Tretjič, listina ne sme povzročiti učinka, katerega obseg delovanja je večji, kot je priznan v njeni izvorni državi. To pomeni, da, če je listina v njeni izvorni državi le dokazna, potem se je ne sme smatrati kot izterljivo listino.

Rekel bi, da so temeljni naslednji trije dejavniki: prvič, oseba, ki odobri listino mora imeti status javnega uslužbenca, drugič, listina je po značaju ustavna in ne potrjuje le podpisa, in tretjič, njeni učinki ne smejo biti drugačni od tistih, ki jih ima v izvorni državi.

Področje, ki ga je treba vsekakor izključiti, so vse zadeve, ki se nanašajo na lastninsko pravo. Kaže, da so nepremičninski zakoni tesno povezani z zemljo, s krajem, kjer se nahaja lastnina. Možnost prenosa na tem področju je zato omejena z obstojem javnih registrov in dejstvom, da ima vsaka država strogo zakonodajo, ki na tem področju uveljavlja posebne zahteve.

⁽¹⁾ Glej Uredbo

Upam, da bo Komisija obravnavala ta predlog in da bo lahko predložila pobudo. Ustrezna pravna podlaga sta predvsem člen 65(a) in druga alineja člena 67(5) Pogodbe ES.

Mislim, da je pravna osnova zadostna in da bi tovrstna pobuda poenostavila pravne odnose med državljani in predvsem izboljšala njihova življenja.

Težava, ki jo lahko Komisija izpostavi in jo bo izpostavila, je problem raznolikosti naših pravnih sistemov, a mislim, da je to zadeva, o kateri bomo lahko razpravljali na kasnejši stopnji, ko bo Komisija predložila svoj predlog.

Diana Wallis, poročevalka. – Gospod predsednik, zdi se, da je bilo e-pravosodje v veliki meri v središču obeh predhodnih predsedstev, slovenskega in francoskega, in vemo, da tudi prihodnje češko predsedstvo želi nadaljevati dobro delo v zvezi z e-pravosodjem.

E-pravosodje v tem Parlamentu in zagotovo v Odboru za pravne zadeve se tudi ujema s temo, ki nam je že dolgo pri srcu, to je dostop do pravosodja in kako zagotavljamo dostop do pravosodja na čezmejni podlagi. Precej težko je dobiti dostop do pravosodja, celo v nacionalnem kontekstu: v mislih imamo dostop do odvetnikov, privošljivost, sposobnost razumevanja pravnega sistema. A postavite to v evropski čezmejni kontekst z različnimi pravnimi kulturami in jeziki in vse skupaj bo postalo še bolj zapleteno in težje dostopno našim državljanom.

A morali bi biti sposobni izkoristiti te težave in jih združiti z vsemi možnostmi, ki jih nudi sodobna tehnologija. Če Evropa nima meja, jih tudi internet nima, če so jeziki težki, nam sedaj tehnološka orodja nudijo možnost neposrednega prevajanja. Sposobni bi morali biti razviti tehnološke možnosti za boljši čezmejni dostop do pravosodja.

Jasno je, da so številne naše države članice že videle možnosti znotraj svojih meja in razvijajo svoje sisteme. To je dobro! Prav tako poteka tudi skupno delo na številnih projektih – nekateri za zagotavljanje povezanih registrov za obravnavanje podjetij in zemljiških registrov – in ponovno je to dobro.

A za nas kot parlamentarce je to, kar želimo resnično videti, nekaj, kar našim državljanom neposredno pomaga pri njihovih skrbih glede pravosodja v njihovi vsakdanjosti. Želimo, da državljani Evrope občutijo razliko projekta e-pravosodja na evropski ravni.

Kaže, da lahko delo na portalu pravosodja to naredi: nudi lahko informacije glede vprašanj kot so: kdo, kje, kateri odvetniki, kateri tolmači, kje dobiti pravno pomoč – vse vrste informacij. Projekt je ambiciozen in takšen bo tudi moral biti.

A nočemo se ustaviti tu, pri informacijah. Radi bi videli resnično možnost spletnega dostopa do čezmejnega pravosodja, da so tisti evropski instrumenti plačilnega naloga, malih terjatev, dostopni našim državljanom preko spleta. Jasno je, da nekatere države članice delajo na skupnih projektih, in ponovno je dobro, da izkoristimo to navdušenje in to ambicijo. Vendar pa je potrebno, da Komisija ohrani evropski kontekst – da ga ohrani kot evropsko ambicijo –, da se bomo naprej pomikali na usklajen način. Zato je poleg parlamentarnega poročila tudi akcijski načrt, ki izpostavlja mnogo teh tem. S tem bi lahko uresničili naše sanje resnične Evrope z brezmejnimi pravosodjem. Poskrbimo, da se bo to zgodilo.

Antonio López-Istúriz White, poročevalec. – (ES) Gospod predsednik, gospa ministrica, podpredsednik Komisije, poročilo, ki vam ga predstavljam danes, se nanaša na zaščito odraslih v Evropski uniji. To temo je bilo težko obravnavati v tako kratkem času, predvsem, ker ima tako široko zastavljene cilje, ki zadevajo več področij.

Nadalje je bilo poročilo v Odboru za pravne zadeve predmet več različnih stališč glede tega, v katero smer bi moralo iti.

To besedilo danes obravnavamo v skupni razpravi s še dvema drugima poročiloma Odbora za pravne zadeve: s poročilom o evropskih javnih listinah gospoda Medine Ortege in poročilom o e-pravosodju gospe Wallis.

Izboljšana koordinacija med temi ločenimi instrumenti, ki jih je izdelal naš odbor, je nedvomno zagotovila večjo učinkovitost naših predlogov in bo zagotovo državljanom Evrope zagotovila boljše storitve.

Najprej bi rad čestital francoskemu predsedstvu za odlično delo, ki ga je v zadnjih šestih mesecih opravilo pri vodenju Evropske unije. V tem primeru se moram posebej zahvaliti francoski ministrici za pravosodje, gospe Dati, za zanimanje, ki ga je pokazala, ko je s tem vprašanjem presegla uveljavljene določbe, da bi dosegla nove praktične in učinkovite rešitve za vse države članice.

Ko sem že pri francoski temi, bi rad posebej omenil sodnico in svetovalko ministrice za pravosodje, gospo Amélie Durand in svoje francoske kolege, ki so pri tem igrali aktivno vlogo, med njimi sta gospod Gauzès in gospod Toubon.

Naš odbor za pravne zadeve se strinja z zaskrbljenostjo predsedstva glede vprašanja, ki nas je danes tu privedlo skupaj: pravno varstvo ranljivih odraslih. Zato sem se odločil pripraviti zakonodajno poročilo na lastno pobudo, da bi napredovali in dosegli nove rešitve, od katerih bi imeli največje koristi naši odrasli državljani.

Naš odbor je bil nedavno v veliki meri vključen v odobritev paketa ukrepov civilnega prava, vključno z mediacijo, vročanjem listin in prava, ki velja za nezakonita dejanja.

Dokaz tega je bilo zaslišanje Foruma o pravosodnem sodelovanju v civilnih zadevah, ki je 2. decembra potekal v Odboru za pravne zadeve, skupaj z Odborom za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, na katerem je bila ena točka dnevnega reda potreba po pravnem varstvu odraslih v naši družbi.

Gospe in gospodje, to je tema, ki zadeva vse države članice, glede na to, da Evropska unija doživlja vedno večje staranje prebivalstva. Do leta 2050 bo 37 % ljudi starejših od 60 let in 10 % od 80 let.

Pomembno je, da si zapomnimo, da te razmere nimajo le gospodarskih, ampak tudi proračunske in zdravstvene posledice, ki vplivajo na vse nas. Čim prej moramo začeti iskati rešitve teh problemov.

Namen tega poročila je ustvariti področje pravosodja, svobode in pravnega varstva z dvema glavnima smerema: kazenskim pregonom in sodelovanjem med pristojnimi oblastmi v različnih državah članicah.

Kot sem že prej omenil, je to poročilo močno napredovalo, preden ga je 17. decembra soglasno sprejel Odbor za pravne zadeve.

Dosežena je bila kompromisna sprememba, s katero so se združila različna stališča članov našega odbora. Ta sprememba, ki je sedaj postala člen 2 končnega poročila, je ključna za to poročilo, saj usklajuje možnost, da lahko države članice v svojo zakonodajo vključijo Haaško konvencijo z dne 13. januarja 2000.

Poleg tega poročilo zagotavlja, da bi bilo treba v prihodnosti, ko bo na tem področju pridobljenih dovolj izkušenj, zahtevati od Komisije, naj predloži zakonodajni predlog za okrepitev sodelovanja med državami članicami in za izboljšanje postopkov priznavanja in izvrševanja odločb o varstvu polnoletnih oseb in izvajanja pooblastil v primeru nezmožnosti.

Parlamentu bi rad poudaril, da so do danes le štiri države podpisale Haaško konvencijo, ratificiralo pa jih jo je le osem. Države članice pozivamo, naj ratificirajo to konvencijo, da bomo lahko bolj usklajeni in učinkoviti pri reševanju tega vprašanja, ki vpliva na vse nas.

Zapomniti si je treba, da ima po Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti pristojnost za sprejemanje predpisov Evropska komisija. Vendar pa je, kot vemo, v Pogodbi mala določba – člen 192 –, ki Parlamentu daje pravico, da od Komisije zahteva, da pripravi zakonodajni predlog.

Gospe in gospodje, radi bi uporabili ta člen. Zaključil bom tako, da povem, da je v poročilu navedeno, da bi morala Komisija v prihodnosti spremljati izkušnje, pridobljene s Haaško konvencijo, za pripravo predlogov določb Skupnosti, ki bodo dopolnjevale Konvencijo in kjer bodo predlagani morebitni dodatni instrumenti za prihodnost.

Rachida Dati, *predsednica Sveta*. – (FR) Gospod predsednik, gospod Barrot, gospe in gospodje, na srečo imam ponovno priložnost spregovoriti pred tem Parlamentom in bi se vam tako rada v imenu predsedstva zahvalila za napredek, dosežen na področju pravosodja.

Po prejšnji razpravi, ki se je nanašala na življenje podjetij, poročila, o katerih bomo razpravljali, zadevajo vsakdanja življenja evropskih državljanov. To so vprašanja, ki so bila obravnavana ob številnih priložnostih pod francoskim predsedstvom, predvsem med razpravami, ki so bile organizirane o kroženju javnih listih in o pravnem varstvu odraslih.

Kakor veste, si je francosko predsedstvo močno prizadevalo za dosego napredka na področju Evrope pravičnosti s praktičnimi projekti, da bi evropske institucije približalo našim državljanom in – kot je ravno dejala gospa Wallis – tudi slovensko predsedstvo je v zvezi s tem naredilo zelo veliko, mi pa smo nadaljevali njihovo delo.

Tri besedila, ki se pojavljajo na našem današnjem dnevnem redu, so dokaz tega: poročilo gospoda Medine Ortege o evropskih javnih listinah, poročilo gospe Wallis o e-pravosodju in poročilo gospoda López-Istúrizza

Whita o pravnem varstvu odraslih. Vsekakor ustrezajo želji predsedstva po spodbujanju novih pobud ne le za sprejetje novih orodij, ampak tudi za izmenjavo naših metod, primerjavo naših praks in za misel na prihodnost.

V zvezi s poročilom o javnih listinah želi predsedstvo najprej pohvaliti pobudo gospoda Medine Ortege in kakovost njegovega poročila. Zanimanje, ki ga je ta Parlament pokazal pri priznavanju in kroženju javnih listin v Evropi, ponazarja, da je to pomembno vprašanje na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah. To delo je del naše želje, da poenostavimo vsakdanje življenje naših sodržavljanov, pa tudi naših podjetij, zakonodaja pa je izdelana predvsem, da bi poenostavila socialne odnose, s tem, da napotitve na sodišče ostajajo nujna izjema.

Za Evropsko unijo je prav tako pomembno, da se zaveže v tej smeri. Javna listina je ključni element v življenjih družin in podjetij, naj bo to ženitna pogodba, poravnava, oporoka, prodajna pogodba ali pogodba med pojetji. Ljudem omogoča, kot del nepogodbenegega odnosa, da priznanemu organu zaupajo nalogo overitve zavez, ki jih želi narediti, in s tem vnaprejšnjega sprejemanja vseh posledic tako, da ta listina postane izvršljiva. Vendar pa vaše delo kaže tudi, da moramo premisliti, katere pogoje je treba določiti, da bo lahko javna listina prosto krožila po Evropi, ne glede na področje.

Ni dvoma, da bo treba to zamisel upoštevati v prihodnjem zakonodajnem programu Evropske komisije. Razprava o javnih listinah nas ne bo ustavila pri našem nadaljnjem razmišljanju o načinih za izboljšanje kroženja drugih vrst listin. Postopno se moramo pomikati naprej, prav tako pa moramo določiti izredno jasen okvir. Pogoje in postopke za medsebojno priznavanje javnih listin je mogoče ublažiti, ker nudijo povečana jamstva.

Če želi kdorkoli v sistem predložiti listine, ki nudijo neenaka jamstva, bo treba naš cilj zmanjšati in to bo očitno problematično. Stališče Parlamenta, kakršno izhaja iz tega poročila, je v veliki meri v skladu s smernicami, ki jih je razvilo in predlagalo predsedstvo. Vaše poročilo, gospod Medina Ortega, bo služilo kot bistveni temelj za prihodnje delo, saj bo predsedstvo ustrezno upoštevalo današnjo razpravo.

Izboljšanje in krepitev evropskega pravosodnega področja prav tako pomeni izboljšavo in posodobitev načina kako deluje pravosodje, kar je posledično odvisno od naše uporabe novih metod komuniciranja; to je bistvo projekta e-pravosodja. Cilj projekta je, da se v evropskem čezmejnem kontekstu razvije uporaba novih informacijskih in komunikacijskih tehnologij. To bi nam moralo omogočiti krepitev povezav med našimi sodnimi sistemi in poenostavitev izmenjav. Nadalje, okvirna direktiva, ki je bila sprejeta o mrežnem povezovanju kazenskih evidenc, pri tem igra veliko vlogo. Akcijski načrt glede evropskega e-pravosodja, ki je bil 28. novembra predložen na zadnjem zasedanju Sveta PNZ, je v skladu z delom, ki so ga opravila zaporedna predsedstva vse od nemškega predsedstva.

V zadnjih šestih mesecih smo si prizadevali, da bi pripravili akcijski načrt o evropskem e-pravosodju, ki je čim bolj uravnotežen, pri tem pa smo upoštevali države članice, vključene v ta projekt, stališče tega Parlamenta, pa tudi vlogo, ki jo bo morala igrati Komisija. Imamo skupne cilje s Parlamentom in tako bi se predsedstvo rado ponovno zahvalilo poročevalki, gospe Wallis, za njeno predanost tej zadevi in za njeno visokokakovostno poročilo. Ostra razprava, izvedena v Evropskem parlamentu, je obogatila osnutek predsedstva in to je na koncu pomenilo, da smo dobili osnutek, ki ima podporo vseh.

Poenostavitev dostopa in varovanje prostega pretoka oseb in sodnih odločb so cilji, ki jih je mogoče v celoti doseči le, če so v njih upoštevani najbolj ranljivi v družbi. To je eden od razlogov, zakaj je francosko predsedstvo želelo, da se položaj odraslih, ki so predmet ukrepov pravnega varstva, izboljša.

Vsekakor morajo imeti zaščiteni odrasli možnost uživanja enakega prostega pretoka kot ostali državljani, ne glede na zaščito, ki jo prejemajo. Predsedstvo je veselo, da je bilo to vprašanje obravnavano v Parlamentu, in se zahvaljuje poročevalcu, gospodu López-Istúrizu Whitu, za njegove predloge o pravnem varstvu odraslih. To je očitni znak našega skupnega interesa.

Haaška konvencija z dne 13. januarja 2000 naj bi začela veljati 1. januarja, in sicer med Francijo, Nemčijo in Združenim kraljestvom. Druge države članice EU so jo podpisale v preteklih šestih mesecih. Te so: Finska, Grčija, Irska, Luksemburg in Poljska. Pomembno je, da lahko vse države članice sodelujejo v tem instrumentu. Vem, da se bosta prihodnje češko in švedsko predsedstvo zavezali na tem področju – to sta nakazali med tem francoskim predsedstvom – in širše povedano, pretok sodnih odločb v zvezi z varstvom odraslih mora biti med našimi cilji.

Pod tem pogojem bomo načrtovali podobo Evrope, ki se je sposobna odzivati na potrebe državljanov, vključno z najbolj ranljivimi. Vaše priporočilo k temu pomembno prispeva. Tudi v zvezi s tem francosko

predsedstvo upa, da bo mogoče to vprašanje vključiti v prihodnji zakonodajni program Komisije, gospod Barrot. To je pomembno socialno vprašanje. Vem, da je to tema, ki je bila do sedaj prednostna in je ključna za Komisijo in posebej za vas, gospod Barrot. To je prav tako dokaz, da Evropa z ustvarjanjem bolj gotovega pravnega okolja prav tako varuje najbolj ranljive državljane.

Predsedstvo bi se vam rado zahvalilo za te prispevke in seveda bom ustrezno upoštevala pripombe iz te razprave.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zelo sem zadovoljen, da lahko izkoristim priložnost in čestitam avtorjem teh treh poročil, in gospe Dati bi dejal, da so ta poročila resnično popolnoma v skladu s prizadevanji francoskega predsedstva, ki smo jih očitno v celoti pretehtali. Mislim, da smo resnično položili temelje tega evropskega pravnega in sodnega področja, ki sem mu osebno zelo predan in ga bomo gradili skupaj, predvsem preko stockholmskega programa.

Zato je res, da je do razprave tega jutra prišlo ravno ob pravem času. Gospa Dati je že podala zelo temeljit pregled teh treh poročil, a kljub temu bom na kratko ponovil, kar je povedala, da potrdim namene Komisije.

Najprej se zahvaljujem gospodu Medini Ortegi. Gospod Medina Ortega nam je predstavil odlično poročilo o evropskih javnih listinah. Zagotovo gre za vsakdanja življenja potrošnikov in državljanov in priporočila, ki jih dajete Komisiji, pristno vplivajo na življenja naših državljanov, tako posameznikov kot tudi podjetij.

Seveda je cilj posameznih državljanov in podjetij sprejemanje odločitev glede družinskih zadev ali plačil v trgovinskih poslih preprosto preko prostovoljnega dogovora, ki ga overi javni organ, in zelo jasno je, da morajo imeti javne listine možnost kroženja na tem področju prostega pretoka.

Vendar pa je ta prost pretok danes le delno uresničen in, kot veste, smo poleg obstoječih instrumentov očitno zagotovili nove ukrepe. Trenutno delam na sledečih: tistih, ki so bili ravno sprejeti – in hvala vam, gospa Dati, za preživitvene obveznosti – prav tako pa, gospod Medina Ortega, za marec 2009 pripravljam ukrep glede dedovanja. Dobro se zavedam, da je potrebno opraviti še več dela in, da bo zato Komisija pripravila Zeleno knjigo o javnih listinah in morebiti o drugih javnih dokumentih, da bo imela resnično možnost široko zasnovanega posvetovanja o tej temi.

Vendar pa je jasno, da bosta v tem kontekstu vaše poročilo in študija, pripravljena s strani Evropskega parlamenta, zelo uporabna. Nadalje, kot ste poudarili, po mojem mnenju obstaja tudi potreba – strinjam se z vami – za pravno podlago, ki nam bo omogočila, da podamo pobudo, hkrati pa priznavala, da bo raznolikost naših pravnih sistemov kljub temu potrebovala poglobljeno delo, da se omogoči takšno ukrepanje. Vendar pa se vam ponovno zahvaljujem za to odlično delo.

Sedaj se obračam h gospe Wallis, ki je zelo poudarila potrebo po posodobitvi načina, kako deluje pravosodje, in res je, da je akcijski načrt, ki bil ravnokar sprejet pod francoskim predsedstvom, v velikem interesu češkega predsedstva. Zato bomo s sprejetjem vašega poročila, gospa Wallis, lahko videli, kako lahko v celoti izkoristimo ta dostop do e-pravosodja.

Posebej ste omenili primere, ko bi bil takšen dostop zelo koristen, ko gre na primer za poravnavo malih terjatev. Vaša priporočila nam bodo nedvomno pomagala stopnjevati ukrepe, ki jih je Komisija že sprejela, in bodo obogatila razprave in odločitve, sprejete v Evropskem svetu.

Skupaj bomo delali, da bi zagotovili, da bo evropsko e-pravosodje dopustilo enostavnejši dostop do informacij o evropski zakonodaji, o nacionalnih pravnih sistemih in o evropskih postopkih. Prav tako bi rad izpostavil, da bo načrtovani portal vzpostavljen najkasneje konec decembra 2009. V zvezi s to zadevo bomo očitno delali v tesnem sodelovanju s Parlamentom. Ta portal evropskega e-pravosodja mora zato čisto gotovo začeti delovati do konca decembra 2009. Namenjen je evropskim državljanom, a prav tako bomo videli kako reševati vprašanja, ki bolj neposredno vplivajo na sodne organe.

Ponovno sem zelo vesel, da vidim to sinergijo med našimi evropskimi institucijami – Svetom, Parlamentom in Komisijo – o tej temi. Mislim, gospa Wallis, da sta v skladu z vašo željo, naj bomo previdni in ne omejujemo svoje ambicije, ampak jo raje uporabimo za e-pravosodje, francosko predsedstvo in gospa Dati pokazala takšno ambicijo. Bodite prepričani, da bom kot komisar zelo zavezan temu.

Nazadnje sem prišel do poročila gospoda López-Istúrizza Whita. Prav tako sem mu zelo hvaležen, ker se je lotil odlične pobude gospe Dati, s tem ko smo morali v Lillu obravnavati to temo, ki je tako zelo pomembna v naših družbah. Seveda vemo, da bo naše družbe sestavljalo vedno več ljudi, starih nad 65 let – ta skupina že predstavlja 16 % celotnega evropskega prebivalstva – in zato smo prepričani v pomembnost varstva

ranljivih odraslih. Zato smo zelo močno podprli francosko pobudo tako, da smo države članice pozvali, naj ratificirajo Haaško konvencijo z dne 13. januarja 2000. Zaradi trmaste odločnosti gospe Dati bo Konvencija začela veljati 01. januarja 2009.

Gospa Dati je navedla številne države, ki so sedaj že članice Konvencije. Njihovo članstvo bo po mojem mnenju imelo ponovno učinek snežne kepe in nam bo omogočilo, da prepričamo vse države članice v ratifikacijo Konvencije.

Res je, da na ravni Skupnosti ni obstoječih instrumentov. Nismo še omenili razvoja obstoječega instrumenta. Zelo podrobno bomo spremljali uporabo Konvencije in potem bomo očitno vključili ta predlog v okvir stockholmskega programa. Pregledali bomo vse ukrepe, ki bodo državam članicam omogočili več medsebojnega sodelovanja, in potem bomo lahko vključili morebitno pobudo Skupnosti glede tega.

To lahko povem o tej temi, ki jo osebno priznavam kot zelo pomembno. Kakor koli, hvala vam, razprava tega jutra v prisotnosti gospe Dati nam je že omogočila vpogled v način, kako bomo predlagali ambiciozni stockholmski program, ki bo dosegel pričakovanja evropskih ljudi, ki želijo to evropsko sodno področje. Hvala, Parlament.

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

Panayiotis Demetriou, poročevalec mnenja Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve. – (EL) Gospod predsednik, najprej mi dovolite, da čestitam francoskemu predsedstvu za vse, kar je doseglo do sedaj, predvsem na področju pravosodja. Prav tako bi rad čestital gospodu komisarju. Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve potrjuje stališča poročevalca Antonia López-Istúrizza Whita, kakršna so izražena v njegovem poročilu. Naših starejših soljudi, ki imajo omejene sposobnosti, kot vsi naši soljudje s problemi, ne smemo pustiti pravno nezaščitenih, ne smemo jih prepustiti usodi in pogosto v rokah preračunljivih varuhov, ki jih včasih ponižujejo in izkoriščajo. Vsaka družba, vsaka pravna država je dolžna sprejemati sodne in upravne odločbe in zakone, ki ščitijo dostojanstvo in lastnino starejših ljudi, in Evropska unija ima čezmejno odgovornost. Komisijo pozivam, naj pomaga in izvaja pritisk na države članice, da bodo podpisale in ratificirale Haaško konvencijo, ki zagotavlja okvir za takšno zaščito. Kolege poslance iz držav, ki tega še niso storile, pozivam, da to uresničijo.

Luca Romagnoli, pripravljavec mnenja Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi čestital francoskemu predsedstvu, komisarju Barrotu in poročevalcem, saj se tehnološki napredek neizprosno giblje naprej in pravosodni sistem se temu dejstvu ne more izogniti.

Mislim, da uvedba informacijskih in komunikacijskih tehnologij v sodni upravi nudi mnoge mogoče rešitve z izboljšanjem načina kako sodstvo deluje, ter s tem pomaga racionalizirati in usmerjati postopke in tako zmanjšati stroške. E-pravosodje bi lahko prav tako prineslo nedvomne koristi in izpolnjevalo vrsto različnih potreb, najpomembnejša od vseh pa bi bil dostop do pravosodja in izboljšave v smislu učinkovitosti in zmanjšanja stroškov ter porabe časa. Zato je ključnega pomena, da je cilj e-pravosodja razvoj uporabe informacijskih tehnologij v sodstvu, še toliko bolj, če pomislimo, da je skoraj deset milijonov evropskih državljanov vključenih v čezmejne civilne postopke in ta se bo ta številka v prihodnosti verjetno povečala.

Poleg državljanov moramo prav tako razmisliti o koristih tistih, ki delajo na pravnem področju, in zato ne smemo pozabiti postopkov na področju sodnega in kazenskega sodelovanja. Kot sem opazil že pri svojem delu poročevalca poročila o Evropskem informacijskem sistemu kazenskih evidenc (ECRIS) je poleg tega mnenja morebitno področje uporabe elektronskega pravosodja obsežno in mu je usojen razvoj v skladu z napredkom na evropskem sodnem področju pa tudi s tehnološkim razvojem. Zato pozdravljam napoved komisarja Barrota, da bo portal začel delovati do konca leta 2009.

Rad bi zaključil z upanjem, da lahko Evropa doseže vsaj pravični pravosodni sistem in da je mogoče tudi odgovornost zainteresiranih strani vsaj deliti. Prepogosto je tako, na primer v moji državi, da preiskovalna stran plača izredno visoko ceno in da se mučni pravosodni postopek konča z oprostivijo. V Italiji sodniki niso družbeno odgovorni za pravosodne neuspehe – to je resna družbena krivica in jo je treba popraviti. Upam, da bo evropsko pravosodno področje prej ali slej popravilo to veliko krivico.

Ponovno se zahvaljujem francoskemu predsedstvu za njihova prizadevanja pri teh zadevah pa tudi gospe Wallis.

Jean-Paul Gauzès, v imenu skupine PPE-DE. – (FR) Gospod predsednik, gospa Dati, gospod Barrot, najprej bi rad pohvalil prizadevanja francoskega predsedstva in vaša osebna prizadevanja, gospa Dati, za spodbujanje boljšega področja pravnih svoboščin in učinkovitosti v korist naših državljanov.

Naši poročevalci so opravili odlično delo. Zato bo Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov podprla ta tri poročila:

poročilo gospe Wallis, poročilo gospoda López-Istúrizza Whita in poročilo gospoda Medine Ortege.

Sam bi rad razjasnil nekaj stvari glede stališča naše skupine v zvezi s poročilom gospoda Medine Ortege, s katerim sem tesno sodeloval.

Kakor ste povedali, gospa Dati, gospod Barrot, nam je bila v tem poročilu ravno predstavljena zamisel, da bi si morali pomembno prizadevati za vzajemno priznavanje javnih listin. Ko je izšlo to poročilo, je potekala razprava glede možnosti uvoda v zvezi z njegovo terminologijo.

Mi verjamemo, da to poročilo zadeva javne listine, katerih značilnosti so določene v sodni praksi, in da bi se morali na tej stopnji omejiti na javne listine in ne bi smeli ustvarjati pravne zmede z uporabo neprimernih pojmov za razširitev na to, kaj bi morale predstavljati javno listino.

Gospa Dati, gospod Barrot, povedali ste, katere so značilnosti javnih listin in ne bom ponovno govoril o njih. Vse, kar bi povedal, je, da, če se bodo odprle razprave o drugih vprašanjih, o drugih listinah, ki so drugačne in so v osnovi zasebni dogovori, to ni vloga tega poročila na lastno pobudo, ki danes postavlja resnično vprašanje, ki je, kako lahko vzajemno priznavamo to, kar sodna praksa priznava kot javne listine. Rad bi se ponovno zahvalil gospodu Medini Ortegi za odlično delo, ki ga je opravil v zvezi s tem vprašanjem.

Manuel Medina Ortega, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospod predsednik, sedaj sem se znašel v drugačni vlogi. Sedaj ne govorim kot poročevalec svojega poročila, ampak v imenu Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu glede vseh treh poročil.

Dejal bi, da imajo ta tri poročila eno skupno lastnost: vsa so usmerjena proti izboljšanju položaja državljanov. Dejstvo je, da je na tem področju pravosodja, mogoče položaj državljanov izboljšati le v skladu z določenimi načeli ravnesja, z upoštevanjem določenih dejavnikov. Na primer na tem področju elektronskega pravosodja si ne smemo dovoliti, da bi nas zaneslo prekomerno navdušenje nad novimi tehnologijami, če bi te lahko ogrozile jamstva državljanov. Z drugimi besedami, na primer skrb za zagotavljanje e-poštnega naslova za vse bi lahko posledično izključila iz pravosodja ljudi, ki nimajo dostopa do internetne povezave.

V specifičnem področju mojega poročila o javnih listinah mislim, da sta tako predsednica Sveta, gospa Dati, in gospod Barrot izpostavila dejstvo, da so tudi tu pomembna pravna jamstva. Gre za vprašanje prenosa dokumentov s pravno vrednostjo iz ene države v drugo, ne pa priznavanja katere koli vrste dokumenta, če dvomimo v njegovo učinkovitost. To pomeni, da tudi, če je zasebna listina overjena v državi, kjer javne listine ne obstajajo, ne more imeti izvršljive vrednosti, ki jo imajo notarske listine po celinskem pravu, saj imajo slednje zavezujočo izvršljivo vrednost, ki je popolnoma drugačna.

Tako nas ravnesje med potrebo po tem, da trgi učinkovito delujejo, in potrebo po učinkovitem kroženju po Evropski uniji ne bi smela voditi do opustitve osnovnih pravnih jamstev. Brez pravnih jamstev, brez jamstev za ljudi, ni prava. To je zato razlog zakaj bo Skupina socialdemokratov, ko bo prišel čas za glasovanje o teh poročilih, še naprej razvijala svoja stališča, da bi predvsem zaščitila navadne, običajne državljane in ne le interese najmočnejših.

Diana Wallis, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, mislim, da moji skupini ne bo težko, upam, podpreti mojega poročila in zagotovo poročila gospoda López-Istúrizza Whita.

Poročilo, ki ga želim obravnavati – ker povzroča težave poslancem v tem Parlamentu – je poročilo gospoda Medine Ortege. Vsi imamo skupno zamisel: imamo prost pretok sodb. Radi bi imeli prost pretok javnih listin in dodajam: „ali enakovrednih dokumentov“. Mnogo se je govorilo o poenostavitvi življenj naših državljanov. Zame to pomeni življenja vseh državljanov Evrope in nam ne bi bilo v prid, če bi bile številne države in številne tradicije izključene iz tega področja pravosodja. To se bo zgodilo, če ne bomo gledali širše in imeli potrpljenja in strpnosti do pravnih sistemov, ki se morda zdijo drugačni, a če se vanje pogledimo, imajo podobne načine pristopanja.

Uspelo nam je, da smo priznali dokumente drug drugega. Ni nobenega razloga, zakaj ne bi mogli s strpnostjo in pazljivostjo priznati listin drug drugega, ko so izvedene s pogodbo ali notarsko listino, a ne natančno na enak način ali v enaki obliki.

Moja prošnja se glasi: Prosim, spoštujte spremembe, ki so bile predložene danes. Morda ne bodo sprejete, a njihov smisel je, da je to Evropa pravičnosti za vse državljane in za vse pravne kulture. To ne sme postati izključna pravica.

Ryszard Czarnecki, v imenu skupine UEN.

– (PL) Gospod predsednik, razpravljamo o treh zelo pomembnih poročilih. Predvsem bi se rad zahvalil gospe Wallis za njeno izredno izčrpno, neodvisno, merodajno in pomembno poročilo, v katerem so obravnavani vsi vidiki problema. Parlament se strinja z gospo Wallis, ko poudarja pomembnost problema, ki vpliva na vsaj 2 % državljanov držav članic Evropske unije. Ne manj kot 10 milijonov od 500 milijonov državljanov Evropske unije je vključenih v čezmejne sodne spore. Za te ljudi bi lahko imelo izvajanje najsodobnejših sistemov IT na področju pravosodja odločilen vpliv, saj bi lahko zaradi njih postali pravni postopki učinkovitejši, enostavnejši in krajši.

Naši predlogi, če jih bo odobrila Evropska komisija, lahko poenostavijo dostop do pravosodja in poleg tega bodo omejili stroške pravnih postopkov, nekaj kar je pomembno za naše državljane. Podpora za zamisel, da se ustvarita dva internetna portala e-pravosodja, se zdi upravičena. Prvi portal bi koristil državljanom in bi zagotovil dostop poslovnežem do pravnih nasvetov v vrsti jezikov. Drugi portal, namenjen pravni stroki, bi bil orodje za pomoč pravnikom, sodnikom, javnim tožilcem, odvetnikom in uradnikom, ki delajo v upravi pravosodja.

Nova tehnologija lahko prav tako pripomore v boju proti mednarodnemu kriminalu in na področju preprečevanja zločinov, da pri tem ne omenjamo razširjene uporabe videokonference kot očitnega sredstva za pridobivanje in zbiranje dokazov v pravnih postopkih.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Bistveno je, da se uvedejo nove tehnologije in se kolikor je mogoče uporabljajo v sodnih postopkih. Ne smemo dovoliti, da pravosodni sistem v tem smislu tako zelo zaostaja za drugimi področji. Samoumevno je, da je treba zelo resno pregledati vsako strategijo v zvezi s tem. Vendar pa, ko pogledamo sedanji položaj, moramo z nogami ostati na trdnih tleh.

V Evropski uniji 21. stoletja obstajajo nekatera sodišča, ki nimajo računalniške opreme ali dostopa do interneta, dejstvo, ki je v tem poročilu prav tako izpostavljeno. Ne glede na to, katera metoda iskanja se uporablja, je še vedno izredno težko dostopati do pravnih informacij, tako za strokovnjake na področju prava kot tudi predvsem za običajne državljane, ki želijo zaščititi svoje pravice. Prepričan sem, da bo v prihodnosti kot del evropskih finančnih načrtov tako za civilno kot tudi za kazensko pravosodje več sredstev za reševanje teh pomanjkljivosti. Podobno so s strani držav članic očitno potrebna dodatna prizadevanja za učinkovitejšo porabo sredstev, ki so trenutno na voljo.

V poročilu so prav tako izpostavljeni zelo podobni problemi glede evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah, o katerem smo glasovali pred dvema dnevi. Žal mi je, da o tem poročilu nismo razpravljali. Izboljšanje načina, kako ta mreža deluje, je nedvomno pomembno in bo zagotovilo dodano vrednost za državljane Evrope. Vendar pa na tem področju prav tako ostajajo problemi, ki sem jih že omenil, med njimi pa so pomanjkanje informacij, pomanjkanje prevodov v vse uradne jezike in zahtevnost dostopa do pravosodnega sistema na čezmejni podlagi.

Hvala za pozornost. Ponovno upam, da bodo ti problemi, ki so glavne skrbi Parlamenta, v večji meri zastopani tudi na prihodnji agendi Komisije in Sveta, predvsem, ker običajni državljani pričakujejo konkretne ukrepe s strani Evropske unije, ki bo poenostavila njihova vsakdanja življenja.

Neena Gill (PSE). - Gospod predsednik, pozdravljam vsa tri poročila, a najprej bom spregovorila o skrbstvu. Varstvo najboj ranljivih državljanov je vprašanje, ki mi je zelo pri srcu. Vemo, da se prebivalstvo Evrope stara: pričakovana življenjska doba se je sedaj povečala na 80 let in do leta 2050 bo 37 % prebivalstva starejšega od 60 let. Prebivalstvo je tudi mobilnejše. Lani se je v moji državi 400 000 ljudi preselilo, da bi se upokojili v tujini, zato je pomembno, da poskrbimo, da bodo imeli enako varstvo kot bi ga imeli doma.

Izzivov za evropsko družbo, ki jih predstavljajo takšne demografske spremembe, je mnogo, in sicer takšnih kot smo slišali v zvezi z zdravstvom in socialnim varstvom. Mislim, da je ključnega pomena, da starejši generaciji omogočimo, da bo živela neodvisno in dostojno življenje.

Lani sem bila poročevalka za poročilo, ki bi zagotovilo starejšim državljanom, da lahko ostanejo bolj zdravi in živijo dlje in neodvisno. Poročilo, o katerem razpravljamo danes, se predvsem dobro ujema s predlogi za zagotavljanje, da lahko še naprej skrbijo za svojo lastnino in upravljajo svoje vsakdanje življenje, ne glede na to, kje živijo, svobodni pred izkoriščanjem in zlorabami. A prav tako me skrbi Haaška konvencija. Pozdravljam ukrep misinistrice v zvezi s tem, a ni dovolj, da poskrbimo, da bo ratificirana obstoječa zakonodaja: poskrbeti moramo, da bo učinkovita.

Rada bi povedala par stvari o javnih listinah. Pozdravljam pobude za zmanjšanje upravnih bremen za naše državljane, a tudi mene skrbi, da v tem poročilu niso upoštevane različne pravne tradicije, ki obstajajo v Skupnosti, vključno z različnimi pravnimi instrumenti, kot so angleška listina ali druge oblike notarskih poklicev, ki obstajajo v Angliji. Mislim, da je poročilo v sedanji obliki tvegano za slabitev nacionalnega prava nekaterih držav članice, predvsem moje, v smislu upravljanja s posestjo. Mislim, da bi bilo neupoštevanje takšnih razlik v nasprotju z načelom vzajemnega priznavanja in cilja doseganja enakopravnega dostopa do pravosodja za vse državljane. Zaradi tega z mojo delegacijo podpiramo spremembe gospe Wallis.

Zelo pozdravljam poročilo gospe Wallis o e-pravosodju. Mislim, da so nekatera vprašanja, ki jih izpostavljamo v drugih poročilih, povezana, torej to pomeni, da bodo imeli ljudje ne glede na to, kje v Evropski uniji se nahajajo, enakopraven dostop do pravosodja.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE). – (RO) Rad bi čestital poročevalcem: Diani Wallis, Manuelu Medini Ortegi in Antoniu López-Istúrizu Whitu za njihova odlična poročila. E-pravosodje je nujno v času, ko je število ljudi, vključenih v čezmejne sodne spore, ocenjeno na 10 milijonov. Seveda bi lahko uporaba informacijskih tehnologij v pravosodnem sistemu bistveno prispevala k izboljšanju dostopnosti in učinkovitosti pravnega in sodnega sistema Evrope. Zato si poročilo gospe Wallis in njena prizadevanja zaslužijo vso pozornost.

Prav tako mislim, da je posebno pomembna resolucija o javnih listinah. Kot odvetnik iz Romunije lahko le poudarim dejstvo, da so koristi, izpeljane iz javnih listin in prijateljskega, prostovoljnega pravosodnega sistema, ogromne. Dejansko so javne notarske listine najpomembnejši način kako se preventivno pravosodje kaže v Romuniji, pa tudi v drugih evropskih državah s pristojnostmi civilnega prava. Razumem, da bi se gospod Medina Ortega skliceval izključno na javne listine in razlike med javnimi listinami, ki jih izdaje samo usposobljen strokovnjak, pooblaščen s strani javnega organa, in med listinami, overjenimi z zasebnim podpisom.

Vendar pa ne glede na izid razprav in tega, ali bodo enakovredne listine vključene ali se bodo pojavile na agendi neke druge pobude, mislim, da mora to poročilo zagotoviti, da bo njegov cilj zagotoviti zaščito za državljane in njihovo pravno varnost, pa tudi čezmejne družinske in lastniške odnose, s predlaganjem medsebojnega priznavanja javnih listin.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Gospod predsednik, Evropska unija se mora lotiti problema bistvenega staranja prebivalstva v državah članicah, ki je povezan z znatnim povečanjem pričakovane življenjske dobe. Posledično bo do leta 2050 okoli 40 % evropskega prebivalstva starejšega od 60 in 10 % teh ljudi bo starejših od 80 let.

Demografske spremembe bodo imele resen vpliv na naše gospodarstvo, na našo družbo, zdravje in proračun. Tako moramo vzpostaviti ustrezne in specifične zaščitne mehanizme, ki bodo zagotavljali enake pravice in obveznosti povsod. Zaščitene osebe vse več časa potrošijo zunaj svojih držav prebivališča ali prejemale bolnišnično zdravljenje v tujini in tako ne v državi, kjer se nahaja njihovo premoženje. Zato mora sistem pravnega varstva zagotavljati stalnost sodnih odločb, upravnih odločb in odločitev, ki jih osebe sprejmejo same. To predvsem zadeva pooblastila, ki vplivajo na prihodnje pravno varstvo, ki ga je treba uveljavljati v evropskih državah članicah.

Zato moramo ustvariti mehanizem za učinkovit prenos dokumentov, predvsem v nujnih primerih, kot takrat, ko zaščitena oseba potrebuje bolnišnično zdravljenje, ko je začasno izven svoje matične države. Na ta način bi se lahko Evropejci brez ovir zadrževali ali živeli v državi članici, ki ni njihova matična država, ne da bi izgubili učinkovit in hiter dostop do zdravljenja.

Dushana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Gospa ministrica, gospod komisar, gospe in gospodje, rada bi vam zagotovila, da je današnja razprava o teh treh poročilih v velikem interesu državljanov Evropske unije in mojih kolegov odvetnikov. Zato bi rada poročevalcem čestitala za ta tri poročila.

Do sedaj se je moja kariera v celoti gibala znotraj pravosodnega sistema: tako v moji vlogi predsednice enega največjih sodišč v Bolgariji, ki je prvo uvedlo spletno tehnologijo za obravnavo sodnih primerov, kot tudi v

vlogi predsednice Odbora strokovnjakov za informacijsko tehnologijo in pravo v Svetu Evrope do leta 2000. Zaradi tega sem seznanjena z vprašanji, ki obkrožajo e-pravosodje. Ko smo leta 1995 uvedli informacijsko tehnologijo, si nisem mogla predstavljati, da bo ta tema povzročila razburjenje v Evropskem parlamentu. Zato sem zelo vesela, da imam danes priložnost o tem spregovoriti.

Rada bi posebej čestitala gospe Wallis za njeno poročilo o e-pravosodju, ker menim, da bo uporaba informacijske tehnologije in novih komunikacijskih tehnologij na področju pravosodja spodbujala nadaljnji razvoj čezmejnega pravosodnega sodelovanja, hkrati pa bo tudi poenostavila dostop do pravosodnega sistema za državljane Evropske unije.

Vendar pa bi rada poudarila, da je za doseg učinkovitega evropskega sistema na tem področju nujno pomembno oblikovati splošno strategijo na institucionalni ravni in pripraviti splošne standarde, ki bodo podpirali učinkovitejšo komunikacijo med nacionalnimi sistemi, a pri tem je treba prav tako upoštevati potrebo po številnih visoko usposobljenih strokovnjakih.

Šele, ko bodo izpolnjeni ti predpogoji, bomo lahko uporabljali potencial novih tehnologij v boju proti čezmejnemu kriminalu in državljanom zagotovili večjo dostopnost pravosodnega sistema v zvezi s civilnimi in gospodarskimi zadevami.

Ob upoštevanju tega bi rada pozvala k spodbujanju vseh zadevnih projektov, ne glede na to, ali gre za mrežo spletnih kazenskih evidenc, stečajnih registrov ali za Evropsko pravosodno mrežo v civilnih in gospodarskih zadevah. To je edini način, kako bomo dosegli enega temeljnih ciljev Evropske unije: večjo povezanost z njenimi državljani.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Gospod predsednik, v sporočilu Parlamentu in Svetu z dne 10. maja 2005, ki se nanaša na Haaški program, je Komisija kot eno specifičnih prednostnih nalog določila, da namerava do leta 2011 zagotoviti učinkovito evropsko področje pravosodja na področju civilnega pravosodja v zvezi s priznavanjem in uveljavljanjem sodnih odločb in načela vzajemnega priznavanja, saj ti ukrepi predstavljajo pravo sredstvo za zagotavljanje čezmejnega pravnega varstva za državljane Evropske unije.

Evropska unija se širi, njene državljane pa se spodbuja k vse večji mobilnosti. Medtem pa pretok oseb po ozemlju Skupnosti ustvarja probleme v zvezi s prenosom javnih listin. Obseg rešitev, ki jih države članice uporabljajo za problem vzajemnega priznavanja javnih listin pomeni, da je danes pretok teh dokumentov zapletena zadeva in da obstajajo omejitve v zvezi s številom in vrstami dokumentov, ki jih je mogoče prenesti.

Komisija mora narediti konkretne korake za takojšnjo uvedbo enega in enotnega sistema, ki bo narejen po meri, tako za uveljavljanje kot tudi za medsebojno priznavanje javnih listin v vseh državah članicah, kar bo bistveno olajšalo vsakdanje življenje državljanov in podjetij.

Istočasno pa bi morali biti vpisi v javne zemljiške registre in registre nepremičnin zaradi razlik v strukturi in organizaciji sistemov javnih registrov na področju lastnine nepremičnin izključeni iz tega instrumenta Skupnosti. Razen te izjeme pa se lahko priznavanje verodostojnosti, dokazne moči in izvedljivosti javne listine za namene njene uporabe v zaproseni državi članici zavrne le v primeru resnega in utemeljenega dvoma glede njene verodostojnosti ali če je priznavanje v nasprotju z javnim redom zaprosene države članice.

Nazadnje bi se rada zahvalila poročevalcu, gospodu Medini Ortegi, za zelo dobro pripravljen dokument.

Toomas Savi (ALDE). - Gospod predsednik, zelo pozdravljam zamisel, da Komisija pripravi akcijski načrt za e-pravosodje. Precej sem bil presenečen, ko sem izvedel, da takšna pobuda še ni bila predstavljena. Rad bi se zahvalil kolegici Diani Wallis, ker se je tega nujnega vprašanja lotila na zelo primeren način. Hiter tehnološki razvoj nam je zagotovil nova učinkovita orodja, ki jih moramo brez oklevanja uporabiti.

Žal nam je prinesel tudi nove izzive, vključno z e-kaznivimi dejanji, kot so nepooblaščen nadzor, prevare, kibernetško vojskovanje in mnogo drugih. Skrajni čas je, da Evropska unija začne zakonodajo glede opredelitve, preiskovanja in kaznovanja spletnega kriminala. Spletni kriminal presega nacionalne meje in bi se ga bilo zato treba lotiti na nadnacionalni ravni. Od Komisije pričakujem, da bo zelo hitro sprejela zakonodajno pobudo glede te zadeve.

Costas Botopoulos (PSE). - Gospod predsednik, e-pravosodje – elektronsko pravosodje – ali lahko rečemo, da je kaj takega mogoče v dejavnosti, ki jo pogojujejo človeške slabosti in vrline, ki so zelo človeške lastnosti? Ne! Ali lahko obstaja brezmejno pravosodje? Kakor ste dejali, ponovno, ne! Ker je to človeška dejavnost, ki je tudi zelo drugačna v vsakem delu sveta.

Ali ti dve nikalnici pomenita, da se moramo obrniti stran od tehnoloških inovacij? Ponovno, seveda ne! Poskusiti moramo izkoristiti človeške inovacije. Informacijski portal: da! Izmenjava podatkov: da! Ozaveščenost o medsebojni odvisnosti pravosodnih sistemov: da! Prispevanje k ustvarjanju evropskega ljudstva: da! A za skupno brezizrazno pravosodje – in ne pravim, da to počnete v svojem poročilu – ne!

Moj oče, ki je bil sodnik, ne bi bil preveč navdušen nad tem, da pred Evropskim parlamentom zagovarjam elektronsko pravosodje. Če sam govorim iz Evropskega parlamenta mojemu očetu, ki je v nebesih, mu lahko povem, da vem, da bo pravosodje vedno človek, njegov zagovornik in sodnik – ne pred Bogom, ampak pred njegovo vestjo.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Rad bi čestital pobudi glede pretoka javnih listin v Evropi, saj bo to pomenilo razvoj nadaljnje svobode gibanja oseb in komercialnih subjektov v Evropski uniji. Kljub temu, da so bile odstranjene fizične meje, pa pravne meje ostajajo. Dokaz tega so zapleteni postopki za uporabo pogodb, podpisanih v prisotnosti predstavnika javnih organov, ki se razlikujejo od ene države do druge.

Naša dolžnost je, da vsakemu državljanu ponudimo možnost uporabe določb Evropskih javnih listin brez dodatnih postopkov v državi članici Evropske unije, ko je bila javna listina izdelana v drugi državi članici.

Pozdravljam pobudo gospe Wallis in njeno poročilo o e-pravosodju, saj verjamem, da bo sprejetje tega poročila zagotovilo, da bodo imeli evropski državljani dostop do evropskega pravnega in pravosodnega sistema z uporabo informacijske in komunikacijske tehnologije. Hitro upravljanje dokaznega gradiva za minimalne stroške in poenostavitev pravosodnih postopkov z uporabo enostavnih in praktičnih instrumentov bosta poenostavila dostop do pravosodnega sistema za državljane v primeru čezmejnih sodnih sporov. Za dosego teh...

Armando França (PSE). – (PT) Gospod predsednik, gospod komisar, gospa Dati, e-pravosodje je pomemben korak proti zagotavljanju dostopa do zakonodaje, pravosodja in sodišč. Pozdravljam to pobudo in čestitam poročevalki ter francoskemu predsedstvu. Projekt e-pravosodja je bil med projekti, o katerih se je razpravljalo med portugalskim predsedstvom in je tako Portugalska morala voditi razvoj in izvajanje pilotnega projekta, ki bo vsem državljanom omogočal dostop do storitev v drugih državah članicah na preprostejši, cenejši in primernejši način ter v njihovem lastnem jeziku.

Ta večjezični portal bi moral biti oblikovan tako, da bi bil v pomoč državljanom in podjetjem, ki iščejo pravno pomoč in začetno pravno svetovanje o čezmejnih pravnih težavah. Portal e-pravosodja bi morala usklajevati in upravljati enota, ki bi bila prav tako odgovorna za usklajevanje prispevkov raznih držav članic in zagotavljanje njihove interoperabilnosti. Projekt e-pravosodja bo služil ljudem in okreplil našo demokracijo. Pozdravljam začetek delovanja portala v decembru 2009.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Gospod predsednik, najprej bi rad čestital gospe Wallis za odlično poročilo in vašo pozornost pritegnil k dvema vprašanjem. Kot predsednik Odbora za peticije opažam, da se državljani Evropske unije pogosto ne zavedajo svojih pravic in nasprotno včasih verjamejo, da lahko posredujejo v zadevah, kjer nimajo te pravice. Zato bo ta internetni portal, imenovan tudi e-pravosodje, nedvomno pomagal državljanom Evropske unije pri njihovih stikih z Evropskim parlamentom in njegovim Odborom za peticije.

Vašo pozornost bi prav tako rad pritegnil k neki drugi zadevi, ki jo je omenila gospa Wallis v svojem govoru, in sicer k dejstvu, da moramo spoštovati lokalne zakone. To vprašanje je pred 250 leti izpostavil slavni francoski filozof Charles de Montesquieu, ki je dejal, da se pri pripravi zakonodaje na višji teritorialni ravni ne sme nikoli pozabiti, da imajo male regije, manjša ozemlja in v tem primeru države članice Evropske unije, svoje lastne tradicije, ki jih je treba spoštovati.

Predsednik. – Gospe in gospodje, med razpravo predsedstva parlamenta pred nekaj dnevi je bilo splošno stališče, da poslanci, ki so že spregovorili v razpravi, ne bi smeli ponovno dobiti besede. Kljub temu bomo v božičnem duhu, kakor pravimo v Španiji, naredili izjemo in dali besedo gospodu Romagnoliju.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ne morem govoriti v imenu vseh, a upam, da se samostojni poslanci strinjajo, da skupno območje pravice predstavlja neizpodbitno prednost za državljane Unije in bodo zato podprli pobudo na to temo.

Gospe in gospodje, bolj ali manj smo bili pred nekaj minutami tu prisotni vsi in ne želim po nepotrebnem ponavljati, kar je bilo že povedanega, in tako bi vam namesto tega želel vsem in predvsem Evropi in mnogim državljanom Unije, ki imajo občutek, da je v nevarnosti njihova kakovost življenja, novo leto blaginje in seveda pravice.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, dobro je, da napreduje povezovanje v pravosodnem sektorju, ki je bil doslej področje nacionalnih držav. To je skladno s spremembami v življenjskih pogojih ljudi naše Unije. Vendar pa – pripomba, ki je bila podana že večkrat – to povezovanje ne sme vdreti pregloboko v strukture, ki so se tradicionalno razvijale in, kar je najpomembnejše, delujejo. Ne moremo vsega meriti z isto mersko enoto.

Organizacija javnih listin in sodnih tajnikov je v mnogih državah članicah popolnoma drugačna. V Avstriji, a ne le tam, uživa notarska pisarna dolgo tradicijo in visoko raven varnosti in zaupanja kot matični urad. Tega ne smemo ogroziti brez dobrega vzroka, torej le zaradi takšnih poklicev, ki drugje ne obstajajo. Zato pravim „da“ povezovanju in skupnemu odpiranju, a na uravnotežen način.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, vsaka država članica ima drugačen pravni sistem in drugačna načela priznavanja upravnih dokumentov. Zato bi moral biti naš cilj čim bolj poenostaviti čezmejni pretok javnih listin. Vendar pa si moramo zapomniti, da ima zagotavljanje pravne gotovosti in pravnih listin prednost pred poenostavitvijo pretoka dokumentov.

Prav tako moramo uskladiti načela za priznavanje upravnih dokumentov, da bi poenostavili vsakdanja življenja naših državljanov in poenostavili poslovanje podjetij. Seveda je to tisto, kar od nas pričakujejo. Takšna pravila jim bodo zagotovo prihranila čas in denar. Delati moramo v tej smeri, da bomo vzpostavili usklajeno podlago za medsebojno priznavanje javnih listin v posameznih državah članicah, a prav gotovo ne smemo razširiti razpona tega načrta, da bodo vključeni dokumenti, ki ne dosega osnovnih meril.

Rachida Dati, predsednica Sveta. – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, predsedstvo je vašemu delu v zvezi s temi tremi vprašanji posvetilo veliko pozornosti.

Vaša poročila so predvsem dokaz vašega zanimanja za te zadeve in vem, da bomo imeli v prihodnosti nove priložnosti, da bomo lahko o njih razpravljali. Ponovno bi se rada zahvalila gospodu Medini Ortegi za njegove pripombe in njegov prispevek. Napredovati moramo na področju pretoka in priznavanja javnih listin.

Po pravici ste omenili, da sodba v zadevi Unibank nudi okvir za ukrepanje in opredelitev javnih listin. Kot je pred nekaj trenutki poudaril gospod Gauzès, je to odlično poročilo, ki bo pomagalo izboljšati pravosodno sodelovanje. Prav tako bi to rada pojasnila gospe Wallis: to bi moralo vplivati na vse evropske državljane, a prav tako bi morali zagotoviti, da bomo ustvarili pogoje za vzpostavitev resničnega medsebojnega zaupanja. To je nujno za namene pravne gotovosti.

Izpostavila bi rada tudi vključenost gospe Wallis na področju elektronskega pravosodja. Prav imate, to je način za izboljšanje dostopa do pravosodja. Ne pozabimo, da je ocenjeno, da je 10 milijonov ljudi vključenih v čezmejne spore, od tu pa potreba po učinkovitih metodah komuniciranja. Ponovila bi besede gospoda Barrota, da bomo „ostali zvesti tej ambiciji.“ Govor gospe Zdravkove je šel v tej smeri, saj mrežno povezovanje pravosodnega sistema za nas odpre številne možnosti.

Gospod López-Istúriz White, strinjam se s tem, kar ste povedali: storiti moramo več za zaščito ranljivih odraslih in predvsem starejših ljudi in pozdravljam sprejetje tega poročila, ki je v celoti v skladu s priporočili in z našimi ambicijami. Prav tako sem hvaležna gospe Gill za njene pripombe, saj je zaradi njenega prispevka to izredno praktično poročilo.

Gospod komisar, tudi vi ste pokazali svoje zanimanje za te teme in upam, da bo lahko naša današnja razprava obogatila posvetovanje, ki mislim, da ga trenutno organizirate.

Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, v imenu predsedstva bi se rada zahvalila vsem govornikom, ki so dobili besedo. Podane pripombe so bile zelo strokovne in praktične. Še več, omogočajo nam, da bomo imeli zaupanje v prihodnost in kažejo zanimanje EU za to zadevo, ki se nanaša na zaščito evropskih državljanov.

Moja ocena dela francoskega predsedstva na področju pravosodja je, da so bile teme praktične, praktične so bile odločitve in naše ambicije so še bolj praktične. To je bila zame še ena posebna priložnost za dialog s tem Parlamentom; sklada se ne le z vašim delom na plenarnem zasedanju in v odboru, ampak tudi z vsemi tematskimi konferencami, ki so bile na te teme organizirane v Franciji.

Hvaležna sem vam za odlično sodelovanje, ki je bilo vzpostavljeno med Svetom in Parlamentom. Omogočilo nam je tudi zelo hiter napredek. Spomnim se začetka predsedstva, ko smo razpravljali o naših ciljih in prednostnih nalogah. Lahko vam povem, da smo cilje dosegli in da so se prednostne naloge okrepile, in verjamem, da bodo predsedstva, ki bodo sledila po francoskem predsedstvu, zagotovo nadaljevala v tej smeri.

Predsednik. – Gospa Dati, v svoji pristojnosti predsednika se vam moram prav tako zahvaliti in tudi predsedstvu Sveta za delo, ki ste ga dosegli, in za vsa prizadevanja, nenazadnje za vaša osebna prizadevanja v preteklih šestih mesecih.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. – (FR) Gospod predsednik, gospa Dati, gospe in gospodje, rad bi le poudaril, najprej glede poročila gospoda Medine Ortege, da bomo imeli sestanke glede priznavanja javnih listin v okviru Uredbe Bruselj I. V začetku leta 2009 bomo sprejeli poročilo glede uporabe Uredbe Bruselj I in med letom proučili načine revidiranja slednje.

Drugič, kot sem vam ravno povedal, bomo imeli še en sestanek glede instrumenta o dedovanju in o zakonških pogodbah. Vprašanje javnih listin bo zato izpostavljeno v okviru zelene knjige, ki bo širše zajemala vse javne listine. Zelena knjiga je načrtovana za konec leta 2009.

Ni dvoma, da je treba prost pretok listin in dokumentov izboljšati, a kot je povsem po pravici povedala gospa Dati, moramo še vedno zagotoviti pravno gotovost, ki je mogoča le, če bomo imeli resnično medsebojno zaupanje. To je vse, kar imam povedati glede teh sestankov o javnih listinah, ki jim bomo v prihodnjih mesecih leta 2009 posvetili veliko pozornosti.

Glede e-pravosodja lahko seveda potrdim, da Komisija trenutno pripravlja pogodbe, ki bodo omogočile razvoj začetne različice evropskega portala e-pravosodja v dogovorjenih časovnih razporedih in, kot je bilo poudarjeno, se mi zdi mrežno povezovanje kazenskih evidenc že zelo obetavna naznanitev prihodnjega uspeha te pobude e-pravosodja.

Nazadnje bomo, kot sem navedel, zelo podrobno spremljali izvajanje Haaške konvencije v zvezi z zaščito ranljivih ljudi. V letu 2009 bomo videli natančno katere izboljšave je mogoče predvideti in ali bomo potrebovali pobudo skupnosti v zvezi s to temo, da bi poenostavili uradno izvajanje določb Haaške konvencije. V mislih imam prenos aktov in informacij, zagotovljenih ranljivim ljudem glede njihovih pravic. To je odgovor Komisije.

Osebna pripomba, ki bi jo želel podati, če smem, gospod Predsednik, je ta, da resnično čestitam gospe Dati, saj smo imeli na področju pravosodja izredno aktivno francosko predsedstvo, s seminarji, na katere smo bili povabljeni Parlament in Komisija. Ti seminarji so močno obogatili razpravo in dejal bi, da so položili temelje za nov stockholmski program.

Izredno hvaležen sem vam za vašo osebno predanost, za poslušalske vrline francoskega predsedstva in povsem preprosto za način, kako ste tudi vi delali v zvezi z ohranjanjem obveznosti in sporočanjem kazenskih evidenc ter s krepitvijo Eurojusta. Resnično ste dosegli odlične rezultate. Odlično!

Manuel Medina Ortega, poročevalec. – (ES) Čeprav ta Parlament ni ravno radodaren s časom, seveda zaradi njegove narave, smo imeli v času skoraj ene ure, ki smo jo posvetili temi pravosodja, priložnost do neke mere razpravljati o nekaterih pomembnih vprašanjih. Mislim, da je treba predvsem pri vprašanju o javnih listih razjasniti eno stvar. Javna listina je eno, zasebna listina pa drugo, čeprav pri njej sodeluje notar.

Zasebno listino, pri kateri sodeluje notar, je mogoče priznati kot izražanje volje strank. Obstajajo pravni sistemi, kjer je vloga notarja omejena na to, da potrjuje, da gre za izražanje volje strank. To je splošno priznано po načelu neodvisnosti volje in priznavanja njenega obstoja obstoja.

Tu govorimo o popolnoma drugačnem instrumentu. Tu govorimo o javnem dokumentu, dokumentu, ki vključuje posredovanje uradnika – v večini držav s celinskim pravom je to navadno notar –, ki ima javna pooblastila. S tem se listina dvigne na raven, ki je zelo podobna ravni sodbe.

Sedaj tu na podlagi držav ni diskriminacije. Če bomo sprejeli pravila o evropskih javnih listinah, bi lahko imela vsaka evropska država ta dokument in bi pridobila to priznanje, a za takšen razplet bi morala v zadevnem pravnem sistemu nujno postati enako priznana kot je v drugih.

Z drugimi besedami, tretji element, potreben za priznavanje javne listine, je, da zunaj te države ne more imeti drugačnih učinkov kot jih ima v drugi državi. Tako se potem angleški notarski dokument priznava na celini, a v enakem obsegu, kot se priznava po angleškem pravu. Ne more biti priznan širše. Angleški pravni dokument ne more biti priznan na primer v Franciji, kot bi bil francoski javni dokument, ker nima enakih lastnosti. Gre za popolnoma drugačno vrsto dokumentov.

Zato tu ne gre za diskriminacijo. To je poskus vzpostavljanja skupnega sistema za celotno Evropsko unijo in mislim, da je mogoče, da bodo nekatere države, ki jih nimajo, tovrstne dokumente sprejele. Za ta namen bi bilo sprejetje enotne evropske listine pomemben instrument.

Diana Wallis, poročevalka. – Gospod predsednik, bojim se, da se ne morem upreti. Gospod Medina pravi, da mora biti javna listina – in zato pravim, da moramo previdno preveriti to stvar in se vanjo poglobiti – javni akt. Če pogledate angleško običajno pravo in če pogledate angleškega odvetnika, ki pripravlja listine, je angleški odvetnik sodni uradnik, pooblaščen s strani sodišča, in lahko zato izdela javni dokument. Premislite, prosim razumite. So stvari, ki so skupne in si zaslužijo globlje preiskave in premislek v drugih jurisdikcijah in drugih pravnih kulturah.

Sedaj bom zaključila s prepirljivim razpoloženjem in se obrnila k francoskemu predsedstvu z besedami: gospa ministrica, hvala za vaše sodelovanje in za delo, ki so ga v mesecih vašega predsedovanja opravili vaše osebe in ostali. Bilo je neverjetno. Predelali smo ogromno stvari in vaša odločnost in zagon, da bi resnično nekaj naredili za življenja naših državljanov na področju pravosodja, sta zelo cenjena. Hvala lepa. Pogrešali vas bomo.

Predsednik. – Besedo bi moral dati gospodu López-Istúrizu Whitu, a ta rojak mi pravi, da bi rad dal minuto svojega časa gospodu Toubonu.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ministrica za pravosodje, ravno kot ministrice bi vas rad nagovoril ob koncu te razprave. Zagotovo, s portugalskim predsedstvom, s slovenskim predsedstvom in danes s francoskim predsedstvom, to je z gospo Rachido Dati kot varuhinjo pečatov, resnično verjamem – in to pravim v luči svojih izkušenj nekdanjega pravosodnega ministra – da smo v Evropi prešli mejnik in da ne bomo šli nazaj.

Danes poskušamo pravne in pravosodne sisteme, ki pa so po naravi nezaupljivi drug do drugega, približati, priznati med sabo in jih uskladiti. Na nekaterih točkah so celo poteze, da bi se lotili zakonodaje, ki v celoti ali delno temelji na Skupnosti, kot je na primer zakonodaja o zakonitem preživljanju. Iz tega sledi, da tudi nad tem, kar smo storili, ko nam narekujejo potrebe, na primer v zvezi z varnostjo, kazenskim pravom in bojem proti terorizmu, se sedaj obračamo na tiste, ki potrebujejo pravila in reševanje sporov, ki se uporabljajo po vsej Evropi, ker po definiciji živijo v svoji državi pa tudi drugje, ker delajo in ker imajo odnose z vsemi po Evropi.

To točko je treba poudariti, gospod predsednik. To je nedvomno znak kakovosti francoskega predsedstva. Vsi kolegi poslanci so rekli tako, a poudariti je treba, da je to nedvomno zgodovinski mejnik, ki smo ga prešli v zvezi s sodelovanjem in zakonodajo na področju pravosodja. Mislim, da Evropa ne bo več enaka, če bodo ljudje resnično čutili, da je evropsko pravosodno območje več kot le niz lepih besed.

Antonio López-Istúriz White, poročevalec. – (ES) Gospod predsednik, mislim, da je to zelo dobra rešitev, in sem hvaležen za vašo vljudnost do mene in mojega kolega.

Sam preprosto cenim vse govore in se zahvaljujem predvsem nekaterim govorcem, ki so bili naklonjeni poročilu, ter sodelovanju s strani Odbora za civilne svoboščine, pravosodje in notranje zadeve pri mojem poročilu.

Predvsem bi rad omenil govor gospoda Rogalskega. Kot poslanec, ki zastopa regijo Balearskih otokov in kot španski poslanec, moram povedati, da ste lahko prepričani, da je bil razlog, zakaj sem sprejel to poročilo, namen pomoči tistim ljudem, tistim starejšim ljudem, ki sedaj živijo na naših otokih v Španiji kot prebivalci ali turisti. Menim, da je bistvenega pomena, da so zaščiteni.

Zato najbrž ni nihče spregledal, da sem svojo državo vključil v prizadevanja za čim prejšnjo ratifikacijo in podpis Haaške konvencije.

Z gospo ministrice se razhajava le na eni točki. Kot ste videli, nisem omenil nobenega drugega predsedstva. Vsem drugim se na koncu pridružujem, ko pravim, da bi nam bilo po godu, če bi francosko predsedstvo trajalo mnogo dlje. Za mnoge med nami je bilo prekratko.

Le v tem se razlikuje moje mnenje.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo danes ob 11.30.

(Seja je bila prekinjena ob 11.00 in se je nadaljevala ob 11.35.)

Pisne izjave (člen 142)

Louis Grech (PSE), v pisni obliki. – Namen te pobude je vzpostavitev jasnega in obsežnega pravnega okvira za nadaljnjo posplošitev priznavanja in poenostavitev izvajanja javnih listin.

Do sedaj se je priznavanje javnih listin med državami članicami obravnavalo neskladno, zaradi česar je nastajala pravna negotovost in nepredvidljivost za državljane in podjetja.

Z ustvarjanjem skupnega sistema za medsebojno priznavanje in uveljavljanje javnih listin bo Evropska unija imela korist v smislu prihranka časa, nižjih stroškov in še pomembneje s sprejetjem poenostavljenih postopkov. To bi prav tako spodbujalo pretok javnih listin tako, da bi postale zanesljivejše.

Izvršljivost javnih listin in njihova višja dokazna vrednost bi prispevali h gospodarskemu razvoju in povezovanju Unije s poenostavitvijo pretoka blaga in storitev. To je posebno smiselno v času gospodarske krize in čim prej bi rad doživel izvajanje te zakonodaje.

Prav tako pozdravljam dejstvo, da je poročilo po obsegu omejeno na javne listine in da spoštuje posebnost zasebnih dogovorov in drugih vmesnih kategorij listin.

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

predsednik

4. Dobrodošlica

Predsednik. – Vesel sem, da vas lahko obvestim, da je danes ob sedmem meparlamentarnem srečanju med EP in Vietnamom z nami delegacija državnega zbora Vietnama. Prisrčno pozdravljeni vsi skupaj.

(Aplavz)

To srečanje poteka na zelo pomembnem stiku v naših odnosih. Vietnam se trenutno pogaja za sporazum o partnerstvu in sodelovanju z EU in prav tako igra pomembno vlogo v okviru Zveze držav jugovzhodne Azije ASEAN, s katero se EU pogaja o območju proste trgovine. Kakor veste, je gospod Nassauer predsednik naše delegacije.

Svojo prisrčno dobrodošlico bi rad namenil vietnamski delegaciji, ki jo vodi gospod Nguyen Van Son, predsednik Odbora za zunanje zadeve vietnamskega državnega zbora, in vam zaželel plodne razprave. Seveda smo se videli že včeraj.

Ponovno, prisrčno dobrodošli!

5. Članstvo v političnih skupinah: glej zapisnik

*

* *

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). - Gospod predsednik, rad bi se zahvalil vsem kolegom za podporo pisne izjave o fibromialgiji. To je najlepše božično darilo, ki ga lahko damo več milijonom bolnikov s fibromialgijo. Hvala lepa vsem.

(Aplavz)

6. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za rezultate in druge podrobnosti: glej zapisnik)

6.1. Sprememba Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju (A6-0509/2008, Jo Leinen) (glasovanje)

6.2. Sprememba Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju (A6-0504/2008, Reimer Böge) (glasovanje)

6.3. Uporaba Solidarnostnega sklada Evropske unije (A6-0474/2008, Reimer Böge) (glasovanje)

6.4. Uporaba instrumenta prilagodljivosti: instrument za hitro odzivanje na naraščajoče cene hrane v državah v razvoju (A6-0493/2008, Reimer Böge) (glasovanje)

6.5. Sprememba proračuna št. 10/2008 (A6-0481/2008, Kyösti Virrankoski) (glasovanje)

6.6. Proračunsko leto 2009, kakor ga je spremenil Svet (glasovanje)

– Po glasovanju:

Éric Woerth, *predsednik Sveta*. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, vaše glasovanje o drugi obravnavi osnutka proračuna predstavlja zadnjo stopnjo postopka, ki ga je zaznamoval zelo visok standard sodelovanja med obema vejama proračunskega organa in Komisijo. Prisrčno bi se rad zahvalil vsem sodelujočim, predvsem predsedniku Odbora za proračun, gospodu Bögeju, poročevalcema, gospe Haug in gospodu Lewandowskemu, ter gospe komisarki Grybauskaitė.

Na našem posvetovalnem sestanku, ki je potekal 21. novembra, smo s skupnim delom poskušali doseči uravnotežen proračun za leto 2009, ki bo zagotovil, da bo financiranje politik EU ustrezno ocenjeno, hkrati pa bodo zaščiteni interesi evropskih davkoplačevalcev. Skupaj smo našli načine financiranja instrumenta za hrano, ter tako izpolnili našo nalogo za podporo držav v razvoju, in skupaj smo oblikovali praktične ukrepe, ki bodo omogočali, da najdemo rešitev iz zapletene situacije na področju kohezijske politike in končno začnemo s programi za obdobje 2007–2013.

Pomen te pobude so poudarili vodje držav in vlad med Evropskim svetom in to predstavlja glavni sklop evropskega odziva na gospodarsko krizo, glede katere moramo brez odlašanja nadaljevati z delom. Vaše glasovanje nam bo zagotovilo, da bodo rezultati posvetovanja popolnoma uresničeni in, v skladu s postopkom, ki ga določa Pogodba, torej lahko potrdim, da Svet sprejema najvišjo stopnjo zvišanja iz vaše druge obravnave.

Predsednik. – Zahvaljujem se vam za vašo izjavo, gospod Woerth.

Ker Komisija ne želi podati pripomb, ugotavljam, da je proračunski postopek zaključen v skladu z določbami Pogodbe in Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 in da sta se Svet in Parlament v skladu s točko 13 Medinstitucionalnega sporazuma dogovorila o najvišji stopnji zvišanja neobveznih izdatkov iz druge obravnave Parlamenta.

S tem je proračunski postopek zaključen in proračun dokončno sprejet. Sedaj bomo podpisali razne izjave, a kmalu moramo glasovati o naslednji resoluciji.

(Predsednik je povabil gospoda Woertha, komisarko Grybauskaitė, gospoda Bögeja (predsednika Odbora za proračun) in poročevalca, gospe Haug in gospoda Lewandowskega, da se mu pridružijo)

(Proračun je bil podpisan)

Ravno sem izvedel, da ima danes gospod Böge rojstni dan, in bi mu rad iskreno čestital.

6.7. Predlog splošnega proračuna za leto 2009, kakor ga je spremenil Svet (vsi oddelki) (A6-0486/2008, Jutta Haug/Janusz Lewandowski) (glasovanje)

– Po glasovanju o spremembi 1:

Jutta Haug, poročevalka. – (DE) Gospod predsednik, seveda smo v našem ustnem predlogu spremembe poskušali upoštevati nove razmere. Svetu bi radi ponovili svojo pripravljenost, da kot Parlament začnemo s pogajanjem o 5 milijardah EUR, ki jih je Komisija predlagala za revizijo. Naša sprememba se glasi kot sledi, zato – prebrala jo bom v angleščini, ker smo delali v angleščini, da jo bodo lahko vsi naši kolegi čim prej sprejeli.

„Expresses its strong willingness to enter into negotiations with the Council on the basis of the Commission's proposal for a revision of the MFF 2007-2013 for EUR 5 billion in the framework of the proposed European Economic Recovery Plan; takes note of the conclusions of the December 2008 European Council in that respect“ [„Poudarja svojo odločno voljo, da vstopi v pogajanja s Svetom na temelju predloga Komisije glede revizije večletnega finančnega okvira 2007–2013 za 5 milijard EUR v okviru predlaganega Evropskega načrta za oživitev gospodarstva; vzame na znanje sklepe Evropskega sveta iz decembra 2008 v zvezi s tem“].

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

– Po glasovanju o spremembi 15:

Jutta Haug, poročevalka. – (DE) Gospod predsednik, to se nanaša na evropske šole v Bruslju. O tem smo med mnogimi razpravami na široko razpravljali. Številke, ki so bile prej v besedilu, je treba nekoliko omejiti, saj želimo, da Komisija resnično ukrepa. Zato je z naslednjim besedilom določen rok, da to stori. Ponovno bom prebrala v angleščini:

„Notes with concern the situation of present and future young pupils in the European Schools in Brussels resulting from the delayed and still pending opening of the fourth school in Laeken and the current enrolment procedure leading to long and unacceptable travelling times for the children; expects the Commission, in cooperation with the Secretariat-General of the European Schools in Brussels, to present a revised enrolment procedure by the end of March 2009 with objective and comprehensible criteria (including the principal residence and already enrolled siblings), which will come into force with the next enrolment period“ [„Z zaskrbljenostjo ugotavlja, da so razmere sedanjih in bodočih učencev v Evropskih šolah v Bruslju, ki so posledica zamujenega in še vedno neizpeljanega odprtja četrte šole v Laeknu ter obstoječega postopka vpisa, pripeljale do dolgotrajnih in nesprejemljivih potovalnih časov za otroke; pričakuje od Komisije v sodelovanju z generalnim sekretariatom Evropskih šol v Bruslju, da predstavi revidiran postopek vpisa do konca marca 2009 z objektivnimi in razumljivimi merili (vključno s stalnim prebivališčem in že vpisanimi učenci), ki bo pričel veljati naslednje vpisno obdobje“].

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

– Po končnem glasovanju:

Robert Goebbels (PSE). - Zelo lepo, zelo lepo!

6.8. Konvencija o premični opremi in protokol k tej konvenciji o letalski opremi (A6-0506/2008, Georgios Papastamkos) (glasovanje)

– Pred glasovanjem:

Georgios Papastamkos, poročevalec. – (EL) Gospod predsednik, gospe in gospodje, čezmejna trgovina z letalsko opremo je bila do danes predmet pravnih negotovosti. Nov mednarodni pravni okvir je oblikovan tako, da poenostavlja financiranje letalske opreme, in sicer zrakoplovov, motorjev in dodatkov z ustvarjanjem predvsem močne mednarodne garancije za posojilodajalce (prodajalce, ki vršijo prodajo na kredit, in ustanove, ki zagotavljajo kredit za takšno prodajo). V bistvu bo novi pravni sistem zmanjšal stroške financiranja letalske opreme na svetovni ravni in bo v letalskem sektorju pripomogel k prihranku več milijard evrov na leto. Nazadnje pa bodo pozitivni učinki tega, kar je sedaj najnaprednejši regulatorni okvir v zgodovini finančnega prava, ki ureja letalstvo, vplivali ne le na posojilodajalce in proizvajalce, pač pa tudi na letalske prevoznike, zaposlene in potnike.

Predsednik. – O tem poročilu ni bilo razprave, zato ima poročevalec pravico do dveh minut govora. Hvala, gospod Papastamkos.

6.9. Evropski akcijski načrt za poklicno mobilnost (2007–2010) (A6-0463/2008, Monica Maria Iacob-Ridzi) (glasovanje)

6.10. Vseživljenjsko učenje za znanje, ustvarjalnost in inovacije – Izvajanje delovnega programa „Izobraževanje in usposabljanje 2010“ (A6-0455/2008, Ljudmila Novak) (glasovanje)

- Pred glasovanjem:

Ljudmila Novak, poročevalka. – (SL) Iz skupnega poročila Sveta in Komisije za leto 2008 je razvidno, da je pri vseživljenjskem izobraževanju prišlo do določenega napredka, vendar še ne moremo biti zadovoljni z doseženim.

Med največje težave sodi zgodnje opuščanje šolanja, majhna udeležba starejših in nizko kvalificiranih delavcev v vseživljenjskem učenju ter slaba usposobljenost priseljencev. Gospodarstvo, temelječe na znanju, pa bo potrebovalo vse bolj usposobljeno delovno silo.

V svojem poročilu poudarjam, da je potrebno na vseh nivojih izboljšati kakovost izobraževanja, ki mora otroke in mladostnike pripraviti na samostojno, ustvarjalno in inovativno učenje in razmišljanje. Učne načrte je potrebno nenehno posodabljanje in izboljšati uporabo informacijskih tehnologij tudi za starejše.

Programi vseživljenjskega učenja morajo biti povezani z gospodarstvom in podpirati podjetništvo, državljanom pa omogočati, da bodo pridobili znanja s katerimi bodo lahko ustanavljali, vodili ter razvijali svoja podjetja. Pomembno je upoštevati lokalne in regionalne potrebe, možnosti in značilnosti.

Pozivam vlade držav članic in institucije Evropske unije, da v času finančne krize ne zmanjšujejo sredstev za izobraževanje, saj je prav dobra izobrazba, dostopna vsem slojem prebivalstva, najboljše orodje v boju proti revščini in pri iskanju rešitev iz krize.

Hvala tudi vsem kolegicam in kolegom ter sekretariatu za sodelovanje.

(Aplavz)

6.11. Direktiva o varnosti igrač (A6-0441/2008, Marianne Thyssen) (glasovanje)

- Po glasovanju o spremembi 142:

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, glede pravilnosti postopka; smo v postopku sprejetja odločitve, direktive, na podlagi sporazuma treh strani. Včeraj smo imeli podobno stanje v zvezi s trgovanjem emisij. Danes po pravici vse ostale spremembe dajemo na glasovanje ločeno po sprejetju splošne odločitve, kar mislim, da je pravilno in ustrezno. Tega nismo storili včeraj in seveda ne razumem zakaj. Dejstva so bila enaka, a ločeno glasovanje ni bilo izvedeno, kar menim, da ni sprejemljivo. Navsezadnje smo jaz in 40 kolegov poslancev včeraj predložili spremembe in mislim, da sem tudi upravičen do glasovanja o njih.

Predsednik. – Jaz le opravljam svoje delo in imam le izvršilno funkcijo. Morda imam vpliv, a nimam prave moči.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Gospod predsednik, smiselno bi bilo, da se srečate s konferenco predsednikov in premislite o uvedbi splošnega postopka. Zagotovo bi pozdravil tistega, ki smo mu sledili včeraj, a v takih primerih bi morali vedno upoštevati enak sistem glasovanja.

Predsednik. – To bomo posredovali konferenci predsednikov, in bomo sprejeli takšno ali drugačno odločitev.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Gospod predsednik, en del dogovora med Parlamentom in Svetom je bila izjava Komisije, ki nam jo je obljubil komisar Verheugen. V ponedeljek te izjave ni podal. Predvidevala sem, da bo komisar Verheugen – ki ga danes seveda ni tu, a ga zastopa komisar Barrot – v tem Parlamentu pred glasovanjem podal to izjavo, ki zadeva tri pomembne točke za Parlament, a takšne izjave še nisem slišala. Rada bi takoj slišala potek postopka.

Predsednik. – Predsednik ni bil obveščen o tem, a sem to zabeležil sedaj. Gospa Gebhardt, kdaj menite, da bi bilo primerno, da Komisija poda izjavo, če to želi – sedaj ali kasneje?

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Gospod predsednik, navadno to izjavo slišimo pred glasovanjem, saj je del besedila, a besedilo še ni bilo uradno pisno predstavljeno Parlamentu. Zato najprej uradno potrebujemo to besedilo – to je samoumevno.

Predsednik. – Gospa Gebhardt, pravite, da to navadno slišimo na začetku, a ta čas je že potekel.

Gospod podpredsednik Barrot, prosim, če bi lahko izjavo podali sedaj.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. – (FR) Gospod predsednik, v odgovor gospe Gebhardt: predložil vam bom tri izjave in jih lahko dodate v akte.

Predsednik. – Gospod podpredsednik, kako dolga je ta izjava? Če ni predolga, bi vas prosil, da jo preberete, kot je zahtevala gospa Gebhardt.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. – Gospod predsednik, to so tri izjave: Izjava Evropske komisije o spremljanju varnostnih vidikov, izjava Evropske komisije o zahtevah v zvezi z igračami, ki oddajajo zvok, izjava Evropske komisije o klasifikaciji knjig.

(FR) Lahko vam jih preberem.

Predsednik. – To je bilo tehnično pojasnilo.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Gospod predsednik, glede na okoliščine, ali smem prositi, da nadaljujemo z glasovanjem, a ne izvedemo končnega glasovanja? Tako bomo imeli možnost pregledati besedilo in nato izvesti končno glasovanje januarja, če bomo zadovoljni.

(Poslanci trkajo po mizah v pritrditev)

Predsednik. – Iz vašega odziva sklepam, da podpirate predlog gospoda Swobode. V tem primeru bomo sedaj nadaljevali z glasovanjem, a se bomo vzdržali končnega glasovanja.

– Po glasovanju o spremembi predloga:

S končnim glasovanjem ne bomo nadaljevali, dokler v celoti ne slišimo stališča Komisije.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Gospod predsednik, vse te razprave sem spremljal od začetka do konca, še posebno tiste, ki so bile v ponedeljek zvečer. Glede varnosti naših sodržavljanov moramo sprejeti odgovoren odnos. Vneto pričakujejo to zakonodajo, ki bi morala poskrbeti za večjo varnost njihovih otrok in družin. Ne moremo čakati.

V ponedeljek zvečer je gospod Verheugen podal natančno poročilo o vsebini treh izjav, ki jih je zagotovil gospod Barrot. To je bila le uradna vloga teh izjav. Kakor je komisar Verheugen dejal v ponedeljek zvečer, lahko in moramo glasovati; to je naša odgovornost do evropskih potrošnikov.

(Aplavz)

Predsednik. – Gospe in gospodje, pred nekaj trenutki ste bili nasprotnega mnenja. Glasujmo sedaj o tem, ali bomo glasovali.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, z vsem spoštovanjem bi rad vprašal, zakaj komisar ne more prebrati tistega, kar je prinesel s seboj. Ali je glede tega kakšen bistveni problem?

Predsednik. – Gospod komisar ne more ali pa ne želi odgovoriti, gospod Posselt. Tudi sam ne želim komentirati, ker to ni moje delo.

6.12. Evropski referenčni okvir za zagotavljanje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja (A6-0438/2008, Jan Andersson) (glasovanje)

6.13. Evropski sistem prenašanja kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju (ECVET) (A6-0424/2008, Thomas Mann) (glasovanje)

6.14. Vrednostni papirji in dogovori o finančnem zavarovanju (A6-0480/2008, Piia-Noora Kauppi) (glasovanje)

6.15. Sistemi zajamčenih vlog glede stopnje kritja in zamude pri izplačilu (A6-0494/2008, Christian Ehler) (glasovanje)

6.16. Zahteve za razkritje za srednje velika podjetja in obveznost priprave konsolidiranih računovodskih izkazov (A6-0462/2008 , Ieke van den Burg) (glasovanje)

6.17. Pristop Sveta k reviziji Uredbe OLAF (glasovanje)

6.18. Ocena in prihodnji razvoj agencije FRONTEX in evropskega sistema za nadzorovanje meja (EUROSUR) (A6-0437/2008 , Javier Moreno Sánchez) (glasovanje)

– Pred glasovanjem o spremembi 4:

Javier Moreno Sánchez, poročevalec. – (ES) Gospod predsednik, sklicujem se na spremembo 4 odstavka 12a, ki jo je predlagala Konfederalna skupina Evropske združene levice/Zelene nordijske levice.

S soglasjem skupine GUE/NGL predlagam ustno spremembo za reševanje določenih netočnosti, ki so se pojavile v različnih jezikovnih različicah. Zelo počasi jo bom prebral v španščini.

Gre za zamenjavo besed „señala que el requisito mínimo para la cooperación de la Unión Europea con terceros países debe ser el cumplimiento“ [„poudarja, da mora biti sodelovanje EU s tretjimi državami v skladu z izpolnjevanjem mednarodnih obveznosti“] z besedami „señala que la cooperación de la Unión Europea con terceros países debe basarse en el cumplimiento“ [„poudarja, da mora sodelovanje EU s tretjimi državami temeljiti na izpolnjevanju mednarodnih obveznosti“].

S to ustno spremembo bo moja skupina, in mislim, da tudi več drugih skupin, lahko podprla spremembo, ki jo je vložila skupina GUE/NGL.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

– Pred glasovanjem o spremembi 7:

Weber, Renate (ALDE). - Gospod predsednik, spremenjeno bom prebrala v angleščini: „whereas the effect of the joint operations coordinated by FRONTEX is to create an ‘externalisation of borders’, which could call into question Member States’ compliance with the EU’s obligations concerning the protection of asylum-seekers and refugees“ [„ker je učinek skupnih postopkov, ki jih usklajuje FRONTEX, ustvariti zunanje meje, ki pod vprašaj postavljajo upoštevanje obveznosti EU glede zaščite iskalcev azila in beguncev s strani držav članic“].

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

6.19. Vpliv ponarejanja na mednarodno trgovino (A6-0447/2008 , Gianluca Susta) (glasovanje)

– Pred glasovanjem o spremembi 1:

Carl Schlyter (Verts/ALE). - Gospod predsednik, mnogi moji kolegi bi želeli glasovati za zamisel v zeleni resoluciji, da ne bi bili ponudniki internetnih strani in telekomunikacijski operaterji odgovorni za vsebino na internetu in tako dalje, a mnogim kolegom, ki želijo glasovati za zeleno resolucijo, ni všeč odstavek 15, povezan z neko drugo temo. V duhu božičnega sprejemanja kompromisov želim, da s predlogom ustne spremembe umaknemo odstavek 15 iz resolucije, da bodo ljudje lahko glasovali za njo.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

6.20. Računovodske zahteve za mala in srednje velika podjetja ter predvsem za mikro podjetja (glasovanje)

6.21. Evropska javna listina (A6-0451/2008 , Manuel Medina Ortega) (glasovanje)

– Po glasovanju:

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, rad bi se vrnil na predmet končnega glasovanja o poročilu gospoda Suste. Po nesreči smo na končnem glasovanju glasovali proti, čeprav smo želeli glasovati v njegovo korist. To je bila posledica rahle zmede v zvezi s predlogom ustne spremembe. Prosim vas, da sprejmete naš namen glasovanja v korist poročila na končnem glasovanju.

6.22. E-pravosodje (A6-0467/2008, Diana Wallis) (glasovanje)

– Po glasovanju:

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, sklicujem se na ustrezno pravilo v Poslovniku. Pred nekaj meseci smo glasovali o poročilu gospe Bauer in potem sem v pisni prošnji želel pojasnilo, kako bi morali glasovati o spremembah poročil.

Nedvomno na končnem glasovanju potrebujemo kvalificirano večino, če želimo Komisijo pozvati naj sprejme zakonodajne ukrepe, a ni mi jasno, zakaj prav tako potrebujemo kvalificirano večino za spremembe. Žal odgovora še nisem prejel.

Sedaj imamo na dnevnem redu še eno tako poročilo. Hvaležen bi bil, če bi mi lahko službe to pojasnile.

Predsednik. – Gospod Caspary, ravno sem bil obveščen, da je odgovor glede poročila gospe Bauer na poti k vam. Upam, da vas bo dosegel pred božičem.

6.23. Čezmejne posledice pravnega varstva odraslih (A6-0460/2008, Antonio López-Istúriz White) (glasovanje)

6.24. Možnosti za utrditev miru in izgradnjo države v pokonfliktnih razmerah (A6-0445/2008, Nirj Deva) (glasovanje)

PRESEDSTVO: GOSPA ROURE

podpredsednica

7. Sestava parlamenta: glej zapisnik

8. Sestava odborov in delegacij: gl. zapisnik

9. Obrazložitev glasovanja

Ustne obrazložitve glasovanja

- Poročilo: Jutta Haug, Janusz Lewandowski (A6-0486/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Eden pozitivni vidik nedavno potrjenega proračuna za leto 2009 je vključitev jasnih prednostnih nalog, kot je podpora malim in srednje velikim podjetjem, varstvo podnebja in podpora najrevnejšim državam v času krize v sektorju živil. Žal nimamo mnogo izbire pri uporabi proračuna za reševanje finančne krize, ne le ker je majhen v primerjavi s tistimi, ki ga imajo države članice, le 1 % njihove velikosti, ampak tudi zaradi pomanjkanja prožnosti pravil, določenih v okvirnem proračunu za obdobje 2007–2013. Cenim prizadevanje poslancev EP, ki so začeli pogovore s Komisijo, da bi dosegli spremembe vsaj v zvezi z svetovnimi problemi. Žal Svet ni bil pripravljen odobriti večje prožnosti. Po ratifikaciji Lizbonske pogodbe bomo imeli večjo moč v Evropskem parlamentu.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospa predsednica, ker sem po naravi zelo kritičen do dela in institucij Evropske unije, je samoumevno, da sem glasoval proti poročilu o proračunu za leto 2009. Najprej, sploh nisem prepričan, da evropske institucije pametno trošijo visoko raven davčnih sredstev, ki prehajajo skozi te institucije.

Drugič, po mojem mnenju se vmešavamo v mnogo preveč političnih področij in subvencije, ki jih plačujemo državam članicam, te smatrajo kot nekakšna evropska sredstva, ki nimajo ničesar opraviti z njimi, in države članice same z njimi zaradi tega slabo in neučinkovito upravljajo.

Nadalje sem opazil, da skoraj ne dobim odgovorov, če jih sploh, na svoja parlamentarna vprašanja o stroških delovanja mnogih sesterskih organizacij in agencij EU. Vse to me navdaja z nezaupanjem in še bolj krepi mojo odločenost za glasovanje proti temu proračunu.

- Poročilo: Marianne Thyssen (A6-0441/2008)

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Gospa predsednica, na kratko bi poudaril, da sem se vzdržal glasovanja o poročilu gospe Thyssen o varnosti igrač.

Seveda se strinjam s poročevalko in z večino v tem Parlamentu o potrebi po zaščiti varnosti otrok in po zagotavljanju splošne varnosti potrošnika. Vendar pa se mi zdi, da je treba kulturne tradicije različnih držav članic spoštovati in predvsem ne smemo razprav o varnosti pripeljati do zakonodajnih skrajnosti, ki mejijo na smešnost, kot v tem primeru.

Nekatere varnostne zahteve, uvedene v tej direktivi, zagotovo mejijo na smešnost. To se je zgodilo predvsem v tej razpravi. Rešena je bila v celoti. Nekega dne, mislim, da bomo sprejeli direktivo, ki bo otroke prisilila k nošenju čelade, ko bodo šli ven, ali k nošenju rokavic, ko bo mrzlo. To po mojem mnenju ni smiselno, a gremo v tej smeri.

Zato, čeprav se zavedam, da je v tej direktivi vključenih nekaj zelo pozitivnih točk, mislim, da gre včasih predaleč, in sem se vzdržal glasovanja.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Vesela sem, da smo uspeli sprejeti direktivo o varnosti igrač na prvi obravnavi in da smo zavrnil nesmiseln predlog skupine Zelenih in nekaterih socialdemokratov za obvezno testiranje vseh igrač s strani neodvisnih organov. To ovirajočo spremembo so predložili kljub dejstvu, da so izkušnje tako ZDA kot tudi Kitajske pokazale, da so igrače na evropskem trgu pomanjkljive kljub preskušanju. Naš cilj je, da proizvajalci in uvozniki nosijo polno odgovornost za varnost. Proizvajalci morajo potrditi, da njihovi proizvodi izpolnjujejo standarde. Kjer takšni standardi še ne obstajajo, člen 18 te direktive uveljavlja preskuse. Stroški zunanjih preskusov v Češki republiki v povprečju znašajo približno 3.000 EUR. Zaradi tega bi mala podjetja v EU izgubila posel, medtem ko istočasno testiranje igrač na Kitajskem ne bi jamčilo njihove varnosti. Za to morajo biti odgovorni uvozniki in proizvajalci, a zagotovo ne neurejeni preskusni centri po svetu. Staršem čestitam s tem naši darilom.

Hiltrud Breyer (Verts/ALE). – (DE) Gospa predsednica, nisem podprla kompromisne spremembe o igračah. Preveč vrzeli ostaja, predvsem v primeru kemikalij. Strupene snovi ne sodijo v roke otrok, niti v najmanjših količinah. Današnja odločitev je žalostna in poleg tega ji primanjkuje ambicije. Poleg tega, da je preveč vrzeli, primanjkuje jasna prepoved vseh težkih kovin in alergenih dišav pa tudi jasni cilji glede hrupa. Obžalovanja vredno je, kako strahopetni smo, ko gre za varnost naših otrok.

Opustitev prve obravnave v nori naglici za dosego sporazuma, zgolj zato, da bi dali vtis, da bodo vse igrače pod božičnimi drevesci naslednji teden varne, je popolnoma neumno, nesmiselno. Izboljšave so bile narejene, a to bi moralo biti samoumevno, ko govorimo o 20 let stari direktivi, ki potrebuje revizijo. Če pogledam celoto, bi dejala: preveč razglašanja in premalo snovi. Odgovornosti ne moremo poveriti industriji; za jasno zakonodajo smo odgovorni mi!

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Glasovala sem za poročilo Marianne Thyssen.

RAPEX pomeni več kot le pet črk: je evropski sistem za hitro obveščanje, ki zagotavlja opozorila za potrošnike glede nevarnih potrošniških izdelkov.

Leta 2006 je sistem zaradi hitre izmenjave informacij med državami članicami v zvezi z igračami prejel 221 opozoril od vseh 924 opozoril. Med opozorili glede igrač so bile v glavnem nevarnosti za poškodovanje otrok ali nevarnosti za povzročitev različnih alergij in zdravstvenih težav, predvsem za alergijske bolnike.

Zadovoljna sem, da je Parlament danes glasoval za direktivo, saj ta dejstva kažejo, da je vsekakor zelo potrebna. Z današnjim glasovanjem o direktivi je Evropski parlament naredil pomemben korak na področju varnosti igrač in zdravja in varnostne zaščite otrok s posodobitvijo direktive o igračah, ki je sedaj stara 20 let.

Vesela sem, da ta postopek v Evropskem parlamentu spremlja tudi skupina obiskovalcev iz Slovaške, ki jih toplo pozdravljam in jim želim prijetno bivanje tu, na sedežu evropske demokracije.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Gospa predsednica, zelo vesela sem, da je glasovanje o direktivi o varnosti igrač zaključeno, preprosto zaradi tega, ker če hočemo svetu poslati močno sporočilo o igračah in varnosti

igrač, moramo to storiti v božičnem času. Če bi to odložili, bi bilo sporočilo oslabiljeno. To je čas v letu, ko ljudje razmišljajo o igračah.

Tako kot lani, je bilo tudi letos več milijonov kitajskih igrač umaknjenih s trga. Gre za zelo resna vprašanja – ki so bila svinec, arzen, živo srebro in PCB – in ni pomembno, čemu je namenjena igrača – naj bo to knjiga ali nekaj, na čemer je mogoče jezdit, ali kar koli –, kot mati vem, da lahko v nekem trenutku to pride v otrokova usta. Torej, pri igračah ne moremo biti dovolj previdni, a vesela sem, da smo to sporočilo poslali sedaj.

- Poročilo: Thomas Mann (A6-0424/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Rad bi se zahvalil kolegu, gospodu Mannu za njegovo poročilo. Vemo, kako pomembno je vzpostaviti pravila in odpraviti ovire glede mobilnosti študentov in delavcev, ki se selijo zaradi ponudbe in povpraševanja na trgu dela EU.

Evropski sistem kreditov za poklicno izobraževanje in usposabljanje bo poenostavil prenos, priznavanje in zbiranje poklicnih kvalifikacij. Uporabljali se bodo za kvalifikacije, dosežene po različnih poteh usposabljanja na vseh ravneh evropskega okvira kvalifikacij za vseživljenjsko učenje.

Z našo odobritvijo smo naredili korak proti širši podpori vseživljenjskega učenja in višjih ravni zaposlovanja, odprtosti, mobilnosti in socialnega vključevanja delavcev in ljudi na izobraževalnih tečajih. Zato bo poenostavil razvoj prožnih, posameznih pristopov, kot tudi priznavanje izobraževalnih kvalifikacij, ki se dosegajo tako z neformalnim kot tudi s formalnim izobraževanjem.

- Poročilo: Marianne Thyssen (A6-0441/2008)

Miroslav Míkolášik (PPE-DE). – (SK) Najprej bi se rad zahvalil gospe Thyssen, zaradi katere smo dosegli hvalevreden kompromis, katerega posledica bo, da bodo naši otroci zaščiteni pred nezaželenimi materiali v igračah in istočasno ti ne bodo povzročali škode industrijskim podjetjem.

Kot veste, sem popolnoma podprl omejitve glede uporabe alergenih snovi v igračah – tudi sam sem oče štirih otrok in nisem vedno mislil na varnost vsake igrače, ki so jo v roke vzeli moji otroci. Starši v Evropi se pogosto zanašajo na domnevo, da igrača, ki je v trgovini, najbrž ni škodljiva otrokom. Zato sem vesel, da smo skupaj delali za poostreitev ukrepov za zagotavljanje, da bodo v trgovine prišle le igrače, ki so primerne za otroke, saj so otroci v resnici najbolj ranljiva skupina potrošnikov.

Do 80 % igrač na trgu EU je uvoženih in povedati je treba, da je bilo leta 2007 več milijonov igrač, proizvedenih na Kitajskem, umaknjenih s trga, ker niso ustrezale evropskim standardom. Trenutno kroženje blaga pomeni, da moramo ponovno pregledati pravila za dajanje blaga na trg in za preverjanje ustrznosti blaga glede na standarde.

- Poročilo: Christian Ehler (A6-0494/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) (začetek govora se ne sliši) zavarovanje depozitov, ki ga je predlagal Evropski parlament na zelo prožen način in za katerega sem glasovala, je jasen. Radi bi uskladjali najnižjo raven zaščite malih varčevalcev z zavarovanjem depozitov do 50.000 EUR in radi bi uveljavili kratek rok za izplačevanje depozitov, da bodo lahko varčevalci pridobili jasne, pravočasne in natančne informacije o stanju njihovih bančnih depozitov sredi krize. To je nujen ukrep, saj varčevalci prenašajo svoje depozite na neurejen način iz zdravih bank v banke, ki so se rešile s pridobitvijo vladnih jamstev. Ta predlog je edini način za povrnitev zaupanja v male varčevalce in za stabilizacijo trga za bančne storitve. Rada bi, da se jamstvo uporablja tudi za mala in srednje velika podjetja, saj igrajo nenadomestljivo vlogo v družbi po vsej Evropi in še vedno so v času krize vedno najbolj ogroženi.

- Predlog resolucije o pristopu Sveta k reviziji Uredbe OLAF (B6-0627/2008)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospa predsednica, glasoval sem za resolucijo o Uredbi OLAF, ker se popolnoma strinjam s pozivom Parlamenta za povečanje neodvisnosti OLAF-a. Glede tega je treba zagotovo nujno nekaj storiti. Trenutno OLAF, če upoštevamo vsa dejstva, skoraj ni nič več kot le eden od generalnih direktoratsv Komisije, podpredsednik Komisije pa je tisti, ki je politično odgovoren zanj. To ni dobro stanje. Medtem ko je morda OLAF operativno neodvisen, je le hibrid, to pa je treba spremeniti. Dobro.

Bolj na splošno pa zavzemam stališče, da je način, kako evropske institucije ravnaajo z visokimi stopnjami davkoplačevalskega denarja, vedno priložnost. OLAF bi moral imeti vsaj sredstva, delovno silo in

odgovornost za prekinitev očitno kazenskih vidikov tega položaja. Kar zadeva radodaren odnos do zakonite potrošnje sredstev, pa se bojim, da bomo morali to ustaviti sami.

- Poročilo: Javier Moreno Sánchez (A6-0437/2008)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Gospa predsednica, glasoval sem za to presenetljivo odlično poročilo o FRONTEX-u, ker lahko le zaploskam pozivu, ki je v njem za okrepitev te ustanove. Kar zadeva mene, bi moral biti boj proti nezakonitemu priseljevanju glavna prednostna naloga Unije, in v tem okviru so zagotovo zelo pomembni sporazumi, ki jih je FRONTEX sklenil z oblastmi tretjih držav. Pozdraviti je treba dejstvo, da v tem poročilu rečemo bobu bob in da se kritizira nesprejemljiv odnos Turčije kot države kandidatke.

Po mojem mnenju bi bilo treba zelo razjasniti, da bi moralo imeti aktivno zavračanje oblasti tretje države, Turčije, ki ni nič manj država kandidatka, da sodeluje s FRONTEX-om, neposredne posledice za politične in gospodarske odnose med Unijo in državo, čemur sledi začasna ustavitev pristopnih pogajanj neevropske države Turčije.

Philip Claeys (NI). - (NL) Gospa predsednica, z nekaterimi pridržki sem glasoval za poročilo gospoda Morena Sáncheza. Iskreno sem imel skromna pričakovanja glede poročila, glede na razpoloženje politične korektnosti, ki navadno prevlada v Odboru za civilne svoboščine, pravosodje in notranje zadeve. Vendar pa moram povedati, da je poročilo uravnoteženo in obravnava številna težavna področja, med katerimi je tudi pomanjkanje sodelovanja, ali naj rečem sabotaža tretjih držav, kot sta Libija in Turčija.

V primeru Turčije je zagotovo sramotno, da država kandidatka ne uspe izpolnjevati svojih obveznosti na tako očiten način. FRONTEX – in tu v poročilu ostane nekaj, kar bi bilo zaželeno – bi moral biti razvit v učinkovit instrument v boju proti nezakonitemu priseljevanju, pa tudi v boju proti mednarodnemu kriminalu, proti drogam in trgovini z orožjem.

- Poročilo: Gianluca Susta (A6-0447/2008)

Philip Claeys (NI). - (NL) Gospa predsednica, glasoval sem za poročilo gospoda Suste, ker je ponarejanje seveda resen problem in besedilo pred nami kaže dokaze zdravega razuma.

Dejansko se popolnoma strinjam z oddelkom 30 poročila, ki nas opominja – in citiram –, „da bo Turčija verodostojna kandidatka za vstop šele, ko bo lahko sprejela pravni red Skupnosti in zagotovila popolno spoštovanje pravic intelektualne lastnine“. Iz tega lahko sklepamo, da Turčija ni kvalificirana kandidatka za pristop k Evropski uniji, kar jemljem na znanje.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gospa predsednica, mislim, da se vsi v tej – zelo polni – dvorani strinjamo glede pomembnosti intelektualne lastnine, ne le za gospodarstva znanja, ampak tudi v smislu resne škode, ki jo lahko povzroči za potrošnike po Evropi, na primer s ponarejenimi zdravili, ponarejenimi živili in ponarejenimi avtomobilskimi deli.

Imam nekaj resnih pridržkov glede originalne resolucije, ki je preveč poudarka polagala na potrošnike. Lahko bi imeli smešne razmere, ko bi potnike na mejah pregledovali in jim odvzemali njihove računalnike, MP3 predvajalnike in iPode ter vse to pregledovali glede morebitnega ponarejenega materiala. Hvala Bogu, da so Zeleni predlagali bolj razumno možnost in so bili zelo pripravljeni v duhu kompromisov v božičnem času umakniti neupravičeno spremembo glede presoje podjetij. V splošnem smo zelo zadovoljni, da lahko glasujemo za resolucijo.

Nisem dosegel svoje ambicije, da bi govoril prazni dvorani, in bi rad zaključil tako, da vsem, ki ste še vedno tu, zaželim vesel božič in srečno Novo leto!

- Poročilo: Antonio López-Istúriz White (A6-0460/2008)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Gospa predsednica, tudi jaz bi vam rada zaželela vesel božič. Niste v popolnoma prazni dvorani.

Glasovala sem za poročilo gospoda Lópeza o varstvu odraslih, predvsem glede čezmejnega pomena, ker iz izkušenj vem, kako nujno je to, ampak tudi, ker upam, da bo to korak bližje dnevu, ko bomo v Evropi doživeli resnično mobilnost. Tu gre za obravnavo odraslih, ki so na nek način povezani s sodiščem. V mnogih primerih so to zelo ranljivi ljudje in v nekaterih primerih so to varovanci zakonitega skrbnika ali invalidni ljudje. Ampak, če gremo s tem dlje, bi bila logika tega, da smo za korak bližje dnevu, ko bodo lahko prejemniki socialnega varstva svojo podporo vzeli s seboj in se tudi sami gibali po Evropi, kot se zaposleni.

- Poročilo: Nirj Deva (A6-0445/2008)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Gospa predsednica, glasovala sem proti poročilu gospoda Deve o razvojnih možnostih za vzpostavitev miru in izgradnjo države v pokonfliktnih razmerah zaradi enega oddelka, in sicer tistega, v katerem je navedeno, da bi morali biti sposobni sprejemati preventivne pa tudi reaktivne pobude, med katere lahko kot povsem zadnje sredstvo sodi celo uporaba prisilne vojaške sile.

To je Busheva doktrina, morda drugi ljudje v dvorani tega niso prepoznali kot Bushevo doktrino, ki nas je peljala v Irak, a je. Sarah Palin so kritizirali, ker ni vedela, kakšna je bila Busheva doktrina, a sprašujem se, ali so poslanci EP razumeli, da so danes ravno glasovali za Bushevo doktrino.

Luisa Morgantini, v imenu skupine GUE/NGL. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, navadno ne uporabljam tega demokratičnega instrumenta obrazložitev glasovanja, danes to v imenu svoje skupine počnem prvič.

Da pojasnim, z obžalovanjem povem, da smo glasovali proti poročilu, ki sem ga pomagala pripraviti sama, tako kot pripravljavka mnenja Odbora za pravice žensk in enakost spolov kot tudi kot članica Odbora za razvoj. To je resnično dobro poročilo in rada bi izrazila svojo prisrčno zahvalo gospodu Devi in Odboru za razvoj za delo, ki so ga opravili.

Dejansko se strinjam z veliko večino besedila: vključevanje konfliktne analize v sodelovanje, podpora civilne in lokalne družbe, boj proti širjenju lahkega orožja, potreba po kodeksu ravnanja za vojake in policijo, sklicevanja na reproduktivno zdravje, preglednost uporabe naravnih virov in podpora za begunce. Posebno pa je v poročilu poudarjeno tudi vključevanje načela enakosti med spoloma. Zakaj torej glasujem proti? Razlog je preprost: ker v nekaterih delih poskuša v pomoč pri razvoju vključiti vojaško komponento.

Ta Parlament, Odbor za razvoj in poročilo gospoda Mitchella so pri uvedbi uredbe in instrumenta za razvojno sodelovanje dejansko zelo jasno navedli, da se razvojnih skladov ne sme uporabljati za financiranje vojaške potrošnje. Tako je tudi v kontekstu državnih strateških dokumentov naš Parlament poskrbel, da bo zagotovil, da se razvojna sredstva ne bodo namenjala za varnostne operacije.

Zakaj bi morale naše različne resolucije vsebovati takšna nasprotovanja? Razvojna sredstva bi se morala uporabljati za razvoj, za izobraževanje, zdravje, kmetijstvo, lokalne skupnosti in organizacije žensk. Premalo je virov sodelovanja za odpravo revščine, krivice in izgradnjo miru; zato vojske ne smemo vključiti.

Pisne obrazložitve glasovanja**- Poročilo: Reimer Böge (A6-0504/2008)**

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) EU se je odločila, da bo oblikovala „nov instrument za hitro odzivanje na naraščajoče cene hrane v državah v razvoju (instrument za hrano)“ in je odobrila celotni znesek v višini 1 milijarde EUR za tri leta.

Na začetku je bilo predlagano, da se instrument za hrano financira iz razlike do zgornje meje 2 (Kmetijstvo) večletnega finančnega okvira in nato z revizijo zgornje meje razdelka 4 večletnega finančnega okvira (Zunanji ukrepi). Vendar pa je bilo na koncu odločeno, da se bo financiral preko instrumenta prilagodljivosti, rezerve za nujno pomoč in s prerazporejanjem sredstev znotraj razdelka 4 iz instrumenta za stabilnost.

Za financiranje te pobude je treba prikrojiti Medinstitucionalni sporazum, da se povečajo sredstva, ki so na voljo v rezervah za nujno pomoč za leto 2008 na 479.218.000 EUR (v sedanjih cenah).

Medtem ko navedene cilje smatramo kot pozitivne, bi ponovili, da ne bi smeli biti zmanjšani na izravnalno postavko ali pogoj, ki EU omogoča uveljavitev sporazuma v Svetovni trgovinski organizaciji ali Sporazumov o gospodarskem partnerstvu z afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami. Prav tako se ga ne bi smelo uporabljati za prikrivanje zmanjšanja razvojne pomoči EU ali velikih vsot, ki so na voljo za ponovni začetek oboroževalne tekme in militarizacijo mednarodnih odnosov, kot jih spodbuja EU.

- Poročilo: Reimer Böge (A6-0474/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ta novi osnutek, ki spreminja proračun, je povezan z mobilizacijo Solidarnostnega sklada EU (približno 7,6 milijonov za reševanje škode, ki stane 176 milijonov EUR) za Ciper po obdobju hude suše.

Vendar pa Komisija poudarja, da „ob upoštevanju določitve presežnih dodeljenih proračunskih sredstev v 1 3 04 02 Kohezijski sklad ne bodo potrebne nove odobritve plačil za financiranje izplačil iz Solidarnostnega sklada EU za Ciper“. Z drugimi besedami, sredstva za financiranje, potrebna za reševanje te naravne katastrofe, bodo prišla iz kohezijske police.

„Presežna dodeljena proračunska sredstva“ v Kohezijskem skladu so (med drugim) nastala zaradi zaostanka pri izvajanju programov v „kohezijskih državah“. Posledično bi morali namesto tega, da uporabljamo koncept „solidarnosti“, kar bi lahko škodovalo manj gospodarsko razvitim državam, sprejemati odločitve za preprečevanje stalnega pomanjkljivega izvajanja strukturnih in kohezijskih politik.

Pozornost bi morali tako kot v preteklosti prav tako pritegniti k potrebi po pospešitvi postopkov za mobilizacijo Solidarnostnega sklada, za zagoravljanje, da bodo regionalne katastrofe ostale upravičene in da bomo učinkovito priznavali specifično naravo naravnih katastrof na sredozemskem območju, kot so suša in požari.

- Poročilo: Reimer Böge (A6-0493/2008)

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Dvig cen hrane v državah v razvoju je izredno pomembno vprašanje, pri katerem je potrebno hitro ukrepanje EU za preprečevanje škodljivih vplivov na najrevnejša prebivalstva. V tem poročilu Parlament zato predlaga financiranje hitrega odziva na posledice teh razmer v višini 420 milijonov EUR. Posebno je načrtovana mobilizacija instrumenta prilagodljivosti, zagotovljenega v Medinstitucionalnem sporazumu iz leta 2006. V zadnjem je EU zagotovila možnost mobilizacije instrumenta prilagodljivosti, da bi omogočila financiranje posebno prepoznanih izdatkov, ki jih ni mogoče financirati znotraj zgornjih meja, ki so na voljo pod enim ali več razdelki večletnega finančnega okvira.

Zadevne razmere v celoti izpolnjujejo institucionalne zahteve in so brez vsakršnega dvoma upravičene po solidarnostni politiki EU. Zaradi tega nosilci odločanja glede na resnost položaja niso postavljali nobenih vprašanj.

Čas pritiska na nas in hitro ukrepanje in obzivi bi lahko prinesli pozitivne razlike med nesrečo in človeško tragedijo z neprecenljivimi posledicami za prihodnji razvoj teh prebivalstev.

- Poročilo: Kyösti Virrankoski (A6-0481/2008)

Derek Roland Clark (IND/DEM), v pisni obliki. – UKIP je glasoval za poročilo, ker bodo nacionalne vlade dobile povrnjenih 4,9 milijrd EUR neporabljenih proračunskih sredstev.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) V sedanjem finančnem obdobju (2007 in 2008) je bil solidarnostni sklad mobiliziran devetkrat (Nemčija: 166,9 milijonov EUR; Združeno kraljestvo: 166,9 milijonov EUR; Grčija: 99 milijonov EUR; Francija: 17,1 milijonov EUR; Madžarska: 15 milijonov EUR; Slovenija: 8,2 milijona EUR in Ciper: 7,6 milijonov EUR), kar skupaj znese 477,3 milijonov EUR v primerjavi z zgornjo mejo 1 milijarde EUR na leto.

Brez dvoma o očitni potrebi po tej podpori – in brez začetka postopkov za aktivacijo in zagotavljanje razpoložljivosti te podpore (kar je preveč zamudno) – pa imamo vprašanje izvora mobiliziranih sredstev, predvsem z vidika sedanjega osnutka o spremembi proračuna.

Z drugimi besedami, medtem ko ni dvoma o nujni potrebi po zagotavljanju podpore v primerih naravnih nesreč, pa je mogoče pod vprašaj postaviti izvor teh sredstev, še toliko bolj, če se ta „odtegujejo“ iz kohezijske politike in ne na primer od proračunskih sredstev, dodeljenih progresivni militarizaciji EU. Verjamemo, da bi bilo treba varovati kohezijsko politiko.

Nazadnje pa bi morali, kot smo počeli ob drugih priložnostih, poudariti potrebo po spremembi Solidarnostnega sklada za pospešitev postopkov za njegovo mobilizacijo, hkrati pa zagotoviti, da bodo do njih ostale upravičene regionalne katastrofe in učinkovito priznavati specifično naravo naravnih katastrof na območju Sredozemlja, kot so suše in požari.

- Predlog splošnega proračuna Evropske unije – Proračunsko leto 2009, kakor ga je spremenil Svet

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Junjska lista meni, da je mogoče razoloviti dajatve, ki jih države članice plačujejo EU. Največji del denarja EU se potroši za nepotrebne ali socialno-ekonomsko škodljive dejavnosti, vključno s kmetijsko politiko, Kohezijskim skladom, ribiško politiko in subvencijami za različne vrste informacijskih kampanj. Poleg tega pa so tu tudi stroški potovanj

Evropskega parlamenta med Strasbourgom in Brusljem in institucij, kot sta Evropski ekonomsko-socialni odbor in Odbor regij, ki ju bilo treba takoj razpustiti.

Kmetijska politika je posebno sporna. Denar gre od potrošnikov pogosto k zelo bogatim prejemnikom. Kmetje v revnih državah sveta so v neugodnem položaju zaradi konkurence s strani subvencioniranih kmetov EU.

Neprestano različne institucije EU opozarjajo države članice kako pomembno je, da znižajo javne izdatke. Hkrati pa ta Parlament neprestano zahteva povečane izdatke na ravni EU. Vse skupaj je nesmiselno. Države članice trošijo javni denar za šole, zdravstvo, raziskovanje, infrastrukturo in podporo ranljivih skupin v družbi, medtem ko gre večina izdatkov EU za noro kmetijsko politiko, nepravilno usmerjene Strukturne sklade in financiranje institucij EU, ki bi morale biti že davno zaprte.

Naše glasovanje proti predlogu proračuna bi morali razlagati kot zahtevo za dramatično zmanjšanje izdatkov v proračunu EU in razpolovitev dajatev, ki jih plačujejo države članice EU.

- Poročilo: Jutta Haug, Janusz Lewandowski (A6-0486/2008)

Kader Arif (PSE), v pisni obliki. – (FR) V proračunu Skupnosti za leto 2009 smo mi, Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu, predlagali in dosegli sprejetje pripravljalnih ukrepov za razvoj socialnega turizma v Evropi.

Ta projekt je odgovor na ugotovitev, da je mnogim državljanom preprečeno potovanje zaradi gospodarskih razlogov in da je potrebno to neenakost popraviti z zagotavljanjem dostopa do počitnic vsem državljanom. Vendar pa je prav tako koristen v smislu ozemeljskega načrtovanja in lokalnega razvoja.

S kombiniranjem socialnega združevanja z lokalnim razvojem in z zagotavljanjem dostopa do pripadnikov javnosti, ki jim je težko iti na počitnice, socialni turizem zagotavlja večjo donosnost turističnega sektorja. Zato zagotavlja priložnosti za razvoj izvensezonskega turizma, predvsem v regijah, kjer je ta sektor zelo sezonski, in spodbuja oblikovanje trajnejših delovnih mest v gospodarskem sektorju. Tako socialni turizem in turizem Skupnosti ponazarja, da je med prostočasnim trgom in kreditno nespodobnim gospodarstvom zagotovo vmesni sektor in da gospodarska važnost ni nezdružljiva z zagotavljanjem dostopa do čim več ljudi. Sektor prav tako pomaga krepiti evropsko državljanstvo z izmenjavami med evropskimi državljani.

To je le dokaz tega kako pomemben je ta sektor, tako v smislu gospodarskih donosov kot tudi javnih virov.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Medtem ko gospodarske napovedi kažejo na recesijo v različnih državah članicah (nekatero med njimi so že v tehnični recesiji), Svet in Parlament sprejemata proračun EU za 2009, ki je nižji v smislu plačil kot pa je bil proračun za leto 2008.

Vendar pa, če primerjamo sedanji predlog proračuna za leto 2009 z zgornjo mejo, določeno za večletni finančni okvir 2007–2013 za to leto – ki smo rekli, da je bil takrat nezadosten za zagotavljanje „ekonomske in socialne kohezije“ v povečani EU-27 – so razmere še slabše, ker temu proračunu primanjkuje 8 milijard EUR.

Proračun EU za 2009 je najnižji v smislu odstotkov (0,89 %) BND (bruto nacionalnega dohodka) Skupnosti, odkar je Portugalska vstopila v Evropsko gospodarsko skupnost.

Kljub temu, da izraža „zaskrbljenost“ glede „morebitnih učinkov recesije na evropske državljane“ in „izredno nizkih“ stopenj plačil in izvajanja proračunskih sredstev v kohezijski politiki, Parlament proračun podpira. Jedro tega je poskus izboljšave njegove podobe med delavci in ljudmi v različnih državah brez postavljanja osnov pod vprašaj, v upanju, da bo šlo vse po načrtu na prihajajočih volitvah v Evropski parlament, ki bodo naslednjega junija.

Zato poročila nismo podprli.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Proračun za leto 2009 ne izpolnjuje v celoti naših pričakovanj in le deloma obravnava nove izzive in sedanje skrbi. Odraža prej sprejete cilje in domneve in v tem pogledu izpolnjuje nujna merila. Glasoval sem za njegovo sprejetje. Vendar pa bi rad vašo pozornost usmeril na naslednja vprašanja:

1. Dobro je, da povečujemo financiranje za podporo kmetijskega razvoja v državah v razvoju, ki doživljajo pomanjkanje hrane. Vendar pa si moramo zapomniti, da v Evropski uniji skoraj 80 milijonom ljudi grozi revščina in 43 milijonov državljanov je v nevarnosti, da bodo žrtve nedohranjenosti.

2. Kljub SKP so prihodki kmečkih družin bistveno nižji od prihodkov družin, ki se preživljajo na druge načine.

3. V Evropi smo priča sistematičnemu propadanju in stečajem kmetij. Zaloge kmetijskih izdelkov se manjšajo, kar predstavlja grožnjo zanesljivi preskrbi s hrano. Medtem pa so tu tudi tisti, ki želijo zmanjšati potrošnjo na področju SKP.

4. Tako kohezijska politika kot tudi strukturna politika omenjata ozemeljsko, ekonomsko in socialno kohezijo pa tudi poravnane ravni razvoja in ustarjanja enakih priložnosti za razvoj, predvsem v revnejših regijah. V resnici pa se na območjih, kjer so pogoji kmetovanja težki in kjer zaradi stanja infrastrukture ostaja potrebnih še mnogo stvari, ljudje izseljujejo.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki

- (PL) Podprl sem sprejetje poročila, ki sta ga pripravila Jutta Haug in Janusz Lewandowski o predlogu proračuna EU za leto 2009. Na koncu je pomembno, da so lahko poslanci EP dosegli kompromis s Svetom glede financiranja prednostnih nalog Parlamenta, kot sta boj proti vplivu gospodarske recesije in ukrepanje za spodbujanje gospodarske rasti, kohezije in zaposlovanja.

Parlament bo povečal finančna sredstva, namenjena za socialno politiko in politiko zaposlovanja, in sicer dejavnosti za spodbujanje konkurence in kohezije. Ti izdatki bodo pokrili Socialni sklad, ki bo dobil dodatnih 135 milijonov EUR, pa tudi Sklad za regionalni razvoj in Kohezijski sklad. V sedanjih težkih razmerah po vsej Evropski uniji so najpomembnejše pobude za spodbujanje razvoja in zaposlovanja in to se mora odražati v proračunu za leto 2009. Hvalevredno je, da naj bi se v proračunu dodatna sredstva namenila za nudenje pomoči MSP.

Države v razvoju bodo lahko računale na finančno pomoč za lajšanje vplivov nenadne rasti cen hrane in dodatna 1 milijarda EUR bo prav tako namenjena prizadevanjem za preprečevanje lakote v državah v razvoju. Prav tako pozdravljam dejstvo, da Parlament namerava omejiti svoje upravne izdatke in to vsoto omejiti pod 20 % celotnih izdatkov.

- Poročevalka: Monica Maria Iacob-Ridzi (A6-0463/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. - (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospe Iacob-Ridzi o Evropskem akcijskem načrtu za poklicno mobilnost (2007-2010).

Če želimo vzpostaviti resnični evropski trg dela, moramo sprejeti ustrezne nacionalne zakonodaje in poenostaviti birokratske postopke, ki včasih dušijo mobilnost delavcev. Pri usklajevanju nacionalnih sistemov socialnega varstva in zagotavljanju prenosljivosti pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja ima ključno vlogo Unija. Nadalje je pomembno izboljšati obveščenost državljanov, ne le z izboljšanjem portala EURES, pač pa tudi z evropskimi informacijskimi kampanjami.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. - (PT) Poročilo res vsebuje vrsto priporočil, ki jih podpiramo, so pa vsa ta priporočila podana v liberalističnem kontekstu. To velja za zavzemanje za vključitev načela mobilnosti delovne sile, zlasti v politike, ki zadevajo dokončno oblikovanje notranjega trga, ne glede na dejstvo, da te politike ne zagotavljajo ustrezne zaščite delavcev.

Ob teh sprejemljivih priporočilih poročilo tudi poudarja gospodarsko in socialno razsežnost lizbonske strategije, pri čemer ne upošteva, da omenjena strategija vsebuje najbolj radikalne neoliberalistične politike, kar jih najdemo v Evropski uniji, ki so že bile podlaga za predloge, kakršni so zloglasni predlog Bolkensteinove direktive, predlog tako imenovane prožne varnosti in predlog Sveta za direktivo o delovnem času.

Tako je poročilo le še en propagandni dokument, ki skuša prikriti nesocialne politike Evropske unije in posledice neoliberalizma, ob tem, ko je že javna skrivnost, da le-ta spet zajema veter v jadra. Zakaj smo se glasovanja vzdržali, je očitno, če samo primerjamo protislovja med točkama 15 in 16.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. - (FR) Videti je, da za poročevalko težave ne predstavlja toliko odprava pravnih in upravnih ovir poklicni mobilnosti evropskih delavcev po ozemlju EU kot, nasprotno, dejstvo, da poklicna mobilnost ni nekaj običajnega in celo obveznega. Kar nam predlaga, je množično mešanje prebivalstva, ki bo še pospešilo propad evropskih narodov. V igro skuša uvesti konkurenco prek plač, s socialnim dampingom in usklajevanjem plač navzdol. Z uvedbo evropske kartice socialne varnosti, katere področje uporabe je zelo ohlapno določeno, bi sprožili zgolj spodkopavanje in razgradnjo nacionalnih sistemov socialnega varstva.

Kar povprašajte tiste francoske delavce, ki so jim pred leti ponudili zaščito delovnih mest, če bi bili pripravljeni pustiti vse za seboj in oditi na delo v Romunijo za nekaj sto evrov na mesec, kaj si mislijo o vaši mobilnosti!

Razrešitev težav glede obdavčenja in dostopa do socialnih pravic obmejnih delavcev, ki so v svoji delovni dobi delali v več državah članicah, je dejansko odgovornost Evropske unije. Reševanje pa ne sme teči v smer socialne negotovosti.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), v pisni obliki. - (SK) Mobilnost delovne sile je ena od ključnih sestavin uveljavljanja ciljev lizbonske strategije, pa vendar jo ves čas zavirajo administrativne, pravne, davčne ali socialne ovire. Administrativne ovire izvirajo v glavnem iz razlik med nacionalnimi zakonodajami na področju trga dela, za katere so odgovorne pretežno države članice.

Naj na začetku izrazim svoje razočaranje nad tem, da nekatere od držav iz skupine EU-15 še vedno vzdržujejo omejitve dostopa delavcev iz novih držav članic na njihove trge dela, čeprav strahovi državljanov in vlad teh držav nimajo nikakršne potrditve v ekonomskih študijah ali statističnih podatkih.

Ljudje se obračajo name z različnimi težavami, na katere naletijo, ko skušajo uveljavljati svoje pravice do mobilnosti izven domače države. Soočajo se z nepriznavanjem strokovnih izkušenj, povezanih s poklicno mobilnostjo, in s težavami v zvezi s socialnim varstvom ter pokojninskim zavarovanjem, zlasti v malih in srednje velikih podjetjih. Med glavne ovire mobilnosti delavcev in njihovih družin spadajo tudi jezikovne pregrade, zato morajo države članice aktivno podpirati jezikovno izobraževanje, zlasti odraslih.

Trdno sem prepričana, da je mogoče z učinkovitimi medijskimi kampanjami ljudem posredovati ustrezne informacije o omrežju EURES, ki predstavlja enotno stičišče za mobilnost delavcev v Evropi, o omrežju TRESS in instrumentu SOLVIT, ki pomaga reševati težave na notranjem trgu in težave v zvezi z mobilnostjo delavcev.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), v pisni obliki. - (RO) Glasoval sem za poročilo, saj spada poklicna mobilnost med temeljne pravice, ki jih Pogodba zagotavlja državljanom EU. Torej spadajo med glavne stebre evropskega socialnega modela in omogočajo uveljavitev ciljev lizbonske strategije.

Čestitam poročevalki, saj poleg opozoril na ovire prostemu dostopu do trga dela za delavce iz novih držav članic poročilo vsebuje tudi pomembne elemente za dopolnitev evropskega akcijskega načrta za poklicno mobilnost, ki ga je predstavila Evropska komisija, na primer podporo programom usklajevanja izobraževalnega sistema s trgom dela, medsebojno priznavanje poklicnih kvalifikacij in razširitev omrežja EURES.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. - (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospe Iacob-Ridzi o evropskem akcijskem načrtu za poklicno mobilnost za obdobje 2007 do 2010. Pridružujem se mnenju, da poklicna mobilnost med državami članicami Unije prispeva k evropski integraciji: med primeri za to lahko navedemo olajšanje, v primerjavi s preteklostjo, začasnega bivanja in dela v drugi državi in vedno večje možnosti dostopa do ponudb dela v drugih državah. Zdaj se moramo lotiti izboljšav pravnih, upravnih, davčnih in socialnih okoliščin, z zmanjšanjem obsega birokracije na tem področju. Seveda pa moramo ne smemo pozabiti, da morajo vsi ukrepi Evropske unije upoštevati socialne in gospodarske razlike med državami članicami.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. - (PL) Na decembrskem zasedanju Evropskega parlamenta smo glasovali o evropskem akcijskem načrtu za usposobljenost in mobilnost, ki ga je predstavil Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve.

Mobilnost delavcev je odvisna od uveljavljanja temeljnega načela prostega gibanja ljudi na notranjem trgu v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti. Ob varnosti je to ena od štirih temeljnih svoboščin, zagotovljenih državljanom Evropske unije.

Zakonodaja Skupnosti bi morala ščititi delavce migrante pred izgubo pravic iz socialnega varstva, do katerih so upravičeni. Na tem področju smo dosegli že znaten napredek, še vedno pa nas čaka odprava upravnih in pravnih preprek mobilnosti, ki izvirajo iz posebnih pravnih ureditev, ki veljajo v posameznih državah članicah.

Dejansko lahko poklicna mobilnost služi kot orodje za krepitev gospodarske in socialne razsežnosti lizbonske strategije. Mobilnost je lahko pomemben korak pri spodbujanju novega zagona evropskega socialnega programa in v obvladovanju vrste izzivov, kakršni so demografske spremembe, globalizacija in tehnološki razvoj.

Podpiram evropski akcijski načrt za usposobljenost in mobilnost, vključno z zamislijo o vzpostavitvi informacijskega in svetovalnega portala, ki bo zagotavljal informacije o vseh vidikih mobilnosti, od prostih delovnih mest do zdravstvenega in socialnega zavarovanja, ter z medsebojnim priznavanjem poklicnih kvalifikacij in usposabljanj.

- Poročevalka: Ljudmila Novak (A6-0455/2008)

John Attard-Montalto (PSE), v pisni obliki. – Oblikovali smo že vrsto strategij za vseživljenjsko učenje, njihovo izvajanje pa je še daleč od uspešnega. Prizadevanja in vlaganja v to področje se razlikujejo od države do države. Žal so pozitivni trendi javnih vlaganj v izobraževanje uplahnili. Izobraževanje odraslih bi moralo biti deležno ustreznih proračunskih sredstev. To je potrebno, ker se danes odrasli očitno ne vključujejo dovolj v vseživljenjsko izobraževanje. Več truda bi morali posvetiti krepitvi usposobljenosti med odraslim prebivalstvom in zagotavljanju prožnosti ter varnosti na celotnem trgu dela.

Delodajalce bi morali spodbujati k organiziranju izobraževanja in usposabljanja zaposlenih. Zelo priporočljive so finančne spodbude, ki bi slabše usposobljenim delavcem omogočile vključevanje v programe učenja. Posebno pozornost moramo posvetiti dolgotrajno brezposelnim, zlasti tistim iz socialno ogroženih okolij, ljudem s posebnimi potrebami, mladim, ki izhajajo iz ustanov za prevzgojo, nekdanjim zapornikom in rehabilitiranim zasvojencom z mamili.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark in Anna Ibrisagic (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Obrazložitev glasovanja o poročilu o izvajanju delovnega programa „Izobraževanje in usposabljanje 2010“.

Danes smo glasovali za poročilo (A6-0455/2008) na pobudo gospe Novak (Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, SL) o izvajanju delovnega programa „Izobraževanje in usposabljanje 2010“. Poročilo vsebuje vrsto konstruktivnih priporočil, zlasti glede ukrepov za olajšanje mobilnosti študentov in delavcev med državami članicami.

Na drugi strani pa nismo prepričani, da so priporočila glede vpliva na učne programe v državah članicah združljiva z načelom subsidiarnosti. O tedenskem številu ur športne vzgoje in morebitni uvedbi medijske pismenosti v nacionalne učne programe pač najbolje lahko odločajo države članice same.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Sporočilo Komisije iz leta 2007 pod naslovom „Vseživljenjsko učenje za znanje, ustvarjalnost in inovacije“ spada v niz poročil o napredku pri izvajanju delovnega programa za izobraževanje in usposabljanje 2010, ki jih Komisija objavlja na dve leti. V tem smislu poročilo podaja pregled dosežkov in pregled stanja na področju usklajevanja izobraževanja in usposabljanja v okviru ciljev lizbonske strategije, to je evropsko gospodarstvo razviti v najkonkurenčnejše na svetu in zagotoviti polno zaposlenost do leta 2010.

Poročilo nam omogoča dragocen vpogled v tekoče stanje različnih pobud na področju izobraževanja, uspešnih in neuspešnih, pa tudi dokumentira sredstva in ukrepe za nadaljnje izboljšave. Zastavlja jasne cilje in zanesljive statistične kazalnike ter merila uspešnosti.

V celoti podpiram prizadevanja za skupno dosego ciljev z lizbonsko strategijo in zagotavljam poročilu zaslužen podpora.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Poročilo vsebuje nekaj pomembnih in sprejemljivih priporočil v smislu pozivov k večji gospodarski in socialni podpori, dopolnilnim ukrepom in vključevanju migrantov in manjšin, opozoril na pomen športa v izobraževanju in usposabljanju, ter opozoril na potrebo po večji podpori predšolski vzgoji in podpori učiteljem ter šolarjem, zlasti v osnovnošolskem in srednješolskem izobraževanju. Ob tem pa poročilo podpira predloge Evropske komisije, vključno z lizbonsko strategijo, in vztraja pri uveljavljanju bolonjskega procesa ne glede na njegove praktične posledice.

Na podlagi sporočila Komisije pod naslovom „Vseživljenjsko učenje za znanje, ustvarjalnost in inovacije“ poročilo ne le sprejema posredovano podobo napredka na področjih, kjer je napredek nezadosten, pač pa tudi predlaga ukrepe za spremembe stanja v skladu s cilji, ki niso vsi popolnoma ustrezni, saj sprejemajo in podpirajo uvedbo neoliberalizma tudi v izobraževanje. Torej pomeni politično izjavo, ki jo lahko smatramo tudi za okvirni načrt za naslednja leta. Zato ga načeloma zavračamo.

Ne moremo na primer soglašati s priporočili, naj posodobitev visokošolskega izobraževanja vključuje dopolnitev bolonjskega procesa in poveča delež financiranja iz zasebnega sektorja, zlasti v državah, kjer obenem dušijo javno visokošolsko, kar se dogaja na Portugalskem.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Odbor za kulturo in izobraževanje Evropskega parlamenta skuša spet posegati na področje izobraževanja. Člani Junijske liste želimo še enkrat poudariti v tej zbornici, da so za politiko izobraževanja pristojne države članice.

Odbor za kulturo in izobraževanje v svojem poročilu spet enkrat sadi rožice. Poročilo ponovno odpira vprašanje športne vzgoje v šoli. V četrti točki osnutka poročila je zapisano stališče, naj bodo v učnem načrtu namenjene športu vsaj tri učne ure tedensko.

To je še en primer, kako so se politiki in uradniki EU v svoji vnemi po centralizaciji politične moči pripravljeni vmešavati v vsa področja in v vse podrobnosti. Subsidiarnost postavljajo na tron v velikih govorih, v praksi pa je nikoli ne spoštujejo.

Prepričani smo, da na tem področju Evropski parlament nima kaj početi, zato smo glasovali proti poročilu.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Izobraževanje in poklicno usposabljanje sta gibalni sili lizbonske strategije. Obsežne strategije in instrumente vseživljenjskega učenja, zlasti Evropski okvir kvalifikacij, Europass, Okvir ključnih kompetenc in priporočila glede mobilnosti ter zagotavljanje kakovosti visokošolskega izobraževanja bi morale bolj dosledno uveljavljati vse države članice. Vlade držav članic bi morale imeti zelo dinamično vlogo pri politikah, usmerjenih v izobraževanje. Čeprav evropski referenčni sistem kvalifikacij ne bo zaživel pred letom 2010, bi lahko pospešeno uveljavljanje Evropskega okvira kvalifikacij v vseh državah članicah omejilo sedanje težave državljanov EU.

Mobilnost študentov in delavcev je temeljni vidik poklicne mobilnosti. Več pozornosti bi veljalo posvetiti pobudam, kakršne so bolonjski proces in programi Comenius, Erasmus ter Leonardo da Vinci, ki omogočajo študij v tujini in poudarjajo pomen poklicne mobilnosti v prihodnosti.

Uspeh izobraževalnega sistema temelji predvsem na kakovosti učnih programov in učenja. Čim prej moramo v učne programe vključiti pouk evropskega državljanstva, programe, namenjene učenju tujih jezikov, varstvu potrošnikov, varstvu okolja in boju proti podnebnim spremembam. Države članice morajo nujno nameniti dovolj sredstev za zagotavljanje zadostne socialne varnosti učiteljev in zaposlovanje ter usposabljanje učiteljev, ki bodo posebej učili tuje jezike.

Če nam ne bo uspelo napraviti poklica učitelja bolj privlačnega, sem trdno prepričana, da nam bo primanjkovalo kakovostnih strokovnjakov za izobraževanje.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospe Novak o vseživljenjskem učenju za znanje, ustvarjalnost in inovacije, še zlasti pa o izvajanju delovnega programa za izobraževanje in usposabljanje 2010.

Strinjam se z argumentom, da delovanje na področju izobraževanja in usposabljanja zasluži sistematično podporo Evropske unije v obliki usmerjenih politik, zlasti na perečih področjih, kjer so po poročilu Evropske komisije iz leta 2007 potrebne izboljšave. Med taka področja spadajo vseživljenjsko učenje, javna sredstva in zasebna vlaganja v izobraževanje, osip, ki je previsok že pri srednješolskem izobraževanju, in povezave med izobraževanjem ter potrebami trga dela. Nadalje bi rad opozoril na to, da so izobraževanje in usposabljanje, raziskave, inovacije in prenos znanja za današnjo in jutrišnjo Evropo bistvenega pomena in da je v ta namen potrebno skupno delo na ravni Skupnosti in ravni držav članic.

Tomáš Zatloukal (PPE-DE), v pisni obliki. – (CS) Gospa predsednica, glasoval sem za poročilo o izobraževanju in usposabljanju 2010 gospe Novak. Soglašam, da je treba vzpodbujati učinkovitost in uspešnost izobraževalnih sistemov. Eden od uspešnih pristopov, s katerim lahko omogočimo vsem otrokom, tudi tistim iz socialno ogroženih okolij, priložnosti za vseživljenjsko učenje, je dvig kakovosti predšolske vzgoje. Nadaljnje, osnovnošolsko in srednješolsko izobraževanje mora spodbujati učence in dijake k ustvarjalnemu razmišljanju in razvoju osebnih talentov ter sposobnosti, ki jim bodo pomagali k zaposlitvi.

Na področjih posebnih usposabljanj moramo dvigniti kakovost in privlačnost ponudbe učnih vsebin ter povezati usposabljanje z gospodarstvom na tak način, da bo proces usposabljanja ustrezal potrebam trga dela ne le v EU, pač pa predvsem v okviru vsake regije. Glede področja visokošolskega izobraževanja soglašam, da je treba posodobiti ponudbo študijev, tako da bodo primerni za današnje in prihodnje socialno-gospodarske potrebe. Programi izobraževanja odraslih bi morali biti usmerjeni predvsem v podporo ljudem, katerih položaj na trgu dela je najbolj neugoden, in v spodbujanje delodajalcev k zagotavljanju možnosti vseživljenjskega učenja njihovim delavcem.

- Poročevalka: Marianne Thyssen (A6-0441/2008)

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose in Britta Thomsen (PSE), v pisni obliki. – (DA) Načeloma člani danske delegacije v Skupini socialdemokratov v Evropskem parlamentu soglašamo, da bi bilo treba za nekatere vrste igrač uvesti zahtevo po certifikatu, izdanem od tretje osebe, kot dokazilu skladnosti izdelka s pravili EU. Besedilo te spremembe pa v predlogu ni oblikovano tako, da bi doseglo omenjeni cilj, še več, sprejem spremembe bi spodkopal celotni kompromis. Radi bi izboljšali varnostne zahteve za igrače in prepričani smo, da bo to, gledano v celoti, mogoče najbolje doseči s sprejemom kompromisa, ki sta ga dosegla Evropski parlament in Svet.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Direktiva o varnosti igrač je izredno pomemben korak k zagotovitvi varnosti naših otrok. Nujno je bilo razširiti področje veljavnosti in razjasniti zakonodajo o tako pomembni tematiki. Vidiki, kakršna sta zaostritev odgovornosti proizvajalcev in uvoznikov ter premišljena razširitev palete prepovedanih snovi, so dokaz doslednosti pri obravnavi tega vprašanja.

Moram čestitati poročevalki, ki je ob uspešnem oblikovanju pravil, ki naj zagotovijo varnost otrok, upoštevala tudi preživetje in stabilnost poslovanja malih ter srednje velikih podjetij v tej panogi.

Moramo pa razmisliti tudi o večjih odgovornostih držav članic, ki jim jih nalaga to zakonodajno besedilo. Da bo direktiva dosegla svoj cilj – namreč varnost otrok – morajo svoje obveznosti, ki se zdaj širijo na področju nadzora trga, izpolnjevati tudi države članice.

Ob upoštevanju razmer na Portugalskem in stalnih spodrsrljavev odgovorne agencije (ki jo upravlja vlada) na področju nadzora nujno pozivam države članice, naj ustrezno izpolnjujejo svoje naloge. Napredku, ki ga na področje varnosti uvaja direktiva, mora ustrezati tudi učinkovito in odgovorno delovanje držav članic na področju nadzora.

Gérard Deprez (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Igrače morajo biti še bolj varne kot drugi izdelki, saj so otroci zelo ranljivi potrošniki. Že zdaj pa imamo v Uniji tudi nevarne igrače. Zato smo lahko veseli kompromisa, ki sta ga dosegla Parlament in Svet glede besedila, ki zastavlja industriji igrač vrsto varnostnih zahtev, ki jih mora igrača izpolniti, da jo je dovoljeno dati na evropski trg.

Kot pri vseh kompromisih ima to besedilo svoja močna in šibka mesta.

Med močnimi mesti bi rad omenil predvsem zahtevo, da morajo proizvajalci jamčiti, da njihove igrače ne ogrožajo zdravja ali varnosti otroka, zaostritev mejnih vrednosti za strupene kovine, zaostritev zahtev za preprečitev nevarnosti zadušitve ali zadavljenja z majhnimi deli, ki jih je mogoče odstraniti, ter pojasnila opozoril na embalaži ali na samih igračah.

Te izboljšave utemeljujejo moj glas za končno besedilo.

Od šibkih mest pa bi poleg številnih odstopanj pri prepovedi rakotvornih, mutagenih in strupenih snovi rad omenil tudi opustitev zamisli o certificiranju pri neodvisnih tretjih osebah. Glasoval sem za to določbo, vendar ni bila sprejeta, kar obžalujem.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Predlog poslanke Thyssen o direktivi Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti igrač predvideva zaostritev varnostnih ukrepov in omejitev uporabe nevarnih težkih kovin pri pripravi in izdelavi otroških igrač. Namen predloga je revidirati sedanjo Direktivo (88/378/EGS), vsebuje pa njeno popolno predelavo, s katero bi se direktiva uskladila z zahtevami iz Sklepa o skupnem okviru za trženje proizvodov.

Predlog predvideva razširitev področja veljavnosti Direktive tudi na „dvojno uporabo izdelkov“, ki so tudi igrače, in s tem razširiti nabor izdelkov, ki jih zajema Direktiva. Konkretno obravnava vprašanja v zvezi z nevarnostmi zadušitve in ureditve uporabe kemikalij pri izdelavi, s čimer naj se odpravijo ali zmanjšajo nevarnosti za otroke. Ta predlog, vložen ob pravem času, polno podpiram.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo Marianne Thyssen o varnosti igrač, saj menim, da bo sprejeto kompromisno besedilo omogočilo okrepitev varnostnih zahtev za igrače v smislu zaostritve odgovornosti proizvajalcev in uvoznikov pri trženju izdelkov, pa tudi zaostrilo obveznosti držav članic na področju nadzora trga.

Obžalujem pa zavrnitev spremembe 142, ki je predvidevala ocenjevanje igrač z vidika skladnosti v neodvisnih laboratorijih pred dajanjem na trg.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. - (PT) Namen predloga direktive je uvesti ustrežnejše zahteve za varnost igrač, v glavnem v zvezi z uporabo kemičnih snovi in električnimi lastnostmi. Nova zakonodaja tudi ureja fizikalne in mehanske lastnosti, s čimer želi zmanjšati nevarnost zadušitve. Nadalje predpisuje ukrepe držav članic za okrepitev tržnega nadzora ter nalaga nove obveznosti proizvajalcem.

Torej je namen predloga izboljšati sedanjost direktivo, ob upoštevanju novih varnostnih tveganj, ki jih prinaša razvoj in trženje novih vrst igrač, ki so lahko tudi izdelane iz novih materialov.

Razprava in glasovanje o tem predlogu direktive pa sta odprla številna vprašanja. Med glasovanjem nismo imeli na voljo zagotovil Evropske komisije, kar je povzročilo manjši incident.

Nadalje nekatere strokovnjake skrbi ohranitev zahtev v obliki, ki ne odpravlja v celoti uporabe rakotvornih, mutagenih ali za razmnoževanje nevarnih snovi (snovi RMSR), čeprav so resda uvedene nove omejitve.

Mnenja se razhajajo tudi glede mejnih vrednosti za kovine, zlasti za arzen, kadmij, krom, svinec, živo srebro in kositer, ki so zelo strupeni in se zato ne bi smeli uporabljati za dele igrač, ki jih lahko otrok doseže.

Zato je naša skupina glasovala proti predlogu.

Robert Goebbels (PSE), v pisni obliki. - (FR) Glasovanja o Direktivi o varnosti igrač sem se vzdržal v znak protesta proti nedemokratskemu postopku, pri katerem se Evropskemu parlamentu vsiljujejo poročila, usklajena z neuradnim dialogom, s tem pa se ga ovira pri normalnem opravljanju dela.

Še več, predlagana direktiva dokazuje nesmiselnost načela previdnosti. Zakonodajalec za mirnejšo vest predpisuje eno pravilo za drugim, eno prepoved za drugo, otroci pa s svojim igranjem vsa ta pravila smešijo.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), v pisni obliki. - (PL) Parlament je sprejel Direktivo o varnosti igrač. Gre za odlično direktivo, ki izboljšuje varnost igrač, ki prihajajo v roke naših otrok. Pomeni zelo pomemben korak v času, ko narašča število poročil o nesrečah z igračami, ko na primer otroci pogoltnejo dele površno sestavljenih igrač. Velja opozoriti, da velik del (okoli 80 %) igrač na evropskem trgu izvira iz Kitajske.

Direktivi je uspelo uskladiti interese potrošniških združenj in predstavnikov industrije igrač. Lahko sem samo vesela doseženega dogovora o zakonodaji na področju, ki je zame kot mater tako ključnega pomena. Direktiva bo koristila obema stranema. Potrošniki bodo lahko prepričani, da igrače, ki prihajajo na evropski trg in na koncu v roke njihovih otrok, izpolnjujejo stroge varnostne standarde, da ne vsebujejo strupenih snovi in so opremljene z jasnimi opozorili, ki jih kupci brez težav lahko preberejo.

Industrija igrač pogosto opozarja na to, da se z varnostjo naših otrok ne gre igrati, zato podpira predlagane spremembe. Te spremembe pa ne bi smele ogroziti položaja proizvajalcev igrač na evropskem trgu. Sprejeti dogovor zagotavlja tem podjetjem dve leti prehodnega obdobja za usklajitev z novimi določbami o kemičnih snoveh.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), v pisni obliki. - (FI) Gospa predsednica, glasovala sem za direktivo o varnosti igrač, saj prinaša dragocene izboljšave. Na eni strani z novimi prepovedmi alergenih snovi, snovi RMSR, težkih kovin in delov, s katerimi bi se lahko otroci zadušili, učinkoviteje zagotavlja varnost igrač in s tem ščiti zdravje otrok.

Na drugi strani pa pomeni tudi uspešen in uravnotežen kompromis, ki upošteva, da znaten delež med 2000 proizvajalci igrač v EU že zdaj ravna skrbno in se zaveda svojih odgovornosti. Ne bi bilo prav, da bi ti proizvajalci trpeli zaradi neodgovornosti peščice uvoznikov.

Glede na letni čas pomeni Direktiva o varnosti igrač sporočilo, da je Unija pripravljena in sposobna učinkoviteje zaščititi potrošnike in njihove najdražje, otroke. Na mestu pa je tudi opozorilo, da še tako obsežna zakonodaja ne more odvezati staršev njihovih odgovornosti. Direktiva o varnosti igrač sama po sebi ne more jamčiti, da bo vsebina darilnega omota koristna za otroka.

Mairead McGuinness (PPE-DE), v pisni obliki. - Glasovala sem za poročilo gospe Thyssen, in to z veseljem, kljub temu, da so postopkovni zapleti skoraj ogrozili končno glasovanje.

Varnost igrač je ključnega pomena in EU mora utirati pot na področju varnosti.

Nujna je popolna prepoved rakotvornih, mutagenih in za razmnoževanje nevarnih snovi. Direktiva res vsebuje določbo o izvzetjih, o katerih se odloča od primera do primera, vendar bi pri tem morali dosledno upoštevati mnenja Evropskega znanstvenega odbora.

Prav tako je na mestu prepoved alergenih dišavnih snovi, zaradi katere bo iz igrač umaknjenih 55 takih snovi.

Enako velja za stroga pravila o težkih kovinah in predpisane mejne vrednosti za te kovine.

Starši se bodo ob nakupu igrač za božič lahko zanesli na varnost igrač. Revidirana direktiva o varnosti igrač bo precej izboljšala stanje in upajmo, da bo v veljavi že za letošnji božič.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), v pisni obliki. - (RO) Najboljši možni dokaz so znanstveni podatki. Romunski tisk je prav danes objavil ugotovitve pregleda, ki ga je opravil romunski urad za varstvo potrošnikov. Med nedavnim pregledom so inšpektorji odkrili, da 90 % pregledanih igrač ni skladnih s predpisi.

Nekatere igrače niso bile opremljene z navodili za uporabo ali podatkom, za katero starost otrok so priporočene. Inšpektorji so našli tudi na igrače-pistolet in meče, ki so jih ocenili za nevarne. Spet druge igrače so vsebovale dele, ki jih je mogoče zlahka odstraniti.

Po ugotovitvah pregleda je Kitajska še vedno glavni dobavitelj nevarnih igrač, obenem pa je glavni dobavitelj na trgu Evropske unije. V prid naših otrok moramo glede tega odločno ukrepati.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. - (NL) Nova direktiva o varnosti igrač je sicer korak v pravo smer, vendar še vedno dopušča nekaj možnosti izigrajanja. Zato poročila nisem podprl.

Na primer: uporaba nekaterih alergenih dišavnih snovi in nekaterih rakotvornih, mutagenih in za razmnoževanje nevarnih snovi je omejena, vendar prepoved ne bo uvedena takoj, pač pa postopoma. Nadalje ni obveznih standardov glede igrač, ki povzročajo hrup.

Pozitivno je, da bodo pred zakonom uvozniki igrač izenačeni s proizvajalci. Manj pozitivna pa je neodločna določba o nadzoru varnosti igrač v direktivi, saj odgovornost za varnostni vidik še naprej nosijo proizvajalci sami.

Direktiva sicer državam članicam nalaga naključno preizkušanje, vendar se bojim, da je ta določba premalo zavezujoča.

Nadzor varnosti poteka naključno, zaenkrat pa v resnici še nimamo nikakršne evropske nalepke kakovosti, ki bi omogočala staršem izbirati na podlagi informacij in zavračati igrače, ki so lahko nevarne za zdravje otroka. To težavo bi lahko odpravilo neodvisno certificiranje pri neodvisnih organizacijah. ZDA in Kitajska jemljeta varnost izdelkov izredno resno in v obeh omenjenih državah so pred kratkim izglasovali zakonodajo, po kateri bo preverjanje obvezno. Zakaj Evropa na tem področju zaostaja?

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. - Obstoječa pravila o varnosti igrač že dolgo kličejo po posodobitvi. Pozdravljam današnje glasovanje. Varnost otrok mora biti naša osrednja skrb in upam, da se nam bo industrija igrač pri tem pridružila.

Bernadette Vergnaud (PSE), v pisni obliki. - (FR) Kompromis v poročilu gospe Thyssen se mi zdi preohlapen, kar zadeva varnostna pravila in vsebnost kemičnih snovi v igračah. Nadalje ni bila sprejeta sprememba, ki je predvidevala neodvisen nadzor skladnosti igrač, čeprav je očitno, da bi nam morala biti varnost otrok pomembnejša od interesov ene ali dveh velikih industrijskih skupin. Že od nekdaj se zavzemam za strožji nadzor vsega blaga, še toliko bolj pa za strožji nadzor izdelkov, namenjenih otrokom. Zato sem se v razočaranju nad končno vsebino besedila - ki še zdaleč ne ustreza našim izhodišnim ambicijam, res pa vsebuje tudi nekaj izboljšav - glasovanja vzdržala.

- Poročevalec: Thomas Mann (A6-0424/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. - Namen Evropskega sistema prenašanja kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju je podpreti in spodbuditi transnacionalno mobilnost udeležencev v učnem procesu in delavcev ter olajšati dostop do vseživljenjskega učenja. V operativnem smislu se bodo prek ECVET izboljšali prenos, priznavanje in zbiranje dosežkov v učnem procesu. Evropski kvalifikacijski okvir (EQF) že zdaj omogoča „prevajanje“ orodij za ocenjevanje različnih kvalifikacij, ki se uporabljajo po Evropi. ECVET pa pomeni dodatno orodje za prevajanje in prenašanje ob uporabi enotnega metodološkega okvira, za lažji prenos dosežkov v učnem procesu iz enega sistema v drugega. Pomen vlaganj v prihodnost našega evropskega gospodarstva znanja je neprecenljiv, ta transnacionalni postopek priznavanja izobraževalnih dosežkov pa nam pri tem pomaga. V celoti podpiram predlog vzpostavitve sistema kreditnih točk.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), v pisni obliki. - (RO) Poklicno izobraževanje in usposabljanje je področje, ki je v zadnjih letih še posebej pridobilo na pomenu.

Vzpostavitev Evropskega sistema prenašanja kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju bo pripomoglo k razvoju in širitvi evropskega sodelovanja na področju izobraževanja.

Prav tako bo izboljšalo mobilnost in prenosljivost kvalifikacij na nacionalni ravni med gospodarskimi panogami in na trgu dela.

Poklicno izobraževanje in usposabljanje spadata med ključne elemente evropskih prizadevanj na področjih obvladovanja družbenih sprememb, ki jih prinaša staranje družbe, krepitve položaja v globalnem gospodarstvu in reševanja gospodarske krize.

Zato menim, da morajo države članice ponovno ovrednotiti formalno in neformalno izobraževanje, zlasti glede na to, da bo v letih od 2009 do 2015 število učencev in študentov, ki bodo uspešno zaključili poklicno izobraževanje in usposabljanje, dramatično upadlo. Obenem pa bomo priča znatnemu porastu potreb po delovni sili z ustreznimi kvalifikacijami na trgu dela. Zato menim, da morajo evropske agencije zagotoviti aktivno podporo vzpostavljanju partnerstev med državami članicami in evropskimi podjetji na tem področju na osnovi soudeležbe pri pokrivanju stroškov.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. - (PL) Napredek na področju poklicnega usposabljanja je ključnega pomena za uresničevanje ciljev lizbonske strategije, to je gospodarske rasti, konkurenčnosti, zaposlovanja in socialne kohezije.

Predlagani Evropski sistem prenašanja kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju (ECVET) je ena od številnih pobud na področju usposabljanja na evropski ravni. Zaradi razlik med nacionalnimi sistemi izobraževanja in usposabljanja se precej razlikujejo tudi doseženi rezultati v okviru učnega procesa. ECVET ponuja metodološki okvir za obravnavo pridobljenih znanj, spretnosti in usposobljenosti, ureja vprašanje prenosa in zbiranja kreditnih točk ter umešča te točke v okvir kvalifikacij. Sistem olajšuje čezmejno mobilnost delavcev in prispeva k večji preglednosti na področju v tujini pridobljenih poklicnih kvalifikacij.

ECVET bi bil lahko tudi dragocen pripomoček pri prilagajanju izobraževanja in usposabljanja potrebam trga dela, seveda ob pogoju, da bi upošteval konkretne okoliščine po državah in regijah. Sistem mora zadovoljevati potrebe svojih uporabnikov, to je delavcev in podjetij, tudi malih in srednje velikih podjetij in drugih malih delodajalcev po Evropi. Ta sistem olajšuje transnacionalno mobilnost, pa tudi dostop do vseživljenjskega učenja na področju poklicnega usposabljanja in izobraževanja. Udeležencem v procesu usposabljanja bi moral omogočiti izbiro poklicnih poti.

Menim, da bo vzpostavitev ECVET pomemben prispevek k oblikovanju evropskega trga dela, če se bodo le zmanjšala z njim povezana upravna bremena.

- Poročevalec: Christian Ehler (A6-0494/2008)

Peter Skinner (PSE), v pisni obliki. - Soglašam s pristopom, ki ga predlaga poročevalec, saj odraža skrb in želje številnih evropskih državljani.

Usklajeno evropsko ukrepanje na tem področju nam jasno kaže, da lahko Evropa spreminja življenje svojih ljudi na boljše celo v tako težavnih razmerah, kakršne prinaša sedanja finančna kriza.

Poročevalec je dojel pomen praktičnih ukrepov, kar je prispevalo k uporabnosti in izvedljivosti njegovega predloga.

- Poročevalka: Ieke van den Burg (A6-0462/2008)

David Martin (PSE), v pisni obliki. - Glasoval sem za poročilo, ki poenostavlja računovodske postopke malim in srednje velikim podjetjem ter jim s tem lajša upravna bremena.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), v pisni obliki. - (RO) Pobuda Komisije za poenostavitev in poenotenje prava družb EU, katere neposredni namen je zmanjšanje upravnih bremen za 25 % do leta 2012, vzpostavlja potrebne pogoje za okrepitev učinkovitosti evropskih podjetij in povečanje vabljenosti poslovnega okolja v Skupnosti, prek prihrankov v ocenjenem znesku 150 milijard EUR.

Pobuda za revizijo določb četrte in sedme direktive po pravu družb – v smislu odprave obveznosti razkritja računovodskih podatkov pri malih podjetjih, pa tudi pri srednje velikih in nadrejenih podjetjih s podružnicami, ki se ne štejejo za pomembne – vsebuje tudi prispevek poročevalke ter v prihodnosti jamči stabilnost in varnost pravnega okvira, primerne za sektor, ki prispeva pomembno število delovnih mest v EU.

Pozdravljam tudi poudarek, ki ga poročevalka namenja potrebi po preglednosti in zagotavljanju točnih podatkov vsem deležnikom, zlasti prek množične uvedbe sistemov za gospodarsko in finančno poročanje, ki temeljijo na informacijskih in komunikacijskih tehnologijah.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. - (PL) Poročilo gospe van den Burg o spremembi nekaterih zahtev glede razkritja za srednje velika podjetja in glede priprave konsolidiranih računovodskih izkazov je dober zakonodajni dokument.

Poročilo Odbora za pravne zadeve skuša malim evropskim podjetjem kratkoročno poenostaviti pogoje poslovanja. Najprej in predvsem jim skuša olajšati breme, ki ga predstavljata razkrivanje podatkov, povezanih z ustanovitvenimi stroški, ki se obravnavajo kot sredstva (to je stroškov, povezanih z ustanovitvijo podjetja), pa tudi obvezno sestavljanje konsolidiranih računovodskih izkazov v primerih, ko ima nadrejeno podjetje samo nepomembne podružnice.

Menim, da v okviru usklajevanja zakonodaje na področju prava družb razširitev izvetij tudi na srednje velika podjetja ne pomeni grožnje preglednosti. Dejansko mislim, da drži prav nasprotno, saj jim ta ukrep lahko znatno olajša upravna in finančna bremena.

- Poročevalec: Javier Moreno Sánchez (A6-0437/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. - (SV) Podpisani štirje švedski socialdemokrati v Evropskem parlamentu smo se nazadnje vendarle odločili glasovati za poročilo gospoda Morena Sáncheza. Pridružujemo se nekaterim od pomislekov z zvezi s smerjo, v katero se razvija FRONTEX. Menimo, da se agencija FRONTEX ne bi smela militarizirati, zato smo glasovali za spremembo 2. Prav tako FRONTEX ne sme voditi k naši gradnji višjih zidov proti zunanemu svetu. Nasprotno, politika EU do migrantov in beguncev mora biti širokosrčna. Pozdravljamo pa razpravo o agenciji FRONTEX, ki jo je poročilo odprlo v Evropskem parlamentu. Dobro je, da je Evropski parlament zahteval od agencije FRONTEX, naj med svoje naloge vključi tudi boj proti trgovini z ljudmi, in da se pripravlja pregled skladnosti zakonodaje EU z mednarodno zakonodajo na tem področju, tako da bo lahko EU čimbolj učinkovito pomagala ljudem v stiski.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. - (FR) Agencija FRONTEX, ki je odgovorna za soupravljanje zunanjih meja Evropske unije in za boj proti nezakonitemu priseljevanju, se ima za svoj obstoj zahvaliti izključno opustitvi nadzora na notranjih mejah in težnjam bruselske Evrope ter vlad držav članic k aktivni politiki priseljevanja. Ni samoumevno, da taka agencija Skupnosti zagotavlja resnično dodano vrednost v primerjavi s klasičnim medvladnim sodelovanjem, vsaj sodeč po stanju na sorodnem področju, namreč po razlikah med Europolom ter Interpolom glede učinkovitosti in koristnosti.

Še več, videti je, da se bodo naloge agencije širile, postajale vedno zahtevnejše in celo neobvladljive, vsaj dokler ne bo odpravljen osnovni izvor težav: na eni strani je Evropa socialni in finančni Eldorado za nezakonite priseljence, kljub nevarnostim na poti do nje in težavam, na katere naletijo med potjo, na drugi strani pa politiko sodelovanja, ki je sicer pomanjkljiva, še dodatno ogroža priseljevanje formalno izobraženih strokovnjakov, ki ga spodbuja sama EU. Zato je nujno zaustaviti sedanje množično priseljevanje in opustiti sedanje politike.

Na koncu bi rad še poudaril, da lokalna združenja za boj proti nezakonitemu priseljevanju v resnici obstajajo. Med taka združenja spada na primer ALCEC, ki ga vodi Emile Bomba v Kamerunu, in taka združenja zaslužijo našo pomoč ter podporo.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. - (PT) Evropski parlament ne bi mogel Mednarodnega dneva migrantov zaznamovati na manj primeren način kot s sprejemom poročila, ki se zavzema za okrepitev agencije FRONTEX in ki „pozdravlja sprejetje evropskega pakta o priseljevanju in azilu s strani Evropskega sveta“.

Tako kot agencija FRONTEX tudi „Direktiva o vračanju“ spada med osrednje stebre politike EU na področju priseljevanja, ki priseljence kriminalizira, izkorišča in podcenjuje ter je usmerjena izključno na varnost.

Po sprejemu v Parlamentu je Svet za promet, telekomunikacije in energijo dne 9. decembra na skrivaj in brez velikega pompa sprejel omenjeno direktivo, ker je tudi portugalska vlada glasovala za sprejem.

Poslanci iz portugalske socialdemokratske stranke Portugalske lahko sicer skušajo opravičevati ravnanje svoje stranke in vlade. Resnica pa je, da je vlada v Svetu EU glasovala za to sramotno direktivo.

Zdaj se je nujno boriti proti prenosu direktive v nacionalni pravni red Portugalske. To pomeni, da moramo razgaliti njeno nečlovečnost in kršenje človekovih pravic ter mobilizirati vse borce za človeško dostojanstvo migrantov.

Portugalska komunistična stranka bo v tem boju tudi v prihodnje v prvih vrstah in se bo bojevala za zavrnitev sramotne vsebine direktive ter za ratifikacijo Mednarodne konvencije ZN o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in njihovih družinskih članov.

Carl Lang in Fernand Le Rachinel (NI), v pisni obliki. - (FR) V uvodni navedbi B poročila piše, da je „nezakonito priseljevanje skupen evropski izziv“. Dejansko to v celoti drži, saj se nezakoniti priseljenci v iskanju raja v Evropi iz meseca v mesec v tisočih izkrcavajo na obalah Italije, Grčije in Španije.

Na ta izziv, ki je, česar ne smemo pozabiti, predvsem posledica Schengenskega sporazuma - ki je odpravil nadzor na notranjih mejah med državami članicami – se je Unija odzvala z ustanovitvijo agencije za nadzor zunanjih evropskih meja: FRONTEX.

Še včeraj je bila zgolj kulisa brez pravih sredstev, osebja in pristojnosti, danes pa agencija FRONTEX lahko že zagotavlja podporo skupnim operacijam vračanja in sodeluje, čeprav v manjšem obsegu, v vsakodnevnem boju proti nezakonitemu priseljevanju.

Zavedati pa se moramo, da nima nobenega smisla zgolj mašiti razpoke, skozi katere lahko vdirajo nezakoniti priseljenci, dokler se ne bodo vse države članice EU v en glas odrekle Schengenskemu sporazumu in ponovno vzpostavile učinkovitega nadzora na vseh svojih mejah, na kopnem in na morju.

- Poročevalec: Gianluca Susta (A6-0447/2008)

Adam Bielan (UEN), v pisni obliki. - (PL) Naši trgi so preplavljeni z vedno več ponarejenimi izdelki. Ti izdelki resno ogrožajo evropska podjetja, ki delujejo zakonito in upoštevajo varnostne standarde, zato ne morejo konkurirati cenejšim, ponarejenim izdelkom. Še huje pa je, da ponarejena živila, avtomobilski deli, kozmetika, igrače in še zlasti zdravila pomenijo tudi realno tveganje za zdravje in življenje potrošnikov.

Vrzeli v sedANJI zakonodaji omogočajo ponarejenim izdelkom brez težav priti na naše trge. Tako na primer poljska zakonodaja ne vsebuje opredelitve, po kateri bi bilo mogoče ponarejen medicinski izdelek tudi označiti kot ponarejenega. Uporabljati ponarejena zdravila je vsekakor nekaj drugega kot uporabljati ponarejeno kozmetiko. Če ljudje problema ne poznajo in uporabljajo ponarejena zdravila, lahko to privede do tragičnih posledic.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Podprl sem poročilo gospoda Suste. Ponarejanje nam lahko uniči delovna mesta in zdravje, lahko pa tudi zagotavlja finančno podporo mednarodnim zločinskim združbam in teroristom. Zato morajo Parlament, Svet in Komisija sprejeti vse potrebne ukrepe za boj proti ponarejanju.

Vendar multinacionalke v svojem naprezanju za čim večje dobičke ustvarjajo vzdušje, ki spodbuja ponarejanje izdelkov in usmerja javnost v sprejemanje takih praks. Navedel bom le en primer. Delitev trga DVD-jev po regijah/območjih sveta je privedla do ogromnih razlik v cenah, ki jih lahko potrošniki izkoriščajo z nezakonitimi predelavami svojih predvajalnikov DVD ali z nezakonitim nakupom piratskih DVD-jev, saj se globalni enotni trg za te izdelke ne more razviti zaradi tehnoloških muh. Lahko si predstavljate, da tudi druga podjetja na široko grabijo dobičke na podobne načine.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. - (FR) Ponarejanje izdelkov ne zadeva le spoštovanja pravic intelektualne lastnine. Kot poudarja tudi poročevalec, ta pojav tudi duši spodbude za inovacijo, odteguje evropski industriji na tisoče kvalificiranih in nekvalificiranih delovnih mest ter ustvarja temelje za sivo ekonomijo, ki jo nadzoruje organizirani kriminal. Te nezakonite prakse lahko ogrožajo zdravje in varnost potrošnikov in povzročajo hudo škodo na okolju.

Problemi v zvezi s kakovostjo in nevarnostmi uvoženih izdelkov, katerih ponarejanje samo še povečuje tveganje zavajanja potrošnikov, so širši. Države izvora takih izdelkov so dobro znane, med njimi je na prvem mestu Kitajska. Unija občasno celo odpre svoj trg izdelkom, ki ne ustrezajo standardom, kakršne uveljavlja pri svojih proizvajalcih, na primer za klorirane piščance, katerih vzreja je cenejša kot vzreja piščancev pod veterinarskim nadzorom.

V paleti ukrepov, ki jih predlaga poročevalec (dvostranski ali večstranski sporazumi, sodelovanje z državami izvora, sodelovanje med pristojnimi evropskimi službami in podobno), manjkata vsaj dva: trgovinske sankcije

proti državam, ki take prakse dopuščajo, in uvedba splošnega nacionalnega in evropskega preferenčnega sistema.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. - (SV) Junjska lista podpira prosti notranji trg in pozdravlja konstruktivne predloge za obvladovanje pojavov, ki izkrivljajo trg, vključno s ponarejanjem blagovnih znamk.

Vendar tako poročilo odbora kot alternativni predlog resolucije priporočata evropsko zakonodajo precej širšega dometa, kot je potreben za obvladovanje problemov v zvezi s ponarejanjem blagovnih znamk.

Junjska lista nasprotuje predvsem predlogoma za usklajevanje dejavnosti sodnih in policijskih organov ter za uskladitev kazenskih zakonodaj držav članic.

Iz teh razlogov menimo, da je treba glasovati proti poročilu kot celoti.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), v pisni obliki. - (PT) Vedno večji pomen pravic intelektualne lastnine odraža neizpodbitno paradigmo: sodobno gospodarstvo ceni in ščiti znanje, na katerem temelji. Industrijska podjetja v vseh panogah so zelo odvisna od izključnih pravic do uporabe posebnih strokovnih in tehničnih znanj. Ponarejanje običajno obsojamo zaradi očitne škode, ki jo povzroča zakoniti industriji na področjih delovnih mest, raziskav in razvoja. Ti vidiki so še zlasti pomembni v moji domovini.

Na podlagi tega lahko ugotovimo, da vprašanja v zvezi s ponarejanjem danes presegajo ožji okvir gospodarske škode. Škoda, ki jo povzroča ponarejanje, danes sega tudi na druga področja: nekoč so ponarejali oblačila, danes pa imamo opravka s ponarejenimi zdravili in živili, ki lahko škodujejo uporabniku. Nepoučeni potrošnik pa se ne zaveda tveganj pri teh izdelkih.

Zato je potreben boj proti ponarejanju. Zato potrebujemo ostrejšo kazni, sodelovanje in usklajevanje med pristojnimi organi ter uskladitev pravnih načel med pravnimi sistemi.

Poleg vzpostavitve učinkovitih mehanizmov reševanja možnih sporov in pravnih potrebujemo danes nekaj takega kot „trgovinski sporazum za boj proti ponarejanju“. To bi bil večstranski mednarodni sporazum, o katerem trenutno teče razprava, ki bi vnesel pravne novosti, potrebne za učinkovite ukrepe spremljanja in kaznovanja.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. - (PT) Resolucija, sprejeta v Evropskem parlamentu, vsebuje stališča in predloge, ki jih podpiramo, z nekaterimi njenimi točkami pa se ne strinjamo.

Ni dvoma, da boj proti ponarejanju spada med naše prednostne naloge. Čeprav je v resoluciji zapisano, da pravice intelektualne lastnine, „skupaj z geografskimi oznakami in označbami porekla, niso vedno učinkovito zaščitene s strani trgovinskih partnerjev Evropske unije“, je treba opozoriti, da tudi EU sama ne služi vedno za zgled. Svet trenutno zadržuje predlog za uredbo o oznaki „izdelano v“ in še ni sprejel nikakršnega ukrepa za uveljavitev zavezujočih pravil za označevanje izvora za izdelke, uvožene iz tretjih držav.

Kar se nas tiče, se bomo tudi v prihodnje zavzemali za sprejem ukrepov Skupnosti, ki bodo spodbujali države k sprejemanju in izvajanju ukrepov za boj proti ponarejanju blagovnih znamk in tihotapljenju, pa tudi posebnih carinskih preverjanj za odkrivanje izdelkov, ki jih spremljajo lažne deklaracije izvora ali ki kršijo pravila zaščite blagovnih znamk.

Vsaka država bi morala uveljaviti ukrepe za zaščito pred agresivnim izvozom s sistematičnim preverjanjem in nadzorom uvoženih izdelkov in z izrabo možnosti zaščitnih določb, kadar koli so te potrebne.

David Martin (PSE), v pisni obliki. - Glasoval sem za poročilo, ki ima pomembno vlogo v boju proti ponarejanju, ki po obsegu pomeni 7–10 % vse svetovne trgovine oziroma okoli 500 milijard evrov. Namen poročila je predstaviti konkreten in konsistenten predlog za boj EU proti ponarejanju in tako držo podpiram. Ob spoštovanju temeljnih pravic, kakršni sta varstvo zasebnosti in podatkov, poročilo vzpostavlja okvir za skupna prizadevanja za preprečitev ponarejanja, s tem pa za zaščito več tisoč delovnih mest.

- Poročevalec: Manuel Medina Ortega (A6-0451/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Poslanec Ortega predlaga način ravnanja s pravnimi instrumenti, imenovanimi javne listine. Javne listine najdemo predvsem v državah članicah, ki izhajajo iz tradicije civilnega prava, kjer je zakonodaja primarni vir v pravu, v nasprotju s tradicijo običajnega prava (npr. na Irskem in v Združenem kraljestvu), ki temelji na običajnih pravicah in privilegijih. Pri tradiciji civilnega prava javno listino izda pristojni javni uslužbenec ali pristojni organ, ki ne jamči le za samo listino, pač pa tudi za njeno

vsebinsko. Vsebina se lahko nanaša na finančne transakcije, pa tudi na javne registre in uradne dokumente te vrste.

Namen predloga resolucije Parlamenta je spodbuditi intenzivnejše zakonodajno posredovanje v državah članicah, ki imajo take listine, v smislu medsebojnega priznavanja in uporabe na določenih področjih. Predlog krepi dosedanje zakonodajo in lahko koristi državam, ki izhajajo iz take pravne tradicije.

Carl Lang in Fernand Le Rachinel (NI), v pisni obliki. - (FR) Poročilo o čezmejni uporabi in priznavanju javnih listin na več načinov vnaša nevarnost zmede.

Predvsem bi moral navajati, da pojma javne listine sistemi običajnega prava ne poznajo. V Angliji in Walesu opravljajo naloge notarjev pravniki. Delujejo tudi pisarji notarji. Slednji ne morejo izdajati javnih listin, pooblaščen so samo za overjanje podpisov.

V svojih prizadevanjih za poenotenje pravnih poklicev se Komisija prav malo meni za temeljne razlike med pravnimi sistemi držav članic.

Žal ta politična volja ne prispeva k pravni gotovosti.

Evropa mora ščititi identiteto svojih ljudstev in posebne vrednote ter tradicije vsake od svojih držav članic. Največja napaka, ki jo lahko zagreši, je razvoj v smer, ki škoduje njenim ljudstvom.

- Poročevalka: Diana Wallis (A6-0467/2008)

David Casa (PPE-DE), v pisni obliki. - (MT) To poročilo je izjemno pomembno in ga moramo obravnavati kot podlago za vrsto naših odločitev v prihodnosti. Uporaba IKT na področju pravosodja lahko znatno olajša administrativno in pravosodno delo. V Evropi, ki koraka po poti združevanja in poenotenja, gospodarskega in družbenega, potrebujemo tudi orodja za ravnanje v skladu s sodobnim časom. Zamisel e-pravosodja ima prav tak namen.

Ne smemo pa pozabiti, da so imeli svoje prednosti tudi dosedanje tradicionalni sistemi, zato sem prepričan, da lahko s primernim uravnoteženjem najdemo način za bolj usklajeno skupno delovanje v korist vseh. To velja še zlasti za pravosodni sistem, saj mu bo uporaba možnosti e-pravosodja omogočila, da se bo povsem posvetil svojim osnovnim nalogam in se rešil dodatnih administrativnih bremen.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. - (PT) Evropsko območje pravice smo razvili (z medsebojnim priznavanjem pravnih sodb in oblikovanjem kulture pravnega sodelovanja med pristojnimi organi) kot spremljajoči okvir prostega gibanja državljanov po Evropi.

Po ocenah je v Evropi okoli 10 milijonov ljudi udeleženih v čezmejnih pravicah in tako izpostavljenih spremljajočim težavam, med katere spadajo jezik, razdalje, nepoznavanje pravnih sistemov in podobno.

Uporaba informacijske in komunikacijske tehnologije pri administrativnih opravilih v pravosodju izboljšuje delovanje pravosodja (dostopnost in učinkovitost), prispeva k racionalizaciji postopkov in znižanju stroškov.

Temeljni namen strategije, predlagane v obliki e-pravosodja, je izboljšati učinkovitost pravosodja po vsej Evropi v prid državljanom. Domet e-pravosodja pa bi bil lahko precej širši, zato je treba meje tega ukrepa jasno opredeliti, da ne bosta vprašljiva učinkovitost in verodostojnost ukrepov na ravni EU.

Vse spremembe morajo biti postopne in v skladu z razvojem Evropskega območja pravice ter razvojem tehnologije.

Podpiram zahtevo Komisiji, naj pripravi akcijski načrt za e-pravosodje na evropski ravni in naj vzpostavi evropski portal e-pravosodja.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. - Svet za pravosodje in notranje zadeve (PNZ) je na svojem srečanju leta 2007 sprejel sklepe o rabi e-pravosodja – v zvezi s čezmejno uporabo informacijske in računalniške tehnologije v pravosodju – in soglašal, da je treba nadaljevati z delom za vzpostavitev centraliziranega sistema na celotnem evropskem območju svobode, varnosti in pravice. Uporaba interneta je že povsem zrela in jasnejši postajajo učinki informacijske družbe, zato so jasne tudi prednosti uvedbe širše tehnološke podpore v pravosodje za vse udeležence. Pomembno pa je upoštevati, da raven tehnološke razvitosti po Uniji ni enotna in da je treba možnost prostovoljnega sodelovanja ohraniti do časa, ko se bo raven razvitosti bolj izravnala in ko bodo tehnične zmogljivosti večje.

Predlog poslanke Wallis se nanaša na vzpostavitev centraliziranega sistema e-pravosodja in opredeljuje akcijski okvir za vzpostavitev evropskega portala e-pravosodja, v katerem bodo zadeve civilne, kazenske in poslovne zakonodaje povsem preurejene, ki bo na primer vseboval kazenske evidence, zemljiško-knjižne dokumente in evidence nesolventnosti in omogočal državam članicam dostop do njih.

- Poročevalec: Nirj Deva (A6-0445/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. - (IT) Hvala, gospa predsednica! Glasoval sem za poročilo gospoda Deve o razvojnih možnostih za vzpostavitev miru in izgradnjo države v pokonfliktnih razmerah, ki opozarja na odgovornost mednarodne skupnosti do držav ali lokalnih skupnosti, vpletenih v konflikte. Veseli me, da so predlogi sprememb, ki jih je vložila Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu, prispevali k znatnemu izboljšanju predloga, kar zadeva potrebo po okrepitvi usklajevanja med dejavnostmi vzpostavljanja miru, človekoljubne pomoči in razvoja v državah po konfliktih. Rad bi opozoril na razmere za otroke na območjih konfliktov, zlasti za tiste, ki so izgubili enega ali oba starša. Nadalje so v konfliktih bolnišnice in šole zelo pogosto tarče vojaških napadov. V sodelovanju z organizacijo UNICEF, ki je že tako ali tako prisotna v številnih ogroženih območjih po svetu, moramo poskrbeti, da bodo lahko otroci premagali pokonfliktne travme, da jim bomo omogočili uspešnejše izobraževanje in boljšo prihodnost.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. - (SV) Člani Junijske liste smo prepričani, da vzpostavljanje miru in izgradnja države v državah v razvoju niso naloga EU. Odgovornost za te naloge nosijo Združeni narodi.

Zelo kritični smo do vseh delov poročila, ki vsebujejo priporočila za nadaljnji razvoj vojaških zmogljivosti EU, zato smo glasovali proti poročilu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. - (PT) Glede na to, da je nemogoče komentirati (namerno) sestavljanje najrazličnejših elementov, ki jo najdemo v poročilu, naj se osredotočimo na komentar tega, kar je po našem mnenju njegov glavni namen: zmanjšati pomen vmešavanja glavnih sil EU v tretjih državah pod krinko gesla „odgovornosti za zaščito“.

Ob poudarjanju suverenosti držav je v poročilu zapisano, da „v primerih, ko vlade niso zmožne ali pripravljene zagotoviti take zaščite, odgovornost za ukrepanje postane skupna odgovornost širše mednarodne skupnosti“. V nadaljevanju je zapisano, da morajo biti taki ukrepi „preventivni, pa tudi reaktivni, uporaba prisilne vojaške moči pa je lahko le skrajnje zadnje sredstvo“. Jezik je vsekakor usklajen s sporočilom.

Glede le-tega ne more biti nikakršnega dvoma, saj poročilo „zahteva“, naj „mednarodna odgovornost za zaščito prevlada nad načelom nevmešavanja“ in izraža mnenje, da „vzpostavljanje miru in izgradnja države potekata v dveh fazah: prva je faza stabilizacije, v kateri je poudarek na varnosti, javnem redu in miru ter zagotavljanju osnovnih storitev, druga faza pa zajema izgradnjo države, kjer je poudarek na upravljanju in institucijah, ki bodo zanj pristojne“.

Poročilo je tako priročnik za vmešavanje in kolonializem.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), v pisni obliki. - (FI) Glasovala sem za poročilo gospoda Deve o razvojnih možnostih za vzpostavitev miru in izgradnjo države v pokonfliktnih razmerah, ker na celovit način odpira vprašanja, ki so ključnega pomena za uspešno obnovo. Tematika je pomembna, saj polovica vseh držav, ki so se rešile iz konflikta, v naslednjih petih letih spet zaide v konflikt. Ob državi sami, ki je v ranljivem stanju, je pomemben igralec pri izgradnji države tudi mednarodna skupnost. Prepričana sem, da je treba v prihodnje dati še večji poudarek kot doslej posvetovanjem in podpori lokalnim ženskim organizacijam in mednarodnim mirovnim omrežjem in vztrajati na pravici in možnostih žrtev spolnega nasilja glede uveljavljanja sodne zaščite. Ne smemo pozabiti, da mir ni le odsotnost vojne. Ključnega pomena za uspešno politiko obnove je odprava osnovnih vzrokov nestabilnosti s takimi socialno-gospodarskimi, političnimi in kulturnimi ukrepi, ki bodo vzpodbujali gospodarski razvoj in vzpostavljali institucionalne in upravne zmogljivosti.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. - (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospoda Deve o razvojnih možnostih za vzpostavitev miru in izgradnjo države v pokonfliktnih razmerah. Začrtal je odlično pot za idealen prehod iz pokonfliktnih razmer nazaj k normalnemu družbenemu in gospodarskemu življenju.

Prepričan sem, da bi morali njegove predloge upoštevati pri reševanju vse preštevilnih nasilnih notranjih konfliktov, zlasti kar zadeva vlogo evropske in mednarodne skupnosti. Soglašam z gospodom Devo, da je pot reševanja konflikta mnogo lažje začrtati kot opraviti v praksi. To pa ne spreminja dejstva, da mora

Evropska unija svoje delovanje osredotočiti na resno podporo državam v težavah, brez vsakega hinavstva in koristoljubnih namenov.

10. Popravki in namere glasovanja: gl. zapisnik

11. Predložitev dokumentov: gl. zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 13.05 in se je nadaljevala ob 15.05)

PRESEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

podpredsednica

12. Sprejetje zapisnika predhodne seje: gl. zapisnik

13. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države (razprava)

13.1. Zimbabve

Predsednica. - Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucij o Zimbabveju⁽²⁾.

Marios Matsakis, avtor. - Gospa predsednica, politične, gospodarske in humanitarne razmere v Zimbabveju se ves čas slabšajo, preti nevarnost širokega izbruha kolere in drugih epidemij, kar bi še dodatno poglobilo že zdaj hudo stisko prebivalstva Zimbabveja.

Popolnoma jasno je, da gospodu Mugabeju ni prav veliko do blagostanja njegovih državljanov. Veliko več mu je do življenja v osebnem razkošju in potratnosti. Gospod Mugabe je z dosedanjim ravnanjem že pokazal, da je popolnoma neprimeren za vladanje svoji deželi v sodobnem svetu. Svoj politični obstoj upravičuje z navideznim bojem proti duhovom že davno preteklega britanskega kolonialnega obdobja.

Evropejci nimamo nikakršne možnosti, da bi spravili gospoda Mugabeja k pameti. Edino možnost za njegov sestop bi pomenila korenita sprememba sedanje države Afriške unije. Sramotno je, da ta organizacija ni bistveno bolj učinkovito in odločno posredovala že doslej. Menim, da bi morali svoje napore usmeriti na Afriško unijo in vlade držav, ki jo sestavljajo. Popolnoma jasno jim moramo dati vedeti, da so v naših očeh v celoti odgovorni za žalostno stanje v Zimbabveju in da od njih pričakujemo, četudi zelo pozno, ustrezno odločno ukrepanje, ki bo bodisi prisililo režim gospoda Mugabeja k sestopu ali ga izpostavilo resnim posledicam, ki bi lahko vključevale tudi sojenje zaradi zločinov proti človeštvu.

Catherine Stihler, avtorica. - Gospa predsednica, tudi najhujše nočne more, ki bi se jih lahko spomnili kolegi poslanci, niso niti približno tako hude kot to, kar se dogaja ljudem v Zimbabveju. To nekoč uspešno in bogato državo je njen predsednik spravil popolnoma na tla. Država razpada – ni vodenja, ni dela, vlada hiperinflacija, ni hrane, ni zdravstva – zdaj pa se zaradi razpada kanalizacijskega omrežja širi epidemija kolere.

Pred tednom dni je predsednik Zimbabveja Robert Mugabe izjavil, da so izbruh kolere zaježili. Po njegovem so zahodne sile želele epidemijo kolere izkoristiti kot izgovor za invazijo v Zimbabve in njegovo odstavev. Južna Afrika pa je razglasila večino območja okoli njene severne meje z Zimbabvejem za prizadeto območje, saj se bolezen širi v državo z begunci, organizacija Oxfam pa opozarja, da se lahko razmere v Zimbabveju še precej poslabšajo.

Po današnjih poročilih je umrlo že 1 111 ljudi, bolezen pa se še širi. Za kolero je obolelih 20 581 ljudi. Kolera je hudo nalezljiva bolezen, ki jo povzroča bakterija, ki okuži črevesje. Med znake bolezni spadata tudi diareja in dehidracija. Pri najhujši obliki bolezni lahko nenaden izbruh akutne vodene diareje vodi celo v smrt zaradi dehidracije in odpovedi ledvic. Zdravo odraslo osebo lahko ubije v nekaj urah.

⁽²⁾ Glej zapisnik.

Za ponazoritev učinkov bolezni na prebivalstvo bi rada kolegom poslancem opisala primer sina Cynthie Hunde, Munasheja. Munashe je umrl zaradi kolere malo pred prvim rojstnim dnevom. Cynthia je hodila na delo v Južno Afriko, da bi svojemu sinu zagotovila boljšo prihodnost, saj v Zimbabveju ni dela, Munasheja pa je puščala v varstvu pri svoji materi. Ko se je nekega dne vrnila domov, je Munashe umiral v naročju svoje stare matere. V intervjuju za BBC je rekla: „Počutim se tako slabo ... Zelo težko je opisati. Ko imaš sina, sanjaš o njegovi prihodnosti. Pričakovala sem, da bo ob moji vrnitvi domov tekal okoli, ampak enostavno ni bilo tako.“

Kolegi poslanci, prosim vas, podprite resolucijo, ki obsoja Zimbabve, in pomagajte nedolžnim žrtvam, kakršna je Munashe.

Erik Meijer, avtor. - (NL) Gospa predsednica, v naših dosedanjih nujnih razpravah o Zimbabveju, 7. julija 2005 in 24. aprila 2008, sem navedel, zakaj je gospodu Mugabeju uspelo tako dolgo ostati na oblasti.

Ljudje se spominjajo nasilne preteklosti svoje domovine. Za mnoge je še vedno junak borbe za svobodo. Po takem prepričanju je vse, kar napravi, *a priori* pravilno. Vsakdo, ki mu nasprotuje, je, tako kot v preteklosti, sluga interesov drugih držav oziroma domače privilegirane bele manjšine. Če bi gospod Mugabe izgubil oblast, bi država spet postala kolonija, večina ljudi pa bi spet trpela diskriminacijo. Resničnost pa je drugačna.

Nenadni izbruh radikalizma pri gospodu Mugabeju pred nekaj leti, ko mu nikakor ni uspelo preurediti lastništva zemlje in je dopuščal nenehna trenja med bogatimi in revnimi, je bil namenjen predvsem pridobivanju novih pristašev med mlado generacijo, ne pa nadaljnji odtujitvi svojim starim tovarišem.

S takim pristopom si je verjetno pridobil bolj fanatične in nasilne zaveznike, nikakor pa ne podpore večine rojakov. Evropa in Amerika sta leta napačno ocenjevali stanje v Zimbabveju, s tem pa sta si nakopali sume, da imata tam kake skrite namene. Prav taka sovražna čustva pa so Mugabeju omogočala ostati na oblasti.

Zdaj, ko je že vsem postalo jasno, kako neučinkovita in katastrofalna je njegova politika, pa se odpor proti njegovemu režimu krepi. Brez pobojev in ustrahovanja ne bi zmagal na predsedniških volitvah in rahla večina, ki jo ima opozicija v parlamentu, bi pripeljala opozicijo na oblast.

Glede na dosedanje nujne razprave so zdaj razmere še za eno stopnjo slabše. Razpadli so sistemi oskrbe z vodo in v deželi kosi kolera. Tega ne smemo jemati kot razlog za zmagoslavje nad padlim sovražnikom, pač pa kot razlog za pomoč ljudem v Zimbabveju. Zaslužijo si boljšo oblast, te pa jim ne more vsiliti nihče od zunaj. Lahko pa poskrbimo, da gospod Mugabe ne bo užival podpore od zunaj.

Mikel Irujo Amezaga, avtor. - Kot je navedeno v poročilu, ima po ocenah iz leta 2007 Zimbabve 12 milijonov prebivalcev, skoraj polovica od njih pa strada. Pričakovana življenjska doba znaša 36 let. Le okoli 40 % učiteljev v državi dela in le ena tretjina učencev se udeležuje pouka. To dokazuje, da gospod Mugabe ne ubija le sedanjosti: ubija tudi prihodnost.

Zatiranje in teptanje človekovih pravic sta na dnevnem redu. Ljudje, ki se v Zimbabveju zavzemajo za človekove pravice, so tarče samovoljnih aretacij in mučenja. Vladna zakonodaja krni pravico do izražanja, zbiranja, gibanja in združevanja.

Rad bi omenil nekaj primerov, saj vlada uvaja vedno bolj zatiralske zakone in jih uporablja za preganjanje aktivistov, ki branijo človekove pravice. Med take zakone spadajo Zakon o dostopu do podatkov in varstvu zasebnosti, s katerim vlada v resnici drži v šahu novinarje, Zakon o javnem redu in varnosti, ki je drastično omejil pravico zbiranja in služi kot pretveza za samovoljno zapiranje stotin borcev za človekove pravice, med njimi tudi sodelavcev neodvisnih medijev, ter Zakon o zasebnih prostovoljnih organizacijah, ki ga je vlada sprejela leta 2002 in ga po pričevanjih izrablja za ustrahovanje in nadlegovanje nevladnih organizacij.

Gospa predsednica, v mojem maternem baskovskem jeziku euskera – ki sicer ni uradni jezik Parlamenta – „mugabe“ pomeni „brez vseh meja“, kar je ustrezna oznaka za to človeško kreaturo.

Diktator te afriške države ni zgolj še eno ime na dolgem seznamu diktatorjev, ki smo jih na žalost že morali prenašati na našem planetu, ampak spada, upam si reči, med deset najhujših. Po mojem mnenju mora EU storiti vse, da bo ta človek izgubil oblast in končal pred sodiščem za človekove pravice.

Zato želimo Zimbabveju srečno novo leto 2009 brez Mugabeja.

Andrzej Tomasz Zapalowski, avtor. - (PL) Gospa predsednica, pred dvema mesecema smo razpravljali o veliki lakoti, ki je opustošila Ukrajino v tridesetih letih prejšnjega stoletja. V razpravi smo večkrat slišali vprašanje: kako je sploh lahko prišlo do take tragedije? Zakaj je svet molčal? Ko danes spremljamo dogodke

v Zimbabveju, se nam zastavlja podobno vprašanje: kako lahko v današnjih časih voditelj tako uničuje svojo lastno državo? Zakaj svet naredi tako malo za odpravo tega problema?

Resolucije same ne bodo zamenjale oblasti v Zimbabveju. Vprašati bi se morali, ali smo pripravljeni mirno opazovati, kako režim pobija ljudi v Zimbabveju, tako kot so sile ZN opazovale pokol ljudi v Ruandi. Morda bi bil naš odziv na stanje v Zimbabveju bolj odločen, če bi imela ta država bogata nahajališča surovin. Današnja resolucija je sijajen dokument, žal pa je samo dokument. Če želimo rešiti ljudi, je potrebno bolj energično ukrepanje. Zato moramo enotno podpreti sosede Zimbabveja, da bodo lahko na njegovih mejah zagotavljali ustrezno pomoč.

Charles Tannock, avtor. - Gospa predsednica, v zadnjih letih je bil Zimbabve tako pogosto tema naših razprav, da si ne bi mogli zameriti, če bi nam že zmanjkalo besed za obsodbe, vendar moramo govoriti še naprej, saj trpinčeni prebivalci Zimbabveja ne pridejo do besede pod neusmiljenim despotom Robertom Mugabejem.

Z brezobzirnim zatiranjem človekovih pravic, političnih svoboščin in pravne države si je že popolnoma zaigral pravico pripisovati si demokratično legitimnost. Nedavna ustrelitev Perenca Shirija, enega od Mugabejevih ožjih pribočnikov, nakazuje, kako hud srd brbota pod prisilno mirno gladino v Zimbabveju. Shiri je imel na vesti 20 000 življenj. Shiri je bil tisti, ki je ob pomoči komunistične Severne Koreje izvajal sistematične pokole nedolžnega civilnega prebivalstva v pokrajini Matabeleland v zgodnjih osemdesetih letih. Kot da že to ni dovolj, je Mugabejeva nemarnost zdaj povzročila še epidemijo kolere, bolezni, ki je v Zimbabveju še pred nedavnim veljala za popolnoma izkoreninjeno.

Odgovor na zaskrbljenost mednarodne skupnosti je Mugabejeva nezaslišana izjava, da je izbruh bolezni genocid, za katerim stoji Britanija, moja domovina, nekdANJI kolonialni gospodar. Morda prav take neutemeljene obtožbe o neokolonializmu, skupaj z lastnim pokolonialističnim občutkom krivde, preprečujejo Evropi ukrepati bolj energično.

Ko pa se za rešitev obrnemo na Afriko, naletimo na puščavo brezbriznosti in neučinkovitosti. Glasna obsodba Mugabeja, ki sta jo izrekla predsednik vlade Kenije in predsednik Bocvane, živo izstopa iz apatije večine drugih afriških držav in voditeljev, zlasti Južne Afrike, čeprav zdaj lahko upamo, da bo predsednik Zuma zavzel odločnejšo držo.

Če si Afriška unija želi pridobiti vsaj približno tako avtoriteto, kot jo uživa Evropska unija, se mora spoprijeti z Mugabejevo strahovlado in razmisliti tudi o možnosti, da bi Mugabeja prisilila k odstopu. Eden od ukrepov, ki bi ga morali podpreti, bi bil obtožba Mugabeja pred Mednarodnim kazenskim sodiščem z resolucijo Varnostnega sveta ZN, kar se je izkazalo kot uspešno v primeru predsednika al-Bashirja v zvezi z Darfurjem. Upam, da bo povod za moj naslednji govor o Zimbabveju veselje nad odstopom Mugabeja.

Ioannis Kasoulides, v imenu skupine PPE-DE. - Gospa predsednica, Zimbabve vedno bolj tone v propad. Polovico prebivalstva lahko pred stradanjem reši le mednarodna pomoč. Zdravstvo in oskrba s pitno vodo sta povsem odpovedala, posledica pa je uničujoča epidemija kolere, ki se širi po državi in v sosednje države.

Vse to se dogaja samo zato, ker hočejo gospod Mugabe in njegovi pajdaši kaznovati lastno ljudstvo, ki se je na volitvah izreklo za njihov odhod z oblasti. Posredovanje Južne Afrike je bilo neuspešno, afriške države pa se zaenkrat žal še niso odločile za odločnejše ukrepanje. Opisana slika pomeni hudo humanitarno katastrofo, zato bi morali za začetek gospoda Mugabeja pred Mednarodnim kazenskim sodiščem obtožiti zločinov proti človeštvu in izdati mednarodni zaporni nalog zanj.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, v imenu skupine PSE. - (PL) Gospa predsednica, Zimbabve že nekaj časa trpi hudo humanitarno krizo: skoraj polovica prebivalcev strada, tekoče vode praktično ni, sanitarne razmere pa so obupne. V zadnjem desetletju je pričakovana življenjska doba padla s 60 let pri obeh spolih na 37 let pri moških oziroma na 34 let pri ženskah. Epidemija kolere je doslej terjala že osemsto življenj, okuženih pa je že nad 16 000 ljudi. Po ocenah organizacije Zdravniki brez meja bi lahko število okuženih v kratkem naraslo na več kot pol milijona.

Gospodarstvo v državi je v zelo slabem stanju. Že dolgo časa ima država najvišjo inflacijo na svetu. Več kot 80 % prebivalcev živi z manj kot dolarjem na dan. Videti je, da se oblasti v Zimbabveju ne zavedajo resnosti razmer in sploh ne ukrepajo. Predsednik Mugabe ni izpolnil svoje obljube, da bo sestavil vlado narodne enotnosti, in še naprej preganja politične nasprotnike.

Kritične razmere v Zimbabveju terjajo odločno reakcijo Evropske unije in tako Svet kot Komisija bi morala potrditi svojo zavezo stvari z nadaljnjo humanitarno pomočjo trpečemu prebivalstvu. Prisiliti moramo vlado

Zimbabveja, da bo odpravila omejitve delovanja organizacij za pomoč in prenehala z aretacijami borcev za človekove pravice. Poleg tega bi morali podpreti „skupino modrih“, da bi njeni člani pridobili dovoljenje za vstop v Zimbabve.

Pri uvajanju demokratičnih sprememb v Zimbabveju bodo morale sodelovati tudi druge afriške države, regionalne institucije in mednarodna telesa. Ena od možnih poti k umiritvi razmer bi bila zagotovitev poštenih volitev in nadzor oblikovanja nove vlade. Obenem pa bi morala biti mednarodna skupnost pripravljena tudi zagotoviti finančno pomoč za obnovo državnega ustroja po načelih pravne države.

Zdzisław Zbigniew Podkański, v imenu skupine UEN. - (PL) Gospa predsednica, podatki, navedeni v Resoluciji o Zimbabveju, so šokantni. Polovica prebivalstva, to je 5,1 milijona, strada, več kot 300 tisoč ljudi ogroža epidemija kolere, 1,7 milijona ljudi je okuženih z virusom HIV, pričakovana življenjska doba pa znaša 37 let. Takih težav ne bi mogla obvladati nobena vlada sama.

Zato moramo v celoti podpreti vsako pobudo za izboljšanje razmer v Zimbabveju. Avtorji Resolucije pravilno opozarjajo, da moramo poglobiti in razširiti obseg humanitarne pomoči in da morajo Svet, Komisija ter države članice sprejeti tudi druge ukrepe, vključno z diplomatskimi, ter zagotoviti Zimbabveju finančno in praktično pomoč. Ti ukrepi ne smejo biti usmerjeni samo na sedanost, pač pa tudi na daljši rok, in morajo temeljiti na konkretnem programu. Uporabil sem besedo „pravilno“, kajti še ena resolucija sama po sebi ne bo nahranila ljudi. Kar je potrebno in kar pričakuje prebivalstvo Zimbabveja, je konkretna in praktična pomoč.

Michael Gahler (PPE-DE). - (DE) Gospa predsednica, edina dobra novica iz razdejanega Zimbabveja je, da so Mugabejevemu režimu verjetno šteti dnevi.

Dobra novica iz Afrike je, da vedno več držav moti stanje v tej državi. Kot prvi podpredsednik Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU vam lahko sporočim, da so se nam naši afriški sogovorniki pred tremi tedni, na zasedanju v Port Moresbyju, prvič pridružili pri kritični oceni razmer v Zimbabveju. Tudi v Južni Afriki se krepi pritisk na vlado, naj končno odtegne svojo zaščito režimu v Zimbabveju. Razmere še slabša širjenje bolezni z begunci tudi v Južno Afriko. Lahko upamo, da se bodo razmere izboljšale do Svetovnega pokala, saj je le-ta morda razlog za spremembe v Južni Afriki: da ne bi prestrašili obiskovalcev. Že ta strah bi moral zadostovati, da bi Južna Afrika odtegnila zaščito Mugabejevemu režimu.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Gospa predsednica, o razmerah v Zimbabveju smo razpravljali že 24. aprila 2008. V omenjeni razpravi smo se dotaknili tudi vprašanja rezultatov volitev, oziroma konkretnije, vztrajanja predsednika Mugabeja na oblasti navkljub izidu volitev. Danes razpravljamo o dramatičnih posledicah teh dogodkov. Več kot 12 500 ljudi, ki so že zboleli za kolero, ne more računati na pomoč od vlade, 565 ljudi pa je že umrlo. Epidemija se širi tudi čez mejo v Republiko Južno Afriko.

Omenjene številke, ki jih povzemamo iz poročila ZN iz začetka decembra, so nižje od števil, ki jih navajajo humanitarne organizacije. Po njihovih poročilih je število smrtnih žrtev že preseгло tisoč, okuženih pa je že več kot 20 000 ljudi. Milijoni prebivalcev stradajo ali nimajo dostopa do vode. Afriška unija še ni sprejela nikakršnih učinkovitih ukrepov za izboljšanje razmer v Zimbabveju. Predsednika Mugabeja je treba postaviti pred Mednarodno kazensko sodišče, nujno je treba obvladati epidemijo kolere in zagotoviti ljudem v Zimbabveju pomoč v živilih ter zdravilih.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Gospa predsednica, postopno agonijo Zimbabveja opazujemo že vrsto let. Političnemu nasilju in drsenju v vedno hujšo revščino sta se zdaj pridružili še lakota in bolezen, ki ogrožata pet milijonov prebivalcev. Tamkajšnjim ljudem moramo priskočiti na pomoč, jim zagotoviti medicinsko oskrbo in jih podpreti v njihovem hrepenenju po svobodi.

Da jim bomo lahko pomagali, moramo najprej osamiti njihovega voditelja Mugabeja, tako da bomo združili vse afriške voditelje, tudi tiste, ki so ga doslej podpirali, v obsodbi njegovega režima. Poleg afriških moramo prepričati tudi druge podpornike po svetu - kot običajno seveda tudi Kitajsko in Rusijo - in jih pozvati, naj ukinejo pomoč ter prekinajo trgovinske odnose z Mugabejem. Izprašati pa moramo tudi lastno vest, saj še ni dolgo tega, ko je sama EU povabila Mugabeja na vrh AU-EU v Lizboni, kjer je bila EU gostiteljica.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. - (FR) Gospa predsednica, zahvaljujem se vsem poslancem, ki so vložili nujen poziv glede Zimbabveja, saj Zimbabve trenutno preživlja krizo brez primere, ki pa se ves čas še pogloblja – prizaneseno ni niti enemu sektorju.

Na politični ravni opazamo zaostrovanje nasilja, o čemer pričajo poročila o samovoljnih aretacijah in izginotjih aktivistov za človekove pravice. Novi izbruh političnega nasilja lahko prepreči vse poskuse rešitve krize in potisne strani v sporu v nepomirljivo sovraštvo.

Na humanitarni ravni se razmere slabšajo, o čemer priča epidemija kolere, ki se širi in ogroža že tudi sosede Zimbabveja.

Na gospodarski ravni je stanje katastrofalno. Cene osnovnih dobrin nenehno rastejo. Cena običajne potrošniške košarice je prejšnji teden zrasla za 1 293 %.

Na socialni ravni nevarnost eksplozije narašča iz dneva v dan, taka eksplozija pa bi lahko ogrozila stabilnost celotne regije.

Kaj lahko torej naredimo? Potrebe Zimbabveja so ogromne. Ob tem pa še eksponentno naraščajo, predvsem zaradi neustreznega ravnanja sedanje vlade.

Na humanitarni ravni Komisija ves čas aktivno deluje. Naša misija v to državo bo v dneh od 15. do 19. decembra osvežila oceno humanitarnih razmer. To nam bo med drugim omogočilo zelo hitro ugotoviti morebitne dodatne potrebe.

Na politični ravni lahko Komisija – ob njej pa seveda vsa mednarodna skupnost – pomaga Zimbabveju le v tesnem sodelovanju z zakonito vlado, ki bo dovolj prožna, da bo sprejela potrebne politične in gospodarske ukrepe.

Pogoj za to je uveljavitev sporazuma z dne 15. septembra in vzpostavitev vlade narodne enotnosti. Naslednji pogoj je vključitev vseh strani v regiji in Afriške unije. Našo iskreno željo po taki vključitvi izražamo pri vseh naših srečanjih z njimi.

Na koncu vam lahko zagotovim, da bo Komisija, ki pazljivo spremlja razmere v državi, tudi v prihodnje, v sodelovanju z vsemi državami članicami in z našimi afriškimi ter mednarodnimi partnerji, iskala primerne rešitve, ki bodo omogočile Zimbabveju izhod iz sedanje krize, ki nas vse navdaja s skrbjo.

Zahvaljujem se vam za pozornost. Tudi v tem prazničnem letnem času ne smemo in ne moremo pozabiti na trpeče ljudi v Zimbabveju. To ljudstvo je danes verjetno v najhujši stiski med vsemi ljudstvi sveta.

Predsednica. - Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo ob koncu razprav.

13.2. Nikaragva

Predsednica. - Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucij o Nikaragvi⁽³⁾.

Marios Matsakis, avtor. - Gospa predsednica, videti je, da so v tej latinskoameriški državi ogroženi svoboda izražanja, neodvisnost sodstva in temeljna načela demokracije. Naloga in obveznost nas, poslancev Parlamenta EU, je stopiti v bran pravicam prebivalcev Nikaragve in poslati vladi Nikaragve jasno sporočilo, da ne bomo dovolili nikakršnega kršenja teh pravic, pač pa poskrbeli, da bodo EU in ZN z ustreznimi pritiski zaščitili in zagotovili spoštovanje človekovih pravic državljanov Nikaragve.

Upam, da bodo to sporočilo v obliki predložene resolucije razločno slišali tisti, katerim je namenjeno, in da bo sporočilo sprožilo ukrepe, nujne za izboljšanje razmer.

Manuel Medina Ortega, avtor. - (ES) Pred seboj imamo predlog resolucije o Nikaragvi, pri kateri moramo upoštevati vrsto dejavnikov. Prvič, do nas prihajajo obtožbe o volilnih goljufijah – vsaj v dveh volilnih okrožjih – ki mečejo senco dvoma na izide volitev z dne 9. novembra. Na drugi strani imamo vlado, ki skuša reševati probleme, ki ogrožajo človekove pravice v Latinski Ameriki, in sicer revščino, nepismenost, umrljivost otrok, oskrbo s pitno vodo in neurejenost zemljiške posesti avtohtonih prebivalcev.

Pri obravnavi te zadeve moramo zato jasno ločiti med omenjenima vidikoma. Na eni strani moramo podpirati človekove pravice v klasičnem pomenu političnih pravic, na drugi strani pa moramo podpirati vlado Nikaragve pri njeni pomoči najbolj ogroženim slojem v državi. Seveda moramo poskrbeti tudi za to, da bo lahko

⁽³⁾ Glej zapisnik.

opozicija opravlja svoje naloge, opredeliti se moramo do goljufij in podpirati delo nevladnih organizacij. V vsakem primeru mora biti izid uravnotežen.

Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu je vložila vrsto predlogov ustnih sprememb, da bi bilo končno besedilo bolj uravnoteženo v zvezi z obtožbami glede kršenja temeljnih pravic, v zvezi s pozivi k kazenskim preiskavam in v zvezi s številom volilnih okrožij, v katerih so bile ugotovljene nepravilnosti.

Na kratko, želimo obsoditi domnevno kršenje temeljnih političnih pravic, ne želimo pa s skrajnimi stališči spraviti vlade Nikaragve v težaven položaj in ji onemogočiti opravljati dela na področju pomoči najbolj ogroženim slojem v družbi.

Pedro Guerreiro, avtor. - (PT) Gospa predsednica, kot že pri vrsti drugih držav, ki so se odločile okrepiti in zaščititi svojo državno suverenost in neodvisnost - namreč pravico odločati o svoji sedanjosti in prihodnosti - in oblikovati načrte za osamosvojitve, družbeni napredek in solidarnost z ljudmi po svetu, Evropski parlament spet skuša nedopustno in podlo posegati v notranje zadeve, tokrat notranje zadeve Nikaragve.

Namen te razprave in predloga resolucije je preprosto zagotoviti kritje tistim, ki podpirajo in spodbujajo poskuse vmešavanja in destabilizacije demokratičnih suverenih držav, kakršna je tudi Nikaragva. Namesto da izkrivlja dejstva in ponuja Nikaragvi lekcije iz demokracije, bi moral Evropski parlament obsoditi nedemokratske poskuse EU, da nam vsili predlog evropske pogodbe, ki je bila že zavrnjena, ob popolnem neupoštevanju demokratičnih odločitev, ki so jih suvereno sprejeli francoski, nizozemski in irski volivci.

Namesto vmešavanja v zadeve, o katerih smejo odločati samo prebivalci Nikaragve, bi moral Evropski parlament zavrniti nehumano Direktivo o vračanju, ki krši človekove pravice priseljencev, od katerih mnogi prihajajo iz Latinske Amerike, in obsoditi vpletenost EU v zločinske letalske prevoze, ki jih opravlja CIA.

Namesto posnemanja ZDA pri vmešavanju v Nikaragvo bi moral Evropski parlament obsoditi nesprejemljivo izsiljevanje Nikaragve s strani EU in zahtevati, da EU izpolni svoje zaveze tej državi.

Kar v resnici moti pobudnike resolucije, je odločenost Nikaragve, da bo izboljšala življenjske razmere svojega prebivalstva – prehrano, zdravstvo in izobraževanje – s pomočjo najbolj prikrašanim prebivalcem. O poskusu vmešavanja Evropskega parlamenta nam največ povedo iskreni izrazi solidarnosti ljudstev Latinske Amerike z Nikaragvo. Naj zato ponovim: nehajte si domišljati, da lahko poučujete svet.

Leopold Józef Rutowicz, avtor. - (PL) Gospa predsednica, Nikaragva je zelo majhna, revna in zadolžena država z zelo majhnim dohodkom na prebivalca.

Država doslej ni imela dosti sreče. Na oblasti so se menjavale skupine zelo različnih političnih usmeritev, okupirala jo je že tudi ameriška vojska, ves čas pa je ujeta med Kubo, ZSSR in ZDA. Poleg tega državo pestijo suše in orkani; orkan leta 1999 je zahteval 6000 življenj in je bil verjetno najbolj zloglasen in silovit orkan na svetu doslej. Politični boji in prerivanje okoli oblasti dušijo razvoj Nikaragve, podobno kot v vrsti drugih latinskoameriških in afriških držav. Take razmere vodijo v kršenje človekovih pravic in sprejemanje zakonodaje v nasprotju z mednarodnimi konvencijami.

Evropska unija, ki zagotavlja pomoč ljudem v tej državi, meni, da je treba v vodenje države vključiti načela demokracije in preurediti njeno zakonodajo v skladu z mednarodnimi konvencijami. Če bi Nikaragva dobila demokratično vlado, bi se lahko včlanila v Unijo južnoameriških držav, ki se bo sčasoma verjetno razvila v zaveznika Evropske unije v svetovni politiki. V okviru demokratizacije mora politični razred Nikaragve nujno opraviti tudi korake, naštete v resoluciji, ki jo podpiram.

Raül Romeva i Rueda, avtor. - (ES) Zaščita pravic borcev za človekove pravice po mojem mnenju ne bi smela biti podvržena nikakršnim političnim delitvam in političnim simpatijam. V naši zbornici vse prepogosto radi zelo ostro obsojamo tiste, ki ne delijo nekaterih naših političnih idealov, in preveč odločno zagovarjamo tiste, ki jih smatramo za svoje zaveznike.

Poudariti moram, da je treba vprašanje človekovih pravic obravnavati z univerzalnega stališča.

To nevarnost zasledimo tudi pri resoluciji o Nikaragvi, ki so jo predložile nekatere politične skupine.

Upoštevati moramo tudi okoliščine. Okoliščine jasno govorijo o državi, ki jo pesti revščina in jo sili v nujne drastične strukturne ukrepe. Imam občutek, da sedanja vlada Nikaragve počne veliko stvari, ki jih je treba opraviti za odpravo te težave.

Opomniti pa velja tudi, da boj proti revščini ni združljiv s preganjanjem in nadlegovanjem ljudi, ki se iz katerega koli razloga ne strinjajo z uradno politiko.

Prava demokracija dopušča nasprotovanje, razpravo in svobodo izražanja.

Nekatere nedavne dogodke v Nikaragvi je treba posebej poudariti. Nekateri med njimi so pozitivni, na primer julijska razveljavitev člena 204 Kazenskega zakonika, po katerem je bila homoseksualnost kazniva. Kot podpredsednik Medskupine za pravice lezbijk, gejev, biseksualcev in transseksualcev v Evropskem parlamentu sem tega vesel.

Drugi dogodki pa so negativni in zelo zaskrbljujoči, na primer številni primeri, ki kažejo na vedno slabši položaj žensk, in jih moramo obžalovati. Zlasti smo priče preganjanju žensk, ki se borijo za svoje pravice na področju spolnosti in reprodukcije, med drugim tako, da so ponudile podporo mladi žrtvi posilstva in ji omogočile splav, ki ji je rešil življenje.

To moramo imeti vedno pred očmi in upoštevati tudi pri sedanjih pogajanjih o pridružitvenem sporazumu. Pozivam pa Komisijo, naj se pred končno odločitvijo o tej zadevi posvetuje tudi s Parlamentom.

Fernando Fernández Martín, avtor. - (ES) Danes razpravljamo o razmerah, v katere so privedli Nikaragvo napadi na nekatere borce za človekove pravice, na nekatere temeljne svoboščine in na demokracijo.

Nismo še pozabili imen, kot so Zoilamérica, Ernesto Cardenal, Carlos Mejía Godoy, Jarquín, Sergio Ramírez, in imen številnih drugih prebivalcev Nikaragve, ki danes čutijo, da je bilo njihovo upanje v boljšo Nikaragvo opeharjeno.

Novembra 2006 je gospod Ortega prebivalce Nikaragve prosil za še eno priložnost in demokratično so mu jo naklonili. Zdaj vemo, zakaj je prosil zanj. Od takrat so vladne institucije preplavili samovolja, nepotizem in korupcija, višek pa so dosegli z volilno goljufijo 9. novembra letos. Pred volitvami je vlada sprejela nekaj zelo drastičnih uredb, po katerih so nekatere opozicijske stranke izgubile zakonit status, prav tako pa je sprožila kampanjo groženj in ustrahovanja pripadnikov civilne družbe, novinarjev in samih medijev.

Predsednik Ortega je primerjal vlade Evropske unije z muhami, ki letajo okoli kupa gnoja, pomoč Nikaragvi iz tujine pa je označil za drobtinice. Hitro pa je ugotovil, da je venezuelske nafte premalo, da bi lahko tudi on shajal brez tuje razvojne pomoči.

Ko bomo pripravljeni začeti odločilno fazo pogajanj o pridružitvenem sporazumu med Evropsko unijo in Srednjo Ameriko, moramo vladi Nikaragve jasno povedati, da lahko v nas vedno najde prijatelja in zaveznika, da pa je za nas spoštovanje človekovih pravic, svobode izražanja in demokracije pogoj, od katerega ne bomo v nobenem primeru odstopili, saj smo prepričani, da je to v prid predvsem državljanom Nikaragve.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). - (ES) V Nikaragvi so bile 9. novembra letos občinske volitve. Kot že večkrat doslej pada na te volitve senca dvoma o demokratični legitimnosti. Slišali smo obtožbe glede volilnih prevar, priča pa smo bili tudi demonstracijam in spopadom med podporniki različnih političnih strank. Številni ljudje so bili ranjeni, politična kriza v državi pa je vedno globlja.

Dvema političnima strankama so preprečili sodelovati na lokalnih volitvah s svojimi kandidati. To je nesprejemljivo, saj pomeni kršitev temeljne politične pravice sodelovanja vseh državljanov v politiki.

Nadalje smo prejeli izjave neposredno od predstavnikov organizacij za človekove pravice, ki opisujejo nezaupanje v sodni sistem v civilni družbi, represivne mehanizme v državni upravi, ki so spravili do 17 družbenih organizacij pred sodišče, in preganjanje neodvisnih novinarjev ter celo delegacije Evropske komisije.

Zaradi vsega tega moramo dvigniti svoj glas in, prvič, pozvati politične stranke k obsodbi nasilnih dejanj, ki so jih zagrešili njihovi privrženci, in drugič, pozvati vlado samo k ponovnem odprtju prostora za demokratično delovanje, spoštovanju svobode izražanja, ukinitvi prepovedi demonstracij in sprostitvi mednarodne pomoči nevladnim organizacijam, in sicer ne samo pomoči od podpornikov venezuelskega režima.

Poleg tega bi morala odpraviti kaznivost terapevtskega splava v primerih, ko je ogroženo življenje matere.

Na koncu pa v zvezi s pogajanjimi o pridružitvenem sporazumu med Srednjo Ameriko in EU pozivamo Komisijo, naj Nikaragvo opomni k spoštovanju načel pravne države, demokracije in človekovih pravic. To pa ne sme odvrniti Evrope od nadaljnjega zagotavljanja razvojne pomoči in pomoči ljudem Nikaragve, saj jim želimo zagotoviti čim boljše prihodnost.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. - (FR) Gospa predsednica, politične razmere so se v Nikaragvi v obdobju pred lokalnimi volitvami 9. novembra še poslabšale. Številne akcije in pozivi k umiritvi iz mednarodne skupnosti, še zlasti pa iz EU in od misij Komisije, so izzveneli v prazno.

Po volitvah so dogodki okoli štetja glasov in objave volilnih izidov povzročili še krizo, v katero je vpletena glavna opozicijska stranka. Konstitucionalistična liberalna stranka ni priznala izidov in je razglasila volitve za grobo prevaro. Državljska gibanja, cerkev, združenja delodajalcev in mednarodna skupnost so vsi zahtevali ponovno štetje glasov ali ponovitev volitev. Politične institucije, še zlasti pa parlament, so obstale v mrtvem teku, ker glavni stranki ne moreta doseči dogovora.

Poročila vodje naše misije v Nikaragvi in poročilo opazovalcev volitev, ki jih je poslala v Nikaragvo Komisija, govorijo o kršenjih volilnih pravil in mednarodnih konvencij. Dne 10. decembra je Komisija v soglasju z državami članicami in po posvetu z drugimi partnerji poslala oblastem Nikaragve pismo, v katerem je ponudila svojo podporo vsaki rešitvi, o kateri bi se sporazumele politične sile v državi, da bi se le kriza končala in da bi se obnovilo zaupanje državljanov v demokratične institucije. V pismu je napovedala tudi začasno ukinitve izplačil sredstev pomoči iz proračunskih virov od 1. januarja 2009 naprej ter začetek obdobja posvetovanja z oblastmi Nikaragve o sedanjih razmerah in možnostih preusmeritve sodelovanja med Evropo in to državo.

Jasno moramo povedati tudi to, da Komisija svoje pomoči Nikaragvi za leto 2008 ni umaknila – vključno s humanitarno pomočjo je bilo dodeljenih že 20 milijonov EUR – in vsa sredstva, predvidena za letošnje leto, bodo tudi izplačana, če bodo le izpolnjeni pogoji posameznih projektov.

Kar se tiče leta 2009, pa je 57 milijonov EUR, predvidenih za pomoč iz proračuna, začasno zadržanih, ne pa preklicanih. Sodelovanje bomo usmerili na programe in dejavnosti, ki bodo zagotovili, da bo pomoč dosegla končne prejemnike – ljudstvo Nikaragve – neposredno, ne pa prek vlade.

Naj dodam še to, da je minister za zunanje zadeve, Samuel Santos, v pismu, ki ga je 12. decembra poslal komisarki Ferrero-Waldner, izrazil svoje nasprotovanje predlaganim ukrepom. Ponovno je potrdil veljavnost volilnih izidov in izrazil pripravljenost na dialog o sodelovanju, ki ga namerava Komisija sprožiti čim prej, ko bo mogoče.

Na koncu naj kot odgovor na enega od govorov v razpravi povem, da Komisija seveda upa, da bo sedanja kriza čim prej razrešena in da je pomen, ki ga obe strani pripisujeta spoštovanju demokratičnih načel in vrednot ter dobremu upravljanju, v pridružitvenem sporazumu EU-Srednja Amerika zapisan na več mestih. Pogajanja o pridružitvenem sporazumu bomo izrabili tudi za poglobitev razprave o teh načelih, pa tudi o njihovem izvajanju v praksi.

Toliko informacij vam lahko posredujem jaz osebno, vem pa, da gospa Ferrero-Waldner in službe Komisije zelo pazljivo spremljajo dogajanja.

Rad bi se zahvalil vsem govornikom za razpravo o razmerah v Nikaragvi.

Predsednica. - Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo ob koncu razprav.

Pisne izjave (člen 142)

Kathy Sinnott (IND/DEM), *v pisni obliki*. - Nikaragvo pestijo številni akutni problemi: korupcija v politiki in policiji, ne-neodvisno sodstvo, sumi na volilne prevare, vedno globlja revščina, nepismenost, nedelujoče zdravstvo. Ne moremo pa ji v greh šteti zaščite njenih otrok pred rojstvom, pri čemer se razlikuje od Evrope.

V Evropi smo dovolj bogati, da bi lahko poskrbeli za matere in otroke, pa vendar dovolimo uničenje več kot milijona otrok pred rojstvom na leto. Nikaragva je revna, pa vseeno z ljubeznijo pričaka svoj naraščaj. Nikaragva ima ob vseh svojih problemih demografsko prihodnost, Evropo, ki kritizira Nikaragvo, pa čaka ostra demografska zima.

Pomagati moramo Nikaragvi pri vzpostavljanju čvrste demokracije, poštenega gospodarstva in učinkovitega izobraževalnega sistema ter zdravstva, pomagati ji moramo, da bo skrbela za družine, ženske in otroke, ne pa jih uničevala z legaliziranim splavom.

13.3. Rusija: napadi na aktiviste za človekove pravice in postopek glede umora Ane Politkovske

Predsednica. - Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucij o Rusiji⁽⁴⁾.

Marios Matsakis, avtor. - Gospa predsednica, Rusija je ena od najpomembnejših trgovinskih partneric EU. Med drugim pokriva velik del potreb držav članic EU po energiji. Poleg tega današnja Rusija ni več država, kakršna je bila nekdanja. Tega smo veseli, saj z vsem srcem želimo, da bi bila Rusija sodobna in demokratična država, s katero bomo lahko sodelovali v prid miru in napredka po svetu. Žal naše dobre želje – in zdaj naše napore za vzpostavitev zaupanja – pretresajo kršitve človekovih pravic in nespoštovanje pravne države, katerim smo še priče v Rusiji, sicer res v mnogo manjšem obsegu. Nazoren primer je popolnoma neprimerna dosedanja obravnava celotne zadeve v zvezi s krutim umorom Ane Politkovske leta 2006 s strani ruskih oblasti.

S tem predlogom resolucije pozivamo rusko vlado, naj stori vse, da njene poti k demokratičnim reformam in sodelovanju z EU ne bo ogrozilo kršenje človekovih pravic, ki smo mu še vedno priče v tej državi.

Józef Pinior, avtor. - (PL) Gospa predsednica, včeraj nam je na svečanosti ob podelitvi nagrade Saharova spregovorila Elena Bonner, ki je prišla v spremstvu svoje hčere Tatjane Jankelevič. Njene včerajšnje besede še danes odmevajo v tej dvorani. To so bile res tehtne besede - sporočilo današnji Evropi, današnjemu svetu, od človeka, ki je preživel totalitarni režim v Rusiji in ki je resnični glas Rusije v današnjem svetu.

V Evropskem parlamentu smo zaskrbljeni nad sedanjim stanjem v tej veliki deželi. Pravniki in aktivisti za človekove pravice so žrtve preganjanja, ustrahovanja in nasilnih groženj, tako da živijo v strahu za golo življenje. Vse to je sestavni del sedanjega političnega sistema v Rusiji.

Dne 4. decembra 2008 je policija opravila preiskavo med aktivisti v prostorih organizacije Memorial, ugledne ustanove za človekove pravice, ki se ukvarja z dokumentiranjem zločinov totalitarizma. Priznati moram, da si ne morem predstavljati, kakšni so bili lahko razlogi, ki so ruske oblasti navedli na zaplenbo opreme organizacije Memorial, njenih računalnikov in dokumentacije o obdobju gulagov. Ne morem se domisliti nobene razlage, kako bi lahko ta dokumentacija ogrožala javni red v sodobni Rusiji.

Zaskrbljeni smo tudi glede sodnega procesa proti morilcem Ane Politkovske. Ne pričakujemo le tega, da bo proces pojasnil, kdo je umor zagrešil, kdo je odgovoren zanj in na čigav ukaz je bil izvršen, pač pa pričakujemo tudi, da bo sodišče razjasnilo tudi vse okoliščine tega strašnega umora. Zato bi morala biti obravnava odprta za novinarje, medije in vse druge, ki želijo spremljati proces.

Menim, da bi morala biti klavzula o človekovih pravicah vključena v temeljne sporazume med Evropsko unijo in Rusijo. Resnična Rusija je tista, ki jo je včeraj v Evropskem parlamentu opisala gospa Bonner.

Erik Meijer, avtor. - (NL) Gospa predsednica, po letu 1991 je bila Rusija nekaj časa država, odprta za različna politična mnenja in politične razprave v večstrankarski politični ureditvi ter za različne poglede na prihodnost. Na žalost so to obdobje najvišje ravni demokratičnosti spremljali tudi nesposobnost uprave, samovoljno lastninjenje in korupcija. Kaotično obdobje devetdesetih let pod predsednikom Jelcinom se je izteklo v vzdušje podpore vrnitvi k močni in centralizirani oblasti, ki dopušča le malo življenjskega prostora opoziciji in kritičnemu raziskovalnemu novinarstvu.

Čeprav danes v nasprotju z obdobjem komunizma na volitvah sodeluje več strank, je moč spet monopol ene same stranke, ki druge stranke sistematično sabotira, svojega voditelja pa kuje v zvezde. Javno mnenje podpira tega voditelja in se ne ukvarja s kritiko, alternativami ali opozicijo. Tako bo ostalo tudi vnaprej, saj je Rusija s svojim izvozom nafte in plina na hitro obogatela in se uvrstila med uspešne države. Posledica tega pa je tudi občutno skrčenje prostora možnosti za resnično demokracijo.

Kritiki sedanjega prevladujočega mnenja opozarjajo na strahotne razlike med bogatimi in revnimi, skrivnostno delovanje oblasti, nestrpnost, omejene pravice avtonomnih pokrajin, ravnanje z etničnimi manjšinami, neurejene razmere in nasilje na severnem Kavkazu, zanemarjanje gospodarsko šibkih področij, zlorabe vojaških nabornikov, diskriminacijo homoseksualcev, nedotakljivost nekaterih morilcev, enostrankarsko sestavo policije in sodstva, omejevanje svobode delovanja nevladnih organizacij in sredstev javnega obveščanja.

⁽⁴⁾ Glej zapisnik.

Te kritike moramo podpreti. Pomagati jim moramo z dobrimi zgledi in s podporo aktivistom za človekove pravice v njihovem boju proti izginotjem, ustrahovanju, tajnim postopkom in umorom. V praksi pa države z učinkovito delujočo parlamentarno demokracijo nehote delujejo v nasprotni smeri.

Omenjenim kritikom ne bomo pomagali z gradnjo raketnih ščitov ali s podpiranjem gruzijskih poskusov okupacije Abhazije in Severne Osetije. Taka dejanja veljajo za sovražna in še bolj tesno združujejo ljudi okoli gospoda Putina. Prav tako kritikom ne pomagamo s tihim spregledovanjem človekovih pravic v Rusiji, ker pač potrebujemo njena nafta in plin. Resolucija pravilno zahteva, da moramo pri naših stikih z Rusijo človekove pravice, pravno državo in demokracijo obravnavati kot prednostna vprašanja.

Tunne Kelam, avtor. - Gospa predsednica, ta razprava bi bila potrebna že zdavnaj. Ves čas uporabljamo besedo „soodvisnost“. Soodvisnost pa ne velja le pri energiji in trgovini. Nanaša se tudi na vrednote, pravico, človekovo dostojanstvo in resnico. To so vrednote, ki se jim je zavezala Rusija ob včlanitvi v Svet Evrope.

Današnja razprava bi nas morala opomniti na našo soodgovornost za zaskrbljujoče nazadovanje Rusije na področjih demokracije in človekovih pravic.

Dne 3. decembra 2008 je 17 ruskih organizacij za človekove pravice poslalo Evropski uniji skupno izjavo. V njej pišejo, da so dosedanje reakcije Evrope na dogajanja v Rusiji in na ruske odnose s sosednjimi državami, na primer Ukrajino in Gruzijo, premalo odločne. EU pri Moskvi ne uveljavlja enakih meril kot pri svojih drugih partnerjih. Prav zaradi takega popuščanja, sklenejo pisci izjave, lahko ruske oblasti tako grobo kršijo človekove pravice in mednarodno pravo.

Včeraj nam je Elena Bonner posredovala bistvo sporočila Andreja Saharova: delaj, kar moraš delati, delaj, kar ti narekuje vest. Če ne bomo ravnali tako, bomo morali sprejeti nase soodgovornost za dušenje pravice in človekovih pravic v naši sosesčini, v pragmatičnih prizadevanjih, da bi si zagotovili energijo.

Ali lahko kaj spremenimo? Vsi tisti, ki so izkusili surovost in navidezno vsemogočnost sovjetskega totalitarizma, nam lahko zagotovijo, da stvari lahko spremenimo, če bomo le dovolj resno jemali lastne vrednote. Ruski ljudje si zaslužijo enake vrednote in pravico, kot jih uživamo mi.

Ewa Tomaszewska, avtorica. - (PL) Gospa predsednica, v Rusiji umore in uboje še danes uporabljajo za utišanje aktivistov za človekove pravice in vseh, ki mislijo drugače.

V Moskvi sta bila 28. oktobra umorjena brat Otto Messmer, predstojnik jezuitov v Rusiji, in brat Victor Betancourt iz Ekvadorja. Dne 31. avgusta je bil umorjen Magomet Jevlovjev. Poskuse umora so doživeli tudi Ahmed Kotjev, Zurab Cečojev, Dimitri Krajučin, Stanislav Dmitrijevski in Karina Moskalenko. Dne 4. decembra je ruski javni tožilec sprožil racijo v prostorih organizacije Memorial, med katero je policija zaplenila dokumentacijo s podatki o več tisoč žrtvah Stalinovega režima.

Sodna procesa morilec Ane Politkovske in Aleksandra Litvinenka kažeta, da ruske oblasti skušajo preprečiti pravičen izid in da skušajo svetu prikriti naročnike umorov. V Rusiji so aretacije miroljubnih protestnikov in nasilje nad vojaškimi obvezniki običajna praksa.

Ostro protestiram proti kršenju človekovih pravic v Rusiji. Pozivam ruske oblasti, naj prenehajo preganjati aktiviste za človekove pravice.

Michael Gahler, v imenu skupine PPE-DE. - (DE) Gospa predsednica, svojo odločenost za sodelovanje z Rusijo smo izrazili že ob številnih priložnostih. Želimo si gospodarske menjave in političnega dialoga s to državo. Evropa in Rusija potrebujeta druga drugo. Zato so še bolj zaskrbljujoča dogajanja na področjih pravne države in demokracije v državi, v kateri so ljudje desetletja trpeli pod sovjetsko diktaturo.

Odkar je na oblasti Vladimir Putin, vsi kazalniki demokracije drsijo navzdol: svoboda tiska in sredstev javnega obveščanja, svoboda izražanja, zbiranja in združevanja – ne le v politične stranke – neodvisnost sodstva in spoštovanje manjšin.

Večkratne obsodbe Rusije na Evropskem sodišču za človekove pravice v Strasbourgu so turoben dokaz stanja na področju človekovih pravic v tej državi. Racija v raziskovalnem in informacijskem centru organizacije Memorial v Sankt Peterburgu dne 4. decembra kaže, da si sedanje vodstvo očitno prizadeva odvreči breme dediščine stalinizma v državi in zgladiti spomin na Stalinovo strahovlado. To ni dobra podlaga za razvoj demokratične družbe, od katerega je odvisen uspešen gospodarski in socialni razvoj v državi, pa tudi ne za zaupanje evropskih sosedov v Rusijo kot zanesljivo in miroljubno partnerico.

V našem skupnem interesu je, da si prizadevamo za vrnitev Rusije k načelom pravne države in demokracije pri vseh naših stikih z vlado, civilno družbo in poslovnimi krogi.

Janusz Onyszkiewicz, v imenu skupine ALDE. - (PL) Gospa predsednica, Rusija je za nas preveč pomembna, da nas ne bi zanimalo, kaj se v tej državi dogaja. V času komunizma ni pomenilo glavne težave omejevanje svobode govora. Ne, najhujša je bila izguba svobode po tem, ko se je človek oglasil. Videti je, da so razmere danes še hujše. Zdaj človek ne tvega več zgolj svobode, pač pa življenje.

Resolucija našteva vrsto grozljivih umorov aktivistov za človekove pravice ali ljudi, ki so bili državnim ali lokalnim oblastem neprijetni iz drugih razlogov. Ljudem, odgovornim za umore, omogočijo, da izginejo iz države, kot se je primerilo v primeru Ane Politkovske, ali pa se skrijejo za poslansko imuniteto, kar so storili morilci Aleksandra Litvinenka. Zaradi tako zaskrbljujočega stanja težko smatramo Rusijo za državo, resnično zavezano temeljnemu načelom pravne države.

Mikel Irujo Amezaga, v imenu skupine Verts/ALE. - (ES) Opravičujem se za nesporazum glede tega, kdaj je na vrsti moj govor, pred nekaj minutami.

Človekove pravice in svoboda predstavljajo dva najpomembnejša stebra Evropske unije in na njih mora temeljiti tudi naš dialog z Rusijo.

Žal je seznam kršitev vsak dan daljši, vsak dan pa so hujše tudi težave, s katerimi se soočajo aktivisti za človekove pravice pri svojem delovanju.

V zadnjih mesecih smo bili med drugim priče tudi vrsti kršitev človekovih pravic. Napadli so stanovanje Stanislava Dmitrijevskega, svetovalca Fondacije za spodbujanje strpnosti v Novem Novgorodu. Oborožena skupina je ugrabila in pretepla Zuraba Cečojeva, borca za človekove pravice v Ingušetiji. Sorodnike Ilijaša Timiševa, odvetnika za človekove pravice, so aretirali, zasliševali in grobo ravnali z njimi.

Naj poslance spomnim, da je španska vlada 12. decembra sklenila izročiti Murata Gasajeva Rusiji. Gospoda Gasajeva, ruskega državljana iz Čečenije, je leta 2004 aretirala ruska tajna služba in ga, po navedbah organizacije Amnesty International, mučila tri dni.

Gospod Gasajev je leta 2005 pobegnil v Španijo in tam zaprosil za azil. Njegovo prošnjo so zavrnil na podlagi tajnega poročila, ki so ga sestavile španske oblasti in ga ni dobil na vpogled niti on niti njegov odvetnik.

Španija je podpisnica Konvencije proti mučenju, izročitev pa utemeljuje z diplomatskimi zagotovili, prejetimi od ruskih oblasti.

Številna dosedanja poročila organizacij za človekove pravice opozarjajo na uporabo mučenja v Ruski federaciji, zlasti v republikah na severnem Kavkazu, na primer v Čečeniji in Ingušetiji.

Če bodo Murata Gasajeva izročili Rusiji, je prav mogoče, da bo spet izpostavljen mučenju in drugim oblikam slabega ravnanja.

Naj za konec – in zdaj po dogovoru izrabljam dodatno minuto za govor – ponovim besede kolega iz naše skupine, gospoda Horáčka: Lanskega julija nas je opozoril, da obsojenca iz zadeve Jukos, Mihail Hodorkovski and Platon Lebedev, prestajata kazen v zaporu Čita v Sibiriji. Tam so tudi drugi obsojenci.

Zato bi rad, da bi storili vse, kar je v naši moči, za njihovo izpustitev in za to, da bi Rusija uveljavila svobodo mišljenja in svobodo tiska ter prenehala ovirati delovanje nevladnih organizacij. Vse to je bistvenega pomena za našo skupno prihodnost v Evropi.

Andrzej Tomasz Zapalowski, v imenu skupine UEN. - (PL) Gospa predsednica, danes ponovno kritiziramo rusko vlado, ker dopušča, včasih pa celo spodbuja, dejanja, ki so daleč od temeljnih državljanskih načel civiliziranih držav. Tudi Rusi so ogorčeni nad ugrabitvami, ustrahovanjem in umori aktivistov za človekove pravice. Obenem pa uživa ta vlada kljub svojemu očitnemu zatiranju vseh nasprotnikov med Rusi trdno podporo.

Večini Rusov so vsi strogi voditelji – celo kruti voditelji. Rusi želijo obnoviti nekdanji imperij, ne glede na sredstva, ki jih morajo za to uporabiti. Evropa se dela, da tega ne opazi, saj so nam seveda daleč najpomembnejši ekonomski interesi. Velika večina ruskega prebivalstva si želi ponovne združitve nekdanjih sovjetskih republik z Rusijo, tudi tistih, ki so danes članice Evropske unije. To je še resnejši problem od kršenja človekovih pravic v Rusiji. In kljub hudi nevarnosti o tej zadevi vztrajno molčimo.

Kathy Sinnott, *v imenu skupine IND/DEM*. - Gospa predsednica, Rusija je največja in najbližja sosedka Evrope, zaradi naših trgovinskih odnosov pa tudi ena od najpomembnejših. Zato so dogajanja v Rusiji za Evropo zelo pomembna. Dogajanja v Rusiji imajo tudi zelo močan vpliv na Evropo. Iz teh razlogov, pa tudi zaradi opisov kršenj človekovih pravic, je ta resolucija zelo pomembna.

Naj omenim, da sem se tukaj v Strasbourgu v prostorih Parlamenta sestala z Garijem Kasparovim, ko je kandidiral za predsednika Rusije. Kot predsedniškega kandidata smo ga sprejeli kot pomembnega gosta. Kasparov nam je - že takrat - odkrito povedal, da Kremelj ravna v politiki tako, da njega obravnavajo kot prevratnika in kriminalca - o čemer govorimo tudi danes - in da je ves čas izpostavljen grobemu ravnanju, celo grožnjam z aretacijo in aretacijo njegovih privržencev.

Včasih tako ravnanje celo preskoči ruske meje in celo na ozemlje EU. Na nedavnem obisku Odbora za peticije v Bolgariji so nam predstavniki bolgarske pravoslavne cerkve, ki v Bolgariji trpi hudo preganjanje, opisali prispevek Rusije k temu.

Premagati moramo svoje strahove glede energetske varnosti, ki zdaj mehčajo naš pristop do Rusije in nas silijo hoditi okoli nje po prstih, in Rusijo jasno in glasno opomniti, da je članica Sveta Evrope in podpisnica Evropske konvencije o človekovih pravicah ter Strasbourškega sporazuma in vztrajati, da mora spoštovati demokracijo in človekove pravice na svojem ozemlju in drugod.

Bernd Posselt (PPE-DE). - *(DE)* Gospa predsednica, pri nespoštovanju pravne države v Rusiji ne gre za posamične nepravilnosti, pač pa za sistematičen pojav, ki se vztrajno širi. Smo v drugi fazi Putinovega obdobja, z gospodom Medvedjevim kot lutko v izlozbi, tečejo pa že priprave na tretjo fazo.

Gospod Putin je otvoril svojo prvo fazo z drugo čečensko vojno, to je z napadom na majhno državo, ki je bil pravzaprav genocid in so ga poganjali močni kolonialistični apetiti po surovinah. Od takrat se zadeve samo poslabšujejo, odpravljena so načela pravne države in svoboda tiska, aktiviste za človekove pravice, kakršna je Karina Moskalenko, preganjajo tja do evropske prestolnice, Strasbourga, napredek pa je popolnoma zastal, in, kot sem že rekel, tisto malo demokracije in pravne države, ki še ostaja, neprestano in sistematično kopni.

Zato mora Evropska unija pokazati znatno več odločnosti. Pri pogajanjih o sporazumu dolgujemo tako odločnost ljudem - Ani Politkovski, Aleksandru Litvinenku in vrsti drugih - ki so umrli, ker so si drznili raziskovati nepravilnosti ali reči bobu bob.

Kdorkoli odprto govori o teh zadevah v Rusiji, tvega življenje, in vsakič ostane tak dogodek zavrt v meglo. Zato je dolžnost nas, ki živimo v svobodi in sorazmerni varnosti, poskrbeti, da se bo zastor pred temi razmerami končno vsaj nekoliko razgrnil, v naši zbornici pa lahko vsaj jasno in glasno povemo svoje ruski oblasti. Konec koncev je to edini jezik, ki ga razume, kot je jasno povedala Elena Bonner v svojem pretresljivem včerajšnjem govoru.

Zgledujmo se po pogumnih ljudeh, kakršna sta Elena Bonner in Andrej Saharov, nehamo se obnašati hinavsko in nehamo slepiti sami sebe. Stvari imenujmo s praviimi imeni. To je najboljša usluga, ki jo lahko napravimo ruskemu ljudstvu.

John Bowis (PPE-DE). - Gospa predsednica, pred dvema letoma je bila umorjena Ana Politkovska. Ustrelili so jo doma, v dvigalu v stanovanjskem bloku. Ob trupu so morilci pustili pištolo. To se je zgodilo pri belem dnevu. Prvo vprašanje je bilo „kdo je pritisnil na sprožilec?“. Kasneje pa se nam je zastavilo vprašanje „kdo je vodil roko, ki je pritisnila na sprožilec?“. Umor je bil opravljen v slogu mafije, ampak ona ni nikoli pisala o mafiji. Pisala je o ruski vladi in o njenem delovanju v Čečeniji. Šlo je za opozorilo - opozorilo drugim svobodomiselnim novinarjem, naj ne gledajo avtoritarni oblasti pod prste.

Opozorilo bo učinkovalo, če ne bosta svetovno javno mnenje in jasno sporočilo institucij EU dosegla poštenega sojenja in razkritja tistih, ki so umor naročili. Ani ne moremo vrniti življenja, lahko pa ji zagotovimo pravico. Iz simbola dušenja svobode jo lahko naredimo za simbol svobode. Ta cilj mora poenotiti naša prizadevanja.

Paulo Casaca (PSE). - *(PT)* Gospa predsednica, bližamo se sklepu izjemno pomembne razprave, ki bi, kot je bilo že rečeno, morala potekati že zdavnaj. Rusija je ključnega pomena za nas s cele vrste vidikov, še zlasti pa kot država, ki mora spoštovati človekove pravice. To nujno vključuje tudi izkoreninjenje ksenofobije in homofobije in vse kolege poslance pozivam, naj poskrbijo, da bosta v resoluciji izrecno omenjena tudi ta dva madeža na današnji Rusiji, ki sta utemeljeno navedena v predlogu resolucije, in naj ne dopustijo njujega brisanja iz besedila resolucije.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (FR) Gospa predsednica, komisar, v resoluciji so izrecno naštetih spreverjeni dogodki in pojavi.

Resolucija ne sme biti enkratno dejanje, pač pa mora postati trajen poziv ruskim oblastem, saj obsojamo preganjanje in zatiranje, ki ga uporabljajo pri svojem delovanju. Resolucija je klic ruskemu ljudstvu, borcem in ruskim junakom, ki se borijo za svobodo in se bodo borili, dokler se nikomur več ne bo treba bati za življenje zaradi uveljavljanja pravice do izražanja.

Menim, da bi se moral ta klic slišati pri vseh naših odnosih in vseh srečanjih med ruskimi oblastmi in Evropsko komisijo.

Marcin Libicki (UEN). - (PL) Gospa predsednica, danes razpravljamo o kršenjih človekovih pravic, kakršno je umor Ane Politkovske, pa tudi o drugih dogodkih v Rusiji, ki kažejo na državni terorizem proti lastnim državljanom.

Zavedati pa se moramo, da se vzporedno s kršenjem človekovih pravic v Rusiji ves čas krepijo tudi imperialistične težnje in da po kratkem premoru v zgodnjih devetdesetih letih spet preti svojim sosedam. To izvira iz dejstva, da komunizem doslej še ni bil uradno in javno obsojen. Nemčija je danes demokratična država, ki spoštuje svoje državljanke, tudi in predvsem zato, ker je opravila s svojo preteklostjo hitlerjanstva in nacizma.

Naša naloga je poskrbeti, da bomo v naši zbornici, pa tudi povsod drugod, kjer lahko uveljavimo svoj vpliv, ustrezno opravili s komunistično preteklostjo, saj je to edini način, kako zajezi plimo ruske politike državnega terorizma doma in imperialističnih ambicij v tujini.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. - (FR) Gospa predsednica, 5. novembra je v svojem prvem letnem govoru Svetu federacije predsednik Medvedjev izrecno omenil Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

Ta simbolična omemba v letošnjem letu, ko praznujemo okroglo obletnico Splošne deklaracije o človekovih pravicah, kaže pozornost, ki jo novi predsednik posveča zadevam v zvezi z reformo sodstva in pomenu te reforme za človekove pravice. Njegove besede vlivajo upanje, Evropska unija pa bo morala vseeno natančno spremljati dogajanje na tem področju. Stvarnost zadnjih tednov nas je ponovno opomnila na glavne izzive, s katerimi se srečujejo aktivisti za človekove pravice v Rusiji. Gospa predsednica, pazljivo smo prisluhnili vsem govornikom. V svojih govorih so poudarjali hude grožnje človekovim pravicam v Rusiji.

Dve leti po smrti Ane Politkovske se je začelo sojenje njenim morilcem. Na začetku je bilo odprto za javnost, nadaljevalo se je *in camera*, zdaj pa je spet javno. Sojenje pazljivo spremljajo vsi, ki branijo pravico do izražanja.

Kot nas opominja umor Magomeda Jelovljeva – ki je bil ubit konec avgusta v priporu – postaja novinarstvo vedno nevarnejši poklic.

V začetku decembra je bila opravljena policijska preiskava na sedežu organizacije Memorial, ene najstarejših in najuglednejših nevladnih organizacij, ki se ukvarja z bolečo preteklostjo Rusije v dvajsetem stoletju. Preiskava se je končala z zapleno zgodovinskih arhivov o gulagih.

Da bomo lahko nadaljevali svoje delo, ki smo ga začeli aprila na konferenci o zločinah evropskih totalitarnih režimov – ki sem jo odprl jaz osebno – je seveda nujno, da imajo zgodovinarji popoln in neoviran dostop do arhivov. Preiskava dne 4. decembra pomeni preteče sporočilo tistim, ki verjamemo, da je potrebna razprava o bolečih ranah preteklosti, in sicer odkrita razprava. Samo taka razprava nam bo omogočila nujno spravo.

Seveda so posvetovanja med EU in ruskimi oblastmi o človekovih pravicah prava priložnost za opominjanje Rusije k spoštovanju zavez, ki jih je sprejela na področju človekovih pravic. Komisija ves čas podpira pobude civilne družbe, nenazadnje prek Evropske pobude za demokracijo in človekove pravice.

Tudi podpora reformi sodstva spada med prednostne naloge v naših programih sodelovanja z Rusijo. Med zadnjim srečanjem z Rusi sem se pogovarjal tudi z novimi funkcionarji, odgovornimi za sodstvo, in seveda bom zahteval dialog z njimi tudi nadaljeval. Nadalje trenutno teče pogajanja med Evropsko unijo in Rusijo o novem pogodbenem okviru, ki naj zamenja sedanji sporazum o partnerstvu in sodelovanju.

Seveda mora biti ključni element novega sporazuma tudi spoštovanje človekovih pravic. V sporazum morajo biti seveda ustrezno vključene tudi vse zaveze, ki jih imata obe strani že sedaj v okviru ZN, Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi in Sveta Evrope, in Komisija aktivno deluje na tem področju. Gospa Ferrero-Waldner me je prosila, naj se vam zahvalim za vašo pobudo za to razpravo in mi je zagotovila svojo

osebno zavzetost za ta vprašanja. Naj vam zagotovim tudi svojo lastno zavzetost, saj tudi sam sodelujem v dialogu z moskovskimi oblastmi na področju varnosti in pravice.

To je vse, kar imam povedati o tej tematiki, gospa predsednica. Upam, da bo leto 2010 zaznamovalo doslednejše spoštovanje zavez pri ruskih funkcionarjih, saj se v letošnjem letu glede tega niso posebej izkazali.

Predsednica. - Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo takoj.

Pisne izjave (člen 142)

Urszula Gacek (PPE-DE), v pisni obliki. - V zadevi Jukos še vedno ugotavljamo resne kršitve človekovih pravic. Pet let po aretaciji Mihaila Hodorovskega in druge vodilne delavce družbe Jukos še vedno zadržujejo v priporu v sumljivih okoliščinah. Najbolj zaskrbljujoč je primer nekdanjega pravnika družbe Jukos, Vasilija Aleksanjan, ki je v preiskovalnem priporu že od leta 2006. Aleksanjan, ki umira zaradi aidsa, limfnega raka in tuberkuloze, je povedal, da se je uprl izsiljevanju, naj v zameno za zdravstveno oskrbo krivo priča proti Hodorovskemu. Njegovo prej obvladljivo zdravstveno stanje se je zato zapletlo in je zdaj življenjsko ogrožen. Tudi po zastaranju obtožb proti njemu decembra 2008 je sodišče pripravljeno izpustiti Aleksanjana iz pripora le ob nezaslišani jamščini 1,4 milijona EUR. V tem času pa tudi Hodorovskega niso pogojno izpustili, čeprav bi bilo to upravičeno po ruski zakonodaji in sodni praksi. Preiskovalci so sestavili nove za lase privlečene obtožbe proti Hodorovskemu in ga na njihovi podlagi zadržujejo v preiskovalnem priporu že skoraj dve leti.

Ravnanje v tej zadevi in v več drugih primerih razgalja hude pomanjkljivosti v ruskem pravosodnem sistemu. Izpustitev teh ljudi bo praktičen dokaz uspešnosti ruskega boja proti „pravnemu nihilizmu“. Sporazum o partnerstvu in sodelovanju med EU in Rusijo bi morali pogojevati z ureditvijo vprašanj pravne države, vključno z vprašanjem političnih zapornikov.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), v pisni obliki. - (FI) Rusija je članica Sveta Evrope in Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE), to članstvo pa jo zavezuje, ali bi jo vsaj moralo zavezovati k polnemu spoštovanju človekovih pravic. Stanje na področju človekovih pravic v tej državi pa je nezadovoljivo. Krepi se ksenofobija in homofobija in po podatkih moskovskega urada za človekove pravice je bilo leta 2008 sto ljudi ubitih zaradi njihove rase, narodnosti, verske ali spolne usmerjenosti. Oktobra sta bila v svojem moskovskem stanovanju brutalno umorjena Otto Messmer, predstojnik ruskega jezuitskega reda, in ekvadorski duhovnik Victor Betancourt. Težava je v tem, da ruske oblasti takih zločinov v praksi ne obsojajo in preganjajo.

Če se v Rusiji postaviš v bran človekovih pravic, se izpostaviš hudim nevarnostim. Razmere za aktiviste za človekove pravice so zaskrbljujoče, prav tako težave, s katerimi se srečujejo nevladne organizacije, ki se borijo za človekove pravice. Evropsko sodišče za človekove pravice v Strasbourgu je obravnavalo že vrsto tožb, ki so jih vložili ruski državljani. Iz razsodb je mogoče ugotoviti, da se veliko zadev nanaša na hude kršitve človekovih pravic in zatiranje s strani ruskih državnih oblasti.

Tem vprašanjem se moramo resno posvetiti, saj prav zdaj tečejo pogajanja o novem okvirnem sporazumu, ki bo celovito urejal odnose med EU in Rusijo. Pri razgovorih, ki sta jih začeli EU in Rusija na vrhu v novembru, je treba upoštevati ključni pomen človekovih pravic, pravne države in demokracije. Vztrajati moramo tudi pri tem, da morajo ruske oblasti brez oklevanja spoštovati vse razsodbe Evropskega sodišča za človekove pravice.

Odvetniki za človekove pravice, ki obravnavajo obtožbe glede kršenj in ob velikem osebnem tveganju preiskujejo posamezne primere, si za svoje dragoceno delo zaslužijo najgloblje spoštovanje. Uživati bi morali državno zaščito in ustrezno podporo mednarodne skupnosti.

14. Čas glasovanja

Predsednica. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za rezultate glasovanja in druge informacije v zvezi z njim: glej zapisnik)

14.1. Zimbabve (glasovanje)

14.2. Nikaragva (glasovanje)

- Pred glasovanjem

Manuel Medina Ortega, avtor. - (ES) Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu je vložila nekaj zahtevkov za ločeno glasovanje o odstavkih 1 in 4, pa tudi nekaj predlogov ustnih sprememb, in sicer odstavka 2, uvodne izjave A in uvodne izjave F. Prepričan sem, da je predsednici to znano, če ne, pa ji lahko zadevo pojasnim sam.

- Pred glasovanjem o odstavku 2

Manuel Medina Ortega, avtor. - (ES) V odstavku 2 bi želeli vključiti ustno spremembo, s katero bi našli volilna okrožja, kjer je prišlo do nepravilnosti, in sicer León ter Managua: besedilo bi se glasilo „volilni okrožji (León in Managua)“.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

- Pred glasovanjem o uvodni izjavi A

Manuel Medina Ortega, avtor. - (ES) Glede besedila uvodne izjave A je Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu vložila predlog ustne spremembe, s katero bi množinsko obliko besede „obtožbe“ nadomestili z edninsko obliko, „obtožba“.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

- Pred glasovanjem o uvodni izjavi F

Manuel Medina Ortega, avtor. - (ES) V uvodni izjavi F predlagamo zamenjavo besedila „kazenska preiskava“ z besedilom „sodna preiskava“, to je, zamenjavo besede „kazenska“ z besedo „sodna“.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo)

14.3. Rusija: napadi na aktiviste za človekove pravice in postopek glede umora Ane Politovskaje (glasovanje)

- Pred glasovanjem o odstavku 6

Michael Gahler (PPE-DE). - Gospa predsednica, v prvi vrstici želimo nadomestiti besedi „ksenofobija“ in „homofobija“ z besedo „nasilje“, saj menimo, da je pomen besede nasilje širši od ksenofobije in homofobije in zajema tudi narodne manjšine ter verske manjšine.

Želimo, da se besedilo v prvem delu glasi „trendi nasilja“, saj kasneje omenjamo različna druga vprašanja – narodnost, vero in spolno usmerjenost. Ker ti pojmi ostajajo v besedilu, bi bilo preozko v prvi vrstici omenjati samo ksenofobijo in homofobijo. Ali se kolegi poslanci strinjajo z uporabo besede „nasilje“ v prvi vrstici?

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo)

15. Predložitev skupnega stališča Sveta: gl. zapisnik

16. Sklepi o nekaterih dokumentih: gl. zapisnik

17. Pisne izjave v registru (člen 116 Poslovnika): gl. zapisnik

18. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

19. Časovni razpored prihodnjih sej: glej zapisnik

20. Prekinitev zasedanja

Predsednica. - Zapisnik te seje bo predložen Parlamentu v odobritev na začetku naslednjega zasedanja. Če ne bo nobenih pripomb, bom sprejete resolucije nemudoma poslala naslovnikom.

Razgllašam, da je zasedanje Evropskega parlamenta prekinjeno.

(Seja se je končala ob 16.35)

PRILOGA (Pisni odgovori)

VPRAŠANJA SVETU (Sedanje predsedstvo Sveta Evropske unije je v celoti odgovorno za te odgovore.)

Vprašanje št. 1 predložil Bernd Posselt (H-0879/08)

Zadeva: Razmere v Makedoniji

Na kakšen način Svet spodbuja in podpira državo kandidatko Makedonijo, kjer v vladni koaliciji sodelujejo ne le vodilni predstavniki albanske etnične skupnosti, ampak tudi vseh etničnih manjšin, ki imajo polna pooblastila za izražanje mnenj, vlada pa reforme intenzivno izvaja?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

V svojih sklepih z dne 19. in 20. junija 2008 „Evropski svet poudarja, da so nadaljnji koraki Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije na njeni poti v EU možni do konca tega leta, če bo izpolnila pogoje iz sklepov Evropskega sveta iz decembra 2005, kopenhavska politična merila in ključne prednostne naloge, opredeljene februarja 2008 v partnerstvu za pristop. V zvezi s tem se je Evropski svet seznanil s sklepi GAERC z dne 16. junija 2008. Vzdrževanje dobrih sosedskih odnosov, vključno z dogovorjeno obojestransko sprejemljivo rešitvijo vprašanja imena, ostaja ključnega pomena.“

Okvir za odnose med Evropsko unijo in Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo je pretežno določen s statusom države kandidatke (ki ga je Svet dodelil decembra 2005), s Stabilizacijsko-pridružitvenim sporazumom (v veljavi od aprila 2004) in prisotnostjo posebnega predstavnika Evropske unije (od leta 2001). Že od leta 2005 veleposlanik Erwan Fouéré opravlja dvojno funkcijo posebnega predstavnika Evropske unije in vodje delegacije Evropske komisije v Skopju, ki spodbuja tesno komunikacijo na visoki ravni z vlado, političnimi strankami, civilno družbo in drugimi interesnimi skupinami. Poleg tega je spomladi leta 2008 Komisija vladi predložila načrt z jasnimi in stvarnimi merili za liberalizacijo vizumskega sistema. Svet in Komisija bosta podrobno spremljala ta proces s pomočjo ocenjevanja doseženega napredka.

Poleg tega pa Svet v splošnem pozdravlja učinkovit prenos reform iz ohridskega okvirnega sporazuma, ki je bil sklenjen 1. avgusta 2001, v zakonodajni sistem.

*
* *

Vprašanje št. 2 predložila Hélène Goudin (H-0881/08)

Zadeva: Sporazumi o ribištvu in cilj izkoreninjenja revščine

V Lizbonski pogodbi, pod poglavjem 1, ki vsebuje splošne določbe glede zunanjih ukrepov Unije, odstavek 2d člena 10a navaja, da mora Unija opredeliti in izvajati skupno politiko za „pospeševanje trajnostnega gospodarskega, socialnega in okoljskega razvoja držav v razvoju, s prednostnim ciljem izkoreninjenja revščine.“

Na kakšen način si Svet predstavlja, da so veljavni sporazumi o ribištvu med EU in revnimi državami v razvoju skladni s ciljem izkoreninjenja revščine?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Kot veste, je v skladu s sklepi Sveta iz julija 2004 Skupnost postopoma uvajala novo vrsto dvostranskih sporazumov o ribištvu, in sicer partnerske sporazume o ribolovu.

Po mnenju Sveta tovrstni sporazumi veliko pripomorejo k izkoreninjenju revščine v okviru trajnostnega razvoja.

S tega vidika pa dva elementa teh partnerskih sporazumov zaslužita posebno pozornost: po eni strani je zato, da se izognemo prevelikemu izkoriščanju staležev rib, razporeditev možnosti ribolova plovilom Skupnosti določena na znanstveni podlagi, po drugi strani pa je delež finančnega prispevka, ki mu pravimo „sektorska podpora“, namenjen razvoju ribiške industrije partnerske obalne države.

Odpravljanje revščine ni preprosta naloga, zato bo treba za izkoreninjenje uporabiti različne načine. Sektorska podpora, ki jo ponujajo partnerski sporazumi o ribolovu, je samo eden od načinov, s katerim Skupnost prispeva k poglobitnemu cilju izkoreninjenja revščine.

*
* *

Vprašanje št. 3 predložil Nils Lundgren (H-0883/08)

Zadeva: Skupne ustavne tradicije

Raziskovalci se strinjajo, da gospodarski, družbeni in kulturni uspeh Evrope izhaja iz tekmovanja med relativno majhnimi neodvisnimi državami, kar jih je spodbujalo k oblikovanju različnih institucionalnih ureditev na lokalni, regionalni in nacionalni ravni.

Člen 6(3) v Skupnih določbah novega osnutka Pogodbe navaja, da „temeljne pravice, kakršne zagotavlja Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in ki izhajajo iz skupnih ustavnih tradicij držav članic, predstavljajo splošna načela prava Unije.“

Ali Svet torej meni, da ima 27 držav članic „skupne ustavne tradicije“?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Pozornost cenjenega poslanca je pritegnilo dejstvo, da je določba, ki jo navaja v svojem vprašanju, že vsebovana v sedanjem odstavku 2 člena 6 Pogodbe o Evropski uniji. To pomeni, da bo Unija spoštovala temeljne pravice, kakršne zagotavlja Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, in tiste, ki kot splošna načela prava Skupnosti izhajajo iz skupnih ustavnih tradicij držav članic.

Besedna zveza „skupne ustavne tradicije držav članic“ je koncept, ki ga že dalj časa priznava in uporablja Sodišče Evropskih skupnosti. Sodišče se na ta koncept sklicuje zlasti kot vir navdiha pri spoštovanju temeljnih človekovih pravic v pravnem sistemu Skupnosti.⁽⁵⁾ Poleg tega pa so države članice ta koncept priznale, ko so se odločile, da ga bodo vključile v Pogodbo o Evropski uniji.

*
* *

Vprašanje št. 4 predložil Manuel Medina Ortega (H-0885/08)

Zadeva: Najbolj oddaljene regije in širša sosedska politika

Glede na negativni vpliv trenutne svetovne finančne krize na države v razvoju, ali Svet ni mnenja, da je prišel čas za uveljavitev zgodnejših predlogov Komisije o izvajanju „širših sosedskih“ politik iz najbolj oddaljenih regij Evropske unije, katerih namen je spodbujanje razvoja v sosedskih državah v Afriki in na Karibih?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

⁽⁵⁾ Med drugim glej tudi sklepe: 17. december 1970, 11/70, Internationale Handelsgesellschaft mbH/Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel; 14. maj 1974, 4/73, Nold; 13. december 1979, 44/79, Hauer; 18. december 1997, C-309/96, Annibaldi; 27. junij 2006, C-540/03, Parlament/Svet; in 3. september 2008, Kadi/Svet in Komisija, C-402/05 P in C-415/05 P.

Da bi se prilagodili globaliziranemu svetu, se sodelovanje EU na področju razvoja že nekaj let postopno usmerja k regionalnemu združevanju. Drži, da imajo države v isti regiji, bodisi da so to države AKP, čezmorske države in ozemlja ali najbolj oddaljene regije, pogosto enake značilnosti (prednosti ali slabosti).

V zvezi s tem je maja 2004 Komisija predstavila poročilo, ki je vsebovalo globalen pristop k posebnim značilnostim razmer v najbolj oddaljenih regijah, s katerim je želela določiti ukrepe za razvoj teh regij v skladu z njihovimi specifičnimi potrebami⁽⁶⁾. Svet je preučil sporočilo Komisije.

Nato je Komisija septembra 2007 Svetu in Evropskemu parlamentu predstavila predvsem pregled te strategije in napovedi za prihodnost⁽⁷⁾. V svojem 18-mesečnem programu za Svet⁽⁸⁾ so francosko, češko in švedsko predsedstvo načrtovala nadaljevanje aktivnosti za popolno uvedbo strategije iz leta 2004 za najbolj oddaljene regije, in sicer na podlagi sporočila Komisije o pregledu strategije in napovedih zanjo. Maja je v Bruslju potekala medinstitucionalna in partnerska konferenca o prihodnosti te strategije.

Rezultati teh pogovorov so bili ravnokar objavljeni v novem sporočilu Komisije⁽⁹⁾ z dne 17. oktobra 2008: „Najbolj oddaljene regije: prednost Evrope“. V njem predlaga razvoj edinstvenih značilnosti najbolj oddaljenih regij in njihovo uporabo pri spopadanju z izzivi, s katerimi se soočata tako Evropa kot ves svet, na primer: s podnebnimi spremembami, selitvenimi tokovi ter trajnostnim upravljanjem morskih virov in kmetijskih proizvodov. Eno poglavje je dejansko posvečeno krepitvi regionalne integracije in navaja, da programi ozemeljskega sodelovanja za obdobje 2007–2013, ki jih sofinancira ESRR, ponujajo priložnosti za razvoj načrta ukrepov za širše sosedstvo.

Ne smemo pa tudi pozabiti, da gospodarski partnerski sporazumi (GPS), o katerih so se dogovorile EU in države AKP, vsebujejo posebne določbe, katerih namen je zagotoviti, da se te države bolj integrirajo znotraj svojih regij.

*
* *

Vprašanje št. 5 predložila Marie Panayotopoulos (H-0888/08)

Zadeva: Sodelovanje mladih v pripravi in izvajanju izobraževalnih programov

Kaj je mogoče storiti, da bi podprli polno sodelovanje mladih v pripravi in izvajanju izobraževalnih programov za priseljence, in kako bi to lahko povezali z učenjem jezika ter o kulturi njihove domovine?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourg decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet si prizadeva, da bi mlade pritegnil k sodelovanju pri oblikovanju in izvajanju nacionalnih in evropskih politik, ki jih neposredno zadevajo.

V svoji resoluciji z dne 27. junija 2002⁽¹⁰⁾ o „Okviru evropskega sodelovanja na področju mladine“ je Svet navedel, da je za politike in pobude, ki zadevajo mlade, tako na nacionalni kot na evropski ravni, izjemno pomembno, da se upoštevajo njihovi potrebe, razmere, življenjski pogoji in pričakovanja. Zato so osrednji element mladinske politike postala redna posvetovanja z mladimi, tako na nacionalni ravni kot na ravni EU, in sicer vsakokrat ob pripravi in izvedbi politike, ki jih zadeva. Zato so bili v Okvir evropskega sodelovanja na področju mladine vključeni praktični instrumenti za spodbujanje dejavnega sodelovanja mladih v civilnem življenju in tudi reden dialog z mladimi.

S praktičnega vidika je v zgoraj omenjeni resoluciji Svet sprejel štiri tematske prednostne naloge za sodelovanje na ravni EU, vključno z dejavnim sodelovanjem mladih v javnem življenju. Kot rezultat tega so države članice

⁽⁶⁾ Dok. 10166/04 + ADD 1 in 2.

⁽⁷⁾ Dok. 14838/07 + ADD 1.

⁽⁸⁾ Dok. 11249/08.

⁽⁹⁾ Dok. 14620/08.

⁽¹⁰⁾ UL C 168, 13.7.2002, str. 2.

sprejele skupne cilje na področju sodelovanja mladih in njihovega obveščanja ter soglašale, da bodo Komisiji redno poročale o izvajanju teh ciljev.

Poleg tega je v svoji resoluciji z dne 15. novembra 2005⁽¹¹⁾ glede „izvajanja Evropskega pakta za mlade in spodbujanja dejavnega državljanstva“ Svet pozval države članice in Komisijo, da začnejo strukturiran dialog z mladimi in mladinskimi organizacijami na evropski, nacionalni, regionalni in lokalni ravni, in sicer o političnih ukrepih, ki jih zadevajo. Posledično so se na vseh ravneh začeli ustanavljati forumi za strukturiran dialog in razpravo, v skladu z načrtom, ki ga je opredelil program politike EU.

Nazadnje je v svoji resoluciji z dne 12. decembra 2006⁽¹²⁾ o „izvajanju skupnih ciljev na področju sodelovanja in informiranja mladih s ciljem spodbujanja njihovega dejavnega evropskega državljanstva“ Svet potrdil primernost in veljavnost skupnih ciljev ter vrste ukrepov za spodbuditev mladih k sodelovanju v javnem življenju, pri čemer je poudaril, da imajo ti cilji še vedno ključno vlogo v razvoju dejavnega državljanstva med mladimi, zlasti tistimi, ki imajo na voljo manj priložnosti.

V tem oziru je bilo državam članicam predlagano, naj natančneje opredelijo ovire pri sodelovanju, s katerimi se srečujejo nekatere skupine in prikrajšana mladina, ter naj spodbujajo uvedbo ukrepov in mehanizmov za premagovanje teh ovir, pri tem pa upoštevajo razlike med omenjenimi populacijami ter njihove prednostne potrebe.

Resolucija Sveta z dne 22. maja 2008 o sodelovanju mladih z manj priložnostmi je še posebej pozvala Komisijo in države članice, naj v sodelovanju z mladinskimi organizacijami zagotovijo, da se strukturiran dialog z mladimi z manj priložnostmi omogoči vsem, na vseh ravneh, in naj, če je to potrebno, prilagodijo obliko srečanj.

Prav tako je Evropska komisija v letu 2008 v zeleni knjigi z dne 3. julija „Migracije in mobilnost: izzivi in priložnosti za izobraževalne sisteme v EU“ in sporočilu z dne 18. septembra „Večjezičnost: prednost Evrope in skupna zaveza“ poudarila pomen vprašanja jezikov priseljencev.

Resolucija Sveta z dne 21. novembra 2008 o evropski strategiji za spodbujanje večjezičnosti je še posebej pozvala države članice in Komisijo, naj v okviru svojih pristojnosti in v skladu z načelom subsidiarnosti podprejo znanje jezikov priseljencev ter ga uporabijo kot sredstvo za krepitev medkulturnega dialoga in gospodarske konkurenčnosti.

Ob priložnosti evropskega leta medkulturnega dialoga je predsedstvo Sveta v Marseillu od 5. do 9. julija skušalo v ospredje postaviti povezave, ki so nastale med mladino, izobraževanjem in jeziki priseljencev. Nekatere delavnice so soglasno potrdile pomen partnerstva med javnimi organi in mladinskimi organizacijami pri pripravi zakonodajnih besedil, ki zadevajo mlade, zlasti v povezavi z izobraževanjem in učenjem jezikov.

S tega vidika je tudi konferenca „Nove perspektive za medkulturni dialog v Evropi“, ki je potekala od 17. do 19. novembra 2008 v Parizu, poudarila pomen izobraževanja v medkulturnem dialogu ter njegovo vlogo v spodbujanju socialne kohezije in integracije priseljencev.

V letu 2009 bo pripravljena ocena splošnega Okvira evropskega sodelovanja na področju mladine, ki bo nedvomno ponudila izjemno priložnost za preučitev, kako bi lahko mladi še pomembneje in učinkoviteje sodelovali v javnem življenju.

Ker ima specifično vprašanje poučevanja jezika in kulture matičnih držav priseljencev neposreden učinek na življenje mladih, ni treba posebej poudariti, da smo države članice spodbudili, naj pri teh vprašanjih upoštevajo tudi mnenja mladih. Vsekakor pa to sodi k nacionalnim pristojnostim držav članic, zato je preučitev mogoča na nacionalni ravni.

*
* *

⁽¹¹⁾ UL C 292, 24.11.2005, str. 5.

⁽¹²⁾ UL C 297, 7.12.2006, str. 6.

Vprašanje št. 7 predložil Seán Ó Neachtain (H-0895/08)**Zadeva: Ohranitev razvojnih ciljev tisočletja v trenutni finančni krizi**

S katerimi ukrepi Svet ščiti države v razvoju pred svetovno finančno krizo in zagotavlja, da nas pereči domači gospodarski problemi ne odvrnejo s poti k uresničitvi razvojnih ciljev tisočletja?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Na neformalnem srečanju 7. novembra 2008 so voditelji držav in vlad držav članic Evropske unije poudarili, da bi morala biti nujno potrebna reforma mednarodnega finančnega sistema vključena v nabor izzivov, s katerimi se želijo Evropska unija in njene države članice spopasti, in sicer so to predvsem zanesljiva preskrba s hrano, podnebne spremembe in boj proti revščini. Poudarili so tudi, da bo Evropska unija zagotovila, da bodo države v razvoju v celoti vključene v ta proces.

Zato je Evropska unija na Mednarodni konferenci o financiranju za razvoj, ki je potekala v Dohi od 29. novembra do 2. decembra in na kateri je sodelovalo več kot 90 držav, podprla načelo konference na visoki ravni o finančni in svetovni krizi in njenemu vplivu na razvoj. Konferenca, katere podrobnosti bo do marca 2009 predstavil predsednik Generalne skupščine Združenih narodov, bo posvečena vprašanju mednarodne finančne arhitekture. Potekala bo predvidoma naslednjo jesen.

V Dohi je v skladu s smernicami, ki jih je Svet sprejel 11. novembra 2008, Evropska unija ponovno potrdila svojo zavezo, da 0,7 % BND nameni razvojni pomoči v letu 2015, ter potrebo po upoštevanju novih finančnih, gospodarskih in okoljskih izzivov.

Ker bo trenutna finančna kriza po vsej verjetnosti močno vplivala na prebivalstvo in gospodarstvo držav v razvoju, je EU pozornost vseh držav dajalk usmerila k temu vprašanju in k potrebam najrevnejših in najranljivejših ljudi, v trdnem prepričanju, da se razvojni cilji tisočletja lahko še vedno dosežejo v vsaki regiji, vključno z Afriko, pod pogojem, da vsi razvojni partnerji nemudoma izvedejo ustrezne ciljno usmerjene ukrepe za pospešitev napredka. Izpolnitev vseh osmih razvojnih ciljev tisočletja je skupna odgovornost: vsi partnerji bi morali izpolniti svoje zaveze.

Izhajajoč iz deklaracije, ki jo je Svet potrdil 11. novembra in v kateri se „zavezuje k sodelovanju s partnerji za odkrivanje novih načinov za financiranje trajnostnega gospodarskega, socialnega in okoljskega razvoja, k spodbujanju izvajanja inovativnih mehanizmov za uporabo dodatnih sredstev in k povečanju koherentnosti politik“, je Evropska unija pozvala mednarodno skupnost k nadaljnjim ukrepom, katerih namen je vpeljati inovativno financiranje za zagotovitev trajnostne razvojne pomoči.

*

* *

Vprašanje št. 8 predložil Eoin Ryan (H-0897/08)**Zadeva: Ponudba prepovedanih drog**

Kakšni so takojšnji načrti Sveta za izvedbo pobud za zmanjšanje ponudbe prepovedanih drog in povpraševanja po njih na ozemlju EU?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

V okviru strategije EU na področju drog (2005–2012)⁽¹³⁾ in glede na to, da se prvi od dveh akcijskih načrtov iz te strategije (2005–2008)⁽¹⁴⁾ kmalu zaključijo, Svet pravkar preučuje drugi novi akcijski načrt EU na področju

⁽¹³⁾ Dok. 15047/08, še ni objavljeno v Uradnem listu.

⁽¹⁴⁾ UL C 168, 8.7.2005.

drog, ki ga je predlagala Komisija⁽¹⁵⁾ in zajema prednostne naloge Unije v boju proti prepovedanim drogam za obdobje 2009–2012. Ta akcijski načrt je dinamičen instrument in se osredotoča na doseganje praktičnih rezultatov na specifičnih prednostnih področjih.

Drugi akcijski načrt⁽¹⁶⁾ ponuja okvir za popoln, uravnotežen in integriran pristop v boju proti prepovedanim drogam, ukvarja pa se z vsemi členi v verigi, od proizvodnje drog do resocializacije odvisnikov. Cilj načrta je s posebnimi ukrepi zmanjšati tako ponudbo prepovedanih drog kot povpraševanje po njih ter razširiti mednarodno sodelovanje. V primerjavi z načrtom za obdobje 2005–2008 je ta načrt bolj jedrnat, število ukrepov pa je bolj ciljno usmerjeno.

Kar zadeva ponudbo, je cilj načrta izboljšati učinkovitost izvršitve na ravni EU za preprečevanje proizvodnje prepovedanih drog in trgovine z njimi, in sicer z uporabo pristopa, ki temelji na obveščevalni dejavnosti in izkorišča pristojnosti Europol in drugih obstoječih struktur na evropski ravni. Vključuje pomembne nove usmeritve, na primer na področju alternativnega razvoja v državah proizvajalkah, krepitve pravnega in policijskega sodelovanja in celo identifikacije, zaseganja in distribucije premoženja storilcev kaznivih dejanj.

Med novostmi, ki so obenem tudi temelj tega načrta, je ustanovitev „Evropske zveze za področje drog“, katere cilj je mobilizirati civilno družbo in javni sektor, da se pridružijo kampanji osveščanja o tveganjih, ki jih prinaša uporaba prepovedanih drog.

Svet želi tudi izpostaviti, da ima – ker želi zaustaviti pretok prepovedanih drog iz tretjih držav v EU in se dogovoriti o usklajenem pristopu – redne ad hoc dialoge o tem vprašanju z državami proizvajalkami in državami, preko katerih potekajo tihotapske poti, vključno z državami v Latinski Ameriki in na Karibih, andskimi državami, Afganistanom, Rusijo in zahodnimi balkanskimi državami.

Poleg tega je na srečanju 24. oktobra Svet poseben poudarek namenil zahodni Afriki kot novi tranzitni točki za kokain iz Latinske Amerike⁽¹⁷⁾.

Sedaj je naloga držav članic, Komisije, Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami, Europol, Eurojusta in Sveta uresničitev tega akcijskega načrta.

*
* *

Vprašanje št. 9 predložil Brian Crowley (H-0899/08)

Zadeva: Konflikt v Sudanu

Ali bo Svet dejavno podprl predlagani egiptovski načrt za dialog, da se poišče rešitev za konflikt v Sudanu?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet ni seznanjen s tem, da je Egipt predlagal načrt za reševanje konflikta v Sudanu. Pod pokroviteljstvom glavnega posrednika med Afriško Unijo in Združenimi narodi, nekdanjega ministra za zunanje zadeve Burkine Faso Djibrila Bassoléja, se je politični postopek ponovno začel odvijati z nepričakovano hitrostjo. Ta prizadevanja podpirajo tudi pospeševalne dejavnosti Katarja, katerega sodelovanje, poleg dejavnosti gospoda Bassoléja, je ključnega pomena. V Dohi se število stikov povečuje. Pristop Katarja, skupaj s pristopom Afriške zveze in Združenih narodov, se razlikuje od pozivov Arabske lige Varnostnemu svetu ZN, da ustavi preiskavo Mednarodnega kazenskega sodišča nad sudanskim predsednikom.

Svet podpira posredovanje gospoda Bassoléja in spodbujevalna prizadevanja Katarja. Svet se posvetuje z obema stranema prek predsedstva in posebnega predstavnika Evropske unije za Sudan. Regionalni udeleženci, še zlasti Egipt, morajo v tem procesu odigrati dejavno vlogo.

⁽¹⁵⁾ KOM(2008), 567.

⁽¹⁶⁾ Akcijski načrt za obdobje 2009–2012 bi moral biti sprejet na CAG-RELEX med 8. in 9. decembrom 2008.

⁽¹⁷⁾ Glej sklepe, dok. 14667/08, str. 16.

Svet odločno poziva sudanske oblasti in uporniška gibanja, da se zavežejo k iskanju politične rešitve za darfursko krizo, še zlasti z zaustavitvijo nasilja, saj je to edini način, da se vzpostavi razmere, primerne za dialog.

*
* *

Vprašanje št. 10 predložila Marian Harkin (H-0901/08)

Zadeva: Označevanje hrane

Ali je Svet mnenja, da je država izvora (kjer je bila žival v zakolu) najnujnejša označba, ki se zahteva za perutninske izdelke v izogib izkrivljanju konkurence in za zagotovitev osveščene izbire potrošnikov.

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Za uvoz perutninskega mesa iz tretje države uredba o izvajanju uredbe o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov („enotna uredba CMO“) določa, da mora perutninski sektor navesti državo izvora na ovojnino ali na etiketo. Ta uredba zahteva tudi označevanje z drugimi podatki poleg podatkov o državi izvora (cena, akreditacijska številka klavnice itd.).

Za perutnino, ki se prodaja na trgih Evropske unije, pa veljajo določbe Direktive 2000/13/ES. Določbe predpisujejo obvezno navedbo kraja izvora ali porekla izdelkov na etiketi, saj lahko neizpolnjevanje te obveznosti zavede kupca glede dejanskega izvora ali porekla živila.

Vseeno pa je Svet pripravljen preučiti možnost navajanja natančnejših podatkov na etiketah na perutninskih izdelkih in obenem preveriti možnost uvedbe enotne oznake države izvora (enak sistem za uvoz in trgovino znotraj Skupnosti), pod pogojem, da mu predloži Komisija.

*
* *

Vprašanje št. 11 predložil Claude Moraes (H-0903/08)

Zadeva: Pristop Turčije k EU

Pogajalski okvir za članstvo Turčije v EU, ki je bil dogovorjen leta 2005, navaja, da je „skupni cilj pogajanj pristop“.

Ali lahko Svet potrdi svojo zavezanost cilju polnopravnega članstva Turčije v EU, če Turčija izpolni svoje obveznosti, predvidene v pogajalskem okviru?

Komisija je prejšnji mesec poročala, da je bil napredek na nekaterih ključnih področjih reform v Turčiji počasen. Ne glede na to pa sprašujem, ali Svet načrtuje odprtje katerega koli od preostalih poglavij pravnega reda Skupnosti v svojih pristopnih pogajanjih s Turčijo ali morda odmrznitev prej odprtih poglavij?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet je v sklepih, ki jih je sprejel 8. decembra 2008, poudaril, da ponovno soglasje o širitvi, ki ga je Evropski svet potrdil 15. in 16. decembra 2006, ostaja temelj strategije širitve EU. To ponovno soglasje se opira na utrjevanje zavez, pravično in strogo izpolnjevanje pogojev, boljšo obveščenost in na sposobnost sprejemanja novih članic.

V svojih sklepih je Svet tudi izpostavil, da je tempo pogajanj še vedno odvisen zlasti od napredka Turčije pri izpolnjevanju zahtevanih pogojev, vključno z izpolnitvijo pogojev za odprtje in odlog ter zahtev iz pogajalskega okvira, ki izrecno obsegajo izvajanje partnerstva za članstvo in izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz pridružitvenega sporazuma. Nazadnje je Svet tudi poudaril, da bodo poglavja, pri katerih so tehnične priprave že zaključene, začasno odprta ali odložena, in sicer v skladu s predpisanimi postopki, s

pogajalskim okvirom in sklepi Sveta z dne 11. decembra 2006. V zvezi s tem Svet z zanimanjem pričakuje medvladno konferenco s Turčijo, ki je načrtovana za december in na kateri bomo predvidoma beležili nadaljnji napredek v pogajanjih. Vedeti je treba, da je bilo od začetka pogajanj s Turčijo odprtih osem poglavij, analiza napredka (tj. pregled usklajenosti zakonodaje) pa je zaključena za 22 poglavij.

Za poglavja, ki jih v skladu s sklepi Sveta z dne 11. decembra 2006 ne moremo odpreti, pa Svet obžaluje, da Turčija doslej še ni izpolnila svoje obveznosti, da v celoti in brez razlikovanja izvede dodatni protokol k pridružitvenemu sporazumu, ter da ni pokazala nobenega napredka pri urejanju svojih odnosov z Republiko Ciper. Napredek je v tem trenutku nujen.

V zaključek naj ponovno potrdim, da si predsedstvo po svojih najboljših močeh prizadeva k odprtju novih poglavij v pogajanjih s Turčijo med medvladno konferenco, ki bo potekala decembra.

*
* *

Vprašanje št. 12 predložil Gay Mitchell (H-0906/08)

Zadeva: Islandija

Islandski minister za poslovne zadeve vztraja, da bi njegova domovina morala ponovno razmisliti o prošnji za članstvo v Evropski uniji in prevzeti skupno evropsko valuto, kar bi ji pomagalo v bodočih finančnih krizah.

Ali lahko Svet komentira, kako bi bila prošnja Islandije za članstvo v EU ocenjena in katere pogoje bi Svet postavil za njeno članstvo? Ali lahko Svet nekoliko osvetli vprašanje, ali bi bila EU pripravljena sprejeti Islandijo po tolikih letih nezanimanja te države za članstvo v EU?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet ni preučil vprašanja, ki ga je postavil cenjeni poslanec, saj Islandija ni zaprosila za članstvo v Evropski uniji. Ne glede na to pa EU in Islandija že sodelujeta na več področjih, zlasti v okviru evropskega sporazuma o prosti trgovini.

Kar zadeva postopek za članstvo v EU, pa člen 49 Pogodbe EU določa: „Vsaka evropska država, ki spoštuje načela iz člena 6(1), lahko zaprosi za članstvo v Uniji. Prošnjo naslovi na Svet, ki o tem odloča soglasno po posvetovanju s Komisijo in po prejemu privolitve Evropskega parlamenta, ki odloča z absolutno večino svojih članov.

Pogoji sprejema in prilagoditve temeljnih pogodb Unije, ki so potrebne zaradi sprejema, so predmet sporazuma med državami članicami in državo prosilko. Ta sporazum se predloži v ratifikacijo vsem državam pogodbenicam v skladu z njihovimi ustavnimi pravili.“

Leta 1993 je Evropski svet opredelil „Köbenhavnska merila“, ki določajo, da „članstvo zahteva, da ima država kandidatka stabilne institucije, ki zagotavljajo demokracijo, pravno državo, človekove pravice, spoštovanje in varstvo manjšin, ter delujoče tržno gospodarstvo in sposobnost soočiti se s tržnimi silami in konkurenčnimi pritiski znotraj Unije. Članstvo predpostavlja, da je kandidatka sposobna prevzeti obveznosti, ki izvirajo iz članstva, in prispevati k doseganju političnih, gospodarskih in monetarnih ciljev Unije.“ Evropski svet je tudi določil, da je „sposobnost Unije, da sprejme nove članice in hkrati ohrani zagon evropskega združevanja, prav tako pomemben vidik, ki je v splošnem interesu Unije in držav kandidat“. Decembra 2006 je poudaril, da „strategija širitve, ki temelji na utrjevanju zavez, izpolnjevanju pogojev in obveščenosti, skupaj s sposobnostjo EU za vključevanje novih članic, predstavlja podlago za novo soglasje o širitvi“.

Kadar neka evropska država zaprosi za članstvo, Svet, če je to primerno, prosi Evropsko komisijo, da oceni sposobnost države kandidatke za izpolnitev pogojev za članstvo in zlasti za spoštovanje temeljnih vrednot EU. Na tej podlagi se Svet soglasno odloči, da tej državi najprej dodeli status kandidatke, nato pa odpre uradna pogajanja, če so zahtevani pogoji izpolnjeni.

*
* *

Vprašanje št. 13 predložil Jim Higgins (H-0908/08)**Zadeva: Demokratična republika Kongo**

Junija 2008 je v svojem odgovoru na vprašanje Komisiji (E-1793/08) o razmerah v Demokratični republiki Kongo komisar Michel navedel, da mirovni proces lepo napreduje. Vendar pa je pred kratkim mednarodni novinarski prispevek mednarodni javnosti pokazal, da so v tej državi razmere vse prej kot rožnate in da je mirovni proces ogrožen. Ali je Svet zaskrbljen, da se EU na te probleme, ki so se razvijali več mesecev in se niso zgodili kar čez noč, odziva prepozno?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

31. oktobra in 1. novembra je Bernard Kouchner v funkciji predstavnika predsedstva Sveta odpotoval v Demokratično republiko Kongo, natančneje v mesto Goma. 10. novembra je Svet razpravljal o razmerah v Kongu in zatem sprejel nove sklepe, v katerih je izrazil svojo veliko zaskrbljenost zaradi naraščajočega konflikta v pokrajini Severni Kivu ter posledic, ki jih je utrpelo prebivalstvo na vzhodu države ter tudi regije kot celote. Evropska unija se je odzvala na izredne razmere in je prebivalcem, ki so ogroženi zaradi konflikta, poslala humanitarno pomoč, obenem pa prispevala več kot 45 milijonov EUR (države članice in Komisija). Poleg tega je Evropska unija prek svojih intenzivnih diplomatskih dejavnosti aktivno pripomogla k iskanju politične rešitve, ki je edini način za zagotovitev trajne stabilnosti v regiji. EU je odločena, da bo nadaljevala s tovrstnimi prizadevanji, zlasti v okviru mednarodnih prizadevanj za pospeševanje aktivnosti, tj. „International Facilitation“. Posebni predstavnik EU za regijo Velikih jezer, veleposlanik van de Geer, je na tem območju prisoten skoraj ves čas in je v „International Facilitation“ zelo dejaven. Vzdržuje zelo tesne odnose s posebnim odposlancem generalnega sekretarja ZN, gospodom Obasanjom, ki je nekdanji predsednik Nigerije. Visoki predstavnik za skupno zunanjo in varnostno politiko (SZVP) in predsedstvo Sveta sta v rednih stikih z generalnim sekretarjem Združenih narodov, s ciljem zagotoviti primerno evropsko podporo delu ZN v Demokratični republiki Kongo.

*
* *

Vprašanje št. 14 predložila Mairead McGuinness (H-0910/08)**Zadeva: Turizem voznikov dovoljenj**

Turizem voznikov dovoljenj in njihovo ponarejanje sta v EU še vedno pereča problema.

Ena od vodilnih spletnih strani se ponaša s tem, da lahko pridobi vozniško dovoljenje EU z uporabo metod, za katere priznava, da so „prevarantske, a niso nezakonite“. Držno trdi, da cela vrsta ovir, kot je na primer neuspešno opravljen izpit, ne predstavlja nobenih težav pri pridobitvi vozniškega dovoljenja.

Ali lahko Svet potrdi, če so pretekle razprave naletele na plodna tla v državah članicah in bodo le-te sodelovale pri preprečevanju zlorab in turizma voznikov dovoljenj, ter, če je odgovor pritrdilen, kakšni specifični načrti so na voljo?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet želi cenjeno poslanko opozoriti na obstoj Direktive 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o voznških dovoljenjih⁽¹⁸⁾, ki bo stopila v veljavo 19. januarja 2013. Ta direktiva vsebuje določbe proti ponarejanju in praksi, ki je znana kot „turizem voznških dovoljenj“. Glede boja proti ponarejanju pa člena 1 in 3 ter Priloga I omenjene direktive predpisujejo enotni model evropskega voznškega dovoljenja v obliki plastične kartice ter od držav članic zahtevajo, da izvedejo vse potrebne ukrepe v izogib tveganjem ponarejanja voznških dovoljenj, vključno z modeli dovoljenj, ki bodo izdana preden omenjena direktiva stopi v veljavo.

⁽¹⁸⁾ UL L 403, 30.12.2006, str. 18.

Zaradi preprečevanja „turizma vozniških dovoljenj“ člen 7 uvaja največjo upravno veljavnost 10 let za vozniška dovoljenja (točka 2. a) in vzpostavlja načelo ene osebe na eno vozniško dovoljenje (točka 5. a). Države članice morajo zavrniti izdajo vozniškega dovoljenja, če odkrijejo, da prosilec vozniško dovoljenje že ima, poleg tega pa morajo tudi zavrniti izdajo ali priznati veljavnost vozniškega dovoljenja osebi, katere dovoljenje je označeno z omejitvijo ali je začasno prenehalo veljati ali je bilo odvzeto v drugi državi članici (člen 11(4)). Da bi olajšale uporabo te določbe, se morajo države članice obrniti na mrežo Evropske unije za izmenjavo podatkov o vozniških dovoljenjih, ki ima na voljo potrebne informacije o izdaji, zamenjavi, podaljšanju in izmenjavi vozniških dovoljenj.

*
* *

Vprašanje št. 15 predložila Avril Doyle (H-0912/08)

Zadeva: Biotska raznovrstnost

Ali nam lahko Svet predstavi najnovejše stanje cilja za leto 2010, ki se navezuje na izgubo biotske raznovrstnosti?

K čemu si je francosko predsedstvo prizadevalo in kaj je bilo doslej doseženo?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

V zvezi z najambicioznejšim ciljem EU, tj. zaustavitvijo in preprečevanjem izgube biotske raznovrstnosti na svojem ozemlju do 2010⁽¹⁹⁾, si države članice in Komisija močno prizadevajo izvajati celo vrsto praktičnih ukrepov, opredeljenih v drugem akcijskem načrtu EU z dne 25. maja 2006⁽²⁰⁾ o biotski raznovrstnosti, z naslovom „Zaustavitev izgube biotske raznovrstnosti do leta 2010 in pozneje“. Ta akcijski načrt želi med drugim povečati vključevanje biotske raznolikosti in storitev ekosistemov v horizontalne in sektorske politike Unije, kot so politike na področju kmetijstva, gozdarstva, razvoja podeželja in ribištva. Iz tega sledi, da je Svet v svojih sklepih z dne 18. decembra 2006⁽²¹⁾ države članice in Komisijo pozval, naj okrepijo svoja prizadevanja, da se omrežje „Natura 2000“ izpelje v celoti, tako na kopnem kot v morju, ter naj zagotovijo učinkovito upravljanje in primerno financiranje omrežja, katerega cilj je zagotoviti biotsko raznovrstnost z ohranjanjem naravnih življenjskih prostorov ter prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst na ozemlju držav članic. Krčenje in propadanje gozdov sta glavna dejavnika izgube biotske raznovrstnosti. Svet je 4. decembra sprejel sklepe o sporočilu Komisije: „Spopadanje z izzivi krčenja in propadanja gozdov z namenom preprečevanja podnebnih sprememb in izgube biotske raznovrstnosti“. Ti sklepi vključujejo cilj prepolovitve grobega krčenja tropskih gozdov do leta 2020 in njegove popolne ustavitve do leta 2030. V zvezi s tem Svet sedaj čaka, da Komisija predstavi svoje predloge za „sveženj o biotski raznovrstnosti“, ki naj bi vključeval vmesno poročilo o napredku pri izvajanju zgoraj omenjenega akcijskega načrta.

Francosko predsedstvo se je trdno zavezalo k aktiviranju položajev in ukrepov celotne EU prek številnih mednarodnih forumov za zaščito biotske raznovrstnosti, zlasti pa v okviru:

- Sporazuma o ohranjanju afriško-evrazijskih selitvenih vodnih ptic, katerega pogodbenice so od 15. do 19. septembra 2008 organizirale četrto srečanje;
- 10. konference pogodbenic Ramsarske konvencije, ki je potekala od 28. oktobra do 4. novembra 2008;
- srečanja za memorandum o sporazumu o ohranitvi ptic roparic;
- srečanja pogodbenic Konvencije o ohranitvi selivskih vrst, ki je potekala na začetku decembra 2008 v Rimu.

⁽¹⁹⁾ Pripravil ga je Evropski svet v Gothenburgu 15. in 16. junija 2001; glej sklepe predsedstva, dok. 200/1/01 REV 1, str. 718.

⁽²⁰⁾ Sporočilo Komisije KOM(2006) 216. Prvi načrt je bil opredeljen v Sporočilu Komisije KOM(2001) 162 z dne 27. marca 2001.

⁽²¹⁾ Dok. 16164/06.

EU je tudi zavezana preučiti vzpostavitev mednarodnega mehanizma za zagotavljanje objektivnega znanstvenega znanja o biotski raznovrstnosti ter za oblikovanje politik na tem področju, kot je bilo ugotovljeno na medvladni konferenci v okviru okoljskega programa Združenih narodov o biotski raznovrstnosti in storitvah ekosistemov, ki je potekala sredi novembra 2008.

Nazadnje pa je maja 2008 v Bonnu potekalo deveto srečanje pogodbenic Konvencije o biološki raznovrstnosti (KBR). Srečanje je potekalo v smislu izjemne nujnosti v boju proti poslabševanju biotske raznovrstnosti na mednarodni ravni. Zahvaljujoč izrednim prizadevanjem držav članic EU in številnih partnerjev smo lahko aktivirali precejšnja finančna sredstva v okviru pobude „LifeWeb“. Ta sredstva bodo državam, ki imajo bogato biotsko raznovrstnost, a so gospodarsko manj razvite, pomagala bolje zaščititi svoje živalske in rastlinske vrste in ekosisteme.

*
* *

Vprašanje št. 16 predložil Dimitrios Papadimoulis (H-0916/08)

Zadeva: Prenova Pakta za stabilnost

Finančna kriza je nedvomno razkrila pomanjkljivosti Pakta za stabilnost, ne samo glede omejitev, ki jih predpisuje, ampak tudi glede delitve vlog med zadevnimi institucijami (vloga Evropske centralne banke ter vlad in političnih oblasti).

Ali Svet meni, da je treba Pakt za stabilnost prenoviti, zlasti glede delitve vlog med zadevnimi institucijami?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Finančna kriza seveda predstavlja izziv za prenovljeni Pakt za stabilnost in rast, saj gre za preizkus prožnosti, ki je bila uvedena ob prenovi pakta v letu 2005. Kot veste, je bil namen te prenove pakt prilagoditi gospodarskim potrebam držav članic, z upoštevanjem razlik v gospodarskih razmerah držav članic in gospodarskih nihanj, ki bi se lahko pojavila.

V zvezi s tem predsedstvo verjame, da pakt ni pokazal pomanjkljivosti.

V svojih sklepih z dne 7. oktobra 2008 o usklajenem odzivu EU na gospodarsko krizo je Svet ponovno potrdil, da je „prenovljen Pakt za stabilnost in rast v letu 2005 ustrezen okvir in da ga je treba v celoti uporabiti. Vsebuje prožnost, ki davčni politiki omogoča opravljanje njene običajne stabilizacijske funkcije“⁽²²⁾. 2. decembra je Svet v svojem prispevku Evropskemu svetu glede usklajenega evropskega odziva za rast in zaposlovanje navedel, da bi morale poleg monetarne politike in že sprejetih ukrepov za financiranje finančnega sektorja v stabilizaciji gospodarstva igrati pomembno vlogo tudi proračunske politike, kjer bi uporabljali celoten nabor avtomatičnih stabilizatorjev ter tudi dodatne proračunske in davčne ukrepe. Ta usklajen odziv bi moral biti skladen s ciljem dolgoročne stabilnosti javnih financ in bi moral preudarno uporabljati prožnosti, ki jih ponuja Pakt za stabilnost in rast.

*
* *

Vprašanje št. 17 predložil Josu Ortuondo Larrea (H-0920/08)

Zadeva: Pobude za spoštovanje in zaščito narodov in nacionalnih identitet.

Francosko predsedstvo EU se bo zaključilo na koncu leta 2008 in ob tej priložnosti bi lahko sprožili vprašanje, ki je bistvenega pomena za prihodnost Evrope, ki jo skupaj gradimo – in sicer spoštovanje narodov v tej Evropi.

Če citiram predsednika Sarkozyja iz njegovega govora na Generalni skupščini Združenih narodov 25. septembra 2007: „Na svetu ne bo miru, če mednarodna skupnost postavlja na kocko pravico narodov do samoodločbe ali človekove pravice [...] Na svetu ne bo miru, če ne bomo spoštovali razliknosti, če ne bomo spoštovali nacionalnih identitet [...] Privrženost lastni veri, lastni identiteti, lastnemu jeziku in kulturi ter

⁽²²⁾ Glej dok. 13927/08, str. 4.

načinu življenja, razmišljanja in verovanja je legitimna in povsem človeška. Če to zanikamo, podpirujemo poniževanje.“

Mednje spada tudi narod z jezikom in identiteto, ki veljata za najstarejša v Evropi – prebivalci Euskal Herrie ali Baskije, katerih obstoj danes francoska država odkrito zanika.

Ker se francosko predsedstvo približuje koncu, ali lahko Svet navede ukrepe in pobude, ki so na voljo za zagotovitev spoštovanja in zaščite narodov in nacionalnih identitet, ki so del Evrope, vendar nimajo lastne države.

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Unija ni pristojna za dajanje pobud pri vprašanju spoštovanja in zaščite narodov in nacionalnih identitet. To pristojnost imajo države članice.

Pozornost cenjenega poslanca pa je pritegnilo dejstvo, da člen 6 Pogodbe o Evropski uniji navaja, da Unija spoštuje nacionalno identiteto svojih držav članic.

Poleg tega pa je treba spomniti na to, da interese regionalnih in lokalnih skupnosti na ravni Evropske unije upošteva Odbor za regije, ki se v primerih, ki jih opredeljujejo mednarodne pogodbe, posvetuje s Svetom ali Komisijo.

Natančneje pa bi v zvezi s spoštovanjem različnosti, zlasti jezikovne in kulturne, cenjenega poslanca napotil na resolucijo o evropski strategiji za večjezičnost, ki jo je Svet sprejel 20. novembra⁽²³⁾ in v kateri potrjuje, da je jezikovna in kulturna raznolikost sestavni del evropske identitete in da je večjezičnost tudi posebej pomembna v smislu spodbujanja kulturne raznolikosti. Izpostavil bi tudi sklepe Sveta z dne 21. maja⁽²⁴⁾, ki prednost dajejo spodbujanju dejavnega sodelovanja vsakega državljana v kulturnem življenju in spodbujanju njegovega dostopa do kulture in dediščine v vsej njuni raznolikosti.

*
* *

Vprašanje št. 18 predložil Frank Vanhecke (H-0921/08)

Zadeva: Odnosi med EU in Jordanijo

Znano je, da želi Jordanija sodno preganjati danskega karikaturista, deset danskih novinarjev in nizozemskega poslanca Geerta Wildersa na podlagi obtožbe „bogokletja, prezira islama in čustev muslimanov ter blatenja in klevetanja preroka Mohameda“. Jordanija je celo zaprosila Interpol, da te osebe pripre in jih pripelje pred jordansko sodišče.

Pridružitveni sporazum med EU in Jordanijo, ki je bil podpisan 24. novembra 1997, je stopil v veljavo 1. maja 2002. Člen 2 tega sporazuma določa, da je spoštovanje demokratičnih načel in temeljnih človekovih pravic „bistveni element“ sporazuma. V primeru kršitve sporazuma se lahko izvedejo „ustrezni ukrepi“.

Ali zgoraj navedeno predstavlja kršitev določbe o „bistvenem elementu“ iz člena 2? Če jo, kakšne ukrepe bo sprejel Svet v skladu s sporazumom?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet je seznanjen z informacijami, objavljenimi v medijih, po katerih naj bi generalni državni tožilec Jordanije Hassan Abdullat 21. aprila 2008 sprožil sodni pregon proti enajstim danskim in enemu nizozemskemu državljanu pod obtožbo bogokletja in ogrožanja javnega reda.

⁽²³⁾ Dok. 15368/08, str. 19–24.

⁽²⁴⁾ Sklepi Sveta o medkulturnih pristojnostih, dok. 9849/08, str. 14–18.

Svoboda izražanja je temeljna pravica v vseh državah članicah Evropske unije. Kot cenjeni poslanec ve tudi sam in v skladu z mednarodnimi zakoni, takšna svoboda vključuje tudi dolžnosti in posebne odgovornosti. To pomeni, da so lahko omejitve svobode izražanja v določenih primerih opredeljene z zakonom in da so za prekoračitev takšnih omejitev predpisane kazni.

Zato je odgovornost vsake družbe, da določi, kaj predstavlja sprejemljive omejitve svobode izražanja v skladu z mednarodnimi standardi na področju človekovih pravic. V skladu z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin države članice Evropske unije priznavajo, da je svoboda izražanja odvisna od „določenih formalnosti, pogojev, omejitev ali kazni, ki jih predpisuje zakon in so v demokratični družbi nujne“, zlasti za „zaščito ugleda ali pravic drugih“. Druge države imajo še strožji pristop in razvijajo novinarske kodekse, ki prepovedujejo različna ravnanja, zlasti omalovaževanje religij ali verskih simbolov.

Srž zadeve je torej v določitvi, ali je prepoved omalovaževanja religij ali verskih simbolov v skladu z univerzalnimi človekovimi pravicami. Države članice EU niso mnenja, da je to tako: mi menimo, da človekove pravice niso namenjene zaščiti religij in verskih simbolov, ampak zaščiti moških in žensk po vsem svetu. Ravnamo v skladu z mednarodnim pravom, ki ureja človekove pravice.

Vseeno pa omalovaževanje religij v nekaterih državah velja za dejanje nestrpnosti, ki ne napada samo vere, ampak posredno tudi vernike. Poleg tega pa lahko, in to velja tudi v tem primeru, omalovaževanje religij ogrozi javni red. Ohranitev javnega reda je eno od sprejetih omejitev svobode izražanja po mednarodnih standardih.

Kot boste sami ugotovili, se o omejitvah pri uveljavljanju svobode izražanja precej živahno razpravlja, pri tem pa človekove pravice veljajo tako za zagotovilo te svobode kot tudi za razlog za njeno nadaljnje omejevanje. Lahko vam zagotovim, da si države članice zelo prizadevajo, da o tem tako pomembnem vprašanju vzpostavijo dialog s komer koli, ne samo na mednarodnih forumih, ampak tudi na razpravah o človekovih pravicah, ki jih ima EU s tretjimi državami in na katerih trdno stoji za svojim stališčem. Ta pristop je najučinkovitejši način seznanjanja s stališči EU, kulturna razsežnost te razprave pa je posebej občutljiva za vse vpletene.

Svet je mnenja, da je to vprašanje zelo pomembno, in bo zato še naprej dejavno spodbujal dialog in razumevanje, strpnost in medsebojno spoštovanje pri uporabi človekovih pravic z vsemi obstoječimi mehanizmi, zlasti tistimi iz sporazumov med EU in Jordanijo. V zvezi s tem je EU na zadnjem srečanju Pridružitvenega sveta EU-Jordanija 10. novembra 2008 jordanske oblasti ponovno opozorila na našo zavezanost človekovim pravicam in temeljnim demokratičnim načelom.

Svet bo seveda še naprej pozorno spremljal razmere.

*
* *

Vprašanje št. 19 predložil Justas Vincas Paleckis (H-0931/08)

Zadeva: Omejitve davkov na nafto

Sedaj, ko so cene nafte upadle, je prišel čas za razmislek o nekaterih zgodnejših predlogih francoskega predsedstva, da bi po vsej EU omejili davke na nafto in/ali uporabili del nacionalnih dohodkov od davka na dodano vrednost za naftne derivate za ustanovitev sklada za pomoč prizadetim. Spodbuda državam članicam, naj si pripravijo rezerve nafte, kot je predlagala Komisija v svojem drugem strateškem pregledu energetske politike, sledi pobudi predsedstva. Se bo ta sveženj dragocenih predlogov za naše državljane izgubil ali okreplil preden štafetno palico prevzame Češka republika?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Do danes Svet ni prejel predloga Komisije, katerega namen bi bil uvesti zgornjo omejitev davkov na nafto ali ustanoviti sklad za pomoč potrošnikom.

Svet je mnenja, da so naftne zaloge eno od sredstev, ki bi lahko pripomogla k omejevanju cen energentov in zagotavljanju energetske varnosti. Cenjeni poslanec se prav gotovo zaveda, da je Svet že leta 1968 uvedel obvezen sistem za vzdrževanje minimalnih zalog nafte, in sicer s sprejetjem Direktive (68/414/EGS) o

vzdrževanju zalog nafte (kodificirana in razveljavljena z Direktivo 2006/67/ES⁽²⁵⁾). Usklajevalni mehanizem v okviru sistema deluje dobro v primeru manjših prekinitev, zlasti kot odziv na skupne ukrepe, ki jih usklajuje Mednarodna agencija za energijo (MAE).

Svet tudi pozdravlja dejstvo, da mu je Komisija pred kratkim predložila svojo drugo strateško analizo energetske politike,⁽²⁶⁾ ki med drugim vključuje predlog za pregled direktive o zalogah nafte, s specifičnim ciljem okrepitve doslednosti s sistemom MAE in povečanja zanesljivosti in preglednosti zalog nafte s pomočjo tedenskega objavljajanja količin zalog. To je v skladu z zaključki Evropskega sveta iz marca 2007, ki je v svojem akcijskem načrtu „Energetska politika za Evropo“⁽²⁷⁾ poudaril pomen večje preglednosti podatkov o naftnih derivatih in ponovne preučitve infrastrukture za zaloge nafte in mehanizmov za shranjevanje nafte v EU s ciljem dopolnitve kriznega mehanizma, ki ga zagotavlja MAE, zlasti glede razpoložljivosti ob nastopu krize. Svet se veseli plodnega sodelovanja z Evropskim parlamentom, da lahko zagotovi hiter napredek pri pomembnih vprašanjih.

Na splošno pa je glede druge strateške analize energetske politike Svet razpravljajal na svojem srečanju 8. decembra, kjer je posebno pozornost posvetil energetske varnosti; svoje delo bo dejavno opravljal tudi v naslednjih šestih mesecih.

*
* *

Vprašanje št. 20 predložil Jacek Protasiewicz (H-0936/08)

Zadeva: Napredek v pogajanjih z beloruskimi oblastmi v zvezi z morebitno zlorabo kazenskega zakonika proti političnim in civilnim dejavnostim

Z upoštevanjem izjave gospoda Aleksandra Lukašenka v intervjuju za Wall Street Journal, da je pripravljen izpustiti vse politične zapornike;

glede na dejstvo, da je gospod Aleksander Barazanka v priporu do sojenja zaradi januarskih demonstracij, kljub temu da se je 27. oktobra prostovoljno javil na policijski postaji v Minsku zaradi zaslišanja, in da mu ni dovoljeno počakati na branje obtožnice na prostosti, kar je v demokratičnih državah običajna praksa;

glede na podobne primere ter obsodbe na omejitve svobode, ki so bile izrečene drugim opozicijskim aktivistom v Belorusiji –

ali se Svet zaveda te situacije? Ali je Svet že pozval beloruske oblasti, naj nemudoma izpustijo gospoda Barazanka in preučijo tudi ostale podobne primere? Če ni, ali bo Svet to uvrstil kot eno od točk pogajanj s predstavniki beloruske vlade?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet je bil obveščen o situaciji z gospodom Barazenko. Predsedstvo je 24. novembra že začelo to vprašanje z beloruskimi oblastmi. Svet bo v svojih stikih z beloruskimi uradniki še naprej zahteval izpustitev te osebe.

Svet sistematično obsoja priprtje posameznikov zaradi političnih razlogov. Sklepi Sveta z dne 13. oktobra določajo tudi, da je postopno sodelovanje Evropske unije z Belorusijo odvisno od napredka režima na področjih demokratizacije, spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter pravne države.

*
* *

⁽²⁵⁾ Direktiva Sveta 2006/67/ES, ki državam članicam predpisuje, da vzdržujejo minimalno zalogo surove nafte in/ali naftnih derivatov (UL L 217, 8.8.2006).

⁽²⁶⁾ Dok. 15944/08.

⁽²⁷⁾ Sklepi Evropskega sveta z dne 8. in 9. marca 2007, dok. 7224/1/07 REV 1, Priloga, str. 16–23.

Vprašanje št. 21 predložila Catherine Stihler (H-0940/08)**Zadeva: Revmatične bolezni**

Ali lahko Svet – v luči uspešne pisne izjave (P6_TA(2008)0262) o revmatičnih boleznih – Parlamentu poda najnovejšo podatke o izvedenih ukrepih, katerih cilj je pomagati ljudem z revmatičnimi boleznimi po vsej EU?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet se je ustrezno seznanil s pisno izjavo o revmatičnih boleznih, ki jo je Evropski parlament izdal 5. junija 2008.

Glede na to, da se naša družba stara in da ima večina ljudi, starih nad 70 let, kronične ali ponavljajoče se revmatične simptome, 18-mesečni program za francosko, češko in švedsko predsedstvo izpostavlja podporo vsem pobudam, ki želijo ustvariti družbeno okolje, v katerem so starejši obravnavani s spoštovanjem in dostojanstvom. Morali bi imeti možnosti za zdravo, dejavno in neodvisno življenje, za vključevanje v družbo in uživanje višje kakovosti življenja. Kadar potrebujejo nego, bi morali imeti na voljo visokokakovostno nego, z dostojanstvom. Preventivni ukrepi na področju zdravja so bistveni za ohranjanje zdravja državljanov in preprečevanje rasti zdravstvene porabe v prihodnje.

Pri dejavnosti Skupnosti na področju javnega zdravja je v celoti upoštevana odgovornost držav članic za organizacijo in zagotavljanje zdravstvenih storitev in zdravstvenega varstva. Svet je že sprejel sklepe o debelosti, prehrani in telesni dejavnosti, ki so zelo pomembni dejavniki preprečevanja revmatičnih bolezni.

V sklepih Sveta z dne 10. junija 2008 je bil vzpostavljen mehanizem za sodelovanje med Svetom in Komisijo za izvajanje zdravstvene strategije EU. Prvo izbrano področje dejavnosti je spodbujanje kulture kakovosti v zdravstvenih storitvah, ki bo tudi koristila ljudem z mišičnoskeletnimi težavami, ki potrebujejo zdravljenje.

V zvezi s pripravo strategije Skupnosti za boj proti revmatičnim boleznim ali strategije za izboljšanje dostopa do informacij in zdravljenja teh bolezni ali priporočila Sveta o zgodnji diagnozi in zdravljenju teh patologij, Svet od Komisije še ni prejel nobenih pobud v zvezi s temi vprašanji.

*
* *

Vprašanje št. 22 predložil Georgios Toussas (H-0945/08)**Zadeva: Nedopustni embargo, ki ga je Turčija uvedla za Republiko Ciper**

Turška vlada vztrajno prepoveduje dostop do svojega zračnega prostora, letališč oziroma pristanišč ne le plovilom in letalom, ki so bili registrirani na Cipru, ampak tudi tistim, ki so že prej uporabljali ciprska pristanišča ali letališča. Odločitev Sveta, da zamrzne ustrezna poglavja pogajanj za pristop Turčije, se je doslej izkazala kot neprimerna, glede na to, da se turške oblasti očitno ne želijo premakniti z mrtve točke, kar je bilo potrjeno tudi ob obisku delegacije Odbora za promet Evropskega parlamenta na Cipru. Temu nedopustnemu embargu Turčije, ki odkrito krši mednarodno pravo, lahko ob bok postavimo še neprekinjeno vojaško zasedbo polovice ozemlja Republike Ciper.

Katere ukrepe predvideva Svet za zagotovitev, da bo Turčija izpolnila svoje mednarodne obveznosti, spoštovala mednarodno pravo in umaknila ta nedopustni embargo na Republiko Ciper.

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Stališče EU o vprašanju dodatnega protokola k pridružitvenemu sporazumu je jasno. Izvajanje protokola v celoti in brez razlikovanja je pogodbeni obveznost Turčije in nujno je, da jo le-ta izpolni. To stališče, ki je izraženo v pogajalskem okviru in v revidiranem Partnerstvu za pristop, ki ga je sprejel Svet, ter tudi v izjavi

Evropske skupnosti in njenih držav članic z dne 21. septembra 2005, je bilo predstavljeno Turčiji ob več priložnostih, med drugim tudi v okviru političnega dialoga, ki ga ima EU s turškimi oblastmi.

Sklicujoč se na svoje sklepe z dne 10. decembra 2007 je Svet v svojih sklepih o širitvi z dne 8. decembra 2008 obžaloval, da Turčija dotlej še ni izpolnila svoje obveznosti, da v celoti in brez razlikovanja izvaja dodatni protokol k pridružitvenemu sporazumu, ter da ni pokazala nobenega napredka pri urejanju svojih odnosov z Republiko Ciper.

Zato je Svet v skladu s svojimi sklepi z dne 11. decembra 2006 ponovno poudaril, da bo še naprej pozorno spremljal in preverjal napredek pri vprašanjih, ki jih zajema izjava Evropske skupnosti in njenih držav članic z dne 21. septembra 2005.

Nazadnje je Svet izjavil, da je v tistem trenutku napredek težko pričakovan.

*
* *

Vprašanje št. 23 predložil Jean-Pierre Audy (H-0946/08)

Zadeva: Odgovor Sveta glede letnega poročila Evropskega računskega sodišča o izvajanju proračuna za leto 2007

V svojem letnem poročilu o izvajanju proračuna za leto 2007 je Evropsko računsko sodišče izpostavilo veliko število napak, ki izhajajo iz skupnega upravljanja ukrepov z državami članicami na naslednjih področjih politik: kmetijstvo, kohezija, raziskave, energetika, promet, zunanja pomoč, razvoj, širitev, izobraževanje in državljanstvo. Ali lahko Svet kot proračunski in politični organ, ki mora podati svoje mnenje v okviru postopka podelitve razrešnice, predstavi svoje poglede na ponavljajočo se visoko pojavnost napak v povezavi s skupnim upravljanjem na zgoraj navedenih področjih ter o tem, da veliko držav članic ni podalo svojih nacionalnih izjav. Ali lahko Svet predstavi svoje stališče o povezavi, ki jo je Evropsko računsko sodišče ugotovilo med kompleksnostjo predpisov in številom ugotovljenih napak, ter o smotrnosti nadaljnje poenostavitve evropskih predpisov, katerih uporabo mnogokrat otežijo dodatni nacionalni predpisi.

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Predsednik računskega sodišča gospod Vítor Caldeira je na Svetu za ekonomske in finančne zadeve 2. decembra predstavil letno poročilo sodišča o izvajanju proračuna EU za leto 2007.

Poročilo morajo pristojni organi Sveta še preučiti, da bi lahko pripravili priporočilo Evropskemu parlamentu za podelitev razrešnice Komisiji za izvajanje proračuna za leto 2007. Svet namerava sprejeti to priporočilo na svojem zasedanju 10. februarja.

Poudariti želim, da Svet dobremu finančnemu upravljanju sredstev Skupnosti pripisuje zelo velik pomen. V zvezi s tem je letno poročilo Evropskega računskega sodišča zelo pomembno orodje.

Svet se je seznanil z vsemi pomisleki, ki jih je izrazil cenjeni poslanec, in jih bo zagotovo upošteval pri pripravi priporočila za podelitev razrešnice Komisiji za izvajanje proračuna za leto 2007.

V zvezi s tem želim potrditi, da bo priporočilo Sveta Evropskemu parlamentu predstavil predsednik Sveta na srečanju Odbora za nadzor proračuna februarja 2009 ter da bo takrat prav gotovo potekala obsežna izmenjava mnenj o različnih perečih vprašanjih.

*
* *

Vprašanje št. 25 predložil Konstantinos Droutsas (H-0949/08)

Zadeva: Nadaljevanje zločinov Izraelcev nad Palestinci

5. novembra je Izrael porušil pet palestinskih domov v Vzhodnem Jeruzalemu, ker naj bi bili, po besedah izraelskih oblasti, zgrajeni brez dovoljenj. Izraelska organizacija za človekove pravice B'Tselem poroča, da so izraelske oblasti od leta 2004 porušile 350 palestinskih hiš v Vzhodnem Jeruzalemu.

Istočasno pa se zločinski izraelski embargo nad palestinskim ljudstvom, ubijanje in nezakonito aretiranje tisočih Palestincev, tudi otrok, nadaljujejo. Poročajo, da izraelske okupacijske sile na leto aretirajo povprečno 700 otrok.

Te operacije izraelskih okupacijskih sil so groba kršitev temeljnih pravic Palestincev in odkrita kršitev mednarodnega prava.

Ali Svet obsoja zločinska dejanja izraelske okupacijske vojske nad palestinskim ljudstvom?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Tudi Svet je zaskrbljen zaradi vsega tega, kar je navedel cenjenji poslanec Evropskega parlamenta.

Svet želi poudariti, da je v sklepih Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose (GAERC) ponovno potrdil svojo podporo načelom izraelsko-palestinskega mirovnega procesa, ki se je ponovno pričel na konferenci v Annapolisu. Ob tej priložnosti je obe strani pozval, naj upoštevajo zaveze, ki so opredeljene v načrtu, in naj izvedejo pomembne spremembe, da se vzpostavi mir v regiji.

Svet je mnenja, da je neprekinjena kolonizacija ena od glavnih ovir za mir, ki postavlja pod vprašaj izvedljivost prihodnje palestinske države. Od izraelskih oblasti zahteva, da spoštujejo mednarodno pravo in prekinajo svoje dejavnosti naseljevanja, vključno s tistimi, ki so povezane z „naravno prirastjo“, tudi v Vzhodnem Jeruzalemu. 10. novembra je Svet izrazil močno zaskrbljenost zaradi uničenja palestinskih domov v Vzhodnem Jeruzalemu. To stališče smo na različnih ravneh posredovali izraelskim oblastem. Predsedstvo Sveta Evropske unije je 5. decembra pozdravilo odločitev izraelske vlade, da izprazni palestinsko hišo, ki so jo nasilno naselili izraelski kolonisti. Svet poziva Izrael, naj izvede druge ukrepe za krepitev diplomatskih postopkov, ki že potekajo.

Svet je močno zaskrbljen zaradi omejitev svobode gibanja in potovanja, ki jih je Izrael uvedel na Zahodnem bregu in v Gazi. Predsedstvo Sveta Evropske unije je 14. novembra izrazilo močno zaskrbljenost zaradi zadnje blokade Gaze, ki je po mednarodnem pravu nezakonita, ter izraelske oblasti takoj pozval, naj ponovno odprejo mejne prehode za vstop na ozemlje in s tem omogočijo dostop humanitarni pomoči. Vzporedno s tem Svet poziva k takojšnji prekinitvi raketnih napadov na Izrael z območja Gaze.

Nazadnje pa Svet tudi poudarja, da Evropska unija pripisuje velik pomen spoštovanju človekovih pravic na palestinskih ozemljih. Izpustitev palestinskih zapornikov, ki so zaprti v Izraelu, je bistven korak za ponovno vzpostavitev ozračja medsebojnega zaupanja, ki je nujno za napredek v mirovnih pogajanjih. Svet poziva izraelske oblasti, naj izpustijo več palestinskih pripornikov.

Vprašanja zapornikov in protipalestinskega nasilja, ki ga izvajajo kolonisti, so vedno na dnevnem redu političnih dialogov med EU in Izraelom. Ustanovitev pododborov za človekove pravice, v katerih na eni strani sodelujeta EU in Izrael, na drugi pa EU in palestinske oblasti, priča o interesu EU za zaščito človekovih pravic v regiji.

*
* *

Vprašanje št. 26 predložil Hans-Peter Martin (H-0956/08)

Zadeva: Pripravljalna telesa Sveta in Coreper

Ali lahko Svet pove, ali je predstavnikom industrije ali poslovnega sektorja dovoljeno prisostvovati sestankom pripravljalnih teles in Odbora stalnih predstavnikov (Coreper)?

Če je, kateri predstavniki industrije in poslovnega sektorja prisostvujejo takšnim sestankom in kako pogosto?

Če ni, katere druge institucionalne priložnosti so na voljo predstavnikom industrije in poslovnega sektorja, da se srečajo z uradniki pripravljalnih teles in Coreperja ter drugimi uradniki Sveta? Kje potekajo takšni sestanki in kako pogosto?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

V skladu s členom 203 Pogodbe ES lahko na sestankih Sveta sodelujejo samo predstavniki vlad držav članic. Ker ima Komisija svojo vlogo v sporazumih, je na teh sestankih tudi prisotna. V nekaterih posebnih primerih pa sporazumi dopuščajo prisotnost predstavnikov drugih teles, kot je na primer Evropska centralna banka. To pravilo velja mutatis mutandis za sestanke vseh pripravljalnih teles Sveta, zlasti Coreperja. Iz tega torej sledi, da predstavniki industrije ali poslovnega sektorja sestankom ne morejo prisostvovati.

Pojavijo se lahko stiki s socialnimi partnerji, tudi tisti na najvišji ravni, kot je tristranski socialni vrh, katerega zadnje srečanje je potekalo 15. oktobra 2008, ali makroekonomski dialog, ki se srečuje dvakrat na leto in mu prisostvujejo predsedstvo Sveta, predsedniki evropskih zvez sindikatov delodajalcev in delavcev, predsednik Evropske centralne banke in dva komisarja. Poleg tega pa se člani odborov za zaposlovanje in socialno varstvo redno srečujejo s predstavniki socialnih partnerjev. Omeniti velja tudi redna srečanja med predsedstvom, socialnimi partnerji in člani „socialne platforme“ iz nevladnih organizacij, kjer poteka neuradna razprava o vprašanjih z dnevnega reda Sveta za zaposlovanje in socialno politiko.

Nenazadnje pa so stiki s predstavniki industrije in poslovnega sektorja prav tako zaželeni, le da potekajo v neuradni obliki.

*
* *

Vprašanje št. 27 predložila Catherine Guy-Quint (H-0958/08)

Zadeva: Zastavitev upada ovčereje in kozjereje v Evropi

Ovčereje je v zadnjih desetih letih prizadela vrsta kriz, ki je vplivala tudi na sektor prežvekovalske govede. Zgodbo dobro ponazorita dva statistična podatka: skupno število malih prežvekovalcev se je v vsej EU znižalo za 7,6 % v obdobju od 2000 do 2006 in, če ne bomo ukrepali, se lahko ovčereja in kozjereja do leta 2015 zmanjšata za več kot 25 %. Zato sem se odločila, da vložim dve spremembi k razdelkom splošnega proračuna za leto 2009 v zvezi s premijami za ovce in koze ter dodatnimi premijami za proizvajalce ovčjega ali kozjega mesa na območjih z omejenimi možnostmi ali gorskih območjih (in sicer povišanje prvega za 20 milijonov EUR, drugega pa za 15 milijonov EUR). Svet se je pri glasovanju na drugi obravnavi predloga proračuna za leto 2009 odločil, da moj predlog zavrne. Ali lahko Svet javno navede svoje razloge za zavrnitev tega predloga v času, ko je očitno mogoče spremeniti vsa pravila (o DDV, Pakt za stabilnost, revizija finančnega načrta itd.), da bi lahko rešili banke.

Vprašanje št. 30 predložil Michel Teychenné (H-0963/08)

Zadeva: Proračun: pomoč ovčereji in kozjereji

Ovčereja in kozjereja se soočata s krizo brez primere, ki jo je še poslabšala epidemija kataralne mrzlice. Gre za panogo, ki pomembno prispeva k rabi tal in njenemu načrtovanju, zlasti na najbolj težavnih območjih. Zato je Evropski parlament na prvem branju na delnem zasedanju v oktobru sprejel dve spremembi, ki jih je gospa Catherine Guy-Quint predložila za splošni proračun za leto 2009 in ki za ta sektor predvidevata dodatnih 35 milijonov EUR. Vendar pa so ministri kljub nujnim okoliščinam in vztrajanju Evropskega parlamenta med postopkom usklajevanja v petek, 21. novembra 2008, te spremembe zavrnil. Gospod Barnier je napovedal uvedbo načrta ukrepanja za francosko kmetijsko industrijo; ali ni protislovno, če na evropski ravni ne dobiš ničesar? Povedano drugače, kdaj bodo besedam sledila dejanja?

Skupni odgovor

(FR) Predvsem želim poudariti pomen, ki ga Svet pripisuje kmetijskemu sektorju, ki je bistven za evropsko gospodarstvo, in zlasti neposrednim subvencijam kmetom, posebej v ovčereji in kozjereji.

V zvezi s tem bi poudaril, da so predsedstvo in številni člani Sveta med srečanji Sveta, ki so potekala 29. in 30. septembra ter 27. in 28. oktobra, usmerili pozornost Sveta in Komisije na politiko na področju bolezni modrikastega jezika in še posebej na strategijo cepljenja.

Na drugi obravnavi predloga proračuna Evropske unije za leto 2009 je bil Svet mnenja, da so v zvezi z „Ohranjanjem in upravljanjem naravnih virov“ (razdelek 2 finančnega okvira) ocene Komisije v njenem

predhodnem predlogu proračuna, ki jih spreminjata pismi o spremembah št. 1/2009 in št. 2/2009) predstavljajo ustrezen odgovor na potrebe, če upoštevamo razmere na trgu v tistem obdobju.

Vseeno pa lahko ponovno zagotovim, da bo Svet zagotovo posebej pozorno preučil vsakršen predlog, ki bi ga Komisija morda predložila v zvezi s tem vprašanjem.

*
* *

Vprašanje št. 28 predložil Pedro Guerreiro (H-0959/08)

Zadeva: Zaščita proizvodnje in zaposlovanja v sektorju tekstila in oblačil v različnih državah članicah EU

V smislu odgovora na vprašanje H-0865/08⁽²⁸⁾ o (možnem) izteku skupnega sistema nadzora glede izvoza nekaterih kategorij tekstilnih izdelkov in oblačil iz Kitajske v različne države članice EU z dne 31. decembra 2008 in ob upoštevanju naraščajočega števila podjetij, ki opuščajo ali selijo proizvodnjo (predvsem na Portugalskem) ter puščajo za seboj nezaposlenost in socialne krize, ali nas lahko Svet seznani, če je katera država članica predlagala ali zahtevala, da Komisija podaljša veljavnost dvojnega nadzornega mehanizma preko 31. decembra 2008 ali pa da v tem okviru sprejme katere koli druge ukrepe? Če je, ali lahko navede države članice in pojasni, katere ukrepe le-te predlagajo? Ali je katera država članica nasprotovala sprejetju tovrstnih ukrepov in, če je, na kakšni podlagi za vsak primer posebej?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet od Komisije ni prejel predloga, povezanega s to zadevo, zato o njej ni razpravjal. Mimogrede, odgovora na vprašanji H-0781/08 in H-0865/08 pa sta popolnoma veljavna. To še posebej drži za delo, ki ga je opravilo pristojno pripravljalno telo Sveta, in sicer Odbor za tekstil iz člena 133. Odbor je to vprašanje obravnaval večkrat. Kar zadeva različna stališča članov odbora pa Svet ni pristojen za to, da jih objavi ali da razkrije utemeljitve ali argumente, podane med temi razpravami.

*
* *

Vprašanje št. 29 predložila Laima Liucija Andrikiienė (H-0961/08)

Zadeva: Obeti za odnose med EU in Kitajsko

Vrh EU-Kitajska, ki je bil predviden za 1. december, je kitajska vlada prestavila, razlog za to pa naj bi bilo francosko predsedstvo, ki se je sestalo s tibetanskim duhovnim vodjo dalajlamo. Kako Svet ocenjuje trenutno stanje odnosov med EU in Kitajsko? Kakšni so obeti za te odnose? Kako Svet ocenjuje dejavnosti in prispevek Evropskega parlamenta pri odnosih med EU in Kitajsko?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Evropska unija je upoštevala odločitev Kitajske, da preloži vrh z Evropsko unijo zaradi tega, ker so se nekateri evropski voditelji sestali z dalajlamo ali se še bodo. EU je obžalovala odločitev Kitajcev, le-ti pa so odgovorni za svoje dejanje.

Ne glede na to dejanje brez primere pa Kitajska ostaja pomemben partner Evropske unije na področju gospodarstva in trgovine ter tudi pri pomembnih mednarodnih vprašanjih. EU namerava spodbujati svoje strateško partnerstvo s Kitajsko, zlasti v času, ko svetovna gospodarska in finančna kriza zahtevata zelo tesno sodelovanje Evrope in Kitajske. Redni stiki s kitajskimi oblastmi se bodo nadaljevali v okviru različnih dialogov, v katerih bosta sodelovali obe strani. Evropska unija se še posebej posveča pogajanjem o sporazumu

⁽²⁸⁾ Pisni odgovor z dne 18. 11. 2008.

o partnerstvu in sodelovanju ter načrtuje sklenitev sporazumov o sodelovanju in projektih, o katerih je že dogovorila s kitajskimi oblastmi.

Evropski parlament pa prek svojih različnih odborov prispeva k zunanji politiki Evropske unije na splošno, še posebej pa k politiki na področju odnosov s Kitajsko.

*
* *

Vprašanje št. 31 predložila Silvia-Adriana Țicău (H-0965/08)

Zadeva: Pomembnost politike cestnega prometa

V zvezi z vprašanjem Svetu z dne 15. julija 2008 in kljub zagotovilom predstavnika Sveta na plenarnem zasedanju 23. septembra 2008, da bo v mesecu septembru Parlament prejel stališče Sveta, obveščam Svet, da do danes tega dokumenta še nismo prejeli. Glede na to, da bo nova različica uredbe o dostopu do poklica cestnega prevoznika začela veljati 1. junija 2009 in da morajo države članice do 1. januarja 2012 v skladu s to uredbo medsebojno povezati svoje nacionalne elektronske registre, ali lahko Svet pojasni, kakšno raven prednostne obravnave namenja „svežnju o cestnem prometu“ v naslednjih petih mesecih ter kakšen časovni okvir je predlagan za zagotovitev sprejetja nove spremenjene uredbe do 1. junija 2009?

Odgovor

(FR) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Junija 2008, v času slovenskega predsedstva, je Svet dosegel politični sporazum o „svežnju za cestni promet“, ki vsebuje tri zakonodajne akte, ki zadevajo dostop do pridobitve poklica upravljavca v cestnem prometu (2007/0098(COD)), dostop do trga prevažanja blaga v cestnem prometu (2007/0099(COD)) in dostop do trga prevažanja potnikov v avtobusnem prometu (2007/0097(COD)). Svet trenutno pripravlja skupno stališče za vsako od teh področij in ga bo Evropskemu parlamentu predstavil januarja 2009. Prihodnje češko predsedstvo se je trdno zavezalo, da bo z različnimi poročevalci začelo neuradne razprave, da preučijo možnosti čim prej dosege sporazuma z Evropskim parlamentom. S tega vidika želimo cenjeno poslanko obvestiti, da nam Komisija do konca oktobra 2008 še ni poslala bolgarske in romunske različice omenjenega osnutka zakonodaje in da zaradi tega pripravljalni postopek ni mogel napredovati.

*
* *

VPRAŠANJA KOMISIJI

Vprašanje št. 38 predložil Marco Cappato (H-0919/08)

Zadeva: Nacionalne in evropske zastave na naslednjih olimpijskih igrah

„Esperanto“, radikalna zveza, ki je del nenasilne Radikalne stranke, je začela s kampanjo za nacionalne olimpijske odbore, da vsaki državi članici, ki bo sodelovala na naslednjih olimpijskih igrah, dovolijo, da predstavlja tako Evropo kot samo sebe. Vsak športnik bi tako izobesil dve zastavi, zastavo svoje lastne države in evropsko zastavo, skupni seštevek medalj pa bi vključeval tudi število vseh medalj, osvojenih pod evropsko zastavo.

Ali Komisija namerava podpreti to pobudo?

Odgovor

(EN) Komisija se dobro zaveda, da šport igra pomembno vlogo in da ima velik potencial pri ustvarjanju občutka pripadnosti. Vendar pa je, kot je že navedeno v beli knjigi o športu, organizacija športnih dejavnosti in tekmovanj na nacionalni ravni del zgodovinskega in kulturnega okolja evropskega pristopa k športu ter ustreza željam večine evropskih državljanov. Državne reprezentance igrajo bistveno vlogo ne le v oblikovanju identitete, ampak tudi pri zagotavljanju solidarnosti v množičnih športih, zato jih je treba podpreti.

Odgovornost za šport je bodisi v rokah nacionalnih organov bodisi športnih organizacij ali pa kombinacije teh. V zvezi s tem ne smemo pozabiti, da je bila zamisel o evropski zastavi na dresih športnikov že predstavljena v poročilu Adoninovega odbora z naslovom „Evropa državljanov“⁽²⁹⁾.

Odločitev o tem, ali se rezultati olimpijskih iger objavijo in na kakšen način, je prepuščena organizatorjem, z upoštevanjem, da sistem selekcije v nekaterih disciplinah Evropi omogoča, da na olimpijske igre pošlje več športnikov (27 ekip), kar povečuje njene možnosti za osvojitve medalj v primerjavi z drugimi udeleženci. Komisija zato poudarja, da države članice na olimpijskih igrah sodelujejo kot nacionalne države in želi spomniti na to, da je geslo EU: „Združena v raznolikosti“.⁽³⁰⁾

Cenjeni poslanec bo zato razumel, da Komisija ne more podpreti pobud glede skupnega seštevka medalj, ki so bile osvojene pod evropsko zastavo. Kar zadeva izobešanje dveh zastav na naslednjih olimpijskih igrah pa želi Komisija ne glede na to, da prav gotovo ne bo nasprotovala prikazu takšnega simbola enotnosti, v celoti spoštovati avtonomijo športa in poglavitno odgovornost držav članic pri športni politiki. Komisija pa bi vsekakor ponudila svojo podporo, če bi bila takšna pobuda podana v soglasju s pristojnimi organi.

*
* *

Vprašanje št. 42 predložil Gay Mitchell (H-0907/08)

Zadeva: Proračunski primanjkljaj

Proračunski primanjkljaj na Irskem je trenutno na ravni približno 5 odstotkov. To je precejšnje povečanje glede na omejitve proračunskega primanjkljaja na 3 odstotke, kot jo opredeljuje Pakt za stabilnost in rast, ter dovolj za sprožitev nujnega opozorilnega postopka.

V intervjuju v nekem irskem časopisu je komisar Almunia izjavil, da „pri Paktu za stabilnost in rast ne gre za izrekanje glob. Ne gre za grajanje držav članic ... V nekaterih primerih gre za pritisk ostalih, ki poskušajo z uporabo evropske razsežnosti in večstranskega nadzornega sistema spodbuditi vlade, da izvajajo politike.“

Ali lahko Komisija navede, kakšen sporazum je sklenila z irsko vlado v zvezi s trenutnim proračunskim primanjkljajem?

Odgovor

(EN) V skladu z dopolnitvijo programa stabilnosti v letu 2008, ki so ga irske oblasti predložile 14. oktobra, je ocenjeni rezultat javnofinančnega primanjkljaja Irske v letu 2008 5,5 % BDP glede na načrtovani primanjkljaj 0,9 % BDP v prejšnji dopolnitvi podatkov.

Komisija izvaja postopek v zvezi s čezmernim primanjkljajem v skladu z določili Pogodbe EU in Pakta za stabilnost in rast. Kadar javnofinančni primanjkljaj preseže 3 % BDP, mora Komisija pripraviti poročilo v skladu s členom 104(3) Pogodbe. Vsakršno preseganje referenčne vrednosti, ki ni izjemno, začasno in blizu referenčne vrednosti (člen 104(2)) pomeni to, da Svet na priporočilo Komisije (člen 104(6)) za zadevno državo odloči, da čezmerni primanjkljaj uradno obstaja.

Postopek v zvezi s čezmernim primanjkljajem je treba obravnavati kot podporo ostalih držav pri premagovanju trenutnih težav ter zagotavljanju dolgoročne vzdržnosti javnih financ.

*
* *

Vprašanje št. 43 predložil Dimitrios Papadimoulis (H-0917/08)

Zadeva: Plačilna sposobnost držav članic evrskega območja

V sedanji finančni krizi veliko držav članic le stežka servisira svoj javni dolg, saj poslabšanje razpona do državnih obveznic vodi v hudo podražitev zadolževanja.

Glede na to, da se nekatere države članice, na primer Grčija, že več let trudijo močno zmanjšati svoj javni dolg, v kolikšni meri gospodarska kriza učinkuje na plačilno sposobnost Grčije in držav članic evrskega

⁽²⁹⁾ KOM(88) 331 končna, 24. junij 1988.

⁽³⁰⁾ http://europa.eu/abc/symbols/motto/index_en.htm

območja na splošno? S kakšnimi obrestnimi merami se zadolžujejo Grčija in druge države članice evrskega območja? Kakšen je razpon do državne obveznice Grčije in drugih držav članic evrskega območja v primerjavi z desetletno nemško državno obveznico?

Odgovor

(EN) Kriza finančnega trga je sprožila „beg na varno“, ki je povečal stroške servisiranja državnega dolga v državah, ki so imele že v preteklosti visoke primanjkljaje in velike dolgove.

V nekaterih državah, zlasti v Grčiji, bi lahko neravnovesja na saldu tekočega računa še dodatno pripomogla k negativnemu dojoemanju njihove sposobnosti premagovanja negativnih učinkov začetka recesije na daljši rok.

Z dne 6. novembra 2008, v primerjavi s 6. novembrom 2007, je razpon desetletnih državnih obveznic v Grčiji narasel za 120 odstotnih točk (od 31 do 151 odstotnih točk), če vzamemo nemško obveznico z enako zapadlostjo kot referenčno obveznico. To povišanje je eno najizrazitejših v EU-27, saj so pred Grčijo samo še Madžarska (+ 262 o. t.), Romunija (+ 194), Latvija (+ 182) in Poljska (+ 145), in je daleč največje v evrskem območju (Italija je druga država v evrskem območju z največjim povišanjem za + 75 o. t., sledi pa ji Belgija s + 64 o. t.). Te spremembe so v omenjenih državah zelo izrazite, so pa vplivale tudi na EU-27 kot celoto (v povprečju + 67,7 o. t.) in na države evrskega območja (+ 46 o. t.) v istem obdobju. (Vir podatkov: Eurostat)

*

* *

Vprašanje št. 46 predložil Claude Moraes (H-0904/08)

Zadeva: Evropska zdravstvena strategija Komisije in starostniki

Prvi cilj Evropske zdravstvene strategije Komisije je „spodbujanje dobrega zdravja v starajoči se Evropi“. Kljub temu da želim Komisijo sprva pohvaliti, da je staranje odločno postavila v svoj zdravstveni program, pa vseeno opažam pomanjkanje konkretnih predlogov in ukrepov na tem področju. Na primer, program Odrprtega zdravstvenega foruma z dne 10. in 11. decembra je usmerjen samo k mladim in ne vsebuje nobene navedbe starostnikov.

Bi Komisija lahko v zvezi s tem pojasnila, katere posebne ukrepe politike in pobude namerava izpeljati za spodbujanje bolj zdravega in daljšega življenja starostnikov v Evropi z uporabo obstoječih instrumentov, kot je na primer odprta metoda usklajevanja na področjih socialne zaščite in socialne vključenosti?

Katere ukrepe Komisija še prav posebej načrtuje za spodbujanje držav članic, da v svojih dejavnostih zdravstvene preventive in spodbujanja zdravja med ciljne skupine vključijo tudi starostnike, ter ali Komisija namerava pripraviti evropsko strategijo o zdravem staranju, ki bi dosegla vse generacije?

Odgovor

(EN) Spodbujanje dobrega zdravja v starajoči se družbi je resnično ključni cilj zdravstvene strategije EU za obdobje 2008–2013 ter tudi zdravstvenega programa.

Zdravstvena strategija predvideva ukrepe za izboljšanje zdravja starostnikov, vključno s smernicami za rakava obolenja in delo na področju nevrodegenerativnih bolezni. V zvezi s tem Komisija na primer naslednje leto načrtuje uveljavitev pobude Skupnosti, ki bo pripomogla k obravnavi Alzheimerjeve bolezni.

Komisija si tudi prizadeva zagotoviti, da različne pobude politike pripomorejo k zdravemu staranju in zdravstvenim sistemom pomagajo prilagoditi se zahtevam starajočega se prebivalstva.

Poleg tega Komisija spodbuja izmenjavo dobre prakse na tem področju. Na primer, zdravstveni program je nedavno financiral projekt, ki je pripravil priporočila na področju politik zdravega staranja.

Spodbujanje zdravega staranja pa vključuje veliko več kot le ukrepe za starostnike. Veliko kroničnih bolezni starostnikov je mogoče preprečiti z zdravim načinom življenja že v obdobju mladosti. Zato strategija zagovarja preventivo in spodbujanje ves čas življenja, pobude pa so usmerjene k ljudem vseh starosti, tudi mladim. Ukrep Komisije na tem področju vključuje evropsko platformo za ukrepanje glede prehrane in telesne dejavnosti ter strategije za alkohol in prehrano.

Komisija prav tako podpira države članice v njihovih prizadevanjih za spodbujanje zdravega staranja. V okviru odprte metode usklajevanja na področju socialne vključenosti in socialne zaščite se Komisija zavzeto

zanima za pobude, ki jih države članice predlagajo v zvezi s spodbujanjem zdravja in preprečevanjem bolezni, katerih ciljna skupina so starostniki.

Nazadnje pa Komisija trenutno premišljuje o možnih bodočih pobudah za večjo podporo zdravemu staranju.

*
* *

Vprašanje št. 47 predložil Jim Higgins (H-0909/08)

Zadeva: Duševno zdravje

Ali lahko Komisija navede, če je zadovoljna s trenutno ponudbo zmogljivosti na področju duševnega zdravja v državah članicah in z višino sredstev, ki so na voljo za tovrstne storitve, ter ali je zaskrbljena, da na področju duševnega zdravja še vedno ni dovolj sredstev in da je le-to v slabem položaju, da bi lahko pomagalo pomoči potrebnim, ter ali je zaskrbljena zaradi regionalnih neravnovesij v ponudbi storitev?

Odgovor

Organizacija in izvajanje zdravstvenih storitev in zdravstvenega varstva je odgovornost držav članic.

Komisija priznava, da je potrebno izboljšati sisteme na področju duševnega zdravja. Države članice EU so to priznale in so s tem soglašale, ko so v letu 2005 sprejele deklaracijo Svetovne zdravstvene organizacije o duševnem zdravju za Evropo. Medtem pa je več držav članic izvedlo ukrepe za pregled nacionalnih strategij na področju duševnega zdravja ali za pripravo novih.

Ena od prednostnih nalog Evropskega pakta za duševno zdravje in dobro počutje, ki je stopil v veljavo junija 2008, je podpreti države članice pri izboljšanju njihovih sistemov na področju duševnega zdravja, in sicer prek izmenjave in sodelovanja na ravni EU ter na podlagi ugotovljenih dobrih praks.

Poleg dejavnosti v okviru pakta za duševno zdravje pa lahko države članice uporabijo tudi obstoječe instrumente EU. Na primer, prek svojih programov strukturnih skladov lahko izvedejo ukrepe za izboljšanje usposabljanja osebja ali za reševanje regionalnih nesorazmerij v storitvah na področju duševnega zdravja.

*
* *

Vprašanje št. 48 predložila Avril Doyle (H-0913/08)

Zadeva: Pravice pacientov na področju čezmejnega zdravstvenega varstva

Predlog direktive o pravicah pacientov na področju čezmejnega zdravstvenega varstva [Predlog direktive o uveljavljanju pravic pacientov na področju čezmejnega zdravstvenega varstva 2008/0142(COD)] vzpostavlja omrežje organov za ocenjevanje zdravstvene tehnologije. Ti organi, kot sta Služba za obveščanje in kakovost v zdravstvu (HIQA) na Irskem ter Nacionalni inštitut za zdravje in klinično odličnost (NICE) v Združenem kraljestvu, izdajajo priporočila o tem, katera zdravljenja so na voljo pacientom oziroma katera ne bi smela biti.

Doslej so bili ti postopki pregledov pogosto nepregledni, dolgotrajni in se niso osredotočili samo na potrebe pacientov. Pred kratkim se je moral vodja NICE javno opravičiti zaradi zamude pri presoji nove metode zdravljenja.

Ali Komisija soglaša, da bi morala direktiva „Pravice pacientov“ zagotoviti tudi sodelovanje pacientov v teh postopkih presoje?

Odgovor

(EN) Cilj predloga direktive o pravicah pacientov v zvezi s čezmejnimi zdravstvenimi varstvom je ustanoviti stalno omrežje, ki bi povezovalo nacionalne organe ali telesa, odgovorne za ocenjevanje zdravstvene tehnologije. S tem bi podprli sodelovanje ter izmenjavo informacij, znanja, uporabljenih metod in najboljših praks med 27 državami članicami.

Cilj določbe ni uskladitev nacionalnih postopkov odločanja pri ocenjevanju zdravstvene tehnologije, zato ne predpisuje sodelovanja pacientov v nacionalnih postopkih pregleda. To vprašanje bi lahko obravnavali, ko bodo sprejeti ukrepi za izvajanje te določbe. Vseeno pa je treba upoštevati, da v skladu s členom 17

predlagane direktive tovrstno omrežje sestavljajo organi ali telesa, ki so odgovorni za ocenjevanje zdravstvene tehnologije in so jih imenovalе države članice.

*
* *

Vprašanje št. 49 predložil Bart Staes (H-0915/08)

Zadeva: Čezmejno zdravstveno varstvo

V predlogu Komisije (KOM(2008)0414) je več poudarka na pravici pacienta do čezmejnega zdravstvenega varstva kot na pravici države članice, da financira in nadzira svoj lasten zdravstveni sistem. To lahko okrepi pritisk na sistem zdravstvenega varstva, zlasti v državah z velikim prilivom pacientov. Poleg tega je na voljo že Uredba (EGS) št. 1408/71⁽³¹⁾, ki usklajuje sisteme socialne varnosti in vsebuje pravila o povračilih, predhodni odobritvi itd.

Katera jamstva je zagotovila Komisija, da prepreči nepotreben pritisk na zdravstveni sistem države članice, in kako bo Komisija pacientom pojasnila sedanje razmere, ko nova direktiva obstaja sočasno z Uredbo (EGS) št. 1408/71 o sistemih socialne varnosti?

Odgovor

(EN) Kar zadeva vplive predloga direktive o uveljavljanju pravic pacientov na področju čezmejnega zdravstvenega varstva⁽³²⁾ na zdravstvene sisteme držav članic, ocena vplivov kaže, da dodatni stroški zdravljenja, ki izhajajo iz teh predlogov, po vsej verjetnosti ne bodo ogrozili vzdržnosti ali načrtovanja zdravstvenih sistemov nasploh.

To pa zato, ker so državljani v skladu s predlagano direktivo upravičeni samo do povračila stroškov zdravstvene oskrbe, do katere so bili upravičeni doma, zato morajo države članice plačati le zdravstveno oskrbo, ki bi jo v vsakem primeru morale plačati. Ocena vplivov kaže, da bi bili dodatni stroški zdravljenja le majhen del splošnih izdatkov v zdravstvu, prednosti tega predloga pa močno prekašajo vse slabosti.

Kakor koli že, če bi v krajšem obdobju nepredvidena rast čezmejnih zdravstvenih storitev povzročila velike težave – na primer pri načrtovanju lokalnih objektov – predlog državam članicam dopušča, da postavijo omejitve za zaščito svojega splošnega sistema, na primer uvedejo sistem predhodnih odobritev za paciente, ki želijo čezmejno bolnišnično oskrbo v skladu s pogoji iz Direktive, ti pa odražajo sodno prakso Sodišča.

Poleg tega pa bodo na daljši rok tako dodana vrednost evropskega sodelovanja pri zadevah, kot so evropska omrežja referenčnih centrov, kot tudi izmenjava ocen novih zdravstvenih tehnologij ter uporaba informacijske in komunikacijske tehnologije za učinkovitejšo zdravstveno oskrbo („e-zdravje“) pripomogle k boljši kakovosti in učinkovitosti celotnega zdravstvenega sistema, tako za paciente, ki se selijo kot tiste, ki se ne.

Kar zadeva povezavo med tem predlogom in obstoječim okvirom za usklajevanje sistemov socialne varnosti in zlasti Uredbo (ES) št. 1408/71⁽³³⁾, bo sedanji okvir za usklajevanje sistemov socialne varnosti še vedno veljal, skupaj s predlagano direktivo in vsemi splošnimi načeli, na katerih temeljijo predpisi o usklajevanju sistemov socialnega varstva.

Uredba (ES) št. 1408/71 zagotavlja, da je pacientu v primeru, ko mu v njegovi lastni državi ni omogočena ustrežna zdravstvena oskrba brez nepotrebne zamude, dovoljeno, da se zdravi v tujini, vsi dodatni stroški zdravljenja pa se poravnajo iz javnih sredstev. Kadar koli so pogoji iz člena 22(2) te uredbe izpolnjeni, se izda odobritev skupaj z vsemi pripadajočimi ugodnostmi. To predlagana direktiva izrecno priznava. Uredba (ES) št. 1408/71 bo torej še naprej zagotavljala splošno orodje in „varnostno mrežo“, s čimer bo kateremu koli pacientu, ki v svoji lastni državi ne more dobiti ustrežne zdravstvene oskrbe v razumnem času, dovoljeno prejeti enakovredno zdravstveno oskrbo v drugi državi članici.

Predlagana direktiva ponuja dodatno možnost za čezmejno zdravstveno varstvo, s čimer se odziva na primere, ki so jih sodno uveljavljali državljani in so prišli v sodno prakso Sodišča. Pomembno je poudariti, da pravice,

⁽³¹⁾ UL L 149, 5.7.1971, str. 2.

⁽³²⁾ KOM(2008)414.

⁽³³⁾ Uredba (ES) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialnega varstva za zaposlene in njihove družine, ki se selijo znotraj Skupnosti, UL L 149, 5.7.1971.

ki izhajajo iz sodne prakse in iz tega predloga, ne zmanjšujejo nobenih pravic, ki obstajajo v skladu z nacionalnimi okviri ali Uredbo (ES) št. 1408/71. Predstavljajo pravice državljanov, ki jih le-ti lahko uveljavljajo po lastni presoji. Torej vsem omogočajo boljši dostop do različne zdravstvene oskrbe znotraj EU.

*
* *

Vprašanje št. 50 predložil John Bowis (H-0924/08)

Zadeva: Nadzor nad tobakom

Ali Komisija lahko našteje države članice, ki še niso ratificirale Okvirne konvencije Svetovne zdravstvene organizacije za nadzor nad tobakom in še nimajo politik za prepoved kajenja v zaprtih delovnih prostorih in javnih mestih?

Odgovor

(EN) Doslej so vse države članice razen Češke republike ratificirale Okvirno konvencijo Svetovne zdravstvene organizacije za nadzor nad tobakom.

Konvencija vzpostavlja pravno obveznost podpisnic, da sprejmejo in izvajajo učinkovite ukrepe za zaščito ljudi pred pasivnim kajenjem v zaprtih delovnih in javnih prostorih ter v sredstvih javnega prometa.

Vse države članice imajo trenutno neko obliko ureditve, katere namen je omejitev pasivne izpostavljenosti tobačnemu dimu. Vseeno pa se področje uporabe in značaj te ureditve močno razlikujejo.

Po informacijah, ki jih ima Komisija na voljo, nekaj več kot tretjina držav članic predpisuje učinkovito zaščito pred tobačnim dimom v vseh zaprtih delovnih in javnih prostorih v skladu s konvencijo Svetovne zdravstvene organizacije.

Popolna prepoved kajenja v vseh zaprtih delovnih in javnih prostorih, vključno z bari in restavracijami, zaenkrat velja samo na Irskem in v Združenem kraljestvu.

Italija, Malta, Švedska, Latvija, Finska, Slovenija, Francija in Nizozemska so uvedle protikadilsko zakonodajo, ki dovoljuje uporabo posebnih kadilnic.

Vendar pa v več kot polovici držav članic državljani in delavci še vedno niso popolnoma zaščiteni pred izpostavljenostjo tobačnemu dimu v zaprtih delovnih in javnih prostorih. Bari in restavracije so še posebej težko področje ureditve.

Da bi podprla države članice pri sprejemanju celostnih protikadilskih zakonov, namerava Komisija v letu 2009 podati predlog za priporočilo Sveta o okolju brez kajenja.

Podroben pregled protikadilskih politik držav članic bo predstavljen v oceni učinka, ki bo priložena predlogu.

Komisija se bo temu vprašanju posvetila v svojem naslednjem poročilu o izvajanju priporočila Sveta o preprečevanju kajenja.

*
* *

Vprašanje št. 51 predložila Sarah Ludford (H-0929/08)

Zadeva: Direktiva 2001/93/ES o spremembi Direktive 91/630/EGS o določitvi minimalnih pogojev za zaščito prašičev

Ali Komisija načrtuje obravnavo predloga za spremembo Direktive 91/630/EGS o določitvi minimalnih pogojev za zaščito prašičev kot del akcijskega načrta Skupnosti za dobro počutje in zaščito živali v letu 2009, še preden obsežne raziskave, ki jih je na tem področju opravila Evropska agencija za varnost hrane, zastarajo?

Odgovor

(EN) Komisija se zaveda, da je potrebno dopolniti zakonodajo na področju dobrega počutja prašičev in pri tem upoštevati nove znanstvene izsledke, predstavljene v poročilih, ki jih je sprejela Evropska agencija za varnost hrane (EFSA).

Komisija je že pričela z ocenjevanjem možnosti, da poišče najustreznejši način izboljšanja sedanjih razmer, pri tem pa upošteva potrebo po vključitvi strateških prednostnih nalog akcijskega načrta Skupnosti za dobro počutje živali in zlasti možnosti, da v svoj prihodnji predlog vključi tudi posebne merljive kazalce počutja živali, kjer je to mogoče. Morda bo v sistemu kmetovanja, pogojih bivanja in postopkih krmljenja še vedno potrebno vpeljati minimalne standarde, vendar pa bi razvoj kazalcev dobrega počutja živali moral pripomoči k boljšemu ocenjevanju razmer v zvezi s počutjem živali „na kmetiji“ in po možnosti tudi k učinkovitejši in hitrejši uveljavitvi standardov dobrega počutja, ki bi se opirali na najnovejše znanstvene izsledke.

V zvezi z zgoraj omenjenim Komisija proučuje možnost priprave predloga za pregled splošne zakonodaje za zaščito živali, ki se gojijo v kmetijske namene, iz leta 1998⁽³⁴⁾, kot tudi specifičnih zahtev za prašiče, katerih namen je izboljšati standarde iz področne zakonodaje. Kakršen koli predlog bi moral upoštevati tudi cilje novega zakona o zdravju živali, ki je predviden v strategiji EU za zdravstveno varstvo živali⁽³⁵⁾.

Komisija je mnenja, da bo uporaba mednarodno priznanih kazalcev dobrega počutja živali v evropski zakonodaji, ko bodo le-ti pripravljeni, omogočila boljše izvajanje in spodbujanje višjih standardov dobrega počutja.

Poleg tega je Komisija ocenila, da bi ta pristop omogočil primerjavo standardov dobrega počutja živali z mednarodnimi trgovinskimi partnerji in po možnosti utrl pot njihovi uporabi izven meja Skupnosti.

V podporo tej pobudi poteka že več raziskovalnih projektov, vključno z raziskovalnim projektom „Kakovost dobrega počutja – znanost in družba izboljšujeta dobro počutje živali v kakovostni prehranski verigi“, ki ga financira Skupnost. Izvedba projekta „Kakovost dobrega počutja“ je predvidena v letu 2009, Komisija pa namerava raziskati možnosti za pregled obstoječega zakonodajnega okvira v letu 2010.

*
* *

Vprašanje št. 52 predložila Catherine Stihler (H-0939/08)

Zadeva: Revmatične bolezni

Glede na uspešno pisno izjavo (P6_TA(2008)0262) o revmatičnih boleznih, ali lahko Komisija Parlamentu poda najnovejše podatke o izvedenih ukrepih, katerih cilj je pomagati ljudem z revmatičnimi boleznimi po vsej EU?

Odgovor

(EN) Pisna izjava z dne 5. junija 2008 o revmatičnih boleznih⁽³⁶⁾ med drugim poziva Komisijo, da pripravi strategijo Skupnosti na področju revmatičnih boleznih. V skladu s členom 152 Pogodbe je pri dejavnosti Skupnosti na področju javnega zdravja v celoti upoštevana odgovornost držav članic za organizacijo in zagotavljanje zdravstvenih storitev in zdravstvenega varstva.

Ne glede na to pa je Komisija podprla pomembno področje revmatičnih boleznih prek akcijskih programov Skupnosti s področja javnega zdravja. Novi projekt za „Evropsko omrežje za nadzor mišičnoskeletnih boleznih in obveščanje“ je bil izbran za financiranje v letu 2008. Ta projekt bo precej doprinesel k boljšemu razumevanju, znanju in obveščenosti o mišičnoskeletnih boleznih v EU.

Poleg tega pa 7. okvirni program za raziskave (2007–2013), ki že poteka pod okriljem „zdravstvenega“ programa, predlaga izvajanje sodelovalnega prenosa raziskav o najpomembnejših boleznih. V tem poglavju so revmatične bolezni posebej omenjene.

V okviru poziva za zbiranje predlogov v letu 2007, ki je vključeval tudi temo „zgodnji procesi v patogenezi kroničnih vnetnih boleznih“, je bil izbran predlog „Masterswitch“ (glavno stikalo). Osredotoča se na pojasnjevanje mehanizmov, ki povzročajo revmatoidni artritis in potencialne celične in molekulske cilje pri zdravljenju, združuje 17 vodilnih raziskovalnih skupin iz desetih držav članic EU in pridruženih držav in je

⁽³⁴⁾ Direktiva Sveta 98/58/ES z dne 20. julija 1998 glede zaščite živali, ki se gojijo za kmetijske namene. Uradni list L 221, 8.8.1998.

⁽³⁵⁾ http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/strategy/index_en.htm

⁽³⁶⁾ P6_TA(2008)0262

v splošnem vreden 11,2 milijona EUR. Pričakujemo nadaljnjo podporo raziskavam na tem področju tudi v prihodnjih pozivih v okviru 7. okvirnega programa.

Poleg tega pa je vsled konference Evropske lige za boj proti revmatizmu (EULAR)⁽³⁷⁾, ki je potekala 6. novembra 2008 v Budimpešti, pomembno upoštevati podporo Komisije pri osveščanju o pomembnosti revmatskih bolezni kot podvrste mišičnoskeletnih bolezni pri varnosti in zdravju pri delu ter njihove medsebojne povezanosti s protidiskriminacijskimi politikami Skupnosti.

Nenazadnje pa je Komisija v zvezi z mišičnoskeletnimi boleznimi v svojem sporočilu „Izboljšanje delovne kakovosti in storilnosti: Strategija Skupnosti 2007–2012 za zdravje in varnost pri delu“⁽³⁸⁾ izjavila, da namerava poiskati načine za boljše preprečevanje tveganj na področju mišičnoskeletnih bolezni. Da bi to dosegla, trenutno pripravlja oceno učinka.

*
* *

Vprašanje št. 53 predložil Georgios Toussas (H-0967/08)

Zadeva: Komercializacija zdravja v interesu velikih monopolnih skupin

Po podatkih raziskave, ki jo je opravila Univerza v Atenah, je Grčija na prvem mestu na področju privatizacije in komercializacije zdravstvenega sistema. To pa ima negativne posledice zlasti za družine delavskega razreda, ki morajo iz svojega bornega družinskega proračuna plačati 57 % vseh zdravstvenih stroškov (več kot 11 milijard EUR). Zasebne diagnostične in bolnišnične ustanove, ki se iz dneva v dan množijo, se vse bolj osredotočajo na velike skupine, ki večinoma krojijo zdravstveno politiko, pri tem pa dober del zdravstvenih zmogljivosti ostaja neizkoriščen. Izredno rast zasebnega sektorja in korupcijo javnega sektorja je povzročila sama država, kajti delavce sili, da svoje zdravstvene težave rešujejo v zasebnem sektorju, saj javni sektor zaradi neprimerne infrastrukture, opreme in osebja ne more zagotoviti razumno hitrega zdravljenja.

Kaj Komisija meni o teh nesprejemljivih razmerah, ki delavcem omejujejo priložnosti za zdravljenje, komercializirajo zdravstveni sistem, da zadostijo interesom velikih monopolnih skupin, povečujejo nezaposlenost zdravstvenega osebja in celo ogrožajo javno zdravje?

Odgovor

V skladu s členom 152 Pogodbe in zlasti z odstavkom 5 tega člena je pri dejavnosti Skupnosti na področju javnega zdravja v celoti upoštevana odgovornost držav članic za organizacijo in zagotavljanje zdravstvenih storitev in zdravstvenega varstva.

Zato Komisija ne more izražati svojih stališč glede razmer, ki jih opisuje cenjeni poslanec. V tem primeru so za te zadeve pristojni grški organi.

*
* *

Vprašanje št. 54 predložil Bernd Posselt (H-0880/08)

Zadeva: Zdravstvena politika in prepoved kajenja

Kakšne so pristojnosti na področju zdravstvene politike, v okviru katere Komisija skuša doseči prepoved kajenja na delovnih mestih na ravni EU, in kje se po njenem mnenju končajo pristojnosti Komisije v zdravstveni politiki v primerjavi s pristojnostmi držav članic pri tem vprašanju?

Odgovor

Na področju javnozdravstvenih politik so se Skupnost in 26 držav članic kot pogodbenice Okvirne konvencije Svetovne zdravstvene organizacije za nadzor nad tobakom zavezale, da zagotovijo zaščito pred izpostavljenostjo tobačnemu dimu v vseh zaprtih delovnih in javnih prostorih. Tudi izid posvetovanj v zvezi z zeleno knjigo Komisije: K Evropi brez tobačnega dima⁽³⁹⁾ je pokazal odkrito podporo celovitim protikadilskim politikam in nadaljnjemu ukrepanju EU na tem področju. Kot nadaljevanje posvetovanj o

⁽³⁷⁾ Evropska liga za boj proti revmatizmu

⁽³⁸⁾ KOM(2007) 62 konč. z dne 21. 2. 2007.

⁽³⁹⁾ KOM(2007) 27 konč.

zeleni knjigi namerava Komisija na začetku leta 2009 podati predlog za priporočilo Sveta o okolju brez kajenja.

Katera koli specifična zakonodaja, ki bo zaščitila delavce pred tveganjem za njihovo zdravje in varnost v zvezi z izpostavljenostjo tobačnemu dimu na delovnem mestu, bo spadala v področje politike varnosti in zdravja na delu ter bo temeljila na členu 137 Pogodbe ES.

Člen 137 Pogodbe določa, da Skupnost podpira in dopolnjuje dejavnosti držav članic z namenom izboljšanja delovnega okolja za varovanje zdravja in varnosti delavcev. Preden Komisija predstavi predlog v zvezi z omenjenim, se mora posvetovati s socialnimi partnerji na ravni Skupnosti v dvostopenjskem posvetovalnem postopku v skladu s členom 138 Pogodbe ES.

Kakršna koli tovrstna zakonodajna pobuda bi bila skladna z načeli sorazmernosti in subsidiarnosti.

*
* *

Vprašanje št. 55 predložila H       Goudin (H-0882/08)

Zadeva: Pritisk pred glasovanjem o Lizbonski pogodbi

Poročilo v časopisu Aftonbladet z dne 11. oktobra 2008 navaja, da je komisarka Margot Wallstr  m v   vedskem parlamentu 20. novembra poskušala vplivati na izid glasovanja o Lizbonski pogodbi. Po poročanju časopisa je komisarka Wallstr  m poskušala prepričati voditeljico   vedske Socialdemokratske stranke Mono Sahlin, naj priporoči glasovanje za Pogodbo.

Ali lahko Komisija zagotovi, da ni poskušala niti uradno niti neuradno vplivati na Mono Sahlin in   vedsko Socialdemokratsko stranko glede te zadeve?

Odgovor

(EN) Stali  e Komisije o Lizbonski pogodbi je znano. Komisija ni poskušala neupravičeno vplivati na ratifikacijo Lizbonske pogodbe na   vedskem.

*
* *

Vprašanje št. 56 predložil Nils Lundgren (H-0884/08)

Zadeva: Vojaške ambicije EU v skladu z Lizbonsko pogodbo

V intervjuju, ki ga je opravil bilten EUObserver dne 22. oktobra 2008, se je komisarka Margot Wallstr  m pritoževala, da je bilo na irski kampanji za referendum o Lizbonski pogodbi v začetku tega leta prisotno zelo veliko     stvenih argumentov  . Kot primer omenja, da je veliko irskih državljanov zaradi strahu glasovalo proti Pogodbi, saj so predpostavljali, da bodo morali svoje otroke poslati v vojsko EU,   e bo Lizbonska pogodba sprejeta. Te navedbe komisarke Wallstr  m kažejo, da EU v skladu z Lizbonsko pogodbo ne namerava ustanoviti skupne vojaške organizacije.

Ali je Komisija mnenja, da so irski volivci napačno razumeli besedilo pogodbe in so torej lahko povsem prepričani, da njihovim sinovom in hčeram ne bo treba služiti v kateri koli vojski EU,   e Lizbonska pogodba stopi v veljavo? Ali lahko Komisija jamči, da bo   vedska   e naprej vodila politiko neuvrščenosti, tudi   e Lizbonska pogodba stopi v veljavo?

Odgovor

(EN) Lizbonska pogodba bo v celoti ohranjala nacionalno suverenost držav članic v zunanjih zadevah in obrambi. Pogodba torej ne bo vplivala na voja  sko nevtralnost nekaterih držav.

Lizbonska pogodba uvaja nekaj sprememb k obstoječim določbam o varnosti in obrambi, vendar pa njihovih bistvenih značilnosti ne spreminja. Pogodba izrecno navaja, da predlagane spremembe pogodbe na področju varnosti in obrambe   ne prejudicirajo posebnega značaja varnostne in obrambne politike nekaterih držav   lanic  .

Nova struktura zunanje politike bo povečala koherentnost in učinkovitost zunanjega ukrepa EU, ki je ključnega pomena pri soočanju z novimi izzivi 21. stoletja in izboljšanju sposobnosti Unije, da deluje na svetovni ravni. Lizbonska pogodba bo izboljšala njeno sposobnost odzivanja na krizne razmere po vsem

svetu, saj bo lahko črpala iz svojega širokega nabora instrumentov, ki se uporabljajo pri preprečevanju konfliktov in obvladovanju kriznih razmer, opravljanju humanitarnih in reševalnih nalog ali sodelovanju v mirovnih operacijah. Odločitve o vprašanih varnosti in obrambe se bodo še naprej sprejemale soglasno, odločitev o sodelovanju vojaških enot katere koli države članice v misijah pa ostaja še naprej suverena odločitev posamezne države. Ker bo katera koli misija za obvladovanje kriznih razmer zahtevala podporo vseh držav članic, se bosta Irska in Švedska imeli pravico odločiti, ali bosta sodelovali v mirovni misiji in na kakšen način – bodisi pod vodstvom Združenih narodov, EU ali drugih.

*
* *

Vprašanje št. 57 predložil Stavros Arnautakis (H-0887/08)

Zadeva: Brezplačno sadje in zelenjava za šolarje

Komisija predlaga sprejetje programa na ravni EU za brezplačno razdeljevanje sadja in zelenjave v šolah (KOM(2008)0442). Nakup in razdeljevanje teh proizvodov bosta financirana iz sredstev EU, in sicer 90 milijonov EUR na leto. Države članice so bile zaprosene, da pripravijo nacionalne strategije in izobraževalne pobude. Svet bo program sprejel v letu 2009.

Kdaj pričakujete sprejetje sklepa o izvajanju uredbe in kako bo Komisija zagotovila, da so pristojni organi in državljani držav članic obveščeni na ustrezen način in pravočasno?

Komisija je napovedala, da bo dodelila 1,3 milijona EUR za vzpostavitev omrežja različnih nacionalnih organov za spodbujanje zanesljive in učinkovite izmenjave dobre prakse. Katere dejavnosti so tu predvidene in kateri organi bodo odgovorni za njihovo izvajanje?

Odgovor

(EN) Kmetijski svet je 19. novembra sprejel politično odločitev o sistemu razdeljevanja sadja v šolah, potem ko je pridobil mnenje Parlamenta. Uradno sprejetje uredbe Sveta se pričakuje do konca leta 2008.

V začetku naslednjega leta bodo službe Komisije pripravile pravila za izvajanje sistema razdeljevanja sadja, ki bodo sprejeta prek upravljalnega odbora. Nato bodo države članice pripravile svoje nacionalne in/ali regionalne strategije za izvajanje.

Komisija je okrepila dejavnosti povezovanja v omrežja tako, da je 15. in 16. decembra 2008 pripravila obsežno konferenco, na kateri so se zbrali nosilci projektov, akademiki in predstavniki uprav držav članic. Namen konference je vzpostaviti omrežje za razdeljevanje sadja v šolah ter zagotoviti vložek Komisiji za pripravo pravil za izvajanje in za nacionalne/regionalne strategije. Komisija namerava spodbujati izmenjavo izkušenj med različnimi akterji, ki sodelujejo v tovrstnih programih po vsej Evropski uniji, podpreti konference o razdeljevanju sadja v šolah in razvijati spletna orodja.

*
* *

Vprašanje št. 58 predložil Liam Aylward (H-0894/08)

Zadeva: Energetska učinkovitost

Kar zadeva podnebni sveženj, so mnogi mnjenja, da je energetska učinkovitost eno od najkoristnejših in stvarnih načinov zmanjšanja emisij – tako za gospodinjstva kot javne organe, podjetja in druge.

Ali Komisija predvideva, da bo ta nezavezujoč cilj energetske učinkovitosti postal zavezujoč?

Odgovor

(EN) Na Evropskem svetu marca 2007 so se voditelji držav in vlad v EU zavezali k trem ambicioznim 20-odstotnim ciljem do leta 2020: (1) zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za 20 % v primerjavi z letom 1990, (2) povečanje deleža obnovljivih virov energije v splošni porabi energije v EU na 20 % in (3) zmanjšanje načrtovane porabe energije za 20 %.

Če želi Evropska unija doseči te cilje, se mora osredotočiti na energetska učinkovitost, saj tu lahko doseže napredek. Energetska učinkovitost je stroškovno najbolj učinkovit način znižanja energetske porabe ob vzdrževanju enake ravni gospodarske dejavnosti. Izboljšanje energetske učinkovitosti vključuje tudi energetske izzive na področjih podnebnih sprememb, energetske varnosti in konkurenčnosti.

20-odstotni cilj prihranka energije je nezavezujoč, saj ni bil opredeljen v zakonodaji. Ne glede na to pa bo napredek pri doseganju ciljev zmanjšanja emisij in povečanja virov obnovljive energije zagotovo zahteval vlaganje v ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti v sektorjih pretvorbe energije, oskrbe z energijo in industrije. To bo pripomoglo k doseganju cilja 20-odstotnega prihranka energije.

Komisija ne predvideva, da bi cilj prihranka energije postal zavezujoč, saj tako dopušča več prožnosti državam članicam pri izboljšanju energetske učinkovitosti v svojih najpomembnejših sektorjih - porabnikih energije v skladu s svojimi lastnimi strategijami. Vseeno pa je Komisija prepričana, da bi lahko z združevanjem prizadevanj na ravni politike in izvajanja povečali zagon pri doseganju energetske učinkovitosti in višjih ravni prihrankov energije. Leta 2006 je Komisija sprejela evropski Akcijski načrt za energetske učinkovitost, katerega cilj je aktivirati oblikovalce politike in akterje na trgu, da poskrbijo, da bodo zgradbe, naprave, prevozna sredstva in energetske sistemi energetske učinkovitejši. Akcijski načrti se že izvajajo in bi se moral zaključiti leta 2012. Komisija je 13. novembra sprejela celovit sveženj predlogov in sklepov na področju energetske učinkovitosti, da bi okrepila prizadevanja za doseg 20-odstotnega cilja do leta 2020. Komisija bo evropski Akcijski načrt za energetske učinkovitost ocenila v letu 2009.

*
* *

Vprašanje št. 59 predložil Brian Crowley (H-0900/08)

Zadeva: Mladi in Evropska unija

Kakšni so sedanji načrti Komisije glede vključevanja mladih, da bi ti razumeli in izkusili delovanje EU?

Odgovor

(EN) Komisija meni, da je vključevanje mladih v zadeve EU bistveno za dolgoročni razvoj evropskega državljanstva. To razumevanje se odraža v številnih programih in dejavnostih, ki jih na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni izvajajo razne službe Komisije v tesnem sodelovanju z nacionalnimi organi oblasti.

Na centralni ravni je namen glavnega programa EU za mlade Mladi v akciji vzbuditi smisel za aktivno državljanstvo, solidarnost in strpnost med mladimi Evropejci ter jih vključiti v oblikovanje prihodnosti Unije.

Od leta 2003 Evropski teden mladih daje mladim platformo in priložnost za udeležbo pri oblikovanju politike EU ter zajema kulturne prireditve in politične razprave, organizirane po vsej Evropi. Da bi spodbudili pridobivanje izkušenj in vključevanje mladih v zadeve EU, predstavnike mladinskih organizacij vabijo v institucije EU na pogovore z oblikovalci evropske politike. Pri tem ima Komisija priložnost, da se posvetuje z mladimi glede zadev, ki so zanje še zlasti pomembne, ter da jih vključi v evropske zadeve in razširi njihovo poznavanje evropskih institucij in politik.

To vključevanje dopolnjuje Evropski mladinski portal, ki mladim Evropejcem ne ponuja samo informacij, temveč jim omogoča tudi, da sporočijo svoje mnenje in dobijo odgovore na vprašanja. Ta portal daje informacije o 8 glavnih temah, pokriva 31 držav in je na razpolago v 25 jezikih.

Vsakih šest mesecev Komisija organizira tudi usposabljanje na delovnem mestu za več kot 600 pripravnikov. S pripravništvom pridobijo mladi univerzitetni diplomiranci edinstvene neposredne izkušnje in znanje v zvezi z delovanjem institucij EU. Tako se s pripravništvom oblikuje neformalna mreža širiteljev in ambasadov vrednot in idej EU.

Obstajajo tudi številne decentralizirane pobude, naslovljene na šole, vključno s projektom Nazaj v šolo in Pomladnim dnevom za Evropo. Kot del projekta Nazaj v šolo uslužbence EU pošiljajo kot ambasadore v njihove nekdanje šole, da z učenci razpravljajo o zadevah EU.

Pomladni dan za Evropo je letna pobuda, namenjena spodbujanju zanimanja za načela, dosežke in prihodnost EU. To je edinstvena priložnost za učence, da spoznajo strokovnjake in politične voditelje EU in si z njimi izmenjajo zamisli, da se seznanijo z evropskim povezovanjem ter izboljšajo svoje razumevanje prek iger, razprav in klepetov.

Navsezadnje so mladi prednostna naloga v kampanji Komisije za spodbujanje udeležbe na volitvah v EP naslednje leto. Kampanja je namenjena osveščanju o vlogi EU in pomaga pri oblikovanju čustvenega poistovetenja z Evropsko unijo med mladimi. Komisija načrtuje izvedbo vseevropske večpredstavnostne kampanje za mlade, ki bo zajemala priljubljene televizijske kanale, platforme socialnega mreženja in volilne spote, oblikovane posebej za mlade.

*
* *

Vprašanje št. 60 predložila Marian Harkin (H-0902/08)

Zadeva: Kreditne zadruge

Ali se Komisija glede na kreditni krč v zadnjem času in potrebo po obsežnem posredovanju države v podporo bančnemu sistemu strinja, da je treba podpreti kreditne zadruge, ki dajejo mikrokredite malim in srednje velikim podjetjem in posameznikom v številnih državah EU? Ali Komisija vidi pomen širitve kreditnih zadrug po vsej EU glede na njihovo finančno stabilnost v zadnjem času?

Odgovor

(EN) Za kreditne zadruge načeloma velja zakonodaja Skupnosti v zvezi s kreditnimi institucijami, zlasti Direktiva o kapitalskih zahtevah (2006/48/ES). Vendar so nekatere kreditne zadruge izrecno izvzete iz področja uporabe Direktive 2006/48/ES. Države članice lahko take kreditne zadruge urejajo, kot se jim zdi ustrezno, pod pogojem, da je to v skladu z njihovimi splošnimi obveznostmi iz Pogodbe.

Večina kreditnih zadrug ponuja storitve varčevanja in kredite za posameznike, in ne toliko kredite za poslovne namene. Njihovi statuti lahko dejansko prepovedujejo dajanje kreditov za poslovne namene, mikrokrediti pa so namenjeni poslovnim dejavnostim in večinoma zadevajo ljudi, ki nimajo dostopa do financiranja s strani tradicionalnih finančnih institucij.

Ponudniki mikrokreditov na splošno bodo imeli korist od kakršnega koli napredka glede prvega in drugega dela pobude Komisije glede mikrokreditov, sprožene novembra 2007. Če kreditna zadruga izpolnjuje pogoje za prejemanje podpore v okviru JASMINE, skupnega ukrepa Komisije in Evropske investicijske banke za podporo nebančnim mikrofinančnim institucijam v Evropi, lahko dobi tehnično pomoč za izboljšanje prakse upravljanja in tehnične zmogljivosti ter tako poveča svoje možnosti za pridobitev nadaljnjih investicij iz virov zasebnega sektorja.

*
* *

Vprašanje št. 61 predložil Armando França (H-0905/08)

Zadeva: Konvencija o Europolu

Prednostni namen Europa (Evropskega policijskega urada) je boj proti organiziranemu kriminalu, terorizmu in vsem oblikam hudega čezmejnega kriminala. Zato je zelo pomemben za varnost 500 milijonov evropskih državljanov. Učinkovitost njegovega ukrepanja je v veliki meri odvisna od sodelovanja med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami.

V kakšni meri države članice sodelujejo v Europolu in zagotavljajo medsebojno sodelovanje? Kakšne oblike sodelovanja obstajajo med Europolom in tretjimi državami?

Kakšno je po sporazumu o reformi Konvencije o Europolu in začetku dela v zvezi z njeno nadomestitvijo, doseženem v času portugalskega predsedovanja, stanje glede procesa nadomestitve?

*
* *

Odgovor

(FR) Evropski policijski urad (Europol) ima bistveno vlogo v notranji varnosti Unije in je povezan z nedavnimi operativnimi uspehi. Lani je Europol na primer prispeval k operaciji BAGDAD, v kateri je sodelovalo 1 300 policistov iz devetih držav in ki je pripeljala do aretacije 75 oseb, vpletenih v mrežo trgovanja z ljudmi.

Kar zadeva sodelovanje med Europolom in državami članicami EU, je kakovost dela Europa v veliki meri odvisna od pripravljenosti držav članic, da prispevajo k oskrbi informacijskega sistema ali delovanju delovnih datotek za analizo. Vsaka posamezna država članica je torej odgovorna za zagotovitev, da njeni organi pregona ustrezno sodelujejo z Europolom.

Kar zadeva sodelovanje Europa s tretjimi državami ali drugimi organizacijami, je ta sklenil okoli 20 strateških ali operativnih sporazumov. Samo ti zadnji omogočajo izmenjavo osebnih podatkov. Europol trenutno razpravlja s šestimi drugimi državami, toda njegova vloga ni, da bi sklepal sporazume s celim svetom. Tudi

sporazum o sodelovanju z Eurojustom, sklenjen leta 2004, naj bi bil spremenjen do konca leta za okrepitev kakovosti in intenzivnosti njunega odnosa.

Bolj na splošno bi si poslanec lahko ogledal Letno poročilo za 2007, ki je bilo ravnokar objavljeno na spletni strani Europol.

In nazadnje, kar zadeva nadomestitev Konvencije o Europolu z odločbo Sveta, je bil dogovor dosežen 18. aprila 2008; formalni sprejem te odločbe je zdaj odvisen od umika pridržka s strani Parlamenta. Vseeno se je delo, ki bo Europolu omogočilo, da začne s 1. januarjem 2010 delovati kot agencija EU, že začelo, da bi zagotovili, da sprememba statusa ne bo ovirala dela agencije.

*
* *

Vprašanje št. 62 predložila Mairead McGuinness (H-0911/08)

Zadeva: Priznavanje poklicnih kvalifikacij

Nas lahko Komisija seznaniti z najnovejšimi informacijami glede prenosa Direktive 2005/36/ES⁽⁴⁰⁾ o priznavanju poklicnih kvalifikacij? Ali Komisija meni, da daje ta direktiva zadostno zaščito državljanom EU, ki iščejo zaposlitev v državi članici, ki ni tista, v kateri so pridobili svojo kvalifikacijo?

Odgovor

(EN) Čeprav je bila Komisija obveščena o 595 ukrepih za prenos Direktive 2005/36/ES¹, je do 10. novembra 2008 samo 8 držav članic v celoti preneslo besedilo. Tri države članice še niso poslale obvestila o nobenem ukrepu za prenos.

Izkazalo se je, da imajo države članice težave z doseganjem roka za prenos (20. oktober 2007) predvsem zaradi naslednjih dveh razlogov:

- zelo obsežno področje uporabe Direktive (pokriva vse zakonsko urejene poklice), ki zahteva sprejetje številnih zakonodajnih besedil. V nekaterih državah članicah se prenos izvaja po poklicih;
- administrativna struktura v nekaterih državah članicah: v nekaterih državah je treba prenos izvesti tako na zvezni kot na regionalni ravni.

Komisiji je žal za tak položaj, ki je vir pravne negotovosti za strokovnjake, ki bi radi v državi članici gostiteljici opravljali zakonsko urejen poklic. Odločila se je, da bo države članice, ki ne izpolnjujejo zahtev, postavila pred Sodišče Evropskih skupnosti. Poleg tega se lahko državljani pred nacionalnimi sodišči na večino določb Direktive sklicujejo neposredno.

Glede na zakasnel prenos in zamude pri izvajanju, Komisija ne more oceniti ravni zaščite, ki jo Direktiva dejansko zagotavlja.

*
* *

Vprašanje št. 63 predložila Elisabetta Gardini (H-0914/08)

Zadeva: Ukrepanje Skupnosti glede invazivnih tujih vrst, s posebno omembo rastline *Ambrosia artemisiifolia* in njenega učinka na zdravje ljudi in živali

Komisija se mora začeti zavedati nevarnosti za zdravje, ki jo povzroča cvetni prah rastline *Ambrosia artemisiifolia*, ki je ena od stotih najnevarnejših invazivnih tujih vrst v Evropi. Cvetni prah te rastline povzroča huda alergijska in respiratorna obolenja, pogosto s simptomi, ki bolnika onesposobijo, njihova cena za družbo in posameznika pa je daleč od zanemarljive. V nekaterih regijah okoljske in zdravstvene oblasti poročajo, da je prizadetih kar 15 % prebivalcev, obseg problema pa še narašča. Okoli petnajst držav članic, držav prosilk in predpristopnih držav je neposredno prizadetih, in to v nekaterih primerih zelo resno. Težavno obvladovanje cvetnega prahu in hitrost, s katero se širi, pomenita, da je bolj kot kadar koli nujno, da Evropa ukrepa za ublažitev njegovega učinka.

⁽⁴⁰⁾ UL L 255, 30.9.2005, str. 22.

Se Komisija glede na zgoraj navedeno zaveda trenutnih okoljskih in zdravstvenih razmer v zvezi s širjenjem rastline *Ambrosia artemisiifolia* v evropskih državah? Ali bo oblikovala koherenten pravni okvir za invazivne tuje vrste? Ali bi Komisija podprla ustanovitev evropskega organa, odgovornega za nadzor nad organizmi, ki škodijo zdravju ljudi, njihovo preprečevanje in boj proti njim?

Odgovor

(EN) Komisija se zaveda nevarnosti, ki jo predstavljajo invazivne vrste, vključno z *Ambrosia artemisiifolia* L. oz. pelinolistno žvrkljo ali ambrozijo.

Številni ljudje so zelo alergični na cvetni prah te rastline, ki se je razvila v Severni Ameriki, vendar je ustaljena v Evropi od konca 19. stoletja. Avgust in September sta slaba meseca, ko lahko na prizadetih področjih njen cvetni prah postane daleč najbolj razširjen v zraku. Namnožila se je v dolinah Rone in Pada ter na predelih Madžarske, Srbije in Hrvaške. Našli so jo tudi v Sloveniji, na Češkem, v Avstriji, Nemčiji in Belgiji, zunaj EU pa v Švici.

Ker se ta rastlina širi samo prek semena, jo je mogoče obvladati, če se prepreči, da bi rastline dale seme, in sicer z uničenjem s herbicidi ali posekom ali izkoreninjenjem preden rastline dajo seme.

Astma in druge respiratorne bolezni so eden od najbolj razširjenih vzrokov obolevnosti pri ljudeh in imajo hude zdravstvene posledice.

Da bi se spopadla s tem vprašanjem, Komisija uporablja celosten in integriran pristop, ki zajema več ukrepov za preprečevanje respiratornih bolezni v povezavi s ključnimi determinantami zdravja. To zajema zakonodajo in ukrepe v zvezi s kakovostjo zraka zunaj in v zaprtih prostorih, vključno z izpostavljenostjo alergenom v zraku.

Z raziskovalnim projektom EU, financiranim v okviru šestega okvirnega programa za raziskave, je bil oblikovan vseevropski popis invazivnih tujih vrst. Podrobne informacije in kontaktni podatki strokovnjakov so na razpolago na strani <http://www.europe-aliens.org/index.jsp>.

Podpira se še en projekt v zvezi z zdravstvenimi posledicami alergenov v zraku. Namen projekta je oceniti učinke podnebne raznolikosti in podnebnih sprememb na izpostavljenost alergenom v zraku ter vzpostaviti mrežo za zgodnje opozarjanje na alergen na odprtem. S tem bo omogočeno napovedovanje izpostavljenosti alergenom v zraku, pacienti, zdravniki in zdravstveni regulatorni organi pa bodo dobili boljše informacije za zaščito, zdravljenje in preprečevanje alergijskih bolezni zaradi alergenov v zunanjem zraku.

Kot del svojih širših prizadevanj za zaščito biotske raznovrstnosti je Evropska unija (EU) zavezana znatnemu zmanjšanju vpliva invazivnih vrst. Komisija je 3. decembra 2008 sprejela sporočilo „Razvoj strategije EU za invazivne vrste“⁽⁴¹⁾, ki očrtuje politične možnosti in ukrepe za takojšnje izvajanje, da bi razvili strategijo EU za invazivne vrste. Rešujejo se tudi horizontalna vprašanja, kot so osveščanje, raziskave in financiranje.

To sporočilo bi moralo spodbujati razpravo z državami članicami, institucijami EU in drugimi zainteresiranimi stranmi. Komisija bo povratne informacije uporabila za razvoj predloga strategije EU, ki naj bi bila sprejeta leta 2010 in ki naj bi znatno zmanjšala vpliv invazivnih tujih vrst v Evropi. Komisija bo proučila tudi možnost vzpostavitve sistema za zgodnje opozarjanje in obveščanje na podlagi popisa, ki se bo redno posodabljal.

Sporočilo in njegove priloge so na razpolago na spletni strani http://ec.europa.eu:8082/environment/nature/invasivealien/index_en.htm.

*
* *

Vprašanje št. 64 predložil Marco Pannella (H-0918/08)

Zadeva: Kulturna politika in večjezično sporočanje

Deli spletne strani Komisije v zvezi z evropskimi politikami na kulturnem področju so na razpolago samo v angleščini, francoščini in nemščini.

Stran Europeane, ki se ukvarja z ustanovitvijo digitalne knjižnice evropske kulture, je na volj samo v angleščini.

⁽⁴¹⁾ COM(2008)789.

Se Komisija strinja, da njene komunikacijske strategije, zlasti na področju kulturne politike, ne bi smele biti omejene na angleščino, z občasnim dodatkom francoščine in nemščine, v nasprotju z večjezičnim duhom pogodb?

Se Komisija strinja, da bi morali biti zgoraj navedeni deli spletne strani nujno čim prej prevedeni v vse uradne jezike?

Odgovor

(EN) Komisija je močno zavezana ohranjanju in spodbujanju jezikovne raznolikosti v Uniji ter podpira številne konkretne ukrepe s tem namenom. Poleg svojih obveznosti, da daje predloge zakonodaje in politik⁽⁴²⁾ v vseh uradnih jezikih EU, je Komisija zavezana temu, da si po svojih najboljših močeh prizadeva za enako obravnavo državljanov, kultur in jezikov v okviru razpoložljivih virov.

Uporaba široke palete jezikov EU na spletnih straneh vseh institucij je pomembna za evropske državljane. V skladu z „Akcijskim načrtom Komisije za boljše obveščanje o Evropi“ je leta 2005⁽⁴³⁾ Komisija ustanovila službo za prevajanje spletnih strani v okviru svojega generalnega direktorata za prevajanje. Še vedno ostaja izziv, kako stalno dajati ustrezne informacije na razpolago zainteresiranim stranem v EU in državljanom ter te informacije redno posodabljati.

Državljeni kažejo precejšnje zanimanje za spletne strani Komisije, vključno s kulturnim področjem, in Komisija zato daje veliko prednost vzdrževanju sproti posodobljenih strani s kar največ novicami. Uporaba jezikov sledi splošnemu načelu prilagajanja jezikovne politike posamezne strani njeni ciljni publiku in ponujanju vsebine na vrhnjih ravneh posamezne strani v čim več jezikih.

Da bi svoje kulturne pobude čim bolj približala državljanom, je Unija ustanovila kulturne kontaktne točke za spodbujanje kulturnega programa v sodelujočih državah. Ena od dragocenih dejavnosti kontaktnih točk je, da na svojih spletnih straneh (na katerih so povezave na spletno stran Evropa) v nacionalnem jeziku oz. jezikih povzemajo elemente novic, objavljenih na Europi.

Portal Europeana, ki ga je vzpostavila Fundacija za Evropsko digitalno knjižnico kot del pobude i2010 za digitalne knjižnice, uporablja 22 evropskih jezikov.

*
* *

Vprašanje št. 65 predložil Frank Vanhecke (H-0922/08)

Zadeva: Odnosi med EU in Jordanijo

Znano je, da želi Jordanija sodno preganjati danskega karikaturista, deset danskih novinarjev in nizozemskega poslanca Geerta Wildersa na podlagi obtožbe „bogokletja, prezira islama in čustev muslimanov ter blatenja in klevetanja preroka Mohameda“. Jordanija je celo zaprosila Interpol, da te osebe pripre in jih pripelje pred jordansko sodišče.

Pridružitveni sporazum med EU in Jordanijo, ki je bil podpisan 24. novembra 1997, je stopil v veljavo 1. maja 2002. Člen 2 tega sporazuma določa, da je spoštovanje demokratičnih načel in temeljnih človekovih pravic „bistveni element“ sporazuma. V primeru kršitve sporazuma se lahko izvedejo „ustrezni ukrepi“.

Ali zgoraj navedeno predstavlja kršitev določbe o „bistvenem elementu“ iz člena 2? Če jo, kakšne „ustrezne ukrepe“ bo sprejela Komisija?

Odgovor

Komisija bi se rada zahvalila poslancu za njegovo vprašanje glede tožb, ki so bile vložene v Jordaniji proti nizozemskemu poslancu gospodu Wildersu in 11 avtorjem in urednikom danskih karikatur.

Delegacija Komisije v Amanu ter nizozemsko in dansko veleposlaništvo tesno spremljajo razvoj dogodkov.

(42) Uredba št. 1 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti, UL L 17, 6.10.1958, člena 1 in 2.

(43) SEC(2005)985, Priloga, Ukrepi 36.

Komisija uporablja vsa sredstva, ki jih ima na razpolago, da bi jordanske oblasti spodbudila k nadaljnjemu napredku na področju spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin. To je ena od ključnih prednostnih nalog v akcijskem načrtu evropske sosedске politike. O vprašanjih, kot je svoboda govora, se razpravlja na zasedanjih formalnega pododbora za človekove pravice in demokracijo. Ta odbor zaseda enkrat letno ter omogoča odkrit in odprt dialog. EU zagotavlja tudi finančno podporo na tem področju tako jordanskim oblastem kot jordanskim nevladnim organizacijam.

Komisija bo še naprej spremljala razvoj dogodkov v zvezi s temi zadevami. Jasno je, da pridružitveni sporazum (člen 101) omogoča temeljito proučitev kakršnega koli pojava morebitnega neizpolnjevanja obveznosti, da bi poiskali rešitev, ki je sprejemljiva za obe strani.

*

* *

Vprašanje št. 66 predložila Kinga Gál (H-0923/08)

Zadeva: Protimadžarska dejavnost na Slovaškem

Kot poročevalka Parlamenta v zvezi z ustanovitvijo Agencije za temeljne pravice bi rada Komisijo vprašala, kakšne ukrepe predlaga za zaščito dialoga med etničnimi skupinami in kulturami na Slovaškem, ki je država članica EU in v kateri sedanji politični voditelji države sistematično dnevno spodkopavajo ta dialog. Kako dolgo bo Komisija čakala, glede na to, da smo po ustnih provokacijah zdaj na lastne oči priča, kako slovaški policisti brutalno pretepajo mlade pripadnike mađarske etnične manjšine brez posebnega razloga, slovaška mladina pa skandira protimađarska gesla in jih obmetava z jajci? Bo namesto preiskave prepovedana uporaba manjšinskih simbolov, kot je nošenje mađarskih zastav in simbolov na tekmah slovaškega prvenstva? Kaj bo storila Komisija za zaščito mađarske manjšine na Slovaškem v Evropski uniji, v kateri parlament neke države članice sprejme resolucijo proti poslancem svoje lastne mađarske manjšine, ker si ti drznejo sodelovati pri javni spravi, ki jo organizira mađarski parlament (v sosednji državi članici), pri čemer jih označi za izdajalce njihove parlamentarne zaprisege?

*

* *

Odgovor

(FR) Komisija se je imela priložnost odzvati na skrb glede položaja mađarske manjšine na Slovaškem v svojem odgovoru na pisni vprašanji P-5730/08 gospe Bauer in gospoda Tokesa in P-5663/08 gospoda Tokesa. Komisija prosi poslanko, naj si ogleda te odgovore.

Vse države članice Unije morajo uporabiti vse pravne instrumente, ki so jim na razpolago, za zagotovitev pravic manjšin v skladu s svojim ustavnim redom in mednarodnimi pravnimi obveznostmi.

Oblasti vseh držav članic, politične stranke in organizacije za državljanske pravice se morajo nedvoumno distancirati od kakršnih koli pojavov, ki niso združljivi z vrednotami, na katerih temelji EU, naj bo to rasizem, ksenofobija, totalitarne ideologije, huliganstvo ali nasilje, in se aktivno boriti proti njim.

Komisija verjame, da bodo oblasti tako na Mađarskem kot na Slovaškem ravnale v skladu z vrednotami, ki so skupne vsem državam članicam Evropske unije.

*

* *

Vprašanje št. 67 predložil Saïd El Khadraoui (H-0926/08)

Zadeva: Ukrepi Komisije za zaščito prihrankov varčevalcev banke Kaupthing in drugih

Na začetku oktobra je bilo jasno, da se islandska banka Kaupthing sooča s hudimi finančnimi problemi. Sredstva varčevalcev banke Kaupthing so bila blokirana že več tednov. Ker je islandska banka poslovala v Belgiji z luksemburško licenco, se je belgijska vlada posvetovala tako z islandsko kot z luksemburško vlado. Poleg tega je potrošniška organizacija Test-Aankoop luksemburškemu predsedniku vlade in ministru za finance predložila peticijo z več kot 5 000 podpisi. Belgijska vlada do zdaj ni bila zelo uspešna pri pridobivanju jamstev za belgijske varčevalce. Finski Kaupthingovi komitenti pa so dobili jamstvo, da jim bodo prihranki vrnjeni. Scenarij prevzema banke Kaupthing Bank Belgium bo postal jaseh šele okoli 15. novembra.

Se Komisija zaveda teh razmer? Kako Komisija gleda na odnos belgijske vlade? Kakšne rešitve Komisija vidi za razočarane varčevalce? Nenavadno je, da so finski varčevalci jamstva prejeli pred belgijskimi. Kakšne načrte lahko predloži Komisija za bolj usklajeno delovanje na evropski ravni, da bi v prihodnje preprečili podobne razmere?

Odgovor

(EN) Komisija je prejela različna sporočila glede islandske banke Kaupthing. Komisija se zaveda težav, s katerimi se soočajo varčevalci, in pozorno spremlja prizadevanja islandskih, luksemburških in belgijskih oblasti v zvezi s tem. Komisija je tudi v stiku z nadzornim organom EFTA, saj Islandija ni članica EU, temveč podpisnica Sporazuma o EGP.

Kolikor je Komisiji znano, je v tej zadevi prišlo do nekaterih premikov. Potencialni kupci naj bi se zanimali za dele Kaupthinga. S tem se lahko sam po sebi razreši položaj vlagateljev, ki trenutno nimajo dostopa do svojih vlog pri belgijski podružnici luksemburške odvisne družbe Kaupthing Bank. Poleg tega je belgijski predsednik vlade napovedal dostop do zneska največ EUR 20 000 za belgijske vlagatelje v zameno za njihove blokirane vloge od 1. decembra naprej, če banke ne prevzame potencialni kupec.

Poleg tega Komisija razume, da bodo belgijske in luksemburške oblasti nadaljevale pogovore, da bi našli rešitev za sedanje težave skoraj 20 000 zadevnih vlagateljev.

Različna obravnava finskih in belgijskih varčevalcev izhaja iz različne veljavne zakonodaje. Medtem ko je Kaupthing Bank Finnish Branch podružnica islandske banke Kaupthing in zanjo velja islandsko pravo, je Kaupthing Bank Belgium podružnica luksemburške odvisne družbe islandske banke. Zato je formalno luksemburški subjekt, za katerega velja luksemburško pravo, ker je Luksemburg njena matična država članica. Tako je Luksemburg odgovoren za nadzor nad to banko in za njeno reorganizacijo/likvidacijo ter za odškodnino vlagateljem v okviru Direktive o zajamčenih vlogah (Direktiva 94/19/ES o sistemih zajamčenih vlog). Ta odgovornost velja tudi za belgijsko podružnico.

Komisija je 15. oktobra predlagala izboljšave direktive o zajamčenih vlogah. Glavne predlagane spremembe se nanašajo na obseg kritja in zmanjšanje zamud pri izplačilih.

Poleg tega je Komisija v svojem predlogu sprememb Direktive o kapitalskih zahtevah (2006/48/ES in 2006/49/ES) z dne 1. oktobra 2008 uvedla koncept kolegija nadzornikov. Usklajevanje prek kolegijev bo omogočilo boljši nadzor nad čezmejnimi bančnimi skupinami.

Zgoraj navedeno bi moralo, skupaj z nadaljnjimi zakonodajnimi predlogi Komisije, ki lahko postanejo potrebni za prilagajanje razvoju dogodkov na trgu, pripomoči k preprečevanju podobnih razmer v prihodnje.

*
* *

Vprašanje št. 68 predložil Jim Allister (H-0927/08)

Zadeva: Direktiva o vodah za lupinarje

Kakšen bo učinek Okvirne direktive o vodah 2000/60/ES⁽⁴⁴⁾ na kontinuiteto okoljskih standardov, vzpostavljenih v Direktivi o vodah za lupinarje 79/923/EGS⁽⁴⁵⁾? Bodo kateri koli zaščitni ukrepi, vključno z mikrobiološkimi standardi, ki veljajo za vode za lupinarje, prenehali veljati po letu 2013?

Odgovor

(EN) Ko je bila Okvirna direktiva o vodah (ODV, 2000/60/ES⁽⁴⁶⁾) leta 2000 sprejeta, je bil eden njenih glavnih ciljev poenostaviti število instrumentov, ki urejajo vodno politiko EU, z vzpostavitvijo koherentnega okvira za obvladovanje vseh uporab, pritiskov in vplivov. Leta 2013 bodo Direktiva o vodah za lupinarje (2006/113/ES⁽⁴⁷⁾) in drugi pravni instrumenti ukinjeni, ko bo program ukrepov iz prvega načrta upravljanja

⁽⁴⁴⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 1.

⁽⁴⁵⁾ UL L 281, 10.11.1979, str. 47.

⁽⁴⁶⁾ UL L 327, 22.12.2000.

⁽⁴⁷⁾ UL L 376, 27.12.2006.

porečja v okviru ODV v celoti delujoč. V skladu z uvodno izjavo 51 in členom 4.9 ODV je treba z izvajanjem ODV doseči vsaj enako raven zaščite, kot jo zagotavlja stara zakonodaja.

V ODV je jasno navedeno, da morajo države članice zaščito voda, ki se uporabljajo za vzgajanje lupinarjev, jasno vzpostaviti v prvih načrtih upravljanja porečja v okviru ODV, ki naj bi bili sprejeti decembra 2009, v skladu z določbami Direktive o vodah za lupinarje. To pomeni:

Vsa območja, navedena v Direktivi o vodah za lupinarje, morajo biti zajeta v register zaščitene območij iz ODV.

Načrti upravljanja porečja morajo postaviti konkretne cilje za te vode, ki morajo poleg ciljev iz ODV (dobro ekološko in dobro kemijsko stanje) ponuditi vsaj enako raven zaščite kot Direktiva o vodah za lupinarje. To zlasti zajema mikrobiološke parametre za fekalne koliformne bakterije. Ta raven zaščite za ta obstoječa območja bi morala biti ohranjena pri kasnejših posodobitvah načrtov upravljanja porečja.

V tem okviru je vredno spomniti, da bi morale v skladu z ODV države članice osnutke načrtov upravljanja porečja predložiti v javno posvetovanje decembra 2008. Sektor gojiteljev lupinarjev in druge zainteresirane strani bi morali uporabiti javno posvetovanje, da preverijo, da so vse vode za lupinarje registrirane kot zaščitena območja in da so cilji glede kakovosti vode iz Direktive o vodah za lupinarje primerno vključeni v načrte za upravljanje porečja.

V okviru priprav na strategijo za ribogojstvo službe Komisije trenutno proučujejo različne možnosti zagotavljanja, da nova območja za lupinarje, vzpostavljena po letu 2013, dobijo vsaj enako raven zaščite kot obstoječa imenovana območja.

*
* *

Vprašanje št. 69 predložil Justas Vincas Paleckis (H-0928/08)

Zadeva: Izravnalni ukrepi za države članice EU, ki izgubijo svoje učitelje

Izseljevanje mladih diplomantov na začetku njihove poklicne poti ter znanstvenikov in učiteljev je eden od najbolj mučnih problemov držav, ki so se v 21. stoletju pridružile Evropski uniji. Številni študenti izkoristijo ponudbo brezplačnega visokega izobraževanja, ceno za to, ki znaša na deset tisoč evrov, pa plačujejo davkoplačevalci. Ko doštudirajo v svoji državi, najdejo veliko bolje plačano zaposlitev v stari državi članici EU in gredo delat tja. Ker bi rade zmanjšale škodljivi učinek bega možganov, nekatere države članice EU zahtevajo, da študenti delajo v državi, kjer so študirali, toliko časa, kolikor je trajal njihov študij. Če kdo te pogodbe ne spoštuje, mora povrniti polno ceno svojega študija.

Kaj meni Komisija o tem ukrepu, ki ga uporabljajo v nekaterih državah članicah EU in je namenjen zadrževanju mladih diplomantov, zlasti znanstvenikov in učiteljev? Kakšne druge izravnalne ukrepe predlaga Komisija za države članice, ki izgubljajo kvalificirane delavce, in njihove šolske sisteme?

Odgovor

(EN) Države članice lahko po svoji volji organizirajo svoje šolske sisteme in trge delovne sile, samo da spoštujejo pravni red ES. Obveznost mladega diplomanta, da mora nekaj let delati v državi članici, v kateri se je izobraževal, in povrniti stroške izobraževanja, če te obveznosti ne izpolni, bi lahko predstavljala kršenje pravil ES o prostem pretoku delovne sile.

Sodišče potrjuje, da so pravila ES o prostem gibanju ljudi namenjena temu, da bi državljanom EU olajšali opravljanje poklicnih dejavnosti vseh vrst po vsej EU in da bi preprečili ukrepe, zaradi katerih bi bili lahko državljani EU v slabšem položaju, ko želijo opravljati gospodarsko dejavnost na ozemlju druge države članice. Določbe, ki državljanu države članice preprečujejo, da bi zapustil svojo matično državo z namenom uveljavljanja svoje pravice do prostega gibanja, ali ga od tega odvračajo, torej ovirajo to pravico, četudi se uporabljajo ne glede na državljanstvo zadevnih delavcev⁽⁴⁸⁾. Glede na sodno prakso Komisija meni, da bi lahko zadevne obveznosti predstavljale oviro za temeljne svoboščine, ki jih zagotavlja Pogodba, zlasti za prosti pretok delovne sile, saj bi lahko mladim diplomantom za več let preprečile delo v drugi državi članici ali ga od njega odvrgle.

⁽⁴⁸⁾ Zadeva C-18/95 Terhoeve [1999] ECR I-345, odstavek 37.

V skladu s sodno prakso Sodišča morajo nacionalni ukrepi, ki bi lahko ovirali uveljavljanje temeljnih svoboščin, ki jih zagotavlja Pogodba, ali zmanjšali njegovo privlačnost, izpolnjevati štiri pogoje: uporabljeni morajo biti nediskriminatorno (brez razlikovanja na podlagi državljanstva); upravičeni morajo biti z nujnimi potrebami v splošnem interesu; primerni morajo biti za zagotavljanje doseganja svojega namena; in ne smejo iti dlje od tistega, kar je potrebno za doseg tega namena⁽⁴⁹⁾. Odločitev, ali so lahko nacionalni ukrepi upravičeni ali ne, bi bilo treba sprejeti glede na podrobnosti teh ukrepov, ki pa jih Komisija ne pozna.

Na splošno je pomanjkanje kvalificirane delovne sile v državah članicah večplasten izziv, ki ga pogosto povzročijo drugi dejavniki poleg izseljevanja, kot je večje povpraševanje po notranji delovni sili zaradi gospodarske rasti. Način, na katerega se država s takim izzivom spopada, je zelo odvisen od konkretnih razmer v državi. Običajno je potreben primeren sklop politik, ki zajema take sestavine, kot so ukrepi za povečanje splošne udeležbe na trgu dela, nadaljnje izboljšave izobraževanja in poklicnega usposabljanja, primerno plačilo in delovni pogoji za zaposlene v javnem sektorju, spodbude za vračanje izseljencev ter omogočanje tako notranje mobilnosti delovne sile kot priseljevanja iz držav izven EU.

V vsakem primeru bi morale biti politike za zadrževanje mladih diplomantov dobro oblikovane, da bi se izognili nenamernim posledicam. Na številnih raziskovalnih področjih je na primer za mlade znanstvenike bistvenega pomena, da gredo za neko obdobje v tujino in si pridobivajo izkušnje, znanje in mednarodno priznanje na svojem področju, preden se vrnejo v domovino.

V okviru evropske raziskovalne politike se pogosto omenja „beg možganov“ v nasprotju s „pridobivanjem možganov“. Komisija na splošno meni, da je mednarodna mobilnost pozitivna in v vedno bolj globaliziranem svetu raziskovanja celo nujna za pridobivanje novega znanja in sposobnosti. Poleg tega so raziskovalci tradicionalno med najbolj mobilnimi, saj iščejo najboljše pogoje glede infrastrukture, financiranja in drugih delovnih razmer. Vredno je tudi omeniti, da skupnost raziskovalcev, aktivna v drugi državi, ne pomeni neto izgube intelektualnega vložka in potenciala. Nasprotno, številni člani tako imenovanih „znanstvenih diaspor“ lahko koristijo svoji domovini s tem, ko pogosto komunicirajo in tvorijo omrežja z znanstveniki doma.

Kot del integralne evropske strategije za usposabljanje, mobilnost in poklicni razvoj raziskovalcev Komisija poudarja povečanje „kroženja možganov“ tako znotraj EU kot po svetu, in ne toliko bolj omejenih konceptov „bega možganov“ in „pridobivanja možganov“. V okviru evropskega raziskovalnega prostora je „kroženje možganov“ tesno povezano s politiko Komisije za povečanje privlačnosti evropskih raziskav glede kakovosti raziskovalnih skupin, infrastrukture, plač in možnosti poklicnega razvoja.

*
* *

Vprašanje št. 70 predložila Maria Badia i Cutchet (H-0930/08)

Zadeva: Partnerstvo za komuniciranje o Evropi

13. oktobra 2008 je Svet sprejel politično izjavo z naslovom Partnerstvo za komuniciranje o Evropi, ki bi jo morala sprejeti tudi Parlament in Komisija. Predstavlja nadaljnje ukrepanje po Beli knjigi o evropski komunikacijski politiki iz februarja 2006.

V pričakovanju bližajočih se volitev v Evropski parlament junija 2009 je bilo poskrbljeno za povečano sodelovanje med institucijami Skupnosti in državami članicami na področju komunikacije, da bi razpravljali in si izmenjevali najboljše prakse ter razvili sinergije, ko gre za obveščanje volivcev o naših prednostnih nalogah.

V Partnerstvu za komuniciranje o Evropi je navedeno, da se bo pri izvajanju informacijskih in komunikacijskih ukrepov spodbujalo večjezičnost in kulturno raznolikost.

Bi lahko Komisija dala več informacij, kar zadeva osrednjo pozornost institucionalnega komuniciranja Skupnosti glede na prihajajoče volitve v Evropski parlament?

Bi lahko Komisija podrobno razložila, kako bo spodbujala večjezičnost pri izvajanju informacijskih in komunikacijskih ukrepov?

⁽⁴⁹⁾ Zadeva C-55/94 Gebhard [1995] ECR I-4165, odstavek 37.

Odgovor

(EN) Komisija, Parlament in Svet so 22. oktobra 2008 podpisali politično izjavo o Partnerstvu za komuniciranje o Evropi. To je prvič, da so se Parlament, Svet in Komisija sporazumeli o skupnem pristopu do komuniciranja. Spoznali so, da je za komuniciranje o Evropski uniji potrebna politična zaveza institucij EU in držav članic ter da je učinkoviteje, če poteka usklajeno in se nanaša na prednostne zadeve.

Sporazum o skupnih komunikacijskih prednostnih nalogah je v jedru politične izjave. Medinstitucionalna skupina za informiranje (IGI), ki ji sopredsedujejo predstavniki posameznih institucij, se je dogovorila, da so volitve v Evropski parlament ena od štirih letnih skupnih prednostnih nalog za leto 2009.

Parlament in Komisija sta udeležena v nepolitični kampanji za osveščanje. Namen Komisije je tesno sodelovati, podpirati in dopolnjevati komunikacijska prizadevanja Parlamenta s prikazovanjem, kaj natančno je EU dosegla na področjih, ki so odločilnega pomena za državljane.

Komisija aktivno promovira večjezičnost in kulturno raznolikost, na splošno v svoji komunikacijski politiki in posebej v svoji kampanji glede volitev v Evropski parlament. Okvir Partnerstva za komuniciranje o Evropi bo pripomogel k razvoju sinergij z nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi oblastmi ter s predstavniki civilne družbe in s tem k prilagajanju kampanje večjezičnemu in kulturno raznolikemu kontekstu.

Predstavnstva Komisije in informacijske pisarne Evropskega parlamenta v državah članicah bodo sodelovali z nacionalnimi oblastmi, da bi vzpostavili skupne dejavnosti, prilagojene nacionalnim razmeram. Uspešno izvajanje skupnih komunikacijskih prednostnih nalog, vključno s kampanjo glede volitev v Evropski parlament, je mogoče zagotoviti na podlagi ustreznih administrativnih dogovorov med službami na evropski in lokalni ravni.

Dejavnosti in materiali za to komunikacijsko kampanjo bodo pripravljeni v vseh uradnih jezikih EU. Med drugimi ukrepi so bili v predstavnstva Komisije v državah članicah dodeljeni prevajalci, da služijo lokalnim potrebam in pomagajo pri komuniciranju o Evropi v jeziku svojih državljanov.

*
* *

Vprašanje št. 71 predložil **Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0932/08)**

Zadeva: Pobuda Komisije za oblikovanje pravnega okvira Skupnosti za evropsko raziskovalno infrastrukturo (ERI)

Pobuda Komisije za oblikovanje pravnega okvira Skupnosti za evropsko raziskovalno infrastrukturo (ERI) (COM(2008)0467) predvideva učinkovitejšo udeležbo pri različnih mednarodnih znanstvenih projektih.

Prav je, da Komisija posveča posebno pozornost zagotavljanju razvoja raziskovalnega potenciala Evropske unije kot celote. Zato je ustrezno, da zagotovi uravnoteženo porazdelitev ERI po vsej Skupnosti in da podpre ustanovitev projektov ERI v državah z relativno šibkim raziskovalnim potencialom.

Kakšne ukrepe je Komisija sprejela ali namerava sprejeti za zagotovitev, da bo predlagani instrument zmanjšal razlike glede novih tehnologij, raziskovalnega potenciala in znanstvene infrastrukture v tistih delih Skupnosti, v katerih je raziskovalna infrastruktura šibkejša?

Odgovor

(EN) Komisija se poslancu zahvaljuje za njegovo vprašanje o osnutku uredbe o pravnem okviru za evropsko raziskovalno infrastrukturo in o ukrepanju Komisije, da bi pomagala manj razvitim regijam Evrope zapolniti njihove znanstvene in tehnološke vrzeli.

Najprej je treba razjasniti, da je namen uredbe o ERI omogočiti skupno ustanavljanje in obratovanje velikih raziskovalnih ustanov v evropskem interesu s strani konzorcijev, ki jih vodi več držav članic in države, povezane z okvirnim programom Skupnosti za raziskave in razvoj.

Namenjena je infrastrukturam, ki so na meji znanstvene odličnosti in zahtevajo velike investicije, ki presegajo finančno in znanstveno zmogljivost ene same države. Načrtovanje in usklajevanje takih projektov med več evropskimi partnerji omogoča doseganje kritične mase ter specializacijo in vzajemno učenje na evropski ravni. Številne take projekte je navedel Evropski strateški forum za raziskovalne infrastrukture (ESFRI) v svojem načrtu iz leta 2006 (letos posodobljenem). Zajemajo infrastrukture na številnih znanstvenih področjih, kot so observatoriji za okoljske vede, banke podatkov v genomiki ali najsodobnejši veliki super računalniki.

Raziskovalne infrastrukture bi morale zavarovati znanstveno odličnost raziskovalnega dela Skupnosti in konkurenčnost njenega gospodarstva, kot izhaja iz srednje do dolgoročnih napovedi, prek učinkovite podpore evropskih raziskovalnih dejavnosti. Da bi to dosegli, bi morali imeti ambicijo, da evropske znanstvene zmogljivosti presežejo trenutno najsodobnejše stanje in tako prispevajo k razvoju evropskega raziskovalnega prostora.

Pravni okvir za ERI je predlagala Komisija kot odziv na zahtevo držav članic po prilagojeni pravni obliki, da bi omogočili in pospešili izgradnjo novih raziskovalnih infrastruktur, ki vključujejo več držav članic, saj so se obstoječi instrumenti izkazali za neprimerne. Evropske raziskovalne infrastrukture bodo izboljšale dostop in odlične raziskovalne storitve za evropsko raziskovalno skupnost na splošno, za raziskovalce iz držav z obsežno infrastrukturo in iz držav z manj infrastrukture.

Glede geografske porazdelitve ERI je treba reči, da bo Komisija sicer evidentirala upravičene predloge za uporabo pravnega okvira ERI, toda načrtovanje in financiranje raziskovalnih infrastruktur je seveda v pristojnosti nacionalnih oblasti. Te bodo dajale predloge in Komisija bo evidentirala tiste, ki bodo upravičeni, ne glede na njihovo lokacijo. Nacionalne oblasti se bodo skupaj odločile o vseh konkretnih vidikih, kot so članstvo, prispevki in lokacija sedeža.

Vseeno si bo Komisija prizadevala spodbujati nove subjekte, ki v evropskem raziskovalnem prostoru predstavljajo dodano vrednost in čim bolj zajemajo regionalne partnerske zmogljivosti. Številne velike raziskovalne ustanove (na primer 28 izmed 44 v načrtu ESFRI) so porazdeljene raziskovalne infrastrukture, ki bodo imele sedež v več državah, ker morajo biti fizično porazdeljene (npr. okoljsko ali geološko spremljanje) ali ker so porazdeljeni centri znanstvene odličnosti. Take porazdeljene strukture, ki jih spodbujajo že „integrirane dejavnosti“, podprte v okviru 6. in 7. okvirnega programa za raziskave in tehnološki razvoj (FP6 in FP7), bodo tlakovale pot k uravnoteženemu razvoju evropskega raziskovalnega prostora.

Poleg tega si bo Komisija prizadevala čim bolj spodbuditi odprt dostop do infrastruktur za znanstvenike in inženirje s širokega geografskega območja. Posebej si bo prizadevala za spodbujanje dostopa na podlagi znanstvene odličnosti ali potrebe, in ne zgolj na podlagi zmožnosti plačila.

Financiranje infrastruktur s strani Skupnosti je na razpolago v okviru kohezijske politike v skladu z zadevno zakonodajo Skupnosti. Komisija je nedavno izdala vodnik za uporabo in kombiniranje financiranja iz raznih virov Skupnosti (financiranje na področju raziskav, kohezije in konkurenčnosti)⁽⁵⁰⁾. Konvergenčne regije bi lahko pametno izkoristile strukturne in kohezijske sklade, da bi izboljšale financiranje iz evropskih raziskovalnih infrastruktur in vložile prepričljive kandidature za njihovo gostiteljstvo.

Nazadnje je treba opomniti, da Komisija podpira znanstveni in tehnološki razvoj potenciala regij prek posebnih dejavnosti iz FP7 v okviru programa v zvezi z zmogljivostmi.

Za zaključek naj povemo, da bo novi pravni okvir za ERI odprt za upravičene predloge partnerjev po vsej Evropski uniji in v državah, povezanih z okvirnim programom za raziskave. Komisija bo še naprej spodbujala države z razmeroma šibkim raziskovalnim uspehom k investiranju in dohajanju ostalih, toda nacionalne administracije teh držav bodo same odgovorne za to, da se pridružijo z vlaganjem upravičenih predlogov.

*

* *

Vprašanje št. 72 predložil Paulo Casaca (H-0933/08)

Zadeva: Pogajanja med Komisijo in iransko vlado o načinu preganjanja iranske opozicije

Mi lahko Komisija predloži zapisnik sestanka, ki ga je imela z iranskimi oblastmi 6. oktobra 2008 o učinkovitejšem načinu preganjanja iranske opozicije?

Bo Komisija pojasnila pravno podlago za take vrste pogajanj z iranskimi oblastmi?

Bo Komisija objavila zaveze, ki jih je dala iranskim oblastem, da bo storila vse, kar je v njeni moči, da spremeni odločbe Sodišča Evropskih skupnosti, ki je razveljavilo uvrstitev OMPI na seznam terorističnih organizacij s strani Sveta?

⁽⁵⁰⁾ ftp://ftp.cordis.europa.eu/pub/fp7/docs/practical-guide-eufunding_en.pdf

Odgovor

(EN) Sestanek dne 6. oktobra 2008, omenjen v odgovoru, ki ga je Komisija že dala na poslančevo vprašanje E-5142/08, ni potekal med Komisijo in iranskimi oblastmi. V svoji vlogi predsedstva EU je francosko ministrstvo za zunanje zadeve pozvalo iransko veleposlaništvo v Parizu k reševanju vrste zadev v zvezi s človekovimi pravicami.

Komisija ni iranskim oblastem nikoli dala kakršnih koli „zavez“, kakor trdi poslanec.

*
* *

Vprašanje št. 73 predložila Glenis Willmott (H-0935/08)

Zadeva: Snovi, strupene za razmnoževanje

Komisijo bi rada opozorila na sprejetje resolucije Evropskega parlamenta o zdravstveni strategiji EU (P6_TA(2008)0477), v kateri je Evropski parlament prepričljivo navedel, da Direktiva 2004/37/ES⁽⁵¹⁾ o poklicni izpostavljenosti rakotvornim ali mutagenim snovem evropskih državljanov pri delu ne varuje dovolj pred izpostavljenostjo snovem, ki so strupene za razmnoževanje, in zato nujno pozval Komisijo, naj snovi, strupene za razmnoževanje, vključi v svoj prihajajoči predlog sprememb te direktive.

Ali lahko Komisija glede na to potrdi, da v interesu zdravja delavcev v celoti upošteva to zahtevo, ki jo je podprlo 554 poslancev Evropskega parlamenta?

Odgovor

(FR) Komisija daje poseben pomen zaščiti delavcev pred tveganji zaradi njihove izpostavljenosti snovem, strupenim za razmnoževanje. Glede na to bi radi poudarili, da zakonodaja Skupnosti o zdravju in varnosti pri delu ter posebej Direktiva 98/24/ES⁽⁵²⁾ vsebujejo minimalne zahteve v zvezi z zaščito zaposlenih.

Te zahteve zajemajo določbe glede ocenjevanja, preprečevanja in obvladovanja tveganj v zvezi z vsemi nevarnimi kemičnimi snovmi, prisotnimi na delovnem mestu, vključno s snovmi, strupenimi za razmnoževanje. Splošna načela zaščite zlasti zahtevajo, da je treba tveganja za zdravje in varnost delavcev odpraviti ali čim bolj zmanjšati.

Komisija bi rada poudarila, da je sprožila dve fazi posvetovanj s socialnimi partnerji na temo zaščite delavcev proti tveganjem zaradi njihove izpostavljenosti snovem, ki so rakotvorne, mutagene ali strupene za razmnoževanje. Na podlagi rezultatov teh posvetovanj Komisija trenutno proučuje možnost spreminjanja zakonodaje Skupnosti na tem področju.

*
* *

Vprašanje št. 74 predložil Jacek Protasiewicz (H-0937/08)

Zadeva: Napredek v pogajanjih z beloruskimi oblastmi v zvezi z morebitno zlorabo kazenskega zakonika proti političnim in civilnim dejavnostim

Z upoštevanjem izjave gospoda Aleksandra Lukašenka v intervjuju za Wall Street Journal, da je pripravljen izpustiti vse politične zapornike;

glede na dejstvo, da je gospod Aleksander Barazanka v priporu do sojenja zaradi januarskih demonstracij, kljub temu da se je 27. oktobra prostovoljno javil na policijski postaji v Minsku zaradi zaslišanja, in da mu ni dovoljeno počakati na branje obtožnice na prostosti, kar je v demokratičnih državah običajna praksa;

glede na podobne primere ter obsodbe na omejitve svobode, ki so bile izrečene drugim opozicijskim aktivistom v Belorusiji –

⁽⁵¹⁾ UL L 158, 30.4.2004, str. 50.

⁽⁵²⁾ Direktiva Sveta 98/24/ES z dne 7. aprila 1998 o varovanju zdravja in zagotavljanju varnosti delavcev pred tveganji zaradi izpostavljenosti kemičnim dejavnikom pri delu (štirinajsta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS), UL L 131, 5.5.1998.

Se Komisija zaveda teh razmer? Ali je Komisija že pozvala beloruske oblasti, naj nemudoma izpustijo gospoda Barazenka in proučijo tudi ostale podobne primere? Če ni, ali bo Komisija to uvrstila kot eno od točk pogajanj s predstavniki beloruske vlade?

Odgovor

(EN) Komisija se tega zaveda in je prav tako kot poslanec zaskrbljena zaradi primera gospoda Barazenke, ki so mu medtem sodili 8. in 9. decembra. Pred sojenjem je bil gospod Barazenka neupravičeno v priporu od konca oktobra.

Gospoda Barzenko so obsodili na 1 leto omejitve svobode zaradi njegovega sodelovanja na nedovoljenih januarskih demonstracijah. Poročajo, da se bo na sodbo pritožil.

V svoji izjavi 21. novembra je komisarka za zunanje odnose in sosedsko politiko, ko je pohvalila nedavne pozitivne korake Belorusije, jasno povedala beloruskim oblastem, da EU tesno spremlja primer gospoda Barazenke. Zlasti je izpostavila, da je za EU bistveno, da Belorusija ostane „država brez političnih zapornikov“. V tem pogledu je spomnila na primer gospoda Barazenke in posvarila, da bo EU tesno spremljala njegovo sojenje.

Komisija je na svojih srečanjih z beloruskimi oblastmi že večkrat omenila primer gospoda Barazenke.

To je resna zadeva in Komisija jo bo še naprej tesno spremljala ter o tem sprožala vprašanja v odnosu z beloruskimi oblastmi.

V tem okviru nam dejstvo, da se je Svet 13. oktobra odločil delno umakniti sankcije proti Belorusiji za obdobje 6 mesecev, na koncu katerega bodo razmere ponovno ocenjene, omogoča, da damo jasno sporočilo o tem, kakšne demokratične korake pričakujemo od Belorusije in zlasti da ne sme biti nobenega nazadovanja glede političnih zapornikov.

*

* *

Vprašanje št. 75 predložil Johan Van Hecke (H-0938/08)

Zadeva: Lajšanje bremena dolgov Haitija

Pravijo, da so trenutne razmere v obupno revni državi Haiti najhujša okoljska kriza na planetu. Medtem ko državo pustošijo silovita neurja, je bilo 98 % vseh gozdov posekanih za pridobitev goriva, kar pomeni, da celo navadna nevihta povzroči poplave. Strokovnjaki pravijo, da bodo minila leta, preden bo lahko država pridelala vsaj polovico hrane, ki jo potrebuje prebivalstvo. In celo to je mogoče doseči samo ob obsežnem vlaganju denarja in energije v obnovo porečja, osnovne storitve in zanesljivost preskrbe s hrano.

V teh razmerah je absurdno, da lahko Haiti pričakuje večji odpis dolgov s strani Svetovne banke in Mednarodnega denarnega sklada šele čez pet mesecev. Hkrati je bila preložena pridružitve Haitija skupini močno zadolženih revnih držav (HIPC). V interesu obnove države morajo delničarji Svetovne banke skupaj proučiti, kako bi lahko čim prej odpisali dolg Haitija. Kaj meni Komisija o tem preložitvi in ali bo ustrezno ukrepala?

Odgovor

(FR) Haiti je že presegel točko odločitve in ostaja upravičen, da doseže točko dovršitve v okviru pobude glede močno zadolženih revnih držav, ki jo upravljata Svetovna banka in mednarodni denarni sklad (IMF). Pomembno je poudariti, da je Haiti po tej poti zelo nadpovprečno napredoval, kar pomeni, da bo lahko njegov dolg v višini 650 milijonov USD odpisan, ko bo za to prišel čas.

V skladu z začasnim časovnim razporedom je bila odločitev o doseganju točke dovršitve v okviru pobude HIPC preložena na junij 2009 po objavi IMF in Svetovne banke, da Haiti do zdaj še ni izpolnil vseh pogojev za izplačilo. Eden od bistvenih pogojev je bil zakon o oddajanju naročil, o katerem bi moral parlament glasovati v 6 mesecih po predstavitvi nacionalne strategije za rast in zmanjšanje revščine (NSGRP, november 2007). Obstaja odlok o javnih naročilih, toda ni bil še razglašen. Trajna uporaba meril je namenjena zagotavljanju, da so želeni rezultati odpisa dolga dolgotrajni.

Mednarodne institucije in vsi partnerji poskušajo preseči te razmere. Tako je na primer Medameriška razvojna banka (IADB) razglasila enoletno odložitev poplačila dolga in zamrznitev plačil za servisiranje dolgov Republike Haiti.

Komisija se še naprej zavzema za pobude za zmanjšanje dolga Haitija kot načina za pospešitev gospodarskega in socialnega razvoja države. Komisija ostaja zavezana podpiranju prizadevanj oblasti in prebivalcev Haitija ter izvajanju ambicioznega razvojnega programa, ki bo zagotovil trajne koristi, ki omogočajo napredek. S tem namenom bo Komisija v okviru 10. evropskega razvojnega sklada Haitiju namenila 291 milijonov evrov programskih sredstev za podporo cestni infrastrukturi, procesu decentralizacije, pravosodnemu sektorju in splošnemu makroekonomskemu okviru. Neodvisno od tega Komisija ponuja potrebno pomoč žrtvam nedavnih poplav, da bi izboljšali humanitarne razmere za prebivalce.

*
* *

Vprašanje št. 76 predložila Caroline Jackson (H-0941/08)

Zadeva: Javno zbiranje odpadnih baterij

Rok za prenos „Direktive o baterijah“ (Direktiva 2006/66/ES⁽⁵³⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih) se je iztekel 26. septembra 2008. Ali mora po mnenju Komisije država članica izdati dovoljenje za ravnanje z nevarnimi odpadki za vsako zbirno mesto, postavljeno za gospodinske baterije v javnih zgradbah, šolah, veleblagovnicah itd.?

Odgovor

(EN) V skladu s členom 8(1) „Direktive o baterijah“ (Direktiva 2006/66/ES⁽⁵⁴⁾) „[d]ržave članice zagotovijo, da se uporabljajo ustrezni sistemi zbiranja odpadnih prenosnih baterij in akumulatorjev. Takšni sistemi: (a) omogočajo končnim uporabnikom, da odvržejo odpadne prenosne baterije ali akumulatorje na dostopnem zbirnem mestu v svoji okolici, pri tem pa se upošteva gostota prebivalstva; ...“

V skladu s členom 8(1) Direktive o baterijah za zbirna mesta, vzpostavljena za prenosne baterije in akumulatorje, vključno z gospodinskimi baterijami, ni potrebna registracija ali izpolnjevanje zahtev dovoljenja iz Direktive 2006/12/ES o odpadkih⁽⁵⁵⁾ (Okvirna direktiva o odpadkih) ali Direktive Sveta 91/689/EGS z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih⁽⁵⁶⁾. Zato državi članici ni treba izdati dovoljenja za ravnanje z nevarnimi odpadki za nobeno zbirno mesto, postavljeno za gospodinske baterije v bližini končnih uporabnikov, vključno z javnimi zgradbami, šolami, veleblagovnicami itd.

Te določbe so skladne z nedavno revidirano Okvirno direktivo o odpadkih, katere člen 20 pravi, da se členi 17 (nadzor na nevarnimi odpadki), 18 (prepoved mešanja nevarnih odpadkov), 19 (označevanje nevarnih odpadkov) in 35 (vodenje evidenc) ne uporabljajo za mešane odpadke iz gospodinjstev. In tudi, da se člena 19 in 35 ne uporabljata za ločene frakcije nevarnih odpadkov iz gospodinjstev, dokler jih zaradi zbiranja, odstranjevanja ali predelave ne sprejme ustanova ali podjetje, ki je pridobilo dovoljenje ali je bilo registrirano v skladu s členom 23 ali 26.

*
* *

Vprašanje št. 77 predložila Karin Riis-Jørgensen (H-0942/08)

Zadeva: Liberalizacija nacionalnega monopola nad igrami na srečo

Med 6. in 8. novembrom so grške oblasti v Grčiji (v Atenah in Solunu) odvzele prostost in pridržale dva posrednika zasebne športne stavnice, ki ima licenco v EU in jo EU ureja, skupaj s tremi strankami zaradi kršitve grške zakonodaje o monopolu nad športnimi stavami.

O tej zakonodaji je Evropska komisija že poslala obrazloženo mnenje 28. februarja 2008 v širšem kontekstu postopka za ugotavljanje kršitev, ki je bil v zadnjih dveh letih in pol uveden proti 10 državam članicam.

⁽⁵³⁾ UL L 266, 26.9.2006, str. 1.

⁽⁵⁴⁾ UL L 266, 26.9.2006, str. 1.

⁽⁵⁵⁾ UL L 114, 27.4.2006, str. 9.

⁽⁵⁶⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 20. Direktiva, kot je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 166/2006.

Ali Komisija meni, da je glede na odstavek 73 §4⁽⁵⁷⁾ sodbe Sodišča Evropskih skupnosti v primeru Placanica (C-338/04) tak odvzem prostosti nesorazmeren?

Zakaj Komisija ne ukrepa ostreje in na Sodišče Evropskih skupnosti napoti države, na katere se nanaša obrazloženo mnenje, kot so Grčija ali Danska, Švedska, Finska in Nizozemska, ki so z dejanji, kot je zgoraj omenjeno v Grčiji, ali popolno opustitvijo dejanj jasno pokazale, da nočejo ravnati v skladu s Pogodbo EU?

Odgovor

(EN) V odgovor ustnemu vprašanju poslanke Komisija opominja, da je odprla primere kršitev proti številnim državam članicam v zvezi z omejitvami, predvsem v obliki kazenskih sankcij, svobode zagotavljanja storitev stavnic s strani stavnic, ki jim je bila dodeljena licenca v drugi državi članici, ocenjujoč, da so te omejitve v nasprotju s členom 49 Pogodbe ES.

Komisija se strinja z mnenjem poslanke, da je odvzem prostosti dvema posrednikoma zasebne športne stavnice, ki ima licenco v drugi državi članici EU, morda nesorazmeren in nezdružljiv s členoma 43 in 49 Pogodbe ES, pod pogojem, da je zadevna država članica, kot je jasno navedeno v sodbi Sodišča Evropskih skupnosti v primeru Placanica⁽⁵⁸⁾, zavrnila dodelitev licenc ali pooblastil, kar predstavlja kršitev prava Skupnosti. V skladu s sodbo Sodišča Evropskih skupnosti v primeru Gambelli⁽⁵⁹⁾ takšna kršitev prava Skupnosti obstaja, ko država članica ne izvaja dosledno in sistematično politike, namenjene resnični omejitvi priložnosti za igre na srečo.

Toda že nekaj časa se zdi, da se oklevanje držav članic, da bi sprejele evropsko razsežnost tega vprašanja, spreminja. To sledi postopkom za ugotavljanje kršitev, ki jih je Komisija uvedla proti 10 državam članicam v zvezi z omejitvami, ki jih nalagajo na čezmejno zagotavljanje storitev športnih stav. Zato so nekatere države članice začele razmišljati o sprejetju novih zakonov, številne izmed njih pa zdaj razpravljajo o svojih predlogih s Komisijo. Leta 2009 namerava Komisija ponovno preučiti primere kršitev, ki so v teku.

*
* *

Vprašanje št. 78 predložil Ivo Belet (H-0943/08)

Zadeva: Letni kitolov ob obali Ferskih otokov

V odgovoru na pisno vprašanje P-3855/08 Komisija navaja, da v Mednarodni komisiji za kitolov išče rešitev za vprašanje kitov, ki jih vsako leto pobijejo ob obali Ferskih otokov.

Se Komisija torej strinja, da je način, na katere kite pobijajo v vodah Ferskih otokov, povsem v nasprotju s politiko EU dobrega počutja živali?

Ali lahko Komisija pove, kakšen napredek je bil dosežen v zvezi s tem vprašanjem? Katere ukrepe je uvedla in katere še namerava uvesti?

Ali je Komisija pripravljena izpostaviti vprašanje te prakse v dvostranskih pogovorih s Ferskimi otoki?

Odgovor

Komisija je zelo zavezana k zaščiti vseh kitov (kitov, delfinov in pliskavic) in želi opomniti, da sta v EU ulov ali ubijanje kitov prepovedana z Direktivo Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst⁽⁶⁰⁾, ki zajema obveznosti, ki izhajajo iz Konvencije o varstvu prostoživečega evropskega rastlinstva in živalstva ter njunih naravnih življenjskih prostorov, ki je znana tudi kot Bernska konvencija. Ista direktiva prepoveduje tudi prodajo ali izmenjavo kitov v državah članicah. Poleg tega je v skladu z Uredbo Sveta 338/97/ES o varstvu prostoživečih živalskih in rastlinskih

⁽⁵⁷⁾ Člena 43 ES in 49 ES je treba razlagati, kot da izključujeta nacionalno zakonodajo, kot je v postopku v glavni stvari, ki nalaga kazen za kaznivo dejanje osebam, ko so obtoženi v postopku v glavni stvari zaradi izvajanja organizirane dejavnosti zbiranja stav brez licence ali policijskega pooblastila, kot predpisuje nacionalna zakonodaja, če te osebe niso mogle pridobiti licence ali pooblastil, ker jim je zadevna država članica v nasprotju s pravom Skupnosti odrekla izdajo licence ali pooblastil.

⁽⁵⁸⁾ SES, 6/03/07, Placanica, C-338/04.

⁽⁵⁹⁾ SES, 6/11/03, Gambelli, C-243/01.

⁽⁶⁰⁾ UL L 206, 22.7.1992.

vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi⁽⁶¹⁾, ki izvaja določbe Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES), v EU prepovedan vnos kitov v Skupnost iz predvsem komercialnih namenov.

Toda lov mrkih pliskavk, ki se omenja, se izvaja na Ferskih otokih, ki niso del EU, zato tam ne veljata zakonodaja in politika EU. Poleg tega je Danska, ki je članica Bernske konvencije, v svoji listini o ratifikaciji podala izjavo, da Konvencija ne velja za Grenlandijo in Ferske otoke. Skladno s tem ima Komisija žal omejene možnosti, da neposredno posreduje v tem primeru. Vendar bo Komisija raziskala najboljše načine, da to občutljivo vprašanje izpostavi pri ustreznih organih.

Na mednarodni ravni kite štiti Mednarodna komisija za kitolov (IWC), ki je mednarodna organizacija za ohranjanje in upravljanje kitov. Na žalost lova mrkih pliskavk ne ureja IWC, saj do danes ni dogovorjena pristojnost IWC za majhne kite. V kontekstu razprave, ki je v teku o prihodnosti IWC, Komisija vseeno upa, da se bo EU skupaj z drugimi pogodbenicami IWC lahko lotila tudi vprašanja majhnih kitov. Z namenom, da bi zagotovila usklajeno stališče EU na srečanjih IWC, je Komisija 6. novembra 2008 predložila predlog Svetu⁽⁶²⁾.

*
* *

Vprašanje št. 79 predložil Ari Vatanen (H-0944/08)

Zadeva: DDV na prodajo alkohola: razlikovanje med „prodajo na daljavo“ in „televizijsko prodajo“

Evropsko pravo, ki ureja prodajo alkohola (Šesta direktiva Sveta 77/388/EGS⁽⁶³⁾, ki jo dopolnjuje Direktiva 91/680/EGS⁽⁶⁴⁾), na podlagi načina dostave razlikuje med konceptoma (i) prodaje na daljavo in (ii) televizijske prodaje. Od načina dostave blaga je odvisno, ali se DDV na transakcijo plača državi izvora ali namembni državi.

Ko potrošnik naroči iz druge države članice alkohol, ki ga prodajalec ali kdo drug v njegovem imenu odpremi ali prepelje potrošniku v namembni državi, gre za prodajo na daljavo. Pri prodaji na daljavo se DDV vedno zaračuna na prodajo alkohola v namembni državi, ne glede na državo prodaje. Če transakcija zajema dostavo potrošniku, se šteje, da je do dostave alkohola prišlo v namembni državi.

Do televizijske prodaje pride v primeru, ko prevoz blaga iz države izvora do namembne države organizira potrošnik sam in ne prodajalec. Pri televizijski prodaji se DDV na prodajo alkohola vedno zaračuna v državi izvora. Kraj dostave alkohola je kraj, kjer izdelek začne svojo pot.

Ali lahko ponudnik, ki potrošnikom zagotavlja storitve televizijske prodaje alkohola, na lastni spletni strani objavlja oglase za prevozne storitve tretje osebe, ne da bi se njegova dejavnost štela za prodajo na daljavo? To vprašanje je pomembno za razlikovanje, ali naj se DDV zaračuna v državi izvora ali namembni državi.

Odgovor

(EN) Kar zadeva DDV na dobavo alkohola zasebnim potrošnikom, iz člena 33 Direktive o DDV (2006/112/ES⁽⁶⁵⁾) izhaja, da se dobava blaga, na katerega se zaračuna trošarina in ki ga prepelje dobavitelj ali druga oseba v njegovem imenu, obdavči tam, kjer se blago nahaja v trenutku, ko se odpošiljanje ali prevoz blaga konča. V skladu s členom 32 Direktive o DDV se za kraj obdavčitve blaga, ki se odpošlje ali prevaža v imenu pridobitelja, šteje kraj, kjer se blago nahaja v trenutku, ko se začne prevoz blaga pridobitelju.

Če prodajalec na svoji spletni strani obenem oglašuje blago, za katero je treba plačati trošarino, in način prevoza blaga do pridobitelja, pri čemer ni nujno, da se pridobitelj nahaja v državi članici, kjer se nahaja prodajalec, se lahko šteje, da gre za zlorabo s ciljem, da se za namene DDV dobavo blaga, ki ga prepelje

⁽⁶¹⁾ UL L 61, 3.3.1997.

⁽⁶²⁾ Predlog Sklepa Sveta o določitvi stališča, ki ga je treba sprejeti v imenu Evropske skupnosti glede predlogov o spremembah Mednarodne konvencije o ureditvi lova na kite in njenega programa, KOM(2008) 711 konč.

⁽⁶³⁾ UL L 145, 13.6.1977, str. 1.

⁽⁶⁴⁾ UL L 376, 31.12.1991, str. 1.

⁽⁶⁵⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, UL L 347, 11.12.2006.

prodajalec ali kdo drug v njegovem imenu, umetno pretvori v dobavo blaga, ki ga prepelje pridobitelj ali kdo drug v njegovem imenu (SES, sodba z dne 21. februarja 2006, primer C-255/02 Halifax plc). V takšni situaciji je treba upoštevati ekonomsko realnost, transakcijo pa je treba prekvalificirati in za namene DDV obravnavati kot dobavo blaga, za katerega je treba plačati trošarino, ki ga prepelje prodajalec ali kdo drug v njegovem imenu, obdavčljivo v državi članici, kjer se konča prevoz do potrošnika. Takšno situacijo je treba oceniti na podlagi dejstev posameznega primera.

*
* *

Vprašanje št. 80 predložil Athanasios Pafilis (H-0948/08)

Zadeva: Nehumani zaporni pogoji

Grški jetniki so pred kratkim organizirali masovne gladovne stavke v znak protesta proti nehumanim pogojem, v katerih so zaprti, ki so jih delno v skladu s smernicami EU še poslabšale politične izbire vladajočih ND in PASOK.

Podrobneje, težava se nanaša na izjemno prenapolnjenost zaporov, ki je posledica velikega pritoka ne le pripornikov, ki čakajo na sojenje, temveč tudi tujcev, ki so bili aretirani le zaradi nezakonitega vstopa. To je spremljal porast števila samomorov, slabo ravnanje z jetniki in kršitev njihovih temeljnih pravic, pomanjkanje ustrezno usposobljenega zdravstvenega in negovalnega osebja, pomanjkanje programov razstrupljanja, neobstoj posebnih prostorov za mladoletnike, preprečevanje dostopa do zaporov predstavnikom znanstvenih in socialnih organizacij, političnih strank itd.

Kakšno je stališče Komisije glede nedopustnih zapornih pogojev, ki so nastali, in kršitve temeljnih pravic jetnikov?

Odgovor

(EN) Komisija ne preverja pripornih pogojev v državah članicah. Evropski organ, odgovoren za tovrstna preverjanja, je Evropski odbor za preprečevanje mučenja in nehumanega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja (Odbor CPT), ki sodi v okvir Sveta Evrope. Vendar pa Komisija pozorno spremlja poročila odbora CPT, pri čemer upošteva tudi drugi odstavek člena 6 Pogodbe o Evropski uniji, ki določa, da mora Unija spoštovati temeljne pravice, ki jih zagotavlja Evropska konvencija za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP) in ki izhajajo iz ustavnih tradicij, skupnih vsem državam članicam, kot načela prava Skupnosti. V tem kontekstu je treba omeniti, da lahko skladno s sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice nesprejemljivi pogoji pridržanja predstavljajo tudi kršitev člena 3 (prepoved mučenja) EKČP, tudi če ni dokazov, da je šlo za izrecen namen poniževanja pripornika. Iz tega izhaja, da mora Grčija s priporniki ravnati dostojanstveno in v skladu z veljavnimi mednarodnimi standardi.

*
* *

Vprašanje št. 82 predložil Olle Schmidt (H-0951/08)

Zadeva: Državni proizvajalci avtomobilov

V povezavi z gospodarsko krizo v 70-ih letih prejšnjega stoletja so se številna velika industrijska podjetja nacionalizirala. Mnoga, katerih lastništva ni prevzela država, so namesto tega prejela velika posojila ali subvencije. Na Švedskem, v moji domači državi, so bile subvencije na voljo predvsem ladjedelnicam, od katerih ni več nobene najti v državi. V drugih državah so imeli težave s preživetjem proizvajalci avtomobilov. Ugledne nacionalne znamke, kot so Chrysler, Rolls Royce in Renault, so rešili davkoplačevalci v lastnih državah.

Zdi se, da se je kreditna kriza razvila v popolno svetovno recesijo. Bencinsko požrešna avtomobilska industrija se je ponovno znašla na robu stečaja. To je za Švedsko problem, saj imata tam tako Volvo kot Saab velik del svoje proizvodnje. V zadnjem tednu so mediji (med drugimi Financial Times 1. decembra 2008) poročali, da se ameriški lastniki Volva in Saaba pogovarjajo s švedsko vlado o nacionalizaciji teh dveh proizvajalcev, ki se bojujeta za obstanek. Vemo tudi, da se podobni pogovori odvijajo med proizvajalci avtomobilov in vladami v mnogih drugih državah.

Ali Komisija zaznava kakšne nevarnosti v industrijskih podjetjih, ki so v lasti države ali jih slednja upravlja?

Odgovor

(EN) Člen 295 Pogodbe ES določa, da ta pogodba v ničemer ne posega v „lastninskopravno ureditev v državah članicah“. To načelo pomeni, da Pogodba ne daje prednosti ne zasebnemu ne javnemu lastništvu podjetja. Izvajanje takega načela predpostavlja, da osebe javnega prava, ki so delničarji ali odgovorni za delovanje podjetja, ravnavajo podobno kot zasebni akterji. Kot je potrdilo Sodišče Evropskih skupnosti (v primeru C-174/04, Komisija proti Italiji, §32): „Določbe Pogodbe o prostem pretoku kapitala ne razlikujejo med zasebnimi podjetji in javnimi podjetji“.

Dejansko Komisija zlasti pri uporabi pravil o državni pomoči razlikuje med primeri, ko osebe javnega prava delujejo kot zasebni akterji, in tistimi, kjer je javno lastništvo ali javna intervencija v lastništvo ali upravljanje podjetja upravičeno zaradi javnih ali drugih državnih razlogov. To razlikovanje se uveljavlja z uporabo tako imenovanega „načela vlagatelja pod tržnimi pogoji“. V skladu s tem načelom se vedenje javnega delničarja ali drugega javnega operaterja primerja s tem, kar bi storil zasebni operater v tržnih pogojih v enaki situaciji: to pomeni, da se smisel takšne javne naložbe, njeni pogoji in poplačilo preverijo. Če javna intervencija ne prestane preizkusa načela vlagatelja pod tržnimi pogoji, Komisija šteje, da ta intervencija vsebuje elemente državne pomoči, katerih združljivost s skupnim trgom je treba oceniti.

Zato skladno s pravom Skupnosti in načelom vlagatelja pod tržnimi pogoji nacionalizacija ali delna javna naložba v podjetja (neodvisno od sektorja) kot taki nista prepovedani. Toda v primerih, ko državna intervencija ne prestane preizkusa načela vlagatelja pod tržnimi pogoji, mora te ukrepe preučiti Komisija, da oceni njihovo združljivost s pravili o državni pomoči.

V obstoječi finančni in gospodarski krizi se zdi težko uskladiti javne intervencije, da bi podprli propadajoča podjetja ali podjetja v sektorju, ki ga čakajo težki časi, z vedenjem vlagatelja pod tržnimi pogoji. S tega stališča bi bilo morebitno javno naložbo v npr. Volvo ali Saab (čeprav kaže, da sta bila ta projekta opuščena) dejansko treba temeljito oceniti v smislu njene skladnosti s pravili o državni pomoči.

*

* *

Vprašanje št. 83 predložila Katerina Batzeli (H-0953/08)

Zadeva: Sodna praksa SES o priznavanju diplom na podlagi franšiznih sporazumov in vmešavanje v organizacijo izobraževalnih sistemov, odgovornost držav članic

Dne 23. oktobra 2008 je Sodišče Evropskih skupnosti (SES) podalo razsodbo v primeru C-274/05, na podlagi katere je Grčija dolžna priznati poklicne pravice podružnic izobraževalnih ustanov drugih držav članic (kvalifikacije, pridobljene v okviru franšiznih sporazumov).

Ali se bo Komisija izjasnila glede tega, ali je država gostiteljica dolžna priznati delovanje izobraževalnih ustanov, ki ne ravnavajo skladno z osnovnimi načeli njene nacionalne izobraževalne politike in nacionalnim pravom, na svojem ozemlju?

V kolikšni meri je potrebna takojšnja ocena izvajanja Direktive 2005/36/ES⁽⁶⁶⁾ in prejšnje Direktive 89/48/EGS⁽⁶⁷⁾, predvsem kar zadeva obseg posledic uporabe priznanja poklicnih pravic in določb členov 149 in 150 Pogodbe ES o nacionalni odgovornosti v zadevah izobraževanja za nacionalne izobraževalne sisteme?

Glede na to, da to vprašanje ustvarja zmedo in težave v zakonodaji Skupnosti in nacionalni zakonodaji, zaradi česar so se državljani prisiljeni obrniti na SES, ali se Komisija ne strinja, da je potreben nov predlog EU, da se postavi ločnica med obveznostjo priznavanja poklicne kvalifikacije in pooblastili držav članic za priznavanje izobraževalnih diplom, s čimer bi se izognili nevarnosti izenačevanja kvalifikacij med državami, katerih izobraževalni sistemi se med seboj zelo razlikujejo?

⁽⁶⁶⁾ UL L 255, 30.9.2005, str. 22.

⁽⁶⁷⁾ UL L 19, 24.1.1989, str. 16.

Odgovor

(EN) Dne 23. oktobra 2008⁽⁶⁸⁾ je Sodišče Evropskih skupnosti (SES) potrdilo, da Grčija ni izpolnila svojih obveznosti skladno z Direktivo 89/48/EGS⁽⁶⁹⁾, ker ni priznala diplom, ki so jih podelili pristojni organi drugih držav članic po izobraževanju in usposabljanju, ki ga je zagotovil zasebni organ v Grčiji na podlagi franšiznega sporazuma. Sodišče je dodalo, da ta sklep ne postavlja pod vprašaj odgovornosti Grčije za vsebino poučevanja in organizacijo izobraževalnega sistema. Ker pa so zadevne diplome podelile pristojne oblasti drugih držav članic izključno ob upoštevanju veljavnih pravil v okviru svojih sistemov izobraževanja in usposabljanja, diplome, podeljene ob zaključku izobraževanja in usposabljanja, zagotovljenega v sklopu sporazumov o odobritvi (franšiznih sporazumov), v smislu Direktive 89/48/EGS ne sodijo v grški izobraževalni sistem. S to sodbo SES potrjuje svojo predhodno sodbo v primeru Neri⁽⁷⁰⁾ proti Italiji iz leta 2003, v kateri je pojasnilo, da je zavrnitev priznanja kvalifikacije, pridobljene prek franšiznega sporazuma, zgolj zato, ker izobraževanje ni potekalo v univerzitetnih prostorih, v nasprotju s pravom Skupnosti.

Ti dve sodbi, ena neposredno in druga posredno, ugotavljata, da zakonodaja Grčije ni v skladu s pravom Skupnosti, ko je Direktiva 89/48/EGS še veljala. Grčija še vedno ne ravna v skladu z zakonodajo EU, saj še vedno ni izvršila Direktive 2005/36/ES⁽⁷¹⁾ o priznavanju poklicnih kvalifikacij, ki je razveljavila Direktivo 89/48/EGS in velja od 20.10.2007. Poudariti je treba, da člen 53 te direktive državam članicam izrecno daje pravico, da preverijo številne elemente, povezane s tako imenovanimi franšiznimi diplomami, kot so uradna veljavnost certifikacije izobraževalnih tečajev, obiskovanih v državi članici, ki ni država članica izvora, istovetnost diplome, ki je bila podeljena po obiskovanju tečaja samo v državi članici izvora, ali istovetnost podeljenih poklicnih pravic.

Dne 4.12.2008 je SES podalo dve novi sodbi⁽⁷²⁾ proti Grčiji, v katerih je izrecno potrdilo sklepe iz C-274/05 in razsodilo, da je Grčija kršila zakonodajo EU, ker ni priznala franšiznih diplom.

Najnovejša sodna praksa SES in sekundarna zakonodaja na ravni EU o priznavanju poklicnih kvalifikacij, Direktiva 2005/36/ES, jasno vzpostavljata okvir, ki ponazarja, kako mora Grčija obravnavati franšizne diplome, ki so jih pridobili usposobljeni strokovnjaki. Pravna negotovost ne obstaja, zato tudi ni potrebe po novem predlogu.

*
* *

Vprašanje št. 84 predložil Salvador Domingo Sanz Palacio (H-0954/08)

Zadeva: Načrt oživitve avtomobilske industrije

Avtomobilska industrija je strateški sektor in ključna za gospodarstvo EU tako v smislu BDP kot delovnih mest, ki jih ustvarja neposredno in posredno. EU mora prednostno sprejeti posebne ukrepe podpore za industrijo, da bi zagotovila njeno preživetje in ohranila delovna mesta. Načrt oživitve za rast in delovna mesta Komisije predlaga več ukrepov, ki jih je treba dopolniti z določenimi načrti, ki so jih izvedle posamezne države članice. Cilj nujnih ukrepov mora biti predvsem preprečevanje zaprtja tovarn in izgube delovnih mest. Kakšna prožnost bo na voljo državam članicam, da bi lahko v svojih podpornih programih zagotovile državno pomoč, namenjeno posebej avtomobilski industriji? Za katere namene se lahko uporabi državna pomoč, dodeljena v skladu s takšnimi prožnimi dogovori, in katere pogoje bo morala izpolniti?

Odgovor

(EN) Kot je navedel poslanec, je Komisija res naznanila Načrt oživitve za rast in delovna mesta, da bi povečala povpraševanje in povrnila zaupanje v evropsko gospodarstvo. V tem kontekstu Komisija razmišlja, da bi

⁽⁶⁸⁾ SES C - 274/05, Komisija proti Grčiji, 23.10.2008.

⁽⁶⁹⁾ Direktiva Sveta 89/48/EGS z dne 21.12.1988 o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta, UL L 19 z dne 24.1.1989.

⁽⁷⁰⁾ SES C - 153/02, Valentina Neri, 13.11.2003.

⁽⁷¹⁾ Direktiva 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij, UL L 255/22, 30.9.2005.

⁽⁷²⁾ SES C-84/07, Komisija proti Grčiji, 4.12.2008; SES C-151/07, Khatzithanasis proti Ipourgos Igeias kai Kinonikis Allilengiis, 4.12.2008.

državam članicam predlagala odobritev dodatnih ukrepov državne pomoči, ki bi veljali samo omejeno obdobje.

Skladno z enim izmed načrtovanih ukrepov bi lahko Komisija državam članicam dovolila, da dodelijo pomoč v obliki jamstev in subvencioniranih posojil. Seveda bodo ti ukrepi odobreni v odvisnosti od izpolnjevanja določenih pogojev in najvišjih zneskov ter se je o njih treba pogovoriti z državami članicami. Te pobude niso usmerjene v en določen sektor gospodarstva, temveč je njihov namen pomagati podjetjem prestat težave pri pridobivanju sredstev, kar je neposredna posledica nedavne krize.

Ne smemo pozabiti, da je Svet od začetka krize poudarjal, da je treba še naprej uporabljati pravila konkurence. Komisija mora evropskim podjetjem zagotoviti enake pogoje v izogib tekmovanju med državami članicami pri subvencijah, kar bi bilo netrajnostno in škodljivo za EU kot celoto. Zato je Komisija preudarna pri vseh morebitnih „prožnih uporabah“ pravil o državni pomoči. Obstoječi okvir za državno pomoč že določa precej možnosti za dodelitev državne pomoči vsem sektorjem, vključno z avtomobilsko industrijo.

Na strani dobaviteljev okvir razvoja, raziskav in inovacij omogoča državno pomoč za razvoj zelenih tehnologij, pod pogojem, da trg deluje pomanjkljivo ter da pomoč deluje spodbudno in je sorazmerna. Podjetjem, ki izboljšujejo okoljske standarde Skupnosti s svojim proizvodnim postopkom, je na voljo tudi okoljska pomoč. Poleg tega so za reševanje težav, s katerimi se soočajo MSP nižje v dobavni verigi, na voljo tudi druga pravila. Zlasti Uredba o splošnih skupinskih izjemah določa širok nabor ukrepov pomoči z najmanjšim možnim upravnim bremenom.

Subvencionirana jamstva lahko pripomorejo k reševanju nekaterih težav avtomobilске industrije kot tudi težav, s katerimi se soočajo dobavitelji le-te. Toda ko se podjetje znajde v položaju, ko mu niso na voljo niti subvencionirana jamstva, je morda treba uporabiti pravila reševanja in prestrukturiranja. Zato Komisija na tej stopnji ne vidi potrebe, da bi pripravila poseben sektorski okvir za avtomobilsko industrijo.

Končno je treba upoštevati, da posojila, ki jih je avtomobilski industriji odobrila Evropska investicijska banka, niso subvencionirana, saj so bila dana po tržni ceni.

*
* *

Vprašanje št. 85 predložil Hans-Peter Martin (H-0957/08)

Zadeva: Napačna presoja tveganj zaradi pomanjkanja ureditve finančnih trgov

Ali je Komisija napačno presodila tveganja zaradi (pomanjkanja) ureditve finančnih trgov? V kakšni obliki so se pojavile te napačne presoje?

Katere praktične dolgoročne ukrepe predlaga Komisija, da bi čim bolj zmanjšala tveganja, ki izhajajo iz finančnih trgov?

Ali Komisija razmišlja o količniku temeljnega kapitala za banke na ravni EU? Kako visok bi moral biti količnik temeljnega kapitala za banke?

Ali Komisija razmišlja o minimalnem količniku osnovnega kapitala ali finančnega vzvodja za druge finančne ustanove, kot so investicijska podjetja, hedge skladi, zavarovalnice ali za posamezne strukturirane finančne instrumente na ravni EU?

Odgovor

(EN) Komisija lahko predlaga zakonodajo, povezano s finančnimi trgi. Toda za izvajanje in učinkovito uveljavljanje so odgovorni regulatorji držav članic (na svetovni ravni pa tudi finančni regulatorji tretjih držav).

Od samega začetka finančne krize pred več kot enim letom Komisija deluje skupaj z državami članicami, da bi izboljšala stanje in predlagala ustrezne dolgoročne rešitve. V zadnjih mesecih je Komisija vložila predloge o spremembi Direktive o kapitalskih zahtevah, Direktive o sistemih zajamčenih vlog in pravil o računovodenju po poštenu vrednosti. Komisija je sprejela tudi predlog Uredbe o bonitetnih agencijah. Poleg tega je Komisija dodelila delo o plačah vodilnih delavcev in izvedenih finančnih instrumentih ter izdaja posvetovalni dokument o hedge skladih. Obenem je bila skupina strokovnjakov na visoki ravni pod vodstvom Jacquesa de Larosièra zadolžena za pripravo priporočil, med drugim o čezmejnem nadzoru. Končno pa je Komisija za poletje 2009 naznanila dokument o prihodnosti ureditve finančnih trgov.

Kar zadeva konkretna vprašanja o kapitalu, minimalnih količnikih osnovnega kapitala in finančnega vzvodja, se o tem razpravlja na različnih forumih. Komisija aktivno sodeluje pri delu na teh vprašanjih v sklopu Basla II in spremlja dogodke na trgih, da bi ugotovila, kako je primerno nadaljevati. V tem kontekstu se bodo podrobno preučila vprašanja, ki jih je omenil poslanec. Vendar bi bilo zaenkrat še preuranjeno dati konkretne signale v kateri koli smeri.

Kot je navedeno zgoraj, je Komisija letos vložila veliko predlogov in pričakuje, da se bo v naslednjih nekaj mesecih delo nadaljevalo s takšno dinamiko.

To je kratek povzetek dela Komisije na tem področju. Seveda je Komisija poslancu na voljo za dodatne informacije.

*
* *

Vprašanje št. 86 predložil Pedro Guerreiro (H-0960/08)

Zadeva: Zaščita proizvodnje in zaposlovanja v sektorju tekstila in oblačil v različnih državah članicah EU

V smislu odgovora na vprašanje H-0866/08⁽⁷³⁾ o (možnem) izteku skupnega sistema nadzora glede izvoza nekaterih kategorij tekstilnih izdelkov in oblačil iz Kitajske v različne države članice EU z dne 31. decembra 2008 in ob upoštevanju naraščajočega števila podjetij, ki opuščajo ali selijo proizvodnjo (predvsem na Portugalskem) ter puščajo za seboj nezaposlenost in socialne krize, ali lahko Komisija navede, ali je katera država članica predlagala ali zahtevala, da Komisija podaljša veljavnost dvojnega nadzornega mehanizma prek 31. decembra 2008 ali da v tem okviru sprejme katere koli druge ukrepe? Če je, ali lahko navede države članice in pojasni, katere ukrepe le-te predlagajo? Ali je katera država članica nasprotovala sprejetju tovrstnih ukrepov in, če je, na kakšni podlagi za vsak primer posebej?

Odgovor

(EN) Sistem dvojnega nadzora naj bi se predvidoma zaključil 31. decembra 2008 v zakonodaji Skupnosti in po načrtih naj ne bi trajal prek tega datuma.

Kot je Komisija že pojasnila poslancu v odgovoru na ustno vprašanje H-0866/08⁽⁷⁴⁾, so bile „različne zahteve, ki so se razvrščale od enojnega nadzora do preprostega carinskega spremljanja, ob tem da se je večina držav članic izrekla za različne možnosti.“ Ni pa bilo uradnega glasovanja, ker ni bilo uradnega predloga o nadaljnjem sistemu dvojnega nadzora. Zato ni uradnega stališča držav članic. To odraža situacijo, v kateri večina zainteresiranih strani ne vidi razloga za nadaljnje ukrepanje; želijo preiti na obravnavo tekstilnega sektorja enako kot drugih sektorjev.

Poleg tega je Kitajska jasno dala vedeti, da „ne želi več nadaljevati s sistemom dvojnega nadzora“. To pomeni, da bi bil vsak poskus nadaljevanja obsojen na neuspeh.

Kar zadeva kakršne koli druge ukrepe za spremljanje uvoza tekstila iz Kitajske, niso bili uradno predloženi nobeni drugi ukrepi, saj je splošno večinsko soglasje v razpravah kazalo na liberalizacijo trgovanja v tem sektorju. Toda kot je navedla v odgovoru na vprašanje H-0866/08, bo Komisija še naprej pozorno spremljala razvoj dejanske trgovinske statistike (Comext) in carinskih podatkov v letu 2009.

Komisija je seznanjena s stanjem na področju zaposlovanja v različnih sektorjih gospodarstva EU in zlasti v tekstilnem sektorju. To je bilo podrobno navedeno že v odgovoru Komisije na ustno vprašanje H-0866/08. V začetku leta 2007 je bil ustanovljen Evropski sklad za prilagajanje globalizaciji (EGF) za financiranje aktivnih ukrepov politike trga dela, ki podpirajo delavce, ki so bili odpuščeni zaradi globalizacije. EGF je že pomagal odpuščenim delavcem v tekstilnih sektorjih Malte, Litve in štirih regij Italije. V obstoječi gospodarski krizi se sklad ocenjuje kot del Evropskega načrta za ožvitev gospodarstva⁽⁷⁵⁾, da bi mu omogočili učinkovitejšo posredovanje pri podpori delavcev, ki so bili odpuščeni.

⁽⁷³⁾ Pisni odgovor z dne 19.11.2008.

⁽⁷⁴⁾ Pisni odgovor z dne 19.11.2008.

⁽⁷⁵⁾ KOM(2008) 800 konč.

*
* *

Vprašanje št. 87 predložila Laima Liucija Andrikiienė (H-0962/08)

Zadeva: Izvajanje evropske sosedске politike

Evropsko sosedsko politiko je Komisija oblikovala leta 2004, od takrat pa je bila izvedena v 16 sosednih državah EU. Kako Komisija ocenjuje izvajanje ESP v zadnjih štirih mesecih? Kateri so najpomembnejši dosežki in pomanjkljivosti evropske sosedске politike? Katere sosedne države imajo največ koristi od ESP? Kakšno je stališče Komisije o možnosti polnega sodelovanja Belorusije v ESP po nedavnih političnih dogodkih v tej državi?

Odgovor

(EN) Evropska sosedska politika (ESP) je in ostaja osrednji sestavni del zunanjih odnosov Unije in že daje oprijemljive rezultate v praksi, ustvarja vzajemno stabilnost in blaginjo. Poročilo o napredku ESP iz aprila 2008 kaže, da je prišlo do bistvenega napredka pri izvajanju te politike v vseh sosednih državah EU, zlasti na področjih gospodarskih reform in približevanja zakonodaje na različnih področjih. Po drugi strani pa je očitno, da je treba še veliko narediti na strani naših partnerskih držav, zlasti na področjih upravljanja in pravne države.

Da bi še bolj okrepila ESP in izostrila pobude Unije za reforme, je Komisija podala različne predloge na področjih liberalizacije trgovine in gospodarskega povezovanja, večje mobilnosti ljudi in močnejše vloge EU pri reševanju regionalnih sporov.

EU izvaja politiko individualne diferenciacije, da bi našo pomoč usmerila v posamezne potrebe in želje partnerjev ter več ponudila bolj predanim državam in dosegla večji napredek na področju reform („več za več“). Na tej podlagi je Komisija določila štiri države, pri katerih je sodelovanje tako intenzivno, da so potrebni tesnejši odnosi z EU: Ukrajina, Moldavija, Maroko in Izrael. Unija pripravlja podrobnejši opis teh „naprednih“ odnosov.

Belorusija je pomembna vzhodna sosed in Komisija jo spodbuja k nadaljnjemu napredku v smeri demokratizacije in drugih reform. Na podlagi lastnih izbir in odločitev bo Belorusija lahko v celoti izkoristila prednosti ESP in zlasti nove pobude za vzhodno partnerstvo.

*
* *

Vprašanje št. 88 predložila Neena Gill(H-0964/08)

Zadeva: Ohranjanje tigrov

Ali bo Komisija, glede na to, da divji lov še vedno resno ogroža divje tigre in ob priznavanju pozitivnih korakov, ki jih uvaja Indija, da bi izboljšala zaščito teh živali, ravnala po enakem zgledu in priznala kriminal nad prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami kot hud nadnacionalni organizirani kriminal in ali bo zagotovila dodatne vire mednarodnim partnerjem, kot so UNODC, UNEP, Interpol in WCO, za boj proti okoljskemu kriminalu in kriminalu nad prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami, zlasti v transhimalajski regiji (Indija, Nepal, Kitajska)?

Odgovor

(EN) Komisija se povsem zaveda resnosti divjega lova in nezakonite trgovine s prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami ter velikega vpliva, ki ga imata na ohranitveno stanje vrst. Zaskrbljenost Komisije v zvezi s tem se odraža v Direktivi o kazenskopravnem varstvu okolja, ki sta jo Parlament in Svet uradno sprejela 19. novembra 2008 (Direktiva 2008/99/ES). Ta direktiva bo zagotovila, da bosta nezakonito izkoriščanje in trgovina z zaščitnimi vrstami kaznivo dejanje, ki se kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kaznimi.

Kar zadeva mednarodno trgovino s prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami, Komisija v svojem priporočilu z dne 13. junija 2007, ki opredeljuje niz ukrepov za izvrševanje Uredbe Sveta (ES) št. 338/97 o varstvu prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi⁽⁷⁶⁾, med drugim

⁽⁷⁶⁾ ULL 159, 20.6.2007.

priporoča, da bi se morale države članice povezati s tretjimi državami in jih podpirati kot tudi mednarodne organizacije, kot so UNEP, sekretariat CITES, WCO in Interpol, da bi pomagale odkrivati, odvrnati od in preprečevati nezakonito trgovanje s prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami. Čeprav Komisija ni zagotovila neposrednega financiranja WCO in Interpola za boj proti okoljskemu kriminalu in kriminalu nad prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami, tesno sodeluje s tema organizacijama in ju vabi na redna srečanja skupine EU za odkrivanje in pregon trgovine s prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami, da bi zagotovila učinkovito sodelovanje in usklajevanje na področju kriminala nad prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami.

Poleg tega je Komisija prek sekretariata CITES zagotovila sredstva za organizacijo delavnice za izvajanje in uveljavljanje CITES v Aziji, namreč na Kitajskem leta 2005, kjer so se obravnavala vprašanja uveljavljanja in regionalnega sodelovanja na področju boja proti nezakoniti trgovini z izdelki iz tigrov in drugih ogroženih vrst. Komisija je tudi letos zagotovila sredstva sekretariatu CITES za srečanje na temo odkrivanja in pregona trgovine s tigri, ki naj bi potekalo leta 2009.

V sklopu dejavnosti mednarodnega sodelovanja na področju okolja in razvoja Komisija financira tudi številne programe in projekte na svetovni, regionalni ali lokalni ravni, katerih cilj je spodbujati trajnostno upravljanje biotske raznovrstnosti in/ali zaščitene območij. Večina izmed teh programov zajema ukrepe proti divjemu lovu in podporo za odkrivanje in pregon. V azijski regiji mednje sodita ustanovitev čezmejnega ohranitvenega območja Pamir-Alai (PATCA) med Tadžikistanom in Kirgizistanom ter program biotske raznovrstnosti EU-Kitajska (ECBP).

*

* *